

บทบาทนางงามในสังคมไทย

THE ROLE OF THE BEAUTY QUEEN IN THAI

ปริศนา กัมพูสีริ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

บทบาทนางงามในสังคมไทย

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE ROLE OF THE BEAUTY QUEEN IN THAI

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF ARTS
(D.A. (Arts and Culture Research))

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์
เรื่อง
บทบาทนางงามในสังคมไทย
ของ
ปรีศนา กัมพูสิริ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ พงษ์ศักดิ์ ศุภเศรษฐศิริ)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรียาภรณ์ เจริญบุตร)
..... ที่ปรึกษาร่วม	..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรวัน แพทยานนท์)
	..... กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง)

ชื่อเรื่อง	บทบาทนางงามในสังคมไทย
ผู้วิจัย	ปรีศนา กัมพูสิทธิ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์

งานวิจัย เรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทนางงามในสังคมไทย 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และ 3) เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป ซึ่งบทบาทที่ศึกษาประกอบด้วย บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา บทบาททางศาสนา บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม บทบาททางการเมือง และบทบาททางสื่อมวลชน โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ จำนวน 20 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิร่วมกับวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 2) บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม จำนวน 9 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และ 3) บุคคลทั่วไป จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษา พบว่า บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) ของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และประชาชนทั่วไป ต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย และ การรับรู้บทบาท (Role Conception) ของนางงาม มีบทบาทที่สอดคล้องกัน ได้แก่ บทบาททางศาสนา บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม และบทบาททางสื่อมวลชน ในขณะที่ บทบาทที่ไม่สอดคล้องกัน ได้แก่ บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา และบทบาททางการเมือง นอกจากนี้ บทบาทนางงามในสังคมไทย ยังประกอบด้วย บทบาททางตรง คือ สิ่งที่นางงามพึงกระทำในฐานะผู้ชนะการประกวด ได้แก่ บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม และบทบาททางสื่อมวลชน โดยนางงามต้องกระทำทั้งสามบทบาทนี้เป็นพื้นฐานของจริยธรรม และบทบาททางอ้อม คือ สิ่งที่นางงามพึงกระทำในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ได้แก่ บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา บทบาททางศาสนา และบทบาททางการเมือง เจก เช่นบุคคลทั่วไปบนพื้นฐานของจารีต ประเพณี หรือแนวปฏิบัติของสังคมนั้น

คำสำคัญ : บทบาท, นางงาม, สังคมไทย

Title	THE ROLE OF THE BEAUTY QUEEN IN THAI
Author	PRISANA KUMPUSIRI
Degree	DOCTOR OF ARTS
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Associate Professor Prit Supasetsiri
Co Advisor	Assistant Professor Kittikorn Nopudomphan , Ph.D.

The objectives of this research are as follows: (1) to study the role of the beauty queen in the Thai society; (2) to study the attitudes of people who are involved in beauty contests; and (3) to study the perspectives of public in general in terms of the role of the family, the educational role, the religious role, the professional role, the social role, the political role, and the media role. The methods used in this research were a mixture of qualitative and quantitative research methods. The samples were as follows: (1) 20 beauty queens who won contests at the national level; the stratified sampling and purposive sampling methods were used in this target group; (2) nine people who were involved in beauty contests and the purposive sampling method was used; and (3) for 400 people, in general; the convenience random sampling method were used. The tools used in this research were semi-structured interviews, a questionnaire, a checklist, and a rating scale with five levels. The results showed that the role expectation of the people involved in beauty contests and people in general in terms of the role of the beauty queen in the Thai society and the role conception of the beauty queen shared some common roles, namely, a religious role, a professional role, a social role and a media role. Whereas the roles that were not agreed on the family role, the educational role, and the political role. In addition, the role of the beauty queen in Thai society also consists of direct and indirect roles. For direct roles, there are activities that the beauty queen should do as the winner, namely, the professional role, the social role, and the media role. The beauty queen must take on all three roles on a moral basis. For indirect roles, there are roles on which the beauty queen should take based on humanity, such as the family role, educational role, religious role, and political role. People in general are also play these roles based on customs, traditions, or practices of that society.

Keyword : role, beauty queen, Thai society

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณา และการชี้แนะที่เป็นประโยชน์จากคณาจารย์ทุกท่าน ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ปรียามภรณ์ เจริญบุตร ประธานกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย) รศ.ดร.สาธิต ทิมวิฒนบรรเทิง และ ผศ.ดร.ปรวัน แพทยานนท์ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ (กรรมการบริหารหลักสูตร) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ.พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ กรรมการสอบฯ และอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์ กรรมการสอบฯ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่คอยแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และชี้แนะให้คำปรึกษา ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณโครงการ “70 ปี 70 ทุน มศว คีนส์สังคม” สำหรับทุนการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในหลักสูตรปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจน ผศ.ดร.ระวีวรรณ วรณวิไชย ที่เป็นผู้แนะนำให้ข้าพเจ้าทราบข่าวโครงการนี้

ขอขอบพระคุณสาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับข้าพเจ้า ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ช่วยติดตามและอำนวยความสะดวกในกระบวนการต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ นางงามทุกท่านที่มีส่วนร่วมในปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่สละเวลาในการสัมภาษณ์ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา รวมไปถึงกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ร่วมตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ ทุกคนในมิตรภาพ ความรู้ ความเข้าใจ และคำแนะนำดี ๆ

ข้าพเจ้าขอระลึกถึงคุณงามความดีที่ทุกท่านได้ช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา ข้าพเจ้าหวังว่างานปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องต่อไป และการศึกษาในคั้งนี้มีข้อบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุง แก้ไขในการศึกษาคั้งต่อไป

ปรีศนา กัมพูสิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	5
คำถามการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	6
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ขอบเขตด้านระยะเวลา	7
ขอบเขตด้านเนื้อหา	7
ขอบเขตด้านพื้นที่.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีในสังคมไทย.....	9

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	9
1.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีในสังคมไทย	11
2. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีกับการประกวดนางงาม	15
2.1 บทบาทด้านสังคม	15
2.2 บทบาทด้านเศรษฐกิจ	16
2.3 บทบาทด้านการเมือง	17
2.4 บทบาทด้านวัฒนธรรม	18
3. แนวคิดเกี่ยวกับเจเนอเรชั่น	19
3.1 เบบี้บูมเมอร์ (Baby Boomer)	19
3.2 เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Gen X).....	20
3.3 เจเนอเรชั่นวาย (Gen Y).....	20
3.4 เจเนอเรชั่นซี (Gen Z).....	20
3.5 อัลฟ่า เจเนอเรชั่น (Alpha Generation).....	21
4. แนวคิดเกี่ยวกับการประกวดนางงาม	21
4.1 บริบทของการประกวดนางงาม	21
4.1.1 การประกวดนางสาวไทย (Miss Thailand)	23
4.1.2 การประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand).....	34
4.1.3 การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ (Miss Thailand World)	34
4.1.4 การประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ (Miss Grand Thailand).....	35
4.2 ทำเนียบนางงาม	37
4.3 รูปแบบของการประกวดนางงามในประเทศไทย	40
4.3.1 การคัดเลือกนางงามแบบไม่เป็นทางการ	40
4.3.2 การคัดเลือกนางงามแบบเป็นทางการ	41

4.4. สตรีนิยมกับการประกวดนางงาม	41
4.4.1 การประกวดนางงามกับค่านิยมมาตรฐานความงามสากล	41
4.4.2 การประกวดนางงามพื้นที่เพื่อสตรีหรือบุรุษ.....	43
4.5 ทูนิยมกับการประกวดนางงาม	44
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	50
1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (ศึกษาบทบาทของนางงาม).....	50
1.1.1 ประชากร.....	50
1.1.2 การสุ่มตัวอย่าง.....	51
1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (ศึกษาทัศนะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องๆ)	53
1.2.1 ประชากร.....	53
1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง.....	53
1.3 การวิจัยเชิงปริมาณ (ศึกษาทัศนะของบุคคลทั่วไป).....	54
1.3.1 ประชากร.....	54
1.3.2 การสุ่มตัวอย่าง.....	54
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ	56
2.1.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	56
2.1.2 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ	56
2.2 การวิจัยเชิงปริมาณ	58
2.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	58
2.2.2 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ	59

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
3.1 งานวิจัยเชิงคุณภาพ	61
3.2 งานวิจัยเชิงปริมาณ.....	63
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4.1 งานวิจัยเชิงคุณภาพ	63
4.2 งานวิจัยเชิงปริมาณ.....	64
4.3 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	64
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย	66
1. การศึกษาบทบาทนางงาม	66
1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์.....	66
1.2 ข้อมูลด้านบทบาทนางงามต่อสังคมไทย	68
1.2.1 บทบาททางครอบครัว	68
1.2.2 บทบาททางการศึกษา	80
1.2.3 บทบาททางศาสนา	90
1.2.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ	97
1.2.5 บทบาททางสังคม	106
1.2.6 บทบาททางการเมือง.....	114
1.2.7 บทบาททางสื่อมวลชน	119
2. การศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม	127
2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์.....	127
2.2 ข้อมูลด้านทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม	129
2.2.1 บทบาททางครอบครัว	129
2.2.2 บทบาททางการศึกษา	133

2.2.3 บทบาททางศาสนา	137
2.2.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ	141
2.2.5 บทบาททางสังคม	145
2.2.6 บทบาททางการเมือง.....	148
2.2.7 บทบาททางสื่อมวลชน	151
3. การศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป	155
3.1 ลักษณะประชากร (Demographic Data) ของกลุ่มตัวอย่าง	155
3.2 ทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย	158
3.3 การทดสอบสมมติฐาน.....	164
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	198
1. สรุปผลการวิจัย.....	198
1.1 บทบาทนางงามในสังคมไทย.....	198
1.2 ทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม	201
1.3 ทัศนคติของบุคคลทั่วไป	205
2. อภิปรายผล	207
2.1 บทบาทนางงามในสังคมไทย.....	207
2.2 ทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม	210
2.3 ทัศนคติของบุคคลทั่วไป	213
2.4 ผลสรุป.....	215
3. ข้อเสนอแนะ	216
บรรณานุกรม	218
ประวัติผู้เขียน.....	225

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ทำเนียบนางงาม.....	37
ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากร นางงาม Gen X และ Gen Y ที่ชนะเลิศการประกวด	50
ตาราง 3 แสดงผลการการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ	51
ตาราง 4 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีนางสาวไทย	52
ตาราง 5 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์	52
ตาราง 6 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีมิสไทยแลนด์เวิลด์	52
ตาราง 7 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีมิสแกรนด์ไทยแลนด์	53
ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของเพศ.....	155
ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของอายุ	155
ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	156
ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของอาชีพ	156
ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการติดตามการประกวดนางงาม	157
ตาราง 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของบุคคล ทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย.....	158
ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของบุคคลทั่วไปต่อบทบาท นางงามในสังคมไทยรายด้าน.....	162
ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวจำแนกตามเพศ. 164	
ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวจำแนกตามระดับอายุ	164
ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษา	165

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษา	165
ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว จำแนกตามอาชีพ	167
ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม	167
ตาราง 21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษจำแนกตามเพศ	168
ตาราง 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษจำแนกตามระดับอายุ	168
ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษ จำแนกตามระดับการศึกษา	169
ตาราง 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษ จำแนกตามระดับการศึกษา	169
ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษ จำแนกตามอาชีพ	171
ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษ จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม	171
ตาราง 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษ จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม	172
ตาราง 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาจำแนกตามเพศ	173
ตาราง 29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาจำแนกตามระดับอายุ	173
ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามระดับการศึกษา	174
ตาราง 31 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามระดับการศึกษา	174

ตาราง 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามอาชีพ.....	176
ตาราง 33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามอาชีพ.....	176
ตาราง 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม.....	178
ตาราง 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม.....	178
ตาราง 36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามเพศ	179
ตาราง 37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตาม ระดับอายุ.....	180
ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบ อาชีพจำแนกตามระดับการศึกษา.....	180
ตาราง 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบ อาชีพจำแนกตามระดับการศึกษา.....	181
ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบ อาชีพจำแนกตามอาชีพ.....	182
ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบ อาชีพจำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม.....	182
ตาราง 42 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามเพศ.....	183
ตาราง 43 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามระดับอายุ	183
ตาราง 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนก ตามระดับการศึกษา.....	184

ตาราง 45 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา	184
ตาราง 46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนก ตามอาชีพ.....	186
ตาราง 47 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนก ตามการติดตามการประกวดนางงาม.....	186
ตาราง 48 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองจำแนกตามเพศ..	187
ตาราง 49 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองจำแนกตามระดับอายุ	187
ตาราง 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา	188
ตาราง 51 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา	189
ตาราง 52 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามอาชีพ.....	190
ตาราง 53 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามอาชีพ.....	190
ตาราง 54 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม	192
ตาราง 55 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม	192
ตาราง 56 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนจำแนกตามเพศ	193
ตาราง 57 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนจำแนกตามระดับอายุ	194
ตาราง 58 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน จำแนกตามระดับการศึกษา	194

ตาราง 59 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน
 จำแนกตามระดับการศึกษา 195

ตาราง 60 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน
 จำแนกตามอาชีพ 196

ตาราง 61 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน
 จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม 197

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพประกอบ 2 แสดงสูตรของ W.G. Cochran (1953).....	54
ภาพประกอบ 3 แสดงการแทนค่าเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	55
ภาพประกอบ 4 แสดงภาพผลการตรวจหาค่าความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (IOC).....	57
ภาพประกอบ 5 แสดงสูตรการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง.....	59
ภาพประกอบ 6 แสดงภาพผลการตรวจหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)	60
ภาพประกอบ 7 แสดงสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค	61
ภาพประกอบ 8 แสดงภาพแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย	62
ภาพประกอบ 9 แสดงภาพแบบสอบถาม เรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย	63
ภาพประกอบ 10 แสดงภาพใบรับรองโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC/E/G- 400/2564	65
ภาพประกอบ 11 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางครอบครัว	79
ภาพประกอบ 12 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางการศึกษา.....	89
ภาพประกอบ 13 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางครอบครัว	97
ภาพประกอบ 14 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางการประกอบอาชีพ	105
ภาพประกอบ 15 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางสังคม	113
ภาพประกอบ 16 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางการเมือง	119
ภาพประกอบ 17 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางสื่อมวลชน	126
ภาพประกอบ 18 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางครอบครัว	132

ภาพประกอบ 19 แสดงภาพการศึกษาทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางการศึกษา.....	136
ภาพประกอบ 20 แสดงภาพการศึกษาทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางศาสนา.....	141
ภาพประกอบ 21 แสดงภาพการศึกษาทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางการประกอบอาชีพ.....	144
ภาพประกอบ 22 แสดงภาพการศึกษาทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางสังคม.....	147
ภาพประกอบ 23 แสดงภาพการศึกษาทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางการเมือง.....	151
ภาพประกอบ 24 แสดงภาพการศึกษาทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางสื่อมวลชน.....	154
ภาพประกอบ 25 แสดงภาพการเปรียบเทียบบทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) กับ บทบาทที่นางงามยอมรับ (Role Acceptation).....	216

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บทบาทหน้าที่ตลอดจนการประเมินค่ามีที่มาจากวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสั่งสอนในเรื่องจริยธรรมที่เป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดระเบียบสังคมโดยการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีส่วนในการถ่ายทอดวิธีคิดต่าง ๆ ในสังคมไทย จะเห็นได้จากวรรณกรรมไทยที่สะท้อนภาพในอดีตให้เห็นบทบาทและความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการจากสตรี (บุญวดี มนต์วิกุล ณ อยุธยา, 2559: 24) สังคมไทยในอดีตที่ผ่านมา บทบาทสตรียังไม่เท่าเทียมกับบุรุษในหลาย ๆ ด้าน เมื่อมีประชาธิปไตยเกิดขึ้นในสังคมไทย ทำให้มนุษย์มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน เนื่องจากค่านิยมของโลกรอบ ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป (ณัชดวง วัชรสารทรัพย์, 2560: 187) จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั่วโลก ทำให้บทบาทของสตรีในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน เกิดการยอมรับและให้โอกาสสตรีในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันมีสตรีที่มีบทบาทในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การที่ประเทศไทยมีนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2554 คือ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 28 ของประเทศไทยที่ได้แสดงบทบาทการบริหารงานให้ประชาชนคนไทยได้เห็นถึงความสามารถของสตรีไทยในฐานะนักบริหารประเทศ ไม่ว่าจะเป็นบทบาทความเป็นแบบอย่างของสตรีไทย บทบาทนักบริหารมืออาชีพ บทบาทการปฏิบัติตนตามประเพณี บทบาทผู้ริเริ่มนวัตกรรมใหม่ ๆ และบทบาทผู้นำเชิงเศรษฐศาสตร์ ที่สำคัญคือทำให้ชาวต่างชาติได้ประจักษ์แล้วว่าสตรีไทยในปัจจุบันมีการพัฒนาบทบาทของตนเองจนสามารถที่จะเป็นผู้นำและผู้บริหารที่มีศักยภาพได้เท่าเทียมกับผู้ชาย (ปิยาภรณ์ ลิ้มโพธิ์ทอง, สัจญญา เคนาภูมิ, & เสาวลักษณ์ โกศล กิตติอัมพร, 2560: 131-134)

ในปัจจุบันหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้มีการพัฒนาการความก้าวหน้าของบทบาทสตรีตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการสร้างความเข้าใจและการขับเคลื่อนความเสมอภาคของบุคคลทุกเพศทุกวัยในสังคมอย่างเท่าเทียม นอกจากบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วยังมีการผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ (พรเพชร วิชิตชลชัย, 2561: 36) ดังแผนยุทธศาสตร์กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีปี พ.ศ. 2556 – 2559 ได้มีการส่งเสริมบทบาทสตรีอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์เพื่อให้สตรีทุกวัยมีทักษะชีวิต ค่านิยม สร้างสรรค์ ศักยภาพ ภาวะผู้นำ และบทบาทในการพัฒนา ภายใต้เจตคติที่ดีและความเสมอภาค (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2555 อ้างถึงใน เพชรประกาย บุษดี,

สันทัต ทองรินทร์, & ไพบูรณ์ คะเชนทรพวรรค์, 2562: 401) ทั้งนี้มีนักวิชาการหลายท่านได้ระบุถึงบทบาทสตรีที่มีอิทธิพลต่อสังคมและบทบาทสตรีในสังคม ดังนี้

ดวงธิดา ราเมศวร์ (2554) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “20 สตรีผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งยุคศตวรรษที่ 20” โดยบอกเล่าเรื่องราวประวัติความเป็นมาของสตรีที่น่าสนใจ อาทิ ออง ซาน ซูจี, โคโค ชาแนล, เอลวา เปเรซ, มาร์ธา แกรแฮม, แมซี เทเรซา เป็นต้น และข้อความตอนหนึ่งยังได้สะท้อนถึงทัศนะด้านสตรีนิยมด้วยว่า

“สตรีมิใช่ดอกไม้ที่มีไว้แค่เพียงเพื่อประดับโลกให้ดูสวยงามเท่านั้น ... ไม่ว่าประวัติศาสตร์โลกยุคใดสมัยใดก็ตาม จะต้องปรากฏชื่อของสตรีมากมายร่วมสร้างผลงาน สร้างประวัติศาสตร์ร่วมกับบุรุษด้วยเสมอ ๆ ดังนั้น จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าการที่สตรีเหล่านั้นได้แสดงถึงความสามารถ ไม่ว่าในด้านใด จนเกิดการยอมรับโดยทั่วไปอย่างเป็นสากล ไม่ว่าในยุคนั้นหรือยุคต่อ ๆ มา ก็แสดงให้เห็นว่าสตรีเพศไม่มีความแตกต่างจากบุรุษทั้งในด้านสมองหรือพลังกำลังก็ตาม ที่มักเชื่อว่าสตรีเป็นเพศที่อ่อนแอจึงไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย ดังนั้น สตรีจึงควรมีสติเท่าเทียมกับบุรุษเพศไม่ว่าจะในด้านใด ๆ ก็ตาม” (ดวงธิดา ราเมศวร์, 2554)

วิภาพรรณ อุปนิสากร, ภัคดี โพธิ์สิงห์, and สัญญา เคณาภูมิ (2559) สังคมไทยได้เปิดโอกาสให้สตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับบุรุษ โดยเฉพาะการเข้ามามีบทบาทกิจกรรมทางการเมืองซึ่งก็ได้มีการยอมรับบทบาทและความสามารถของสตรีมากยิ่งขึ้นจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในสังคม จึงกล่าวได้ว่า สตรีได้กลายเป็นกลุ่มพลังทางการเมืองที่มีความสำคัญในสังคม จากค่านิยมในปัจจุบันเชื่อว่าอำนาจทางการเมืองควรที่จะกระจายอำนาจไปสู่สตรีโดยไม่จำกัดเพศ ชนชั้น เชื้อชาติ หรือศาสนา

สมศรี บัวทอง (2551: 120) ระบุว่า บทบาทของสตรีในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทในการประชุมประชาคมท้องถิ่น สตรีส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมประชุมประชาคมท้องถิ่น มีการออกเสียงลงคะแนนและเสนอความคิดเห็นของตนต่อที่ประชุมมากขึ้น บทบาทในการจัดงานประเพณีท้องถิ่น สตรีเข้าร่วมกิจกรรมเป็นคณะกรรมการในการจัดงานและร่วมประชาสัมพันธ์งานของชุมชนมากขึ้น บทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น สตรีมักจะเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ มีการนำเสนอกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาท้องถิ่นให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการและคอยติดตามผลประโยชน์ของกิจกรรมที่ท้องถิ่นควรจะได้รับ บทบาทในการเลือกตั้งของท้องถิ่น สตรีไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งของท้องถิ่น คอยติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและติดตามตรวจสอบการหาเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้น

กัญญกัศ แมกกี้ (2562: 60) สถานภาพและบทบาทของสตรีในพระพุทธศาสนาในฐานะ อุบาสิกา นั้นได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี สตรี มีบทบาทที่ได้ด้อยกว่าบุรุษในด้านศาสนาแต่อย่างใด ทั้งเรื่องการเป็นผู้ถวายทานเป็นผู้ปฏิบัติธรรมและเผยแผ่ธรรม แม้บทบาทของสตรีจะโดดเด่นในด้านการถวายทานก็ตาม ถึงกระนั้น จากการศึกษาในคัมภีร์ก็ทำให้ทราบว่า ทุกครั้งที่มีการถวายทานก็มักจะมีการปฏิบัติธรรมควบคู่ไปด้วยเสมอ เป็นความจริงที่ว่าสตรีในฐานะอุบาสิกา มีส่วนช่วยประดับประดาศาสนาเป็นอย่างมาก ด้วยการอุปถัมภ์บำรุงตั้งแต่สมัยพุทธกาลมาจนถึงสมัยปัจจุบันนี้ เนื่องด้วยพุทธศาสนาเปิดกว้างสำหรับสตรีโดยทั่วไป ทำให้สตรีทุกชนชั้นวรรณะมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในทางพุทธศาสนา มิได้กำหนดให้ผู้หญิงต้องอยู่ในกรอบหรือบทบาทใด บทบาทหนึ่งเท่านั้น สตรีสามารถที่จะปฏิบัติธรรมและทำหน้าที่เผยแผ่ธรรมได้ไม่แตกต่างจากบุรุษ ทั้ง ๆ ที่สตรีตามที่ปรากฏในคัมภีร์ของพระพุทธศาสนาเหล่านี้ ล้วนอยู่ภายใต้บริบทของสังคมอินเดียที่มีศาสนาพราหมณ์เป็นกรอบความเชื่อใหญ่ แต่พระพุทธศาสนาโดยพระพุทธเจ้าและพระพุทธรูปสาวกก็ได้เห็นด้วยกับทรรศนะของศาสนาพราหมณ์ กลับให้โอกาสแก่สตรีได้มีส่วนร่วมในพระพุทธศาสนาอย่างอิสระ เพื่อนำสาวกไปสู่เป้าหมายคือ ความพ้นทุกข์เสมอ

เกศรา มัญชุศรี (2561: 38) กล่าวว่า บทบาทสตรียุคไทยแลนด์ 4.0 อยากให้ทุกคนมองว่าหญิงหรือชายไม่มีความแตกต่าง ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้หญิงต้องเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เผชิญกับสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทาย ไม่หยุดที่จะเรียนรู้ปรับตัวให้ได้กับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย โดยเฉพาะยุคไทยแลนด์ 4.0 ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษาในระบบอาจไม่เพียงพอ ต้องแสวงหาความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษา และเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่าบทบาทของสตรีในสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต เนื่องจากการยอมรับและการเปิดโอกาสของสังคมที่ส่งผลให้สตรีได้มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมและ ได้มีการผลักดันในด้านความเสมอภาคของสตรีให้ทัดเทียมกับบุรุษอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ การประกวดนางงามเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่ได้เปิดโอกาสให้สตรีมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะ อันจะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติรวมทั้งความรู้และความสามารถ (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข & สุमित อินทวงศ์, 2558: 83) ได้เป็นอย่างดี เพราะเกณฑ์ในการประกวดนางงามเป็นเสมือนมาตรวัดที่สังคมมีต่อสตรี แสดงให้เห็นว่าในอดีตสังคมคาดหวังต่อสตรีอย่างไร และในปัจจุบันความคาดหวังดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป

อย่างไร ดังที่ อรสม สุทธิสาคร (2533) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการประกวดนางสาวไทยไว้ในหนังสือ “ดอกไม้ของชาติ จากเวทีความงามสู่เวทีชีวิต อัลบั้มชีวิต ๑๓ นางสาวไทยยุคแรก” ว่า

“ความคิดจิตใจของผู้คนในสังคมเปลี่ยนไปตามกาลสมัย แม้ในเรื่องความสวยงามงามและหญิงสาว การจะนิยมยกย่องหญิงสาวเยี่ยงไรให้เป็นผู้มีความงามพร้อมในสายตาของผู้คนร่วมสมัย อาจพิจารณาได้จากประเพณีการประกวดสาวงามในแต่ละกาลเวลานั้น สถาบันนางงามจึงอาจถือได้ว่าเป็นปรอทวัดอุณหภูมิความงามของสังคมในระยะนั้น ... ค่านิยมของหญิงงามในสมัยนั้นจึงผูกพันกับภารกิจของชาติ เมื่อจะชวนใครมาประกวดจึงต้องปลุกเร้าด้วยคำขวัญ “ขอให้ช่วยชาติ” นอกจากมีความงามพร้อมแล้ว ยังประกอบด้วยจรรยาบรรณและความเป็นแม่บ้านแม่เรือนอย่างกุลสตรี ... กระทั่งผ่านสมัยของนางสาวไทยผู้พิชิตตำแหน่งนางงามจักรวาลคนแรก บทบาทของนางสาวไทยในฐานะตัวแทนทางวัฒนธรรมของชาติจึงได้รับการเชิดชูขึ้นอีกครั้งหนึ่งในปัจจุบันผู้หญิงไทยก้าวสู่ฐานะที่เท่าเทียมชาย หญิงไทยที่ควรค่าแก่การยกย่องจึงต้องมีคุณลักษณะของ “ผู้หญิงเก่ง” หรืออย่างน้อยก็ต้อง “งามอย่างมีคุณค่า” ดังตัวอย่างของนางสาวไทยที่ผ่านการคัดสรรในระยะหลัง เป็นคุณค่าของสังคมที่เปลี่ยนไป สถาบันนางสาวไทยก็ยังคงความเป็นปรอทวัดอุณหภูมิความงามของสังคมที่ใช้ได้ตลอดกาล” (อรสม สุทธิสาคร, 2533)

บทความเรื่อง ภาพลักษณ์ของการประกวดนางงามต่อสังคม ได้สะท้อนถึงบทบาทของนางงามที่สังคมคาดหวังในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี โดยข้อความตอนหนึ่งมีใจความว่า

“การจัดประกวดนางงาม ทำให้เห็นถึงประโยชน์ในการช่วยเหลือสังคม ผ่านการคัดเลือกที่มีคุณสมบัติบ่งชี้ว่านางงามต้องอุทิศตน เพื่อช่วยเหลือสังคมเป็นหลัก นางงามจึงไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีหน้าตาสวยที่สุดเสมอไป แต่นางงามนั้นต้องมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือสังคมได้อย่างสมบูรณ์แบบและมีจิตสาธารณะ การประกวดนางงามไม่ได้เป็นเพียงแค่การคัดเลือกความสวยของสตรีเพื่อการประกวดเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของสตรี ที่มีความเพียรพร้อมด้านรูปร่าง ความฉลาด มีภาพลักษณ์ที่ดี กล้าแสดงออกในด้านดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถทางความคิด ความเสียสละ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือและทำประโยชน์ในหลากหลายด้านให้แก่สังคม” (ธราทิพย์ สุขตรุณพัฒน์ & ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล, 2560: 50-51)

จะเห็นได้ว่าสังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปิดโอกาสให้สตรีเข้ามามีบทบาททางสังคมมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันของสิทธิเสรีภาพ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงของค่านิยม โลกส่งผลให้สตรีไทยในปัจจุบันมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะและได้รับการยอมรับจากคนในสังคมมากขึ้น การประกวดนางงามจึง

นับเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้สตรีไทยได้แสดงศักยภาพของตนผ่านเวทีการประกวดที่มีการกำหนดมาตรฐาน กฎ ระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ตัวแทนสตรีไทยที่มีความพร้อมในการอุทิศตนเพื่อสังคม และมีบทบาทต่อการขับเคลื่อนสังคมในปัจจุบัน จากความสำคัญดังกล่าวจึงควรทำการศึกษาเรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย เพื่อศึกษาบทบาทนางงาม อีกทั้งเพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อการประกวดนางงาม อันจะนำไปสู่การนำเสนอคุณค่าและบทบาทของสตรีต่อสังคมไทยในปัจจุบัน รวมถึงเป็นส่วนในการพัฒนาสถาบันทางสังคมที่ดำเนินการโดยสตรี เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (SDGs) ในเป้าหมายที่ 5 ด้านความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของสตรีส่งผลต่อการเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (United Nations, 2015: online)

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทนางงาม ในประเด็น บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา บทบาททางศาสนา บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม บทบาททางการเมือง และ บทบาททางสื่อมวลชน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้สนับสนุนการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกัสถาบันทางสังคม
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป

คำถามการวิจัย

บทบาทนางงามต่อสังคมไทยเป็นอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านสิทธิสตรีและการจัดการทางสังคม
2. เป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือหน่วยงาน ด้านการพัฒนาหรือส่งเสริมบทบาทสตรี
3. เป็นประโยชน์ต่อเวทีการประกวดนางงาม ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ในมิติของการพัฒนาคุณภาพของนางงาม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ ประกอบด้วย เวทีการประกวดนางสาวไทย (Miss Thailand) เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand) เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ (Miss Thailand World) และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ (Miss Grand Thailand)

2. บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้สนับสนุนการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกัสถาบันทางสังคม

3. บุคคลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ ประกอบด้วย เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ที่อยู่ในระหว่างเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524) และเจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547) (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559: 9-17) จำนวน 20 คน ตามแนวคิดของ Nastasi and Schensul (2005) อ้างถึงใน ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์ and ประสพชัย พสุนนท์ (2559: 43) ระบุว่าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักหรือการสัมภาษณ์ระดับลึกควรสัมภาษณ์ประมาณ 5 – 30 บุคคล ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับปัญหาและความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2554: 129)

2. บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้สนับสนุนการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกัสถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา เป็นต้น จำนวน 10 คน ตามแนวคิดของ Nastasi and Schensul (2005) อ้างถึงใน ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์ and ประสพชัย พสุนนท์ (2559: 43) ระบุว่าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักหรือการสัมภาษณ์ระดับลึกควรสัมภาษณ์ประมาณ 5 – 30 บุคคล ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับปัญหาและความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2554: 129)

3. บุคคลทั่วไป จำนวน 400 คน จากการคำนวณโดยสูตรของ W.G. Cochran (1953) อ้างถึงใน (ถานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550: 48) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ใช้วิธีการสุ่มแบบ สะดวก (Convenience Random Sampling)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษานางงามที่อยู่ในระหว่างเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจเนอเรชั่นวาย เกิดใน พ.ศ. 2504 - 2547 (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนา องค์ความรู้, 2559: 9-17) และได้รับตำแหน่งก่อนปี 2564

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตเนื้อหาการศึกษาในประเด็นการศึกษาบทบาทนางงาม ใน ประเด็นต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) บทบาททางครอบครัว 2) บทบาททางการศึกษา 3) บทบาททาง ศาสนา 4) บทบาททางการประกอบอาชีพ 5) บทบาททางสังคม 6) บทบาททางการเมือง และ 7) บทบาททางสื่อมวลชน (ทิพรัตน์ สถิตสุข (2558) บุญทิวา สิริชยานุกูล (2559) และ เสาวคนธ์ วงศ์สุภชัยนิมิต (2559) อ้างถึงใน ผักแว่น จันทรอินทร์ & อุษา พัดเกตุ, 2561: 143) และ (ธนะวัฒน์ พรหมทอง & วรพงศ์ ตระการศิริพันธ์, 2560: 110)

ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาเรื่อง “บทบาทนางงามในสังคมไทย” มีขอบเขตทางด้านพื้นที่ คือ มุ่งศึกษาเฉพาะเวทีการประกวดนางงามระดับประเทศ ประกอบด้วย 4 เวทีสำคัญของประเทศไทย คือ เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์

นิยามศัพท์เฉพาะ

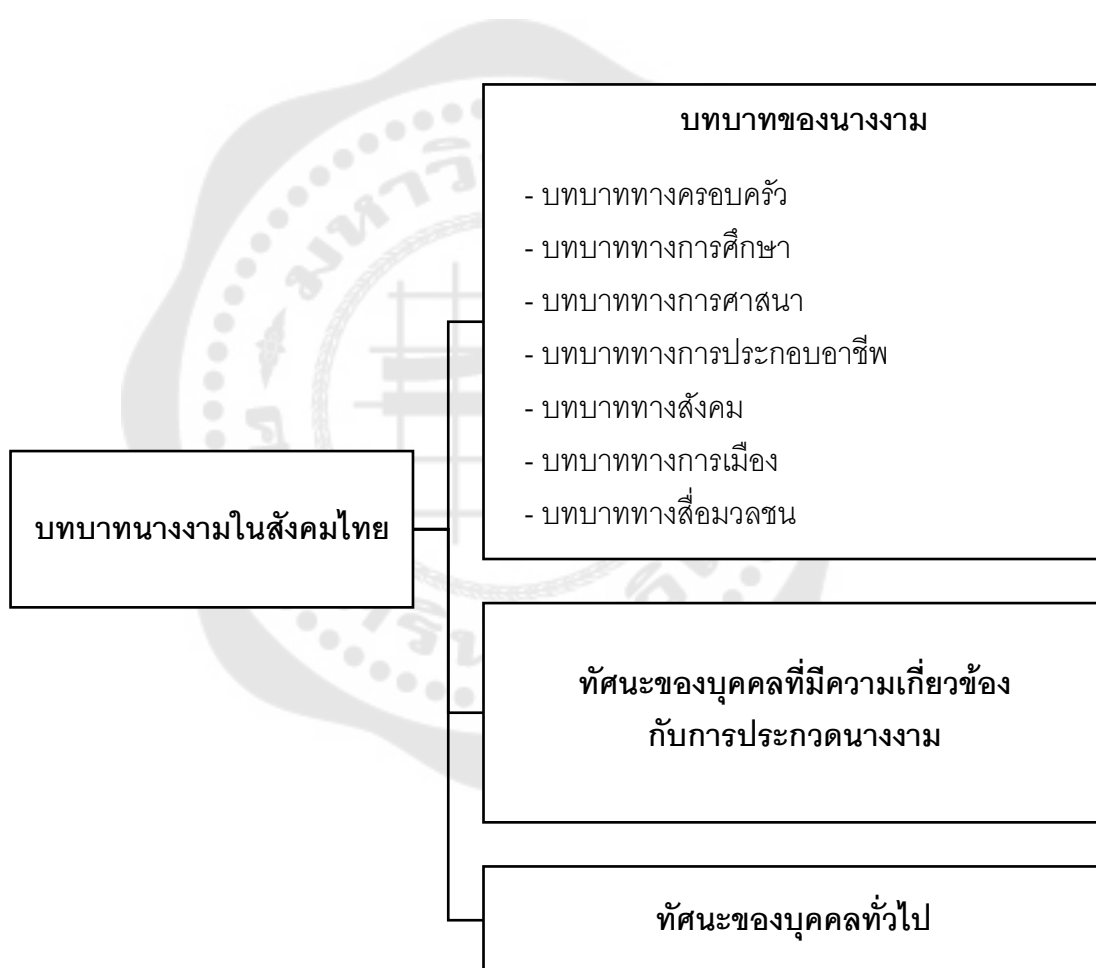
บทบาท หมายถึง การทำตามหน้าที่ที่ได้ถูกกำหนดไว้ของผู้ที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศจาก เวทีการประกวดนางงามระดับชาติของประเทศไทยต่อสังคม ประกอบด้วย 1) บทบาททาง ครอบครัว 2) บทบาททางการศึกษา 3) บทบาททางศาสนา 4) บทบาททางการประกอบอาชีพ 5) บทบาททางสังคม 6) บทบาททางการเมือง และ 7) บทบาททางสื่อมวลชน

นางงาม หมายถึง สตรีหรือผู้หญิงไทยที่ชนะเลิศในเวทีการประกวดนางงามระดับชาติ อยู่ในระหว่างเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2508-2522) และเจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2523-2540)

เวทีการประกวด หมายถึง การประกวดนางงามระดับชาติของประเทศไทย ประกอบด้วย เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวด มิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์

ทัศนะ หมายถึง ความเห็นของบุคคลทั่วไป อาทิ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย ผู้สนับสนุนการจัดการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญในการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ และผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง กับสถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา ที่มีต่อบทบาทของนางงามต่อสังคมไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “บทบาทนางงามในสังคมไทย” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้น อีกทั้งใช้พิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากแหล่งต่าง ๆ นั้นถูกต้องหรือไม่และการเปรียบเทียบการเก็บข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่ โดยการนำเอาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์พร้อมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในการอภิปรายผล ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอการทบทวนวรรณกรรม ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีในสังคมไทย
2. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีกับการประกวดนางงาม
3. แนวคิดเกี่ยวกับเจเนอเรชั่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการประกวดนางงาม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีในสังคมไทย

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

บทบาทเป็นสถานภาพเป็นนามธรรม หมายถึง ตำแหน่งในแต่ละตำแหน่งจะได้กำหนดบทบาทไว้อย่างไรบ้าง ฉะนั้นเมื่อมีตำแหน่งก็ต้องมีบทบาทควบคู่กันไปเสมอ (ศักดิ์ไทยสุรกิจบวร, 2549: 115) เมื่อบุคคลมีตำแหน่งย่อมจะต้องมีสิทธิและหน้าที่ตามมา บางคนสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้สมบทบาท ส่วนบางคนก็ทำไม่ได้เต็มที่เพราะเกิดการขัดแย้งกันในบทบาท โดยผู้มีตำแหน่งจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้สมบทบาทหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น บุคลิกภาพของผู้ที่สวมบทบาท ลักษณะทางสังคม ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ทั้งนี้ การแสดงบทบาทของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) หมายถึง บทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามความคาดหวังที่กำหนดโดยสังคมและสถานภาพที่บุคคลนั้นครองอยู่
- 2) การรับรู้บทบาท (Role Conception) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่าควรจะมีบทบาทอย่างไร และสามารถที่จะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ตามการรับรู้ที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั่นเอง โดยการรับรู้ต่อบทบาทและความ

ต้องการของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมส่วนบุคคลของผู้ที่สวมบทบาทนั้น

3) การยอมรับบทบาทของบุคคล (Role Acceptation) หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างบทบาทตามความคาดหวังกับบทบาทที่ตนเองรับรู้ การยอมรับบทบาทเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในบทบาทและการสื่อสารระหว่างสังคมและบุคคลนั้น ทั้งนี้ เพราะบุคคลไม่ได้ยินดีหรือให้การยอมรับบทบาทเสมอไป แม้ว่าจะได้รับการคัดเลือกหรือถูกแรงผลักดันจากสังคมให้รับตำแหน่งและมีบทบาทในหน้าที่ก็ตาม เพราะหากบทบาทที่ได้รับนั้นทำให้ได้รับความเสียหายหรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการหรือค่านิยมของบุคคลนั้น ผู้ครองตำแหน่งอยู่กลับพยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้นหรือไม่ยอมรับบทบาทนั้น

4) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role Performance) หมายถึง บทบาทของเจ้าของสถานภาพที่แสดงออกจริง (Actual Role) อาจเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวังหรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้และตามความคาดหวังของตนเอง การที่บุคคลใดจะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับบทบาทของบุคคลที่ได้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ (วัลภา ไชยทิพย์, 2558 อ้างถึงใน พระมหาณัฐฐานันท์ กุลจรัสโกสิน, 2561: 11)

นอกจากนี้แล้วยังมีนักวิชาการได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับบทบาท ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 602) ระบุว่า บทบาทคือ การทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู เป็นต้น ดังนั้น บทบาทเป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรงและเหมาะสมกับหน้าที่ ความรับผิดชอบนั้น

นงลักษณ์ สุทธิวัฒน์พันธ์ (2549: 11) ระบุว่า บทบาทตามตำแหน่งหน้าที่นั้นได้ถูกคาดหวังจากสังคมรอบด้าน เช่น จากผู้ที่อยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ รอบตัวเรา รวมทั้งตัวของเราเองด้วย ถ้าความคาดหวังของทุกฝ่ายไม่ตรงกัน ผู้ดำรงบทบาทไม่สามารถปรับให้มีความพอดีจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในบทบาทหรือความล้มเหลวในงาน

Fadel Matta, Brent A. Scott, Joel Koopman, and Donald E. Conlon (2015: 1692) ระบุว่า บทบาทเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับบทบาทของพวกเขามีวิวัฒนาการและถูกกำหนดไว้อย่างไร และบุคคลจะต้องปฏิบัติตามบนพื้นฐานของบทบาทที่กำหนด

Bruce J. Biddle (1986: 68) กล่าวว่า มนุษย์มีพฤติกรรมในรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ทางสังคมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยบทบาทเป็นพฤติกรรมที่มี

แบบแผน ลักษณะเฉพาะที่ถูกสมมุติขึ้น กำหนดขึ้น และความคาดหวังของคนในสังคมต่อพฤติกรรมตามบทบาท

Walter Coutu (1951: 180-187) กล่าวว่า บทบาทเป็นคำที่ยืมมาจากโรงละครเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ต้องยึดถือและปฏิบัติตามบทบาทมากกว่าการที่ผู้แสดงเสริมแต่งโดยตนเอง อันเป็นบทบาทที่ถูกกำหนดในสถานการณ์เฉพาะสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งในขณะที่ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า บทบาทเป็นรูปแบบหรือแบบแผนของการแสดงออกทางพฤติกรรมตามขอบเขตของตำแหน่งและหน้าที่ที่ได้รับ โดยบุคคลแต่ละบุคคลมีบทบาทที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีในสังคมไทย

บทบาทหน้าที่ตลอดจนการประเมินค่ามีที่มาจากวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำสั่งสอนในเรื่องจริยธรรมที่เป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดระเบียบสังคมโดยการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีส่วนในการถ่ายทอดวิธีคิดต่าง ๆ ในสังคมไทย จะเห็นได้จากวรรณกรรมไทยที่สะท้อนภาพในอดีตให้เห็นบทบาทและความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการจากสตรี (บุญวาทย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา, 2559: 24) ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน บทบาทหรือสิทธิของสตรีถูกลิดรอนและถูกมองข้ามทั้ง ๆ ที่สตรีมีบทบาทต่าง ๆ ที่สำคัญในการพัฒนาสังคม อีกทั้งยังมีกรอบวัฒนธรรมที่บังคับให้ต้องแบกรับภาระงานบ้านต่าง ๆ จนถึงดูแลทุก ๆ คนภายในบ้าน ในอดีตจึงมีค่านิยมของคนไทยว่าสตรีจะต้องเป็นผู้ดูแลบ้านเรือนและคนในครอบครัว แต่จากกระแสโลกาภิวัตน์มีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและวัฒนธรรม มีการเชิดชูสิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียมทางเพศบุรุษและสตรีมีความเสมอภาคกัน และถึงแม้ว่าสังคมและค่านิยมจะเปลี่ยนไปแต่บทบาทของสตรีก็ยังคงมีความสำคัญ จากจำนวนประชากรเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าครึ่งจากทั้งหมด ดังนั้น เราจึงไม่สามารถละเลยความสำคัญของสตรีไปได้ว่าสตรีก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนสังคมและประเทศ ซึ่งมีหลายครั้งที่สตรีพยายามที่จะยกระดับเรื่องความเท่าเทียมและสิทธิเพื่อแสดงออกถึงบทบาทและศักยภาพที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเปลี่ยนแปลงต่อสังคมและประเทศชาติได้ ดังนั้น บทบาทของสตรีสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาชุมชนได้ (พชร คณะมะ & อลงกรณ์ อรรคแสง, 2563: 154-155)

การเปลี่ยนแปลงของบทบาทสตรีตามสังคมสมัยใหม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นมากมายในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของบุคคล โครงสร้างหน้าที่ทางสังคม ระบบการเมือง รวมทั้งพฤติกรรมของสมาชิกสังคมกลุ่มต่าง ๆ

ด้วย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้กระตุ้นให้สมาชิกของสังคมไม่ว่าบุรุษหรือสตรีได้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม และบทบาท ฯลฯ มีการให้ความสำคัญและการยอมรับต่อสตรีมากขึ้น สตรีในปัจจุบันจึงมีบทบาทมากขึ้นจากอดีต มีบทบาทอย่างแพร่หลายต่อการขับเคลื่อนสังคม มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน สตรีได้รับโอกาสและการยอมรับจากสังคมต่อการออกจากพื้นที่ส่วนที่เป็นเรื่องส่วนตัว (Private) เข้าสู่พื้นที่ส่วนที่เป็นสาธารณะ (Public) จะเห็นได้จากสัดส่วนของสตรีที่เข้าไปทำงานในภาคการเมือง ภาคการบริหารราชการแผ่นดิน ภาคธุรกิจ และภาคแรงงาน มีสัดส่วนที่มากขึ้นเป็นลำดับ (วรารุณี องค์กร & ชาญชัย จิวจินดา, 2563: 24) โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับบทบาทสตรีในสังคมไทยในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

สมศรี บัวทอง (2551: 120) ระบุว่า บทบาทของสตรีในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทในการประชุมประชาคมท้องถิ่น สตรีส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมประชุมประชาคมท้องถิ่น มีการออกเสียงลงคะแนนและเสนอความคิดเห็นของตนเองต่อที่ประชุมมากขึ้น บทบาทในการจัดงานประเพณีท้องถิ่น สตรีเข้าร่วมกิจกรรมเป็นคณะกรรมการในการจัดงานและร่วมประชาสัมพันธ์งานของชุมชนมากขึ้น บทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น สตรีมักจะเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ มีการนำเสนอกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาท้องถิ่นให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการและคอยติดตามผลประโยชน์ของกิจกรรมที่ท้องถิ่นควรจะได้รับ บทบาทในการเลือกตั้งของท้องถิ่น สตรีไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งของท้องถิ่น คอยติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและติดตามตรวจสอบการหาเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้น

รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข and สุमित อินทวงศ์ (2558: 83) ระบุว่า การประกวดนางงาม เป็นพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงและการมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะ อันจะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติ รวมทั้งความรู้และความสามารถ

วิภาพรรณ อุปนิสากร et al. (2559: 53) สังคมไทยได้เปิดโอกาสให้สตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับบุรุษ โดยเฉพาะการเข้ามามีบทบาทกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งก็ได้มีการยอมรับบทบาทและความสามารถของสตรีมากยิ่งขึ้นจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในสังคม จึงกล่าวได้ว่า สตรีได้กลายเป็นกลุ่มพลังทางการเมืองที่มีความสำคัญในสังคม จากค่านิยมในปัจจุบันเชื่อว่าอำนาจทางการเมืองควรที่จะกระจายอำนาจไปสู่สตรีโดยไม่จำกัดเพศ ชนชั้น เชื้อชาติ หรือศาสนา

กัญญภักดิ์ แมงกี้ (2562: 60) สถานภาพและบทบาทของสตรีในพระพุทธศาสนาในฐานะอุบาสิกา นั้นได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี สตรีมีบทบาทมิได้ด้อยกว่าบุรุษในด้านศาสนาแต่

อย่างไรก็ดี ทั้งเรื่องการเป็นผู้ถวายทานเป็นผู้ปฏิบัติธรรมและเผยแพร่ธรรม แม้บทบาทของสตรีจะโดดเด่นในด้านการถวายทานก็ตาม ถึงกระนั้น จากการศึกษาในคัมภีร์ก็ทำให้ทราบว่า ทุกครั้งที่มีการถวายทานก็มักจะมีการปฏิบัติธรรมควบคู่ไปด้วยเสมอ เป็นความจริงที่ว่าสตรีในฐานะอุบาสิกามีส่วนช่วยประดับประดาศาสนาเป็นอย่างมาก ด้วยการอุปถัมภ์บำรุงตั้งแต่สมัยพุทธกาลมาจนถึงสมัยปัจจุบันนี้ เนื่องด้วยพุทธศาสนาเปิดกว้างสำหรับสตรีโดยทั่วไป ทำให้สตรีทุกชนชั้นวรรณะมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในทางพุทธศาสนา มิได้กำหนดให้ผู้หญิงต้องอยู่ในกรอบหรือบทบาทใดบทบาทหนึ่งเท่านั้น สตรีสามารถที่จะปฏิบัติธรรมและทำหน้าที่เผยแพร่ธรรมได้ไม่แตกต่างจากบุรุษ ทั้ง ๆ ที่สตรีตามที่ปรากฏในคัมภีร์ของพระพุทธศาสนาเหล่านี้ ล้วนอยู่ภายใต้บริบทของสังคมอินเดียที่มีศาสนาพราหมณ์เป็นกรอบความเชื่อใหญ่ แต่พระพุทธศาสนาโดยพระพุทธเจ้าและพระพุทธสาวกก็ได้เห็นด้วยกับทรรศนะของศาสนาพราหมณ์ กลับให้โอกาสแก่สตรีได้มีส่วนร่วมในพระพุทธศาสนาอย่างอิสระ เพื่อนำสาวกไปสู่เป้าหมายคือความพ้นทุกข์เสมอกัน

Ramona T. Mercer and Sandra L. Ferketish (1994: 344-351) ระบุว่า การดำรงบทบาทมารดาเป็นพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร มีความสำคัญต่อพัฒนาการ และการเจริญเติบโตของบุตรโดยเฉพาะในระยะ 1 ปีแรกหลังคลอด

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าบทบาทของสตรีในสังคมไทยปัจจุบันมีหลากหลายบทบาท ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านศาสนาและวัฒนธรรม ล้วนมีสตรีเพศเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เกิดจากค่านิยมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ดังทรรศนะของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสตรีไทยในสังคมปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

อภิญา ดิสสะมาน (2563: 4) ระบุว่า ปัจจุบันบทบาทสตรีในประเทศไทยพัฒนาไปอย่างมาก เนื่องจากสตรีมีพื้นที่ในการเป็น “ผู้เล่น (Player)” อยู่ในหลายสถานที่ทั้งในการทำงานและในชีวิตสาธารณะ

ปิยาภรณ์ ลิ้มโพธิ์ทอง, สัญญา เคนาภูมิ, and เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (2560: 131) ระบุว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมทำให้บทบาทสตรีเปลี่ยนแปลงไป เป็นผลให้มีการยอมรับสตรีให้เข้ามามีบทบาททางสังคมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม สตรีไทยเริ่มแสดงบทบาททางการบริหารจากระดับล่างจนถึงระดับสูง เช่น นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทย ตลอดจนบทบาทของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลายแห่ง บทบาทที่สำคัญของผู้บริหารที่เป็นสตรีสร้างความสำเร็จและสร้างศักยภาพให้เป็นที่ประจักษ์ ในฐานะนักบริหาร ได้แก่ บทบาทความเป็นแบบอย่างของคนในชุมชน บทบาทนักบริหารมืออาชีพ

บทบาทการปฏิบัติตนตามประเพณี บทบาทผู้ริเริ่มนวัตกรรมใหม่ และบทบาทผู้นำเชิงเศรษฐกิจศาสตร์

เกศรา มัญชุศรี (2561: 38) กล่าวว่า บทบาทสตรียุคไทยแลนด์ 4.0 อยากให้ทุกคนมองว่าหญิงหรือชายไม่มีความแตกต่าง ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้หญิงต้องเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เผชิญกับสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทาย ไม่หยุดที่จะเรียนรู้ปรับตัวให้ได้กับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย โดยเฉพาะยุคไทยแลนด์ 4.0 ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษาในระบบอาจไม่เพียงพอ ต้องแสวงหาความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษา และเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่าบทบาทของสตรีในสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต เนื่องจากกรยอมรับและการเปิดโอกาสของสังคมที่ส่งผลให้สตรีได้มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมและ ได้มีการผลักดันในด้านความเสมอภาคของสตรีให้ทัดเทียมกับบุรุษอย่างเป็นรูปธรรม ดังต่อไปนี้

หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้มีการพัฒนาการความก้าวหน้าของบทบาทสตรีตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการสร้างใจและการขับเคลื่อนความเสมอภาคของบุคคลทุกเพศ ทุกวัยในสังคมอย่างเท่าเทียม นอกจากนี้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วยังมีการผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ (พรเพชร วิชิตชลชัย, 2561 อ้างถึงใน เกศรา มัญชุศรี, 2561: 36) โดยแผนยุทธศาสตร์กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีปี พ.ศ. 2556 – 2559 ได้มีการส่งเสริมบทบาทสตรีอย่างเป็นรูปธรรม มีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์เพื่อให้สตรีทุกวัยมีทักษะชีวิต ค่านิยม สร้างสรรค์ ศักยภาพ ภาวะผู้นำ และบทบาทในการพัฒนาภายใต้เจตคติที่ดี และความเสมอภาค ส่งเสริมการพัฒนาคอร์ปครัว ส่งเสริมบทบาทสตรีในการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และการเมืองทุกระดับ (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2555 อ้างถึงใน เพชรประกาย บุษดี, สันทัด ทองรินทร์, & ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์, 2562: 401) อีกทั้งเส้นทางแผนยุทธศาสตร์สภาสตรีแห่งชาติฯ ใน 10 ปีข้างหน้า (ร่าง) ด้านค่านิยมเกี่ยวกับสตรีประกอบด้วย 1) สตรีเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในสังคมไทยด้วยการสร้างครอบครัว สร้างคนคุณภาพ สร้างองค์กรที่มีธรรมาภิบาล 2) สตรีเป็นผู้มีความละเอียดอ่อนและเอื้ออาทร 3) สตรีเป็นผู้พัฒนาสังคมไทยให้เจริญก้าวหน้าด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีความละเอียดต่อการกระทำผิดกฎหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริต และ 4) สตรีเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ในการสร้างชาติอย่างยั่งยืนและสร้างโลกที่มีสันติสุข (จันทร์จิรา วงษ์ขมทอง et al., 2554: 430) การส่งเสริมบทบาทสตรีของภาครัฐในปัจจุบันของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมคุณภาพสตรีในด้านการพัฒนา

ศักยภาพและการเพิ่มขีดความสามารถของสตรีไทยในปัจจุบัน เพื่อให้มีบทบาททางสังคมทัดเทียมกับบุรุษเพศ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมทางเพศอีกด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดของ ทิพารัตน์ สถิตสุข (2558) บุญทิศา สิริขยานุกุล (2559) และ เสาวคนธ์ วงศ์ศุภชัยนิมิต (2559) อ้างถึงใน ผักแว่น จันทรอินทร์ and อุษษา พัดเกิด (2561: 143) ร่วมกับแนวคิดของ ธนะวัฒน์ พรหมทอง and วรพงศ์ ตระการศิรินนท์ (2560: 110) มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทนางงาม ทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และทักษะของบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย 1) บทบาททางครอบครัว คือ บทบาทลูก บทบาทภรรยา และบทบาทแม่ 2) บทบาททางการศึกษา คือ โอกาสทางการศึกษา การสนับสนุนการศึกษา และการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา 3) บทบาททางศาสนา คือ การทำนุบำรุงศาสนา 4) บทบาททางการประกอบอาชีพ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ 5) บทบาททางสังคม คือ การเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม 6) บทบาททางการเมือง คือ การเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมทางการเมือง และ 7) บทบาททางสื่อมวลชน คือ การรับหรือส่งข้อมูลข่าวสารบนพื้นฐานของจริยธรรม

2. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีกับการประกวดนางงาม

ประเทศไทยในยุคสมัยของจอมพล ป. พิบูลสงครามนั้นได้ใช้กิจกรรมการประกวดนางงามเป็นเครื่องมือสนองนโยบายของรัฐ กล่าวคือ การใช้ตำแหน่งนางงามเพื่อนำไปสู่กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ เช่น ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานของรัฐบาล กิจกรรมทางสังคม การสังคมสงเคราะห์ และการกุศลต่าง ๆ เป็นต้น (สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล, 2531: 31) แสดงให้เห็นถึงบทบาทของสตรีที่มีต่อสังคมโดยมีจุดเริ่มต้นมาจากการประกวดนางงาม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสตรีกับการประกวดนางงาม สามารถจำแนกบทบาทของสตรีกับการประกวดนางงามได้ ดังต่อไปนี้

2.1 บทบาทด้านสังคม

Juliet Gilbert (2015: 501-520) ระบุว่า การประกวดคาร์นิวัลคาลาบาร์ควีน (The Carnival Calabar Queen Pageant หรือ CCQ) นับเป็นการประกวดนางงามที่มีอิทธิพลต่อผู้หญิงไนจีเรีย อีกทั้งยังมีบทบาทด้านสังคมเป็นอย่างมาก โดยการประกวดเป็นพื้นที่หล่อหลอมสตรีให้เป็นบุคคลที่สวยและสง่างาม ผ่านกิจกรรมเก็บตัวซึ่งผู้ประกวดต้องผ่านการอบรมกับ UNICEF ฝึกซ้อมทักษะการเดิน การเต้น และการแสดง เยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวของ Calabar เรียนรู้เกี่ยวกับความคิดริเริ่มของรัฐครอสริเวอร์ (Cross River) ตลอดจนมีการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และภาวะแทรกซ้อนของการตั้งครรภ์

และการทำแท้ง (ผิดกฎหมายในไนจีเรีย) โดยในกลุ่มผู้เข้าฝึกจะต้องฝึกทักษะการนำเสนอ การแก้ปัญหา และทักษะการสื่อสาร รูปแบบและสาระสำคัญของแบบฝึกหัดกล่าวถึงสถานการณ์เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในพื้นที่ห่างไกลจากสิ่งที่มีกพบในระบบการศึกษาของไนจีเรีย ดังนั้นจึงเป็นการเปลี่ยนสถานะทางสังคมใหม่และเปลี่ยนความสัมพันธ์ของแต่ละบุคคลกับกลุ่ม ในฐานะที่เป็นแบบอย่างที่ดี ในการประชุมของยูนิเซฟทั้งค่ายไม่ได้เน้นเพียงการแข่งขันหรือใส่ใจเพียงแคผู้เข้าประกวดที่ชนะ แต่มุ่งสร้างผู้หญิงที่เป็นแบบอย่างที่ดีและน่านับถือ โดยผู้ชนะการประกวดคาว์นิวัลคาလာบาร์ควินจะกลายเป็นเอกอัครราชทูตเพื่อการท่องเที่ยวในรัฐครอสรีเวอร์ เช่นเดียวกับฯพณฯ ท่าน ภรรยาของผู้ว่าราชการรัฐครอสรีเวอร์ Mrs. Obioma Liyel Imoke มารดาต่อต้านการละทิ้งเด็ก (MACA) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มโครงการ

Elisabet Dueholm Rasch (2020: 133-156) ระบุว่า การประกวดนางงามพื้นเมือง Umial Tinimit ของกัวเตมาลานั้นผู้เข้าประกวดถูกเชิญให้เข้าร่วมจากกลุ่มวัฒนธรรม (กลุ่มวัฒนธรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง) ซึ่งจะมีเพียงครอบครัวชนเผ่ามายาที่ดีเท่านั้นที่ถูกเจ้าหน้าที่ในเมืองขอให้เข้าร่วม เมื่อผู้สมัครได้รับการยอมรับแล้วกระบวนการในการ “กลายเป็นมายา” จึงเริ่มต้นขึ้น กระบวนการนี้ส่วนใหญ่จัดโดยชายพื้นเมืองเป็นผู้ชี้แนะเด็กหญิง เด็กหญิงจะถูกทำให้เป็นตัวแทนของมายาในฐานะกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเด็กหญิงเหล่านั้นอาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมกับการเป็นมายามาก่อนก็ได้

2.2 บทบาทด้านเศรษฐกิจ

สุมิตรา จันทรัง (2531: 34-35) อ้างถึงใน ชลธิชา พันธุ์พานิช (2537: 4-5) ระบุว่า กิจกรรมการประกวดนางงามมีส่วนสนับสนุนให้แนวคิดการใช้ความงามเป็นสื่อในการเลื่อนสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

Juliet Gilbert (2015: 501-520) ระบุว่า ในการประกวด CCQ ผู้เข้าแข่งขันต่างมุ่งเน้นไปที่เงินรางวัล 2 ล้าน naira และรถยนต์ อีกทั้งทั้งค่ายแห่งนี้ยังเป็นสถานที่สำหรับเรียนรู้ทักษะใหม่ พบปะเพื่อนฝูงและเป็นที่รู้จักในผู้คนมากมาย รางวัล - เงินจำนวนมาก รถยนต์ แล็บที่อุปการะเดินทางต่างประเทศ และเสื้อผ้าฟรี รางวัลเหล่านี้สามารถสร้างผู้ชนะให้ยกระดับได้ในทันที

Aro Velmet (2014: 66-91) ระบุว่า การประกวดนางงามฝรั่งเศส Roberte Cusey (Miss France 1927) นับเป็นตัวแทนความสำเร็จภายใต้ระบบทุนนิยมเป็นอย่างดีและเป็นนางงามที่เหมาะสมกับความงามในอุดมคติของ Maurice de Waleffe แต่อาชีพของเธอได้เบี่ยงเบนไปจากแผนการของเขา การได้เซ็นสัญญากับผู้เชี่ยวชาญน้ำหอม Jean de Parys ผู้ประดิษฐ์ของ 'crème siamoise' และเริ่มธุรกิจสถาบันความงามที่ 34 ในปี 1934 เธอมีร้านขายของที่ 116 Élysees ซึ่ง

ปัจจุบันประสบความสำเร็จอย่างมาก นอกจากนั้น ยังเป็นนางแบบให้กับ Coco Chanel อีกหลายครั้ง และเมื่อสิบปีก่อนเธอกลายเป็นเศรษฐีที่ร่ำรวยและเป็นอิสระอย่างมากคนหนึ่ง อีกทั้งเป็นสัญลักษณ์ที่ดีที่สุดของหญิงสาวยุคใหม่

รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข and สมิต อินทวงศ์ (2558: 83-85) ระบุว่า ในปัจจุบันนี้การมีตำแหน่งนางงาม คือ ใบเบิกทางสู่อาชีพดาราหรือการทำงานในแวดวงบันเทิง

2.3 บทบาทด้านการเมือง

สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล (2531: 31) ระบุว่า การเข้าร่วมประกวดนางสาวสยามของประเทศไทยนั้นถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่แสดงออกถึงความร่วมมือกันของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนการปกครองระบบใหม่ นอกจากนั้นผู้เข้าประกวดนางงามยังได้ชื่อที่สามารถสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอีกด้วย

ชาติรี ประกิตนทการ (2548) อ้างถึงใน สุจิตรา อรุณพิพัฒน์ (2550: 61) ระบุว่า การประกวดนางสาวสยามได้ถูกนำมาเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์เพื่อเชิดชูค่านิยมทางการเมืองการปกครองแนวใหม่ ถึงขนาดมีผู้กล่าวว่าคณะราษฎรจัดการประกวดนางสาวสยามขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือดึงคนให้มารู้จักกับรัฐธรรมนูญ

เอกจิตรา คำมีศรีสุข (2550: 38) ระบุว่า การประกวดนางสาวไทยได้ถูกยกเลิกไปพร้อมกับงานฉลองรัฐธรรมนูญ ถึงแม้ว่าจะมีงานฉลองรัฐธรรมนูญใน พ.ศ. 2499 อีกครั้งแต่ก็ไม่ได้มีการจัดการประกวดนางสาวไทยขึ้น เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์การจัดการประกวดนางสาวไทยและผู้เข้าประกวดในแง่ลบ

Elisabet Dueholm Rasch (2020: 133-156) ระบุว่า การประกวดความงามพื้นเมืองของเมืองหนึ่งในกัวเตมาลา ภายใต้ชื่อ “Umial Tinimit Re Xelajuj Noj” หมายถึง การคัดเลือกลูกสาวของผู้คนในเขตซาลเตนโก (Quetzaltenango) หรือเรียกการประกวดนี้ว่า “Umial Tinimit” ที่ได้รับการคาดหวังจากบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมว่าเป็น “ผู้ถือวัฒนธรรม” และการทำซ้ำกลุ่มชาติพันธุ์และประชาชาติทางร่างกายและวัฒนธรรม พวกเขาเป็นตัวแทนและผลิตซ้ำ ค่านิยมทางเพศและบรรทัดฐาน และอุดมการณ์ชาติพันธุ์และชนชั้น แต่สิ่งที่น่าสนใจคือชาวมายาและชาวพื้นเมืองในกัวเตมาลา เพราะกัวเตมาลา มีประชากร 17 ล้านคน โดย 40-60% ระบุว่า เป็นชนพื้นเมืองมายา แต่กลับเป็นกลุ่มชนที่ถูกมองในฐานะ “ปัญหาของอินเดีย” จนนำไปสู่การรณรงค์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ทางทหารอย่างโหดร้ายต่อประชากรพื้นเมืองระหว่างปี 1978 ฉะนั้น การประกวดนางงามจึงกลายเป็นเวทีที่สามารถถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองได้ ในช่วงเวลาแห่งการสู้รบ เป็นหนึ่งในช่องว่างที่ปลอดภัยของการระดมทางสังคม การจัดประกวดความงามเป็นเวทีที่มีการแสดง

เพศ เชื้อชาติ และชนชั้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของขบวนการแห่งชนพื้นเมืองร่วมสมัย สะท้อนกับเป้าหมายของขบวนการมายาเพื่อควบคุมรัฐธรรมนูญของอัตลักษณ์ของมายา

2.4 บทบาทด้านวัฒนธรรม

Elisabet Dueholm Rasch (2020: 133-156) ระบุว่า ผู้หญิงพื้นเมืองมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนและสืบพันธุ์กลุ่มชาติพันธุ์ โดยบทบาทนี้ไม่ได้ถูกจำกัดหรือควบคุมแต่บทบาทนี้เกิดขึ้นโดยการสนับสนุนและมาในรูปแบบของโอกาสที่ชาวมายาต้องการเป็นที่จดจำผ่านผู้หญิง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกระบวนการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม กระบวนการกลายเป็นมายา เป็นสิ่งที่น่าสนใจคือแม้หญิงสาวนั้นจะเพิ่งเรียนรู้และถูกหล่อหลอม แต่ก็ทำหน้าที่ในฐานะ “ผู้ถือวัฒนธรรม” เพื่อนำเสนอความเป็นมายาต่อบุคคลภายนอกต่อไป

Keren Mazuz (2015: 353-362) ได้ทำการเปรียบเทียบการประกวดนางงามในประเทศ “Israel Beauty Queen” กับการประกวด “Miss Asia-Israel” ซึ่งการเปรียบเทียบนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่อิสราเอลกำลังเผชิญ ผู้เข้าประกวดแต่ละคนสร้างภาพและคำบรรยายที่โดดเด่นเกี่ยวกับตนในบทบาทผู้หญิงชาวอิสราเอล บริบททั้งสองเวทีเกี่ยวข้องกับระเบียบสังคมและการเจรจาต่อรองแบบจำลองที่แตกต่างของความเป็นอิสราเอลที่เป็นตัวเป็นตนผ่านการแสดงของร่างกายผู้หญิง โดยการประกวด Israel Beauty Queen จำกัดคุณสมบัติผู้เข้าประกวดด้านอายุ ความสูง สถานะที่ไม่ได้แต่งงาน และสัญชาติอิสราเอล ยืนยันขอบเขตของชาติโดยการสร้างความแตกต่างให้เป็นระเบียบของชาติ การเสริมแรงนี้จัดให้มีการประกวดเป็นแบบอย่างของความเป็นอิสราเอลในตัวด้วยภาพที่ชัดเจนโดยไม่มีอาการอ้างอิงถึงความตึงเครียดทางสังคมและความขัดแย้งภายใน ในขณะที่การประกวด Miss Asia Israel จำกัดคุณสมบัติผู้เข้าประกวดด้านว่าต้องเป็นผู้ดูแลหรือผู้อพยพชาวต่างชาติ โดยผู้สมัครเหล่านี้เป็นตัวแทนประเทศที่แตกต่างกันสามรัฐ ได้แก่ เนปาล อินเดีย และฟิลิปปินส์ นับเป็นการขยายขอบเขตของประเทศผ่านการแสดงความหลากหลายทางเชื้อชาติและประชาสังคม โดยมีผู้สมัครจากประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการไม่ยึดเกาะพรมแดนของอิสราเอล การขยายขอบเขตของประเทศจัดประกวดเป็นประสบการณ์ระดับโลกซึ่งทำให้เกิดแนวคิดเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมของอิสราเอล

วรพงษ์ ปลอดภัย and ลีตินัน บุญภาพ คอมมอน (2561: 35-36) ระบุว่า นอกจากจะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีแล้ว สาวงามจะต้องสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศได้ อีกทั้งยังต้องศึกษาไหวพริบ ปฏิภาณ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี เพื่อควำตำแหน่งชนะเลิศและการเผยแพร่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งไทยและต่างประเทศ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การประกวดนางงามมิได้เพียงแต่เป็นการประกวดสรีระและความสวยงามทางกายภาพของสตรีเท่านั้น เหนือสิ่งอื่นใด การประกวดนางงามยังแสดงให้เห็นถึงบทบาทของสตรีในด้านต่าง ๆ โดยสามารถจำแนกออกเป็นบทบาทต่าง ๆ ได้ ดังนี้ 1) บทบาททางสังคม เนื่องจากการประกวดเป็นพื้นที่ที่หล่อหลอมสตรีให้เป็นบุคคลที่สวยงามและสง่างามผ่านกิจกรรมเก็บตัว 2) บทบาททางเศรษฐกิจ เนื่องจากการประกวดนางงามมีรางวัลมากมายในการประกวดที่มาจากผู้สนับสนุน อีกทั้งการประกวดนางงามยังเป็นใบเบิกทางสู่อาชีพต่าง ๆ อีกมากมาย 3) บทบาททางการเมือง เนื่องจากสามารถใช้เวทีการประกวดเป็นพื้นที่ในการถ่ายทอดข่าวสารการเมือง และสำหรับประเทศไทยนั้นใช้การประกวดนางสาวสยามเพื่อเป็นวิธีการหนึ่ง que แสดงออกถึงความร่วมมือกันของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนการปกครองระบอบใหม่ 4) บทบาททางวัฒนธรรม เนื่องจากในปัจจุบันนี้การประกวดระดับนานาชาติใช้การประกวดนั้นเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและนำเสนอภาพลักษณ์ของวัฒนธรรมที่แตกต่างบนเวทีการประกวด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดของ ทิพารัตน์ สถิติสุข (2558) บุญทิภา สิริขยานุกุล (2559) และ เสาวคนธ์ วงศ์ศุภชัยนิมิต (2559) อ้างถึงใน ผักแว่น จันทรอินทร์ and อุษา พัดเกตุ (2561: 143) ร่วมกับแนวคิดของ ธนะวัฒน์ พรหมทอง and วรพงศ์ ตระการศิริพันธ์ (2560: 110) มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทนางงาม ทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และทักษะของบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย 1) บทบาททางครอบครัว คือ บทบาทลูก บทบาทภรรยา และบทบาทแม่ 2) บทบาททางการศึกษา คือ โอกาสทางการศึกษา การสนับสนุนการศึกษา และการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา 3) บทบาททางศาสนา คือ การทำนุบำรุงศาสนา 4) บทบาททางการประกอบอาชีพ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ 5) บทบาททางสังคม คือ การเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม 6) บทบาททางการเมือง คือ การเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมทางการเมือง และ 7) บทบาททางสื่อมวลชน คือ การรับหรือส่งข้อมูลข่าวสารบนพื้นฐานของจริยธรรม

3. แนวคิดเกี่ยวกับเจเนอเรชั่น

3.1 เบบี้บูมเมอร์ (Baby Boomer)

เบบี้บูมเมอร์ (Baby Boomer) เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 1945 -1960 อายุ 51-70 ปี เชื่อว่าประสบการณ์คือส่วนสำคัญในการเติมเต็มชีวิต (ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559 : 9) คนกลุ่มนี้เป็นผลผลิตหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่แต่ละประเทศต้องการเร่งผลิตประชากรเพื่อมาพัฒนาประเทศที่บอบช้ำ โดยเขาได้รับรู้ถึงความ

ลำบากของพ่อแม่ ความแร้นแค้นทางเศรษฐกิจ ภาวะวุ่นวายต่าง ๆ ทำให้มีความอดทนสูง สู้งาน ชอบทำงานและประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง เนื่องจากมีประชากรเกิดเป็นจำนวนมากในช่วงเดียวกัน ทำให้มีการแข่งขันสูง นอกจากนี้คนกลุ่มนี้ยังยึดระบบชนชั้นมายถึงการทำงาน เนื่องจากในสมัยก่อนเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยและแพร่หลาย ทำให้องค์ความรู้ตกอยู่กับชนชั้นนำหรือชนชั้นปกครอง ฉะนั้นเขาจึงเชื่อมั่นและรับฟังคำสั่งจากผู้นำหรือหัวหน้างานที่มีองค์ความรู้มากกว่า ในขณะเดียวกันคนยุคนี้ใช้ชีวิตเรียบง่ายเป็นคนเก็บออมมากกว่าใช้ (มนัสวี ศรีนนท์, 2561 : 367)

3.2 เจเนอเรชันเอ็กซ์ (Gen X)

เจเนอเรชันเอ็กซ์ (Generation X) เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 1961 – 1981 เจเนอเรชันนี้เป็นกลุ่มที่มีความมั่นคงทางการเงิน มากกว่า 25 % สามารถสร้างรายได้มากกว่ากลุ่มเบบี้บูมเมอร์ และกลุ่มมิลเลเนียล จึงนับเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลและให้การสนับสนุนเจเนอเรชันอื่น ๆ (ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559: 11) ขณะเดียวกันเทคโนโลยีเริ่มทันสมัยและแพร่หลายขึ้นและเริ่มมีตัวเลือกมากขึ้น ทำให้คนกลุ่มนี้เริ่มมีความอดทนน้อยลง มักจะตั้งคำถามว่าทำไมชีวิตต้องทนในเมื่อมีโอกาสและมีตัวเลือกมากขึ้น คนกลุ่มนี้ยังทำงานด้วยตนเอง ยึดระบบชนชั้นน้อยลง เก็บออมและใช้เท่าที่มี เลือกทำงานที่ชอบ รักอิสระ และมีความคิดสร้างสรรค์แหวกกรอบ (มนัสวี ศรีนนท์, 2561: 367)

3.3 เจเนอเรชันวาย (Gen Y)

มิลเลเนียล (Millennials) หรือ เจเนอเรชันวาย (Generation Y) เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 1982 – 2004 คนกลุ่มนี้กำลังจะกลายเป็นคนส่วนใหญ่ในที่ทำงาน คนกลุ่มนี้ให้คุณค่าในการพัฒนาตนเอง การจัดสมดุลการงาน - ชีวิต มากกว่าเงินตราและสถานภาพทางสังคม (ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559: 13) คนกลุ่มนี้เกิดมาพร้อมเทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพร่หลาย รวมทั้งองค์ความรู้ทำให้มีความอดทนเริ่มน้อยลง สมารถสั้น ชอบ Copy-Paste และเปลี่ยนงานบ่อย คนในเจเนนี้ไม่ชอบชนชั้น หมายถึงการทำงานและการใช้ชีวิต ชอบการทำงานเป็นทีม ทำงานร่วมกันมากกว่าการฟังคำสั่งจากหัวหน้างานหรือผู้นำเพียงอย่างเดียว และการบังคับขู่เข็ญจากพ่อแม่ (มนัสวี ศรีนนท์, 2561: 367)

3.4 เจเนอเรชันซี (Gen Z)

เจเนอเรชันซี หรือแซด (Generation Z) เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 2005 – 2009 กลุ่มนี้เกิดมาในขณะที่เทคโนโลยี วายฟาย และสมาร์ตโฟนพร้อมสรรพ จึงมีความเป็นปัจเจกเป็นกลุ่ม ผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าเฉพาะเจาะจงที่แสดงความเป็นตัวของตัวเอง (ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559: 15) คนกลุ่มนี้เกิดมาด้วยการเลี้ยงดูที่เพียบพร้อม เพียงกระตักน้ำก็ได้สิ่งที่ต้องการและมีตัวเลือกมาก ทำให้คนกลุ่มนี้มักทำใน

สิ่งที่ชอบ ชอบความสะดวกสบาย ไม่ชอบพิธีการ และสามารถทำอะไรหลาย ๆ อย่างได้ในคราวเดียวกัน (มนัสวี ศรีนนท์, 2561: 367)

3.5 อัลฟ่า เจเนอเรชั่น (Alpha Generation)

อัลฟ่า เจเนอเรชั่น (Alpha Generation) เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 2010 – 2025 กลุ่มนี้สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีตั้งแต่ยังเล็กมากกว่าเจเนอเรชั่นอื่น ๆ จนมีผู้กล่าวว่าเด็กกลุ่มนี้เรียนรู้การใช้อุปกรณ์แท็บเล็ตก่อนการเรียนรู้การใช้ห้องน้ำเสียอีก เพราะพวกเขาไม่คิดว่าเทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือ แต่พวกเขา รวมเทคโนโลยีเหล่านั้นไว้เป็นสิ่งเดียวกันกับการใช้ชีวิต จึงทำให้เจเนอเรชั่นกลุ่มนี้มีความตระหนักถึงตนเองมากกว่าเจเนอเรชั่นอื่น ๆ (ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559: 17)

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เจเนอเรชั่นมีทั้งหมด 5 เจเนอเรชั่นดังที่ปรากฏในข้อความข้างต้น แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะสตรีที่มีประสบการณ์ในการประกวดนางงามในเวทีระดับประเทศ ประกอบด้วย เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ที่อยู่ในระหว่างเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ คือ เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 1961 – 1981 หรือปี พ.ศ. 2504-2524 และเจเนอเรชั่นวาย คือ เกิดในระหว่างปี ค.ศ. 1982 – 2004 หรือปี พ.ศ. 2525-2547

4. แนวคิดเกี่ยวกับการประกวดนางงาม

4.1 บริบทของการประกวดนางงาม

การประกวดนางงามเป็นพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่ได้เปิดโอกาสให้สตรีมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะอันจะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติรวมทั้งความรู้และความสามารถ ดังนั้น เวทีการประกวดนางงามถือเป็นพื้นที่หนึ่งของการบรรจบกันในการนำเสนอความงาม ทุนนิยม และการตลาดที่เข้าครอบงำความคิดและพฤติกรรมของสตรีกลุ่มหนึ่ง โดยผู้เข้าประกวดต้องการใช้เวทีเป็นพื้นที่ในการสานฝันของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการมีตำแหน่งนางงาม การได้รางวัล การมีประวัติเป็นผู้เข้าประกวด เป็นผู้เข้ารอบสิบคนสุดท้าย การได้รับอาชีพ และการยกย่องหลังจากการได้รับตำแหน่ง หรือในปัจจุบันนี้การมีตำแหน่งนางงาม คือ ใบเบิกทางสู่อาชีพดาราหรือการทำงานในแวดวงบันเทิง (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข & สุमित อินทวงศ์, 2558: 83-85) กิจกรรมการประกวดนางงามยังแสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมที่ให้ความสำคัญต่อความงามของสตรี ซึ่งจะเห็นได้จากความสนใจของผู้คนที่ม่ต่อการประกวดนางงาม อาทิ การได้รับตำแหน่งนางงามจักรวาลของ ภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก ความสำคัญที่สังคมให้ต่อกิจกรรมการ

ประกวดนางงามมีส่วนสนับสนุนให้แนวคิดการใช้ความงามเป็นสื่อในการเลื่อนสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (สุมิตรา จันทร์เงา, 2531: 34-35 อ้างถึงใน ชลธิชา พันธุ์พานิช, 2537: 4-5)

ในสังคมไทยได้รับเอกราชการประกวดนางงามตามแบบอย่างตะวันตกเข้ามา โดยทางรัฐบาลได้จัดให้มีการประกวดนางงามขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า การประกวดนางสาวสยามเมื่อปี พ.ศ. 2477 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกร้องความสนใจจากประชาชนในการเผยแพร่ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล การเข้าร่วมประกวดนางสาวสยามถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่ง que แสดงออกถึงความร่วมมือกันของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนการปกครองระบบใหม่ นอกจากนี้ผู้เข้าประกวดนางงามยังได้ชื่อว่าสามารถสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอีกด้วย การจัดประกวดนางสาวสยามนับเป็นจุดเริ่มต้นของประเพณีการประกวดนางงามสืบต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในยุคเริ่มแรกแม้ว่าการประกวดนางงามจะเน้นคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับตำแหน่งต้องเป็นกุลสตรีไทย เช่น ความอ่อนหวาน กริยามารยาทอ่อนช้อย แต่ต่อมากการประกวดนางงามก็ช่วยเพิ่มกระแสค่านิยมในด้านความงามของสตรีสมัยใหม่ซึ่งได้รับอิทธิพลจากตะวันตกอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่เดียวกันนโยบายพัฒนาสตรีตามแผนการสร้างชาติของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ทำให้เกิดความตื่นตัวในการปรับปรุงบุคลิกภาพและลักษณะของสตรี รัฐบาลในยุคสมัยนั้นจึงให้ความสนใจและส่งเสริมประเพณีการประกวดนางงาม โดยเห็นว่าการประกวดนางงามเป็นเครื่องมือสนองนโยบายของรัฐได้ทั้งในระดับบุคคล คือ การพัฒนาร่างกายสตรีให้แข็งแรง สวยงาม และในระดับสังคม คือ การใช้ตำแหน่งนางงามเพื่อนำไปสู่กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ เช่น ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานของรัฐบาล กิจกรรมทางสังคม การสังคมสงเคราะห์ และการกุศลต่าง ๆ เป็นต้น (สุพิตรา กอบกิจสุขสกุล, 2531: 31) การประกวดนางสาวสยามภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็นการประกวดนางสาวไทย เป็นอีกกิจกรรมบันเทิงประเภทหนึ่งที่อยู่คู่ประวัติศาสตร์สังคมไทยมาตลอดกว่า 80 ปี ซึ่งปัจจุบันมีการตกแต่งรายการประกวดภายใต้ชื่อรายการต่าง ๆ อาทิ นางสาวไทย มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ มิสไทยแลนด์เวิลด์ และมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ซึ่งการประกวดนางงามมีพัฒนาการของวัตถุประสงค์การจัดการประกวดแตกต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัยเพื่อจัดหาตัวแทนสาวไทยไปประกวดระดับนานาชาติรายการต่าง ๆ (Kobkijisuksakul, 1988 อ้างถึงใน สุเมธ ชัยไธสง & สมสุข หินวิมาน, 2563: 125) โดยกิจกรรมการประกวดนางงามกลายเป็นการสื่อสารทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ อัตลักษณ์และคุณสมบัติของนางงามจากในอดีตจนถึงปัจจุบันเปลี่ยนไปตามค่านิยมทางสังคมและเทรนด์ นางงามในยุคปัจจุบันจึงต้องมีความเป็นสากลเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีแล้ว สาวงามจะต้องสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละ

ประเทศได้ อีกทั้งยังต้องศึกษาไหวพริบ ปฏิภาณ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี เพื่อคว้า ตำแหน่งชนะเลิศและการเผยแพร่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ (วรพงษ์ ปลอดมุสิก & จิตินัน บุญ ภาพ คอมมอน, 2561: 35-36)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีกิจกรรมการประกวดนางงามหลากหลายเวทีการประกวด ทั้งในระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ แต่ในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษา เฉพาะการประกวดนางงามระดับชาติ โดยจำแนกออกเป็น 4 เวทีการประกวด ได้แก่ การประกวด นางสาวไทย (Miss Thailand) การประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand) การ ประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ (Miss Thailand World) และการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ (Miss Grand Thailand) โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 การประกวดนางสาวไทย (Miss Thailand)

การประกวดนางสาวไทย (Miss Thailand) เป็นการประกวดนางงาม ระดับประเทศรายการแรกของประเทศไทยที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานที่สุด แต่เดิมเรียกว่า การ ประกวดนางสาวสยาม ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงชื่อเป็นการประกวดนางสาวไทย การจัดประกวด นางสาวไทยจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีแต่ในบางปีงดจัดการประกวดเป็นการชั่วคราวเนื่องจากความ ผันผวนทางการเมือง หรือสภาพสังคมที่ไม่เอื้อกับการประกวดในช่วงนั้น ๆ ในอดีตการประกวด นางสาวไทยเป็นการประกวดนางงามระดับประเทศเวทีเดียวของประเทศไทยจึงทำให้ได้รับความ สนใจจากคนจำนวนมาก โดยในช่วงแรกการประกวดนางสาวไทยจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนนโยบายของ รัฐบาลทำให้เป็นภารกิจช่วยชาติ ไม่มีรายได้ตอบแทนและไม่มีการแสวงหาผลกำไรจากการ ประกวด ต่อมาเมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปประกอบกับกระแสทุนนิยมที่เติบโตขึ้นส่งผลต่อ วัตถุประสงค์และภารกิจของนางสาวไทย ตลอดจนรูปแบบการประกวดเปลี่ยนแปลงไป โดย ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนมากขึ้น ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอบริบทของเวทีการประกวด นางสาวไทยโดยจำแนกออกเป็นยุค ดังนี้

ยุคที่ 1 นางสาวไทยตัวแทนแห่งรัฐธรรมนูญ

นางสาวไทยตัวแทนแห่งรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. 2477-2483 และ พ.ศ. 2491- 2497) การประกวดนางสาวไทยเกิดขึ้นและได้รับแรงบันดาลใจจากกลุ่มนักศึกษาปัญญาชนและ ชนชั้นสูงของสังคมไทยที่มีโอกาสไปศึกษาต่อในต่างประเทศ โดยได้พบเห็นการจัดประกวดสาว งามจึงนำวัฒนธรรมจากโลกตะวันตกมาสู่ประเทศไทย โดยเริ่มจัดการประกวดสาวงามขึ้นเป็นครั้ง แรกชื่อว่า นางสาวสยาม ในช่วงที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองอย่างกะทันหัน โดย เปลี่ยนการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ เมื่อ พ.ศ. 2475 ประชาชนเกิดความหวุ่นวิตก สับสนและไม่มั่นใจในระบอบการปกครองรูปแบบใหม่ ประชาชนบางส่วนไม่มีความรู้ แม้กระทั่งคำว่ารัฐธรรมนูญนั้นมีความหมายว่าอย่างไร จึงทำให้รัฐบาลจัดงานฉลองรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ. 2477 (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 2) การประกวดนางสาวสยามนี้ได้ถูกจัดขึ้นภายหลังจากที่รัฐบาลได้จัดงานฉลองรัฐธรรมนูญมาแล้ว 2 ปี จัดขึ้นภายในพระราชอุทยานสราญรมย์ (สถานที่จัดงานฉลองรัฐธรรมนูญในยุคนั้น) โดยทางรัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดประกวดนางสาวสยาม มีเป้าหมายหลักเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้วยการคัดเลือกสาวงามมาเป็นศรีสง่าแก่รัฐธรรมนูญ ดังนั้นการประกวดนางสาวสยามจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของงานฉลองรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2477 เป็นต้นมา (เอกจิตรา คำมีศรีสุข, 2550: 38) ในปี พ.ศ. 2483 กองทัพอากาศได้ยกพลขึ้นบกที่ประเทศไทย ส่งผลให้ประเทศไทยและทุกประเทศทั่วโลกตกอยู่ในภาวะสงคราม ข้าราชการมหากแพง เศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนเกิดความตื่นเครียดในการครองชีพเพราะต้องอพยพหนีภัยจากการทิ้งระเบิดของเครื่องบินฝ่ายพันธมิตร โดยความเห็นชอบของผู้บริหารประเทศในยุคนั้น จึงได้ยกเลิกกิจกรรมงานรื่นเริงต่าง ๆ รวมทั้งการประกวดนางสาวไทยไว้เป็นการชั่วคราว จนกระทั่งเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 จบลง ประเทศไทยได้รับผลกระทบน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ สภาพเศรษฐกิจฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น รัฐบาลจึงได้ริเริ่มงานฉลองรัฐธรรมนูญพร้อมกับการประกวดนางสาวไทยขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2491 ณ สวนอัมพร ทั้งนี้เพื่อป้องกันการรุกรานจากชาติมหาอำนาจตะวันตก รัฐบาลไทยจึงได้ออกกฎหมายเพื่อให้ประชาชนช่วยนำชาติให้สูงเด่น จำนวน 12 ฉบับ โดยมีรัฐนิยม จำนวน 2 ฉบับที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางสาวสยาม ได้แก่ ฉบับที่ 1 ว่าด้วยการเปลี่ยนชื่อประเทศ ประชาชนและสัญชาติจาก “สยาม” เป็น “ไทย” ทำให้การประกวดนางสาวสยามได้เปลี่ยนชื่อเป็น “การประกวดนางสาวไทย” และฉบับที่ 10 เรื่องการแต่งกายของประชาชนชาวไทย ซึ่งเวทีการประกวดนางสาวไทยได้รับมอบหมายหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ในการเป็นตัวอย่างที่ดีต่อการส่งเสริมพัฒนาสตรีไทยด้านการแต่งกายให้ทันสมัยแบบตะวันตก พร้อมทั้งด้านสุขอนามัย และด้านโภชนาการในการดูแลบำรุงร่างกาย (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 61-62) ต่อมาการประกวดนางสาวไทยได้หยุดลงชั่วคราวอีกครั้งหลังจากปี พ.ศ. 2497 เนื่องจากความผันผวนและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยการประกวดนางสาวไทยในยุคแรกนี้ปิดฉากลงพร้อมกับฉากสุดท้ายของงานฉลองรัฐธรรมนูญที่จบลง เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ได้ทำการรัฐประหารรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในปี พ.ศ. 2500 และยกเลิกรัฐธรรมนูญแล้วปกครองประเทศแบบเผด็จการอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งการทำรัฐประหารดังกล่าวมีผลเสมือนเป็น

การสิ้นสุดอำนาจในทุกด้านอย่างแท้จริงของคณะราษฎร และเหลือไว้เพียงภาพความทรงจำครั้งเก่าของบรรยากาศงานเฉลิมฉลอง และราชพิธีที่กล่าวไว้ว่ายาวนานและยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบปีของพระนคร (ชาติรี ประภิตนันทการ, 2548 อ้างถึงใน สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 63)

ยุคที่ 2 นางสาวไทยตัวแทนแห่งสยามประเทศ

นางสาวไทยตัวแทนแห่งสยามประเทศ (พ.ศ. 2507 - 2515) ตลอดช่วงระยะเวลาที่งานฉลองรัฐธรรมนูญถูกยกเลิกไป ส่งผลกระทบต่อการประกวดนางสาวไทยที่พลอยถูกระงับไปด้วยเป็นเวลาถึง 10 ปี (พ.ศ. 2498 - 2506) แต่ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็ได้มีการจัดประกวดนางงามประเภทต่าง ๆ เพื่อทดแทนการประกวดนางสาวไทย โดยมักจัดขึ้นในระดับท้องถิ่นหรือเป็นการประกวดเนื่องในโอกาสหรือวาระพิเศษ การประกวดนางงามดังกล่าวแม้จะไม่ใช่ยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงเท่ากับการประกวดนางสาวไทยที่เป็นการแข่งขันความงามระดับชาติ แต่ก็กล่าวได้ว่าช่วยสร้างบรรยากาศให้วงการประกวดความงามไม่เงียบเหงาจนเกินไป บรรดาเวทีประกวดความงามที่เกิดขึ้นในต้นทศวรรษ 2500 นี้ การประกวดนางงามวชิราวุธของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นงานที่ได้รับความสนใจจากผู้ชมมากที่สุด เพราะชื่อเสียงของงานวชิราวุธานุสรณ์เป็นที่รู้จักกันดีของประชาชนทั่วไป และเป็นงานที่จัดสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน แม้ว่าบางช่วงงานจะขาดหายไปแต่ก็เป็นไปตามสภาพการณ์ของบ้านเมืองที่ไม่เอื้อต่อการจัดงานรื่นเริงและทุกครั้งที่มีการริเริ่มจัดงานขึ้นใหม่ก็ได้รับความสนใจจากประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่องานวชิราวุธานุสรณ์ได้จัดขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2503 อันเป็นช่วงที่ไม่มีการจัดงานฉลองรัฐธรรมนูญแล้วนั้นงานวชิราวุธานุสรณ์กลายเป็นงานประจำปีที่ประชาชนให้ความสนใจเช่นเดียวกับงานฉลองรัฐธรรมนูญในอดีต (สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล, 2531: 123-124) ในช่วงเวลานั้นประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกาความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นมากขึ้น บริษัท มิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) เป็นบริษัทจัดประกวดนางงามของเอกชนในประเทศสหรัฐฯ ได้แสดงเจตจำนงมายังรัฐบาลไทยผ่านองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการเชิญหญิงสาวที่มีความงามที่สุดในประเทศไทยเข้าร่วมประชันความงามในเวทีการประกวดนางงามจักรวาลหรือในสมัยนั้นจะเรียกว่านางงามโลก ซึ่งรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นว่าเป็นโอกาสอันดีทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจในการส่งสาวไทยเข้าร่วม เนื่องจากสามารถแสดงตนให้เห็นว่าเป็นคู่มิตรประเทศที่ดีเพื่อการกระชับสัมพันธ์ไมตรีของสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และถือเป็นอีกช่องทางที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ชื่อเสียง วัฒนธรรม และนำประเทศให้ชาวโลกรู้จักและเกิดความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 82) โดยการประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 2 (พ.ศ. 2507 - 2515) เริ่มต้นขึ้นจากการที่สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัยในพระบรม

ราชูปถัมภ์ ได้รับการทาบทามให้ดำเนินการค้นหาและส่งสาวงามเข้าประกวดเวทีมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) ด้วยเหตุผลหลัก 2 ประการ ได้แก่ 1) เนื่องจากในขณะนั้นทางสมาคมฯ ได้ดำเนินการจัดการประกวดความงามในชื่อ “นางงามวชิราวุธ” ในงานวชิราวุธานุสรณ์ถือเป็นกิจกรรมที่ประชาชนให้ความสนใจยอมรับด้วยชื่อเสียงของงานที่จัดมาเป็นเวลานาน ตั้งแต่การจัดงานครั้งแรกในปี พ.ศ. 2483 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดงานในปี พ.ศ. 2503 นั้นได้รับความสนใจมากขึ้น นับตั้งแต่งานฉลองรัฐธรรมนูญได้ถูกยกเลิกไป เพราะถือเป็นงานรื่นเริงที่จัดอย่างยิ่งใหญ่เพียงงานเดียว และ 2) ด้วยคณะผู้จัดการประกวดนางงามวชิราวุธกับผู้จัดการประกวดนางสาวไทยในยุคงานฉลองรัฐธรรมนูญเป็นกลุ่มบุคคลเดียวกันอีกทั้งนายกสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ คือ พลเอกประภาส จารุเสถียร (ยศในขณะนั้น) ได้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวเอื้อต่อการขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดการประกวดความงามเพราะสามารถชักชวนให้หน่วยงานราชการส่งสาวงามเข้าประกวดได้ดังเช่นในยุคแรกที่รัฐบาลเป็นผู้จัด ส่งผลให้การประกวดนางงามวชิราวุธมีคุณค่าไม่แตกต่างไปจากการประกวดนางสาวไทยในอดีต หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการเฟ้นหานางสาวไทยในนามนางงามวชิราวุธนั่นเอง (กองประกวดนางสาวไทย, 2547: 18 อ้างถึงใน ปริศนา กัมพูสิริ, 2557) จากการตอบรับอันดีของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ หน้าที่ในการค้นหาสาวงามเข้าประกวดนางงามจักรวาล เพื่อยกย่องเกียรติยศและความงามของสตรีไทย รวมทั้งนำความงามของสตรีไทยไปเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ ดังนั้น กองประกวดจึงได้เปลี่ยนจากรัฐบาลมาเป็นสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ และได้ทำการเปลี่ยนชื่อจากการประกวดนางงามวชิราวุธมาเป็นการประกวดนางสาวไทย ในปี พ.ศ. 2507 โดยกำหนดวันตัดสินรอบสุดท้าย คือ วันที่ 3 ธันวาคม แทนวันรัฐธรรมนูญ แต่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของงานวชิราวุธานุสรณ์ นับเป็นปีแรกของการฟื้นฟูการประกวดนางสาวไทย พ.ศ. 2507 และเป็นปีแห่งความสำเร็จอย่างงดงามโดยแท้ เนื่องจากการประกวดนางสาวไทยได้ถูกชุบชีวิตขึ้นมาอีกครั้งและนางสาวไทยคนแรกในยุคที่สองนี้ คือ อภัสรา หงสกุล ในฐานะตัวแทนของประเทศทำหน้าที่ได้อย่างดีเยี่ยมในการเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศเป็นผลสำเร็จด้วยความสวຍ ใบน้ำที่ยิ้มแย้มสดใส ผนวกกับบุคลิกภาพที่อ่อนหวานอย่างสาวไทย สามารถพิชิตมงกุฏนางงามจักรวาลได้เป็นมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) คนแรกของไทยนับเป็นสาวงามคนแรกของทวีปเอเชียอีกด้วย สามารถสร้างความฮือฮาไปทั่วโลกโดยเฉพาะในประเทศไทยเองจากผลสำเร็จในการส่งนางสาวไทยไปประกวดยังต่างประเทศ ส่งผลให้ชื่อเสียงของการประกวดนางสาวไทยได้รับความนิยมอย่างล้นหลามอีกครั้งหนึ่ง โดยจัดติดต่อกันทุกปีเรื่อยมา (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 85) จากนั้นในปี พ.ศ. 2515 ถือเป็น

ปีสุดท้ายของการประกวดนางสาวไทย เพราะปีต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ขึ้น การประกวดนางสาวไทยจึงถูกยกเลิกไปพร้อมงานวชิราวุธานุสรณ์ เนื่องจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เกิดขึ้นในรัฐบาลของ จอมพลถนอม กิตติขจร ที่มุ่งดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ แต่กลับแข็งขังทางการเมืองใช้นโยบายประชาธิปไตยครึ่งใบและจากการจำกัดเสรีภาพทางความคิด สิทธิทางการเมืองจึงนำไปสู่การลุกฮือของประชาชนและกลุ่มนักศึกษาปัญญาชนในการออกมาต่อสู้เรียกร้องสิทธิติดตามระบอบประชาธิปไตย ในที่สุดการเคลื่อนไหวและเรียกร้องความถูกต้องจึงนำไปสู่การจลาจลและการนองเลือด แต่ในที่สุดกลุ่มนักศึกษา ประชาชนก็เป็นฝ่ายกุมชัยชนะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เปิดฉากการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเต็มใบ โดยจัดให้มีการเลือกตั้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เกิดจากพลังเบื้องล่าง นั่นคือประชาชนเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ไทยอย่างแท้จริง (ศรีศักร วัลลิโภดม, 2544: 178) หลังจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 นายสัญญา ธรรมศักดิ์ได้รับพระราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีต่อจากจอมพลถนอมที่ลาออก รัฐบาลชุดใหม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงออกทางความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างกว้างขวาง กลุ่มนักศึกษาปัญญาชนเองก็มีบทบาทและกล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้นเช่นกัน โดยอุดมการณ์เกี่ยวกับความเสมอภาค และสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในการประกวดนางสาวไทย ในเชิงคัดค้านไม่เห็นด้วยกับการจัดการประกวดความงาม เนื่องจากกลุ่มนักศึกษามีแนวคิดเกี่ยวกับสตรียุคใหม่ที่มีคุณค่ามีความสามารถในการรังสรรค์สังคมทัดเทียมกับผู้ชาย และต้องการให้สังคมยอมรับสตรีมากกว่าวัตถุทางเพศ โดยมองการประกวดความงามว่าทำให้ผู้หญิงเป็นแค่เครื่องมือทางกามารมณ์ เป็นการกดขี่ทางเพศ ในการแสวงหากำไรจากเรือนร่างของสตรี จากแรงกระตุ้นของกลุ่มนักศึกษาดังกล่าว มีผลให้สังคมในขณะนั้นเกิดความตื่นตัวเรียกร้องและเห็นความสำคัญของสิทธิสตรีมากขึ้น ประกอบกับสภาพการณ์ของประเทศไทยหลังวันมหาวิปโยค 14 ตุลาคม 2516 สังคมที่บอบช้ำ สับสน วุ่นวาย ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาวิกฤตการณ์น้ำมันจากภายนอกประเทศ ส่งผลให้การจัดการประกวดนางงามระดับชาติอย่างการประกวดนางสาวไทยเกิดแรงต้านไม่ได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความสนใจดังเช่นเคยเป็นมาในตอนต้นของการจัดการประกวดซึ่งถือเป็นการปิดฉากการประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 2 โดยปริยาย (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 85-86)

ยุคที่ 3 นางสาวไทยตัวแทนสาวไทยในระดับสากล

นางสาวไทยตัวแทนสาวไทยในระดับสากล (พ.ศ. 2527 - 2542) การจัดการประกวดนางสาวไทยได้ยุติลงเป็นเวลาถึง 11 ปี (พ.ศ. 2516 - 2526) และสมาคมนักเรียนเก่า

วชิราวุธฯ ได้จัดขึ้นเป็นผลสำเร็จอีกครั้งในปี พ.ศ. 2527 แม้ว่าจะอยู่ภายใต้กระแสคัดค้านจากสังคมขณะนั้นก็ตาม โดยจุดเริ่มต้นของการประกวดในยุคนี้มาจากเหตุผลหลัก 2 ประการ ได้แก่ 1) กระแสข่าวบริษัทมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) เดินทางมาสำรวจความเป็นไปได้ที่จะจัดการประกวดมิสยูนิเวิร์สในประเทศไทย และได้มีการทำสัญญาความร่วมมือกันระหว่างผู้จัดการประกวดนางสาวไทยกับบริษัทมิสยูนิเวิร์สที่จะส่งสาวงามตัวแทนของประเทศเข้าร่วมการประกวดกับสาวงามจากทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการรื้อฟื้นการจัดงานขึ้นได้สำเร็จ (อังคเรศ บุญทองล้วน, 2539: 6) ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์ของการจัดการประกวดนางสาวไทยเพื่อไปประกวดมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) จะเป็นไปได้เช่นเดียวกับยุคที่สองแต่เงื่อนไขของสัญญานั้นแตกต่างออกไป เนื่องจากการประกวดนางสาวไทยยุคที่สองมิได้มีข้อตกลงผูกมัดที่แน่ชัดระหว่างกองประกวดนางสาวไทยกับบริษัทมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) แต่สำหรับในยุคที่สามนี้สาระสำคัญของสัญญาระหว่างบริษัทมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) และสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ได้กำหนดอย่างชัดเจนว่านางสาวไทยต้องไปประกวดนางงามจักรวาลดังเช่นที่ระบุไว้ในสัญญาปี พ.ศ. 2531 และ 2) เนื่องจากนายชาติเชื้อ กรรณสูตร นายกสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบจัดการประกวดนางสาวไทย ในขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ซึ่งเป็นสื่อที่มีอิทธิพลในสมัยนั้นจึงทำให้การจัดประกวดนางสาวไทยเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างยิ่งใหญ่ โดยนับได้ว่าการจัดการประกวดนางสาวไทยสามารถยังประโยชน์ให้กับทั้ง 2 องค์กร (ชลวิทย์ สุขอุดม, สัมภาษณ์, 6 มกราคม 2551, อ้างถึงใน สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 85-86) การที่สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เป็นหน่วยงานที่สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ไว้วางใจให้นำลิขสิทธิ์นางสาวไทยไปจัดการประกวดนั้น นับได้ว่าเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญของประวัติศาสตร์การจัดการประกวดนางสาวไทย ในแง่ของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การประกวดนางสาวไทยให้คนในทวิภูมิภาคของไทยได้รับรู้ และในขณะเดียวกันก็เป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญในการประชาสัมพันธ์ผู้สนับสนุน หรือโฆษณาสินค้าได้เป็นอย่างดี โดยพบว่าในยุคก่อน การประชาสัมพันธ์การประกวดนางสาวไทยยังไม่ได้มีการรับรู้อย่างกว้างขวาง ประชาชนที่รับรู้เรื่อง การประกวดนางสาวไทยส่วนใหญ่ยังจำกัดวงอยู่ในเขตเมืองหลวงเป็นหลัก เช่น ในช่วงปี พ.ศ. 2477 - 2497 ที่หนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อหลักในการเผยแพร่ข่าวสารการประกวด ซึ่งสื่อดังกล่าวยังไม่สามารถกระตุ้นให้ประชาชนสนใจการประกวดเท่ากับการเห็นบรรยากาศจริงภายในงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 เป็นต้นมาแม้จะมีการถ่ายทอดสดการประกวดนางสาวไทย ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 และถ่ายทอดสดโดยสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในปี พ.ศ. 2510 แต่การแพร่ภาพยังจำกัดอยู่เฉพาะภายในกรุงเทพฯ เท่านั้น เนื่องจากรัศมีการแพร่ภาพยังไม่ครอบคลุมจังหวัดต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงการประชาสัมพันธ์

กิจกรรมการประกวดนางสาวไทยครั้งสำคัญเกิดขึ้นในยุคที่สาม เมื่อสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 เริ่มมีการส่งสัญญาณแพร่ภาพผ่านดาวเทียม ในปี พ.ศ. 2522 ตามโครงการ “ขยายสัญญาณโทรทัศน์จากส่วนกลางไปสู่ชนบท” ซึ่งทำให้ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศสามารถรับชมรายการเดียวกันได้พร้อมกัน ความก้าวหน้าของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่เป็นหนึ่งในผู้จัดการประกวดนางสาวไทยด้วยนั้นจึงเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของงานได้เป็นอย่างดี (สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล, 2531: 201-203) การประกวดนางสาวไทยก็ดำเนินเรื่อยมาภายใต้วัตถุประสงค์ที่จะส่งนางสาวไทยเข้าประกวดนางงามจักรวาล จนกระทั่งประสบความสำเร็จอย่างมากในปี พ.ศ. 2531 เมื่อภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก สาวงามตัวแทนจากประเทศไทยสามารถคว้าตำแหน่งนางงามจักรวาลมาครองได้ ชื่อเสียงที่ได้รับจากการประกวดนางงามต่างประเทศและการประชาสัมพันธ์ประเทศในครั้งนี้ได้สร้างผลประโยชน์ทางการพาณิชย์มากขึ้น จึงทำให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวได้รับการยึดถือให้เป็นจุดหลักในการจัดการประกวดนางสาวไทยเรื่อยมาตลอดยุคที่ 3 แต่การประกวดนางสาวไทยในยุคนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเหมือนยุคก่อน ประกอบกับเป็นช่วงที่ระบบทุนนิยมขยายตัวอย่างมากในประเทศไทย ทำให้นายทุนผู้สนับสนุนการประกวดนางสาวไทยหรือสปอนเซอร์มีบทบาทมากยิ่งขึ้น โดยกลุ่มผู้สนับสนุนการประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 3 แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ สปอนเซอร์ร่วมจัดงานหลักและสปอนเซอร์ที่ให้การสนับสนุนผู้เข้าประกวดแต่ละคน ถึงแม้ว่าจำนวนเงินที่ให้การสนับสนุนจะเป็นตัวแบ่งประเภทของสปอนเซอร์ว่าเป็นสปอนเซอร์หลักหรือไม่ แต่ผู้ให้การสนับสนุนทั้งสองประเภทต่างก็มีเป้าหมายเหมือนกัน คือต้องการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริษัทตนเองให้ได้รับความนิยม โดยการโฆษณาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการชักจูงผู้บริโภคให้หันมาซื้อสินค้าแทนของบริษัทคู่แข่ง การโฆษณาสินค้าอิงกับเหตุการณ์สำคัญคือการประกวดนางสาวไทยนับเป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจในระบบทุนนิยมเป็นอย่างดี (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 110) การประกวดนางสาวไทยได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะผ่านการเปลี่ยนมือทางการเมือง ผ่านช่วงเศรษฐกิจเติบโตอย่างมากไปจนถึงช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2540 ก็ยังสามารถผ่านพ้นช่วงต่าง ๆ มาได้ แต่การประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 3 ก็ต้องมีอันยุติลง ในปี พ.ศ. 2542 โดยมีการเปลี่ยนแปลงพันธมิตรการจัดประกวดนางสาวไทย จากสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 มาเป็นกลุ่มผู้จัดการประกวดนางสาวไทยในยุคถัดไป คือ สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) (ประเสริฐ เจิมจติธรรม, 2545: 110) เหตุผลหลักของการยุติบทบาทการจัดประกวดนางสาวไทยโดยพันธมิตรที่ร่วมงานกันมากกว่า 16 ปี คือ ความไม่ลงรอยกันของผลประโยชน์ในการจัดการประกวดนางสาวไทย ระหว่างสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และ

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในการผูกขาดสิทธิในการคัดเลือกผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนางสาวไทย และคำลิขสิทธิ์เพื่อใช้ชื่อในการสานต่อประวัติศาสตร์การประกวดนางสาวไทย (ชุมพล ยูสถาน นทร์, สัมภาษณ์, 6 มกราคม 2551, อ้างถึงใน สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 85-86) โดยการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ส่งผลให้เกิดเวทีการประกวดนางงามระดับประเทศขึ้นอีกเวที คือ การประกวดมิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส (Miss Thailand Universe) โดยสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ยังคงเดินหน้าจัดการประกวดต่อไป เพื่อหาสาวงามตัวแทนประเทศไปประกวดเวทีมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) แทนการประกวดนางสาวไทย โดยมีสุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้เป็นน้องสาวของชาติเชื้อ กรรณสูต เป็นผู้ถือลิขสิทธิ์จากองค์การนางงามจักรวาล (Miss Universe Organization) ต่อจากพี่ชาย ภายหลังจากประกวดมิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส (Miss Thailand Universe) ได้เปลี่ยนชื่อเป็นมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand) ในปี พ.ศ. 2555 และเปลี่ยนผู้ดำเนินการถ่ายทอดโทรทัศน์ จากช่อง 7 เป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ก่อนจะเปลี่ยนผู้ดำเนินการถ่ายทอดโทรทัศน์อีกครั้ง จาก ททบ.5 ไปเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2557

ยุคที่ 4 นางสาวไทยตัวแทนแห่งศักดิ์ศรีสตรีไทย

นางสาวไทยตัวแทนแห่งศักดิ์ศรีสตรีไทย (พ.ศ. 2543 - 2550) การเปลี่ยนผ่านของการประกวดนางสาวไทยจากยุคที่ 3 เข้าสู่ยุคที่ 4 นี้ มีได้มีเหตุจากระยะห่างของช่วงเวลาหรือความผันผวนของบ้านเมืองดังเช่นประวัติศาสตร์การประกวดนางสาวไทยที่เป็นมาในอดีต หากแต่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเพื่อชุบชีวิต เรียกคุณค่าของนางสาวไทยให้กลับฟื้นคืนมาอีกครั้งหนึ่ง และจากจุดมุ่งหมายเดียวกัน การประสานความร่วมมือกันจึงเกิดขึ้นภายใต้การสนับสนุนจากทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 139) และด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธ ในฐานะเจ้าของลิขสิทธิ์การประกวดนางสาวไทยแต่เพียงผู้เดียวที่ยังคงมุ่งมั่นให้มีการดำเนินการจัดการประกวดอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของการประกวดนางสาวไทย ที่แม้จะมีอาจขัดขวางกระแสของทุนนิยมได้ แต่เพียงต้องการให้มีความศักดิ์สิทธิ์ในการจัดการประกวดนางสาวไทยซึ่งถือเป็นการประกวดสาวงามระดับชาติและมีประวัติศาสตร์อันยาวนานยังคงอยู่ อีกทั้งหน้าที่ของทางสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธ ในการหารายได้เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น การบำรุงโรงเรียนหรือให้ทุนการศึกษา ดังปณิธานที่ได้ตั้งไว้แต่เริ่มต้น รวมทั้งความลงตัวในการประสานความร่วมมือเด่นชัดขึ้น เนื่องจากในขณะนั้นนายกสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธ คุณภราเดช พยัฆวิเชียรได้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพอดี (ชลวิทย์ สุขอุดม, สัมภาษณ์, 6 มกราคม 2551, อ้างถึงใน สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 139) ด้วยเหตุผลหลายประการดังกล่าวคุณ

ภราเดช พยัสมิเวียรจึงเห็นว่าหากมีการจัดการประกวดนางสาวไทยขึ้นนั้น จะสามารถยังประโยชน์ มาสู่ประเทศชาติและองค์กรที่เข้าร่วมได้ซึ่งอาจกล่าวว่าการจัดประกวดในยุคที่ 4 สามารถ เทียบเคียงได้ว่ามีแรงจูงใจในการเริ่มต้นเช่นเดียวกับการจัดประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 2 ที่ นางสาวไทยสามารถทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต่างกันในส่วน ของภารกิจหน้าที่นางสาวไทย กล่าวคือ นางสาวไทยในยุคนั้นจะต้องเดินทางเข้าร่วมประกวดใน เวทีมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) แต่ในยุคที่ 4 จากความต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน รวมถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้มอบหมายหน้าที่อันทรงเกียรติ ให้กับผู้ดำรงตำแหน่งนางสาวไทย ในฐานะ “ทูตวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว” (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 140) หลังจากสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ พิจารณาในแผนงานอย่างเป็นทางการและการ เจรจาดกลางเพื่อหาผู้เหมาะสมแล้ว ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ในขณะนั้น เป็นผู้ได้รับมอบสิทธิ์ อย่างเป็นทางการในการจัดประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 4 เพราะนอกจากการเห็นพ้องในแผน ดำเนินการที่เปลี่ยนมาเป็นมิติใหม่ โดยให้ตำแหน่งนางสาวไทยทรงคุณค่า และต้องการลด ภาพลักษณ์ในเชิงลบลง พร้อมกับลดระดับของการเป็นสินค้าในเชิงพาณิชย์แล้ว ความสัมพันธ์อัน แน่นแฟ้นระหว่างสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ กับสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ก็ยังเป็นสิ่งสำคัญ เช่นกัน เนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ในขณะนั้น เป็นศิษย์เก่าที่ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย คือ คุณศรีจันทร์ ชูติมา (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 142) นอกจากนี้การ ประกวดยังพัฒนารูปแบบการจัดการประกวดให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน มากยิ่งขึ้น เช่น การยกเลิกการใส่ชุดว่ายน้ำบนเวที การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลคะแนน การ วัดระดับ IQ และ EQ หรือการทดสอบบุคลิกภาวะทางอารมณ์ และความสามารถทางสติปัญญา ตลอดจนการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมทั้งการ นำเสนอความสามารถพิเศษของผู้เข้าประกวดมาใช้ประกอบการพิจารณาการตัดสิน พร้อมทั้งจัด ให้มีการประกวดรอบคัดเลือกของภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หญิงไทยทั่วประเทศได้มี โอกาสเข้าร่วมประกวดอย่างทั่วถึง (กองประกวดนางสาวไทย, 2544 อ้างถึงใน ปริศนา กัมพูสิริ, 2557) โดยการประกวดนางสาวไทยในยุคนี้อุดหนุนอย่างต่อเนื่องภายใต้ความร่วมมือของสมาคม นักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) จนกระทั่งเกิดการทำรัฐประหารรัฐบาลทักษิณ ส่งผลให้เกิดการตรวจสอบความถูกต้องในโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลชุดทักษิณได้ดำเนินการไว้ ซึ่ง หนึ่งในนั้นคือการตรวจสอบการดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ผลประโยชน์กลุ่มชินคอร์ปของครอบครัวชินวัตร จากกรณีสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ดำเนินงานผิด สัญญาสัมปทานและเจตนาธรรมณ์ในการเป็นสื่อสาธารณะ โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้

สถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ต้องจ่ายค่าสัมปทานให้กับสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี ปีละ 1 พันล้านบาท และปรับผังรายการเป็นข่าวสารและสารประโยชน์ ร้อยละ 70 และบันเทิง ร้อยละ 30 จนในที่สุด คณะผู้ปกครองดำเนินการปรับเปลี่ยนให้เป็นที่วิสาธารณะอย่างเต็มรูปแบบภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ในวันที่ 14 มกราคม 2551 การปรับเปลี่ยนดังกล่าวนอกจากจะส่งผลกระทบต่อพนักงานและผู้ผลิตรายการใน สถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) แล้ว ยังส่งผลกระทบต่อมายังการประกวดนางสาวไทยด้วยเนื่องจาก สถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ได้รับเกียรติเป็นผู้รับมอบสิทธิการจัดการประกวดอย่างเป็นทางการ เมื่อไม่มีสถานีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการประกวดนี้แล้วจึงถือว่าการประกวดนางสาวไทยในยุคที่ 4 โดยความร่วมมือกันของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) ได้สิ้นสุดลง เมื่อเปลี่ยนเป็นที่วิสาธารณะ ในวันที่ 14 มกราคม 2551 เวลาเที่ยงคืน (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 139)

ยุคที่ 5 นางสาวไทยยุคตอกย้ำภาพลักษณ์ทูตวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และบทบาทใหม่ชุดการค้า

นางสาวไทยยุคตอกย้ำภาพลักษณ์ทูตวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และ บทบาทใหม่ชุดการค้า (พ.ศ. 2551 - 2557) ภายหลังจากการประกวดนางสาวไทยยุคที่ 4 ภายใต ความร่วมมือของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) สิ้นสุดลง สมาคม นักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ก็ได้มองหาพันธมิตรใหม่ภายในปีเดียวกันนั่นเองและได้จัดการประกวดขึ้น อีกครั้งภายใต้ความร่วมมือกับ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) โดยปี พ.ศ. 2551 เป็นปีที่ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) เป็นผู้จัดการประกวดและทำการถ่ายทอดสด โดยได้จัดการประกวดอย่าง ต่อเนื่องมาจนถึง พ.ศ. 2557 ภารกิจของนางสาวไทยภายใต้ความดูแลของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ไม่แตกต่างไปจากภารกิจของนางสาวไทยที่จัด ร่วมกับสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (itv) มากนัก กล่าวคือ ผู้ชนะการประกวดนางสาวไทยและรองทั้งสอง ยังคงได้รับตำแหน่งนางสาวไทย พร้อมกับมีภารกิจต้องดำรงตำแหน่ง "ทูตวัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยว" เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณีของไทยให้ชาวต่างชาติได้รู้จักควบคู่กันไป ด้วย ในปี พ.ศ.2553 นางสาวไทยได้รับหน้าที่ในการเป็น "ทูตหอการค้า" เพิ่มมาอีกหนึ่งตำแหน่ง ภายใต้อัตถกของสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ และหอการค้าไทย โดยจะต้องปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทย อันจะส่งผลให้นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหันมา ลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงต้องปฏิบัติภารกิจในการสร้างสัมพันธ์ไมตรีอันดีด้านการค้า ระหว่างประเทศและภายในประเทศด้วย นับเป็นจุดเริ่มต้นของบทบาทนางสาวไทยอีกบทบาทหนึ่ง

นับตั้งแต่ปีนั้นเป็นต้นมา การประกวดนางสาวไทยในยุคนี้ตรงกับแนวคิดของคำว่า “นางสาวไทย” ที่คนไทยเข้าใจความหมาย จึงได้รับการสนับสนุนจากองค์กรและส่วนราชการต่าง ๆ มากมาย อาทิ สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกระทรวงวัฒนธรรม และหอการค้าไทยด้วยแต่นอกจากการสนับสนุนขององค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ ที่มาพร้อมกับหน้าที่เพื่อชาติแล้ว นางสาวไทยในยุคนี้ยังมีบทบาทของการเป็นตัวแทนสินค้าให้กับผู้สนับสนุนการประกวดภาคเอกชนด้วย แม้ว่าการประกวดนางสาวไทยตั้งแต่ยุคที่ 4 เป็นต้นมาจะมีความพยายามในการปรับภาพลักษณ์การประกวดนางสาวไทยให้สอดคล้องกับการเป็นเวทีการประกวดระดับชาติเวทีแรกของประเทศไทยทั้งปรับภาพลักษณ์ในระหว่างการประกวดและช่วงดำรงตำแหน่ง โดยให้ความสนใจทั้งความงามภายนอก ความงามภายใน และสติปัญญา แล้วยังคงเลิกการประกวดรอบชุดว่ายน้ำ เพื่อภาพลักษณ์ที่สะท้อนถึงตัวแทนหญิงไทยตามแบบอุดมคติที่ต้องรักนวลสงวนตัวรวมถึงสะท้อนภาพลักษณ์ที่ต้องการสร้าง ผ่านตำแหน่งทูตวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ทูตการค้า และภารกิจต่าง ๆ ระหว่างดำรงตำแหน่งก็ตาม แต่ด้วยกระแสทุนนิยมที่เติบโตอย่างมากในปัจจุบัน ประกอบกับผู้จัดการประกวดไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลดังเช่นในอดีต ทำให้นางสาวไทยในยุคนี้ไม่อาจหลีกเลี่ยงไปจากบทบาทของการเป็น “สินค้า” ให้กับผู้สนับสนุนเอกชน (ปริศนา กัมพูสิริ, 2557: 11-15)

ยุคที่ 6 นางสาวไทยยุคปัจจุบัน

นางสาวไทยยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2559 – ปัจจุบัน) ในยุคนี้เป็นยุคที่สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ไม่ได้มีพันธมิตรเป็นสถานีโทรทัศน์อีกต่อไป โดยสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ได้ขายสิทธิ์การจัดการประกวดนางสาวไทยให้แก่ผู้จัดอิสระที่มีความสนใจ อาทิ ในปี พ.ศ. 2559 บริษัท อินเด็กซ์ ครีเอทีฟ วิลเลจ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการจัดการประกวดนางสาวไทย โดยมีการเปลี่ยนรูปแบบการประกวดใหม่โดยให้มีการทดสอบวัดความสามารถ 8 ด้านที่แตกต่างกัน ได้แก่ งามอย่างไทย สวย สิ่ง ลุย แอ็คชั่นควีน เดอะจิงเกิ้ล สาวไทยกับช้างไทย ผู้สื่อข่าว (Reporter) Street Fashion แยกราชประสงค์ งามอย่างไทย (ละครพื้นบ้าน) การให้ (Charity) และ Dancing in the palace ในรูปแบบเรียลลิตี้โชว์ “นางสาวไทย เดอะเรียลลิตี้” CHALLENGE YOUR LIMITS เพราะความสวยไม่ได้วัดแค่บนเวที อีกทั้งในปี พ.ศ. 2562 บริษัท นาการา จำกัด เป็นผู้ดำเนินการจัดการประกวดนางสาวไทย การประกวดครั้งนี้มีการเปลี่ยนรูปแบบใหม่ โดยมีการประกวดในรอบชุดว่ายน้ำกลับมาอีกครั้งเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ชนะก่อนไปประกวดต่อในระดับนานาชาติ โดยทำการคัดเลือกจากผู้เข้าประกวดตัวแทนภูมิภาค แบ่งเป็นภูมิภาคอีสานเหนือ กลาง ใต้ 4 ภูมิภาค คัดภูมิภาคละ 5 คน เข้าสู่การประกวดนางสาวไทย รอบ 20 คนสุดท้าย

และ คัดภูมิภาคละ 2 คน เข้าสู่การประกวดรอบ 8 คนสุดท้าย และในรอบสุดท้าย คัดเลือกธรรณนางสาวไทยทั้ง 4 ลำดับ จากตัวแทนภูมิภาค ภูมิภาคละ 1 คน และผู้ชนะเลิศนางสาวไทย 2562 คือ สิริธร ลิห์อร่ามวัฒน์ ได้เป็นนางสาวไทยและเป็นตัวแทนประเทศไทย ไปประกวดมิสอินเตอร์เนชันแนล (Miss International) ที่ประเทศญี่ปุ่นและสามารถคว้าตำแหน่งมิสอินเตอร์เนชันแนล 2019 มาครองได้สำเร็จ จะเห็นได้ว่าการประกวดนางสาวไทยในยุคนี้ เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงและลองผิดลองถูก ยังมีรูปแบบการประกวดที่ไม่แน่ชัด ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ซื้อสิทธิ์ในแต่ละปี แต่สิ่งที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงคือภารกิจในฐานะทูตวัฒนธรรม ทูตการท่องเที่ยว และทูตการค้า (ซึ่งในยุคนี้เปลี่ยนชื่อเรียกเป็นทูตพาณิชย์) สะท้อนให้เห็นถึงเจตนาของเจ้าของลิขสิทธิ์ สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธฯ ที่ยังคงให้ความสำคัญกับภารกิจช่วยชาติ

4.1.2 การประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand)

การประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand) เป็นเวทีการประกวดนางงามที่สำคัญของประเทศไทยที่มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของการจัดประกวดที่ยาวนาน เป็นเวทีที่สตรีหลายคนต้องการเข้าร่วม โดยเวทีประกวดจะคัดเลือกหาสาวงามที่มีบุคลิกหน้าตา และกริยามารยาทที่งามแบบไทย ๆ เพื่อเป็นตัวแทนในการประกวด Miss Universe โดยผู้เข้าประกวดจะต้องเข้าร่วมเรียนรู้การทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมด้านสังคม กิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง การฝึกแต่งหน้า-ทำผม การเดินแบบ การร้องเพลง ฝึกพูด ฝึกการแสดง รวมทั้งฝึกทักษะด้านกีฬา และมีการเก็บตัวทำกิจกรรมตามจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพเพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว (ไทยรัฐออนไลน์, 2557 จังหวัดร้อยเอ็ด, 2557 อ้างถึงใน รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข & สุमित อินทวงศ์, 2558: 95) โดยมีบริษัท จันทร 25 จำกัด เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์การประกวดดังกล่าว ได้จ่ายเงินค่าลิขสิทธิ์ให้กับองค์การนางงามจักรวาล (Miss Universe Organization) ประมาณ 20,000 ดอลลาร์ หรือประมาณ 60,000 บาท ซึ่งกองประกวดต้องหาผู้สนับสนุนหลัก (วิศนไชย นันทพลวงษ์, 2558 อ้างถึงใน รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และ สุमित อินทวงศ์ 2558: 98) การประกวดดังกล่าวมีนางสุรางค์ เปรมปรี เป็นผู้จัดการประกวดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา ซึ่งเคยมีการประกวดมิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์สที่ช่อง 7 และภายหลังเปลี่ยนมาเป็นการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ที่ช่อง 3

4.1.3 การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ (Miss Thailand World)

การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ (Miss Thailand World) จัดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2528 เป็นการประกวดเพื่อส่งตัวแทนประเทศไทยเข้าประกวดนางงามโลกหรือมิสเวิลด์ อันเป็นเวทีการประกวดนางงามระดับนานาชาติที่เก่าแก่ที่สุด มีการจัดประกวดครั้งแรกที่กรุงลอนดอน เมื่อปี ค.ศ. 1951 โดยมีสโกแกน คือ Beauty with a Purpose หรือนางงามจิตอาสา โดยกอง

ประกวดมิสเวิลด์ได้จัดตั้งกองทุนการกุศลเพื่อเด็ก ๆ ขึ้น กว่า 150 ล้านแห่งทั่วโลกซึ่งมอบทุนให้กับองค์กรต่าง ๆ ได้แก่ Nelson Mandela Trust และ Variety Clubs International ที่ริเริ่มขึ้นโดย Julia Morley (กองประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์, 2561 อ้างถึงในนฤทธิ น่วมศิริ, 2561: 2, 19-20) โดยการประกวดดังกล่าวจัดขึ้นโดยบริษัท บางกอกเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด ผู้ดำเนินกิจการสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 (สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, 2550: 110) ทั้งนี้การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ ในปี พ.ศ. 2544 เป็นการพลิกประวัติศาสตร์การจัดการประกวดนางงามในประเทศไทยอย่างจริงจัง เมื่อบริษัท บีอีซี-เทโร เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ถือลิขสิทธิ์การจัดการประกวด โดยฉีกรูปแบบการประกวดบนเวทีแบบดั้งเดิมสู่การจัดโชว์ล้ำสมัยครั้งแรก นับเป็นสุดยอดนวัตกรรมบันเทิงบนเวทีการประกวดนางงาม ภายใต้รูปแบบใหม่ เน้นการแสดงบนเวที การร้องเพลง การเดิน การแสดงไหวพริบปฏิภาณในการตอบคำถาม และต่อมาในปี พ.ศ. 2545 การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ยิ่งทวีความโดดเด่น ภายใต้คอนเซ็ปท์ “รูปแบบและแฟชั่น” เน้นความบันเทิง แฟชั่น และดนตรี ผนวกกับความเปลี่ยนแปลงของโลก ภายใต้แนวคิด “งามอย่างมีคุณค่า สู่สายตาโลก” เพื่อค้นหาสาวงามที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปี 6 เดือน จนถึงอายุไม่เกิน 26 ปี บริบูรณ์ในวันสมัคร โดยต้องมีคุณสมบัติที่มีไหวพริบปฏิภาณ ความสามารถ ทักษะที่ดี และขอช่วยเหลือสังคม เป็นตัวแทนสาวไทยเข้าประกวดเวทีระดับนานาชาติ จากการสัมภาษณ์คุณชยาภรณ์ บุนนาค ผู้จัดการกองประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ ปี พ.ศ. 2561 กล่าวว่า “แน่นอนอยู่แล้วว่าเรามองหาผู้หญิงที่สวยงาม บุคลิกดี การศึกษาดี ตามคุณสมบัติที่ได้ระบุในใบสมัคร เน้นพิเศษเรื่องความมีจิตอาสา ซึ่งเป็นหัวใจหลักของเวทีมิสเวิลด์ให้ความสำคัญมาโดยตลอด และนอกจากผู้เข้าประกวดจะเตรียมตัวเรื่องความสวย ความแข็งแรง และความมั่นใจแล้ว ผู้เข้าประกวดยังต้องทำการบ้านและทำความเข้าใจเรื่อง Beauty with a Purpose มาให้ดี เพราะมงกุฎมิสไทยแลนด์เวิลด์ไม่ใช่แค่ดงงามและทรงคุณค่า แต่มันมีน้ำหนัก หมายถึง หน้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบและความเสียสละอยู่ในนั้น” (กองประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์, 2561 อ้างถึงในนฤทธิ น่วมศิริ, 2561: 2, 19-20)

4.1.4 การประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ (Miss Grand Thailand)

การประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ (Miss Grand Thailand) จัดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2556 โดยมีคุณณวัฒน์ อิศรโกศล เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อที่จะส่งผู้ชนะเลิศจากการประกวดเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประกวดมิสแกรนด์อินเตอร์เนชันแนล (Miss Grand International) โดยมีสแกรนด์ไทยแลนด์เป็นกิจกรรมการประกวดนางงามระดับประเทศ เพื่อค้นหาสาวงามที่เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณสมบัติ ทั้งความสวย ความรู้ ความสามารถ ไหวพริบ ปฏิภาณ และเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม โดยผู้ที่ได้รับตำแหน่งมิสแกรนด์ไทยแลนด์จะ

เป็นตัวแทนสาวไทยไปประกวดเวทีมิสแกรนด์อินเตอร์เนชันแนลและเวทีระดับนานาชาติอื่น ๆ ด้วยรูปแบบการประกวดที่นำเสนออัตลักษณ์ความงามของผู้หญิงไทยที่แตกต่างไปจากเดิม โดยเน้นผู้เข้าประกวดที่มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น มาดมั่น มีความมั่นใจในตนเองสูง สามารถตั้งศักยภาพความเป็นผู้หญิงออกมาได้มากที่สุด นับเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของรูปแบบกิจกรรมการประกวดนางงามที่แตกต่างไปจากเดิม

“นับจากนี้ทุกพื้นที่มีแต่แกรนด์” คือสโลแกนสำคัญที่กิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ใช้ในการสร้างความโดดเด่นให้กับกิจกรรมการประกวด โดยทำการคัดเลือกสาวงามตัวแทนในทุกจังหวัดของประเทศไทยใช้ชื่อว่า มิสแกรนด์ (จังหวัด) แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างและเป็นการสร้างมูลค่า รวมถึงค่านิยมให้กระจายไปสู่ทั่วทุกจังหวัด ในแต่ละจังหวัดจะมีเพียง 1 บุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ได้รับลิขสิทธิ์การจัดการประกวด นับว่ากิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์เป็นการประกวดสาวงามที่เข้าถึงทั้ง 77 จังหวัดทั่วประเทศไทย ส่งผลให้เกิดความนิยมมากขึ้น สร้างความภาคภูมิใจตั้งแต่ระดับจังหวัดจนถึงระดับประเทศตามลำดับ (วรพงษ์ ปลอดภัย, 2561: 36)

ปัจจุบันภาพลักษณ์ของเวทีการประกวดนางงามมีการเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตที่ผ่านมา ทั้งในแง่แนวคิดในการให้คุณค่าความงามและการจัดการประกวดที่ให้ความสำคัญกับบริบททางสังคม รวมถึงชววิสัยทัศน์ที่ทำให้เกิดอัตลักษณ์ที่แตกต่างไปของความเป็นนางงาม “สร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในทุกภูมิภาคของโลก” คือวิสัยทัศน์สำคัญระดับสากลของเวทีมิสแกรนด์ซึ่งจัดให้มีเวทีการประกวดในระดับนานาชาติ ภายใต้ชื่อเวทีที่ว่า มิสแกรนด์อินเตอร์เนชันแนล โดยยกระดับเวทีมิสแกรนด์ให้เทียบเท่าระดับสากล และมีเป้าหมายในการรณรงค์สนับสนุนการยุติความขัดแย้งในรูปแบบต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการนำไปสู่ความแตกแยกและสงคราม การจัดการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2556 จึงเลือกสถานที่ในการเก็บตัวการประกวดที่จังหวัดปัตตานี เข้าเยี่ยมและให้กำลังใจเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจและอาสาสมัครทหารพราน ร่วมกิจกรรม วันสตรีสากล จังหวัดปัตตานี เยี่ยมชมสถานที่สำคัญ และทำกิจกรรมเพื่อสังคมต่าง ๆ จากการเปลี่ยนรูปแบบการประกวดใหม่ โดยการให้ทั้ง 77 จังหวัด จัดการประกวดมิสแกรนด์ขึ้นเพื่อหาสาวงามที่จะมาเป็นตัวแทนของแต่ละจังหวัดเป็นสร้างการรับรู้ในระดับชุมชนเพื่อให้คนในจังหวัดได้มีส่วนร่วม ส่วนนางงามเองจะมีฐานแฟนคลับแต่ละจังหวัดที่คนในจังหวัดคอยสนับสนุนและยังให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยจัดให้มีการทำกิจกรรมในการเก็บตัวของนางงามในแต่ละจังหวัด โดยให้นางงามมีส่วนร่วมในการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดที่ได้มี

เก็บตัวแบบให้เห็นเป็นรูปธรรม (ศูนย์ประสานการปฏิบัติที่ 5 กองรักษาการรักษความมั่นคงภายในราชอาณาจักร, 2562: ออนไลน์)

การประกวดชุดประจำชาติในเวทีมิสแกรนด์ไทยแลนด์ยังเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่มีความสำคัญและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากชุดจะต้องมีความสวยงาม แข็งแรง คงทนถาวร และการตั้งชื่อชุดที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่นของแต่ละจังหวัดเป็นอย่างดี เช่น ชุดมยุเรศสุภินีราชินีแห่งป่าของมิสแกรนด์นครปฐมปี พ.ศ. 2561 สื่อถึงนกยูงอันเป็นราชินีแห่งสัตว์ปีกที่มีความงดงามที่สุดในโลกและในพุทธประวัติ ซึ่งพระพุทธองค์ก็ยังสามารถเสวยพระชาติเป็นนกยูง เป็นตำนานที่เคียงคู่กับคนไทยมาอย่างช้านาน จังหวัดนครปฐมจึงมีความภูมิใจที่จะหยิบยกสัตว์ที่มีความเป็นสิริมงคลเคียงคู่กับความสวยงามมานำเสนอในรูปแบบของชุดประจำจังหวัด เป็นต้น (กองประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์, 2561 อ้างถึงใน สมิทธิ์ชาติ พุมมา, 2563: 63-64)

4.2 ทำเนียบนางงาม

จากบริบทของการประกวดนางงามในขอบเขตที่ผู้วิจัยได้ศึกษา โดยมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะการประกวดนางงามระดับชาติ จำแนกออกเป็น 4 เวกีการประกวด ได้แก่ การประกวดนางสาวไทย (Miss Thailand) การประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ (Miss Universe Thailand) การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ (Miss Thailand World) และการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ (Miss Grand Thailand) นั้น ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลทำเนียบนางงาม ระหว่างปี พ.ศ. 2477 ถึง ปี พ.ศ. 2563 ดังปรากฏในตารางที่ 1 เพื่อแสดงให้เห็นถึงประชากรในการวิจัยครั้งนี้

ตาราง 1 ทำเนียบนางงาม

พ.ศ. (ค.ศ.)	นางสาวสยาม	มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส	มิสไทยแลนด์เวิลด์	มิสแกรนด์ไทยแลนด์
	นางสาวไทย	มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์		
2477 (1934)	กันยา เทียนสว่าง			
2478 (1935)	วณี เลหาเกียรติ			
2479 (1936)	วงเดือน ภูมิตร์			
2480 (1937)	มยุรี วิชัยวัฒน์			
2481 (1938)	พิสมัย ไชติวุฒิ			
2482 (1939)	เรียม เพศยนาวิน			
2483 (1940)	สว่างจิตต์ คุฎหานนท์			
2484 (1941)				
2485 (1942)				
2486 (1943)				

ตาราง 1 (ต่อ)

พ.ศ. (ค.ศ.)	นางสาวสยาม	มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส	มิสไทยแลนด์เวิลด์	มิสแกรนด์ไทยแลนด์
	นางสาวไทย	มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์		
2487 (1944)				
2488 (1945)				
2489 (1946)				
2490 (1947)				
2491 (1948)	ลัดดา สุวรรณสุภา			
2492 (1949)				
2493 (1950)	อัมพร นุราชักษ์			
2494 (1951)	อุษณีย์ ทองเนื้อดี			
2495 (1952)	ประสิทธิ์ ทองอุไร			
2496 (1953)	อนงค์ อัครวัฒนา			
2497 (1954)	สุชีลา ศรีสมบัติ			
2498 (1955)				
2499 (1956)				
2500 (1957)				
2501 (1958)				
2502 (1959)				
2503 (1960)				
2504 (1961)				
2505 (1962)				
2506 (1963)				
2507 (1964)	อาภัสรา หงสกุล			
2508 (1965)	จิรนนท์ เสวตนันท์			
2509 (1966)	ประภัสสร พานิชกุล			
2510 (1967)	อภันตรี ประยุทธ์เสนีย์			
2511 (1968)	แสงเดือน แม้นวงศ์			
2512 (1969)	วารุณี แสงศิรินาวิน			
2513 (1970)				
2514 (1971)	นิภาภัทร สุดศิริ			
2515 (1972)	กนกอร บุญมา			
2516 (1973)				
2517 (1974)				
2518 (1975)				
2519 (1976)				
2520 (1977)				

ตาราง 1 (ต่อ)

พ.ศ. (ค.ศ.)	นางสาวสยาม	มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส	มิสไทยแลนด์เวิลด์	มิสแกรนด์ไทยแลนด์
	นางสาวไทย	มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์		
2521 (1978)				
2522 (1979)				
2523 (1980)				
2524 (1981)				
2525 (1982)				
2526 (1983)				
2527 (1984)	สาวิณี ปะการะนัง			
2528 (1985)	ธารทิพย์ พงษ์สุข		ปานเลขา ว่านม่วง	
2529 (1986)	ทวิพร คลังพลอย		แสงระวี อัครวิกษ์	
2530 (1987)	ชุติมา นัยนา		เบญจวรรณ ศรีละพันธ์	
2531 (1988)	ภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก		ปภัตรา เตชะไพบุลย์	
2532 (1989)	ยลดา ร่องหานาม		ปทุมรัตน์ วรมาลี	
2533 (1990)	ภัสราภรณ์ ชัยมงคล		ชนากานต์ ชัยศรี	
2534 (1991)	จิระประภา เศวตนนท์		อิสริยะ อภิชัย	
2535 (1992)	อรอนงค์ ปัญญาวงศ์		เมทินี กิ่งโพยม	
2536 (1993)	ฉัตรทริกา อูบลศิริ		มธุรส เลิศศักดิ์ดา	
2537 (1994)	อารียา สิริโสภา		ปติญา ทองศรี	
2538 (1995)	ภาวดี วิเชียรรัตน์			
2539 (1996)			สิรินยา บิชอพ	
2540 (1997)	สรวงสุดา ลาวัณย์ประเสริฐ		ธัญญา สีสันตีสุข	
2541 (1998)	ชลิดา เกาวิลาลี			
2542 (1999)	อภิสมัย ศรีรังสรรค์			
2543 (2000)	ปนัดดา วงศ์ผู้ดี	กุลธิดา เย็นประเสริฐ		
2544 (2001)	สุจิรา อรุณพิพัฒน์	วรินทร์ ผดุงวิทย์	ลดา เองขอเดชาศิลป์	
2545 (2002)	ปฏิพร สิทธิพงษ์	จันจิรา จันทรโธม	ทิวา เหลืองไพโรจน์	
2546 (2003)	ชาลิสา บุญครองทรัพย์	เยาวลักษณ์ ไตรสุรัตน์	เจนจิรา เกิดประสพ	
2547 (2004)	สิรินทรยา สัตยาชัย	มรกต กิตติสาระ	นิกุลยา ดุลยา	
2548 (2005)		ชนันภรณ์ รสจันทร์	อัจฉรา แมคคาย (สละตำแหน่ง) สิรินดา เจนเซน (ปฏิบัติหน้าที่แทน)	
2549 (2006)	ลลนา ก้องธรนินทร์	ไอลยวิญญ์ ใสสถานนท์	เมลิสา มหาพล	
2550 (2007)	อังคณา ตริรัตน์ทิพย์	ฟ้ารุ่ง ยุติธรรม	กนกกร ใจชื่น	
2551 (2008)	พรรณประภา ยงค์ตระกูล	กวินตรา โพธิจักร		

ตาราง 1 (ต่อ)

พ.ศ. (ค.ศ.)	นางสาวสยาม	มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส	มิสไทยแลนด์เวิลด์	มิสแกรนด์ไทยแลนด์
	นางสาวไทย	มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์		
2552 (2009)	อรวิภา กนกนทีสวัสดิ์	ชุติมา ดุรงค์เดช	พงศ์ชนก กันกลับ	
2553 (2010)	กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์	ฝนทิพย์ วัชรตระกูล	สิริรัตน์ เรืองศรี	
2554 (2011)		ชัยษร สาครจันทร์	พัชรีดา รอดคงคา	
2555 (2012)	ปริศนา กัมพูสิริ	ณัฐพิมล นาฎยลักษณ์	วัลณษา เมืองโคตร	
2556 (2013)	อัจฉราวรรณ กนกนทีสวัสดิ์	ซาลิตา แย้มวัฒน์	กัญญาภัค โภคสมบุญ	ญาดา เทพนม
2557 (2014)	วิลาลินี จันทร์วุฒิมังค์	เวฬุรีย์ ดิษยบุตร (สละตำแหน่ง) พิมพ์บงกช จันทร์แก้ว (ปฏิบัติหน้าที่แทน)	นันทวรรณ ทองเหลือง	ปรภัสสร ดิษฐ์คำ
2558 (2015)		อนิพรณ์ เอลิมบูรณะวงศ์	ธันยชนก มูลนิลตา	รัตติกร ชุนโสม
2559 (2016)	ธนพร ศรีวิราช	ซลิตา ส่วนเสน่ห์	จิณณ์ณิศา บุตดี	สุภาพร มะลิซ้อน
2560 (2017)		มารีญา พูลเลิศลาภ		ปาเมลา ปาสินตตี
2561 (2018)		โคภิดา กาญจนรินทร์	พิชานา ลิ้มศุภกาญจน์	น้ำอ้อย ชนะพาล
2562 (2019)	สิริธร ลีห์อร่ามวัฒน์	ปวีณสุดา ดรูอิน	นรินทร์ ชฎาภัทรวชิติ	อารยะ ศุภฤกษ์
2563 (2020)		อแมนด้า ออบดัม		พัชรพร จันทร์ประดิษฐ์

ที่มา : ผู้วิจัย (2564)

4.3 รูปแบบของการประกวดนางงามในประเทศไทย

ประเทศไทยได้รับแนวคิดการประกวดนางงามมาจากการประกวดนางงามของต่างประเทศ โดยการคัดเลือกความงามของผู้หญิงไทยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ แบบไม่เป็นทางการ และแบบเป็นทางการ

4.3.1 การคัดเลือกนางงามแบบไม่เป็นทางการ

ระดับประชาชน การคัดเลือกแบบไม่เป็นทางการ เป็นการยอมรับทางสังคมว่าใคร คือ สาวงาม แต่ยังไม่มีการตัดสินที่เป็นมาตรฐาน เป็นเพียงการยอมรับทางสังคมว่าใครเป็นหญิงงาม ไม่ว่าจะเป็นการจัดงานในระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ รวมถึงการชื่นชมแบบปากต่อปาก

ระดับราชการ การคัดเลือกผู้หญิงกำเนิดขึ้นตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยมีหลักฐานในวรรณคดี “ไตรภูมิพระร่วง” ซึ่งแต่งโดยพระยาวิไลไทย ที่กล่าวถึงการคัดเลือกสาวงาม (อิตถีรัตน์) ผู้ที่จะมาอยู่เคียงคู่กษัตริย์ ดังต่อไปนี้

“อันว่านางแก้วนั้นโสดบ่มีต่ำบ่มีสูง พองามพอดีสมควรถูกเนื้อจำเริญใจฝูงชนนั้นแลฉวีวรรณเกลาเกลี้ยงหมดจดใสงามหนักหนา มาตราว่าละของธุลีผิงน้อยหนึ่งจะติดแปดกายนั้นบ่มีเลย ดูดอกบัวแลลูกน้ำนั้นแล ในกายแห่งนางแก้วนั้นมีลักษณะอันอุดมถ้วนทุกแห่งงามเพิงใจคนทั้งหลาย ทุกคนเมืองมนุษย์เรานี้แล...นางแก้วมีพระพักตร์เกลาเกลี้ยงในงามหนักหนา และเนื้อแลหนังนั้นอ่อนดังสำลี ตัวนางแก้วเนื้อหอมดั่งแก่นจันทร์ กฤษณาอันบดแล้ว และปรุกด้วยคันธสารอันหอมทั้ง 4 ประการ แลหอมพุ่งอยู่หนักหนาทุกเมื่อแล...” (พระมหากษัตริย์ที่ 1 พญาลิไท, ไตรภูมิภค หรือไตรภูมิพระร่วงฉบับตรวจสอบชำระใหม่ (กรมศิลปากรจัดพิมพ์เนื่องในการประชุมสัมมนาเรื่องไตรภูมิพระร่วง, 2526: 67)

การคัดเลือกสาวงามจากหลักฐานนี้ เป็นหนึ่งในองค์ประกอบ 7 ประการ ที่ช่วยเสริมบารมีฐานะความเป็นกษัตริย์ นางงามถือว่าเป็นนางแก้วของพระมหากษัตริย์เท่านั้น ไม่ใช่สำหรับสาธารณชน แม้ว่าความงามของนางแก้วนั้นจะต้องเกิดจากความเห็นชอบจากส่วนรวมก็ตาม

4.3.2 การคัดเลือกนางงามแบบเป็นทางการ

การคัดเลือกแบบนี้ คือ การกำหนดเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของหญิงงามไว้อย่างชัดเจน โดยมีระบบการตัดสินอย่างเป็นทางการและได้รับมาตรฐาน เช่น การประกวดนางสาวไทย การประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ การประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ เป็นต้น

จากประวัติศาสตร์ทางงานวรรณกรรมที่กล่าวมาแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าการคัดเลือกสตรีรูปงาม ทั้งแบบไม่เป็นทางการ และแบบเป็นทางการของประเทศไทย ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ เกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีต ทำให้เห็นว่าความงามของสตรีเป็นเรื่องที่ตกอยู่ในความสนใจของทุกชนชั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่การประกวดนางงามในระดับตั้งแต่ท้องถิ่น ระดับชาติ ไปจนถึงระดับโลก จะยังคงได้รับความสนใจอยู่ในปัจจุบัน

4.4. สตรีนิยมกับการประกวดนางงาม

4.4.1 การประกวดนางงามกับค่านิยมมาตรฐานความงามสากล

สตรีนิยม คือ ความเป็นหญิง (Feminine) และความเป็นชาย (Masculine) ที่ถูกทำให้แตกต่างโดยสังคม ผู้หญิงมักจะถูกจัดระเบียบหรือจัดการไม่ให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทุกพื้นที่ และสถาบันทางสังคมจึงมีความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงสถานะนี้ให้หมดไป โดยการนำเสนอทัศนคติใหม่ทางสังคมที่จะขจัดความคิดเก่าที่ว่าทำไมผู้หญิงจึงเป็นอย่างนั้น และพยายามมองด้วยทัศนคติใหม่ว่าผู้หญิงไม่ได้มีฐานะที่ต่ำต้อยและผู้ชายก็ไม่ได้เหนือกว่า (ธัญญา สังขพันธานนท์, 2559) นักวิชาการบางท่านกล่าวว่าสตรีนิยมนับเป็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่ม

ผู้หญิง โดยเน้นเรื่องราวของผู้หญิงที่ไม่ได้รับความยุติธรรมในหลาย ๆ ด้าน แต่ที่แน่ ๆ คือ สตรีนิยม หมายถึงเรื่องราวของผู้หญิงที่เน้น 2 ด้าน คือ 1) ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับผู้หญิง และ 2) การเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มผู้หญิงที่คิดว่าผู้หญิงไม่ได้มีสถานภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย (Haslanger, Tuana and O'Connor, 2012) ทั้งนี้ในประเด็นผู้นำสตรีกับสตรีนิยมได้บ่งบอกถึงคุณลักษณะของสตรีที่ให้ความสำคัญกับเรื่องความเสมอภาค การลดทอนความเชื่อเรื่องเพศว่าบทบาทของผู้หญิงเปลี่ยนแปลงไม่ได้ จนเกิดการจำกัดโอกาสการพัฒนาศักยภาพของเพศหญิงที่มีการกีดกัน อคติ และอาจนำไปสู่การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมทางเพศ (ธเนศ ยุคันตวนิชชัย, 2561) โดยบริบทของการประกวดนางงามนั้นได้มีส่วนในการนำเสนอความเป็นสตรีนิยมผ่านเวทีการประกวดซึ่งเป็นพื้นที่ที่ให้สตรีได้แสดงศักยภาพของตนเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงไม่ได้มีฐานะที่ต่ำต้อยและผู้ชายก็ไม่ได้เหนือกว่า และมีนักวิชาการได้ให้นิยามเกี่ยวกับสตรีนิยมกับการประกวดนางงาม ดังนี้

สุมิตร อินทวงศ์ (2558) ระบุว่า การก้าวออกจากขนบธรรมเนียมเดิมภายใต้การปลุกฝังค่านิยมการรักนวลสงวนตัวมายังพื้นที่สาธารณะของผู้หญิงจึงเป็นเรื่องใหม่ของสังคมไทย การประกวดนางงามจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของผู้หญิงในการแสวงหาโอกาส การยกระดับตนเองเพื่อความมั่นคงในอนาคตที่แลกมาด้วยคำตำหนิ การถูกตัดสินจากรูปลักษณ์ และการตกเป็นเป้าสายตาของผู้ชาย

Forbes et al. (2007) กล่าวว่า “อุดมการณ์แห่งความงาม” ทำให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างลักษณะทางกายภาพของร่างกายหญิงที่ไม่มีการแก้ไขตามธรรมชาติ และลักษณะที่ปรากฏตามอุดมการณ์และคุณค่าของผู้หญิง มีผู้หญิงเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถเป็นตัวแทนของมาตรฐานทางกายภาพของความงามในอุดมคติที่สร้างขึ้นในสังคม ดังนั้นผู้หญิงจึงมักจะใช้เวลา พลังงาน และทรัพยากร ในความพยายามที่ไร้ประโยชน์ เพื่อการปรับเปลี่ยนปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงร่างกายตามธรรมชาติเพื่อให้มีลักษณะสอดคล้องกับมาตรฐานความงามในอุดมคติ อุดมการณ์ความงามของผู้หญิงได้กลายเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมทางเพศ และยังเป็นพื้นที่รณรงค์ต่อสตรีโดยทั่วไปในปัจจุบัน และการประกวดนางงามก็เป็นการผลิตซ้ำ “อุดมการณ์แห่งความงาม” ดังกล่าว

Efrat Tseelon (1993) อธิบายถึงความงามของผู้หญิงตะวันตกว่า ไม่ได้เป็น “ธรรมชาติ” แต่เป็น “อุดมการณ์” และ “อุดมการณ์แห่งความงาม” นี้เอง ที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมผู้หญิง

Yuval-Davis (1997) ระบุว่า การประกวดนางงามนับเป็นการลดทอนคุณค่าผู้หญิงให้เป็นเพียงวัตถุทางเพศเพราะในโลกผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงมักถูกสร้างให้เป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมร่วมอยู่เสมอ ความงามกลายเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้หญิงแสวงหาเพื่อให้ผู้ชายพอใจซึ่งคุณค่าของผู้หญิงควรมาจากภายในมากกว่าการตัดสินจากรูปลักษณ์ภายนอก

ดังนั้น การวิจัยเรื่องบทบาทนางงามในสังคมไทยจึงมุ่งเผยแพร่มุมมองบทบาทของสตรีที่ได้รับตำแหน่งนางงามของประเทศไทย ประกอบด้วย บทบาททางครอบครัว บทบาททางสถาบันการศึกษา บทบาทต่อกลุ่มเพื่อน บทบาททางหน่วยงานภาครัฐ บทบาททางสถาบันศาสนา และบทบาทต่อสื่อมวลชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอศักยภาพของสตรีในปัจจุบันว่าสตรีไม่ได้มีฐานะที่ต่ำต้อยและบุรุษก็ไม่ได้เหนือกว่า ดังเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (SDGs) ในเป้าหมายที่ 5 ด้านความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของสตรี ส่งผลต่อการเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (United Nations, 2015)

4.4.2 การประกวดนางงามพื้นที่เพื่อสตรีหรือบุรุษ

ความเป็นผู้หญิงในสังคมแต่ดั้งเดิมนั้นอยู่ภายใต้การครอบงำของโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบชายเป็นใหญ่ ซึ่งหากพิจารณาตามแนวทางของสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์และสังคมนิยม จะพบว่า “ทุนนิยม” คือแหล่งที่มาที่สำคัญของการกดขี่ผู้หญิง โดยนายทุนคือกลุ่มผู้ได้ประโยชน์จากการขูดรีด ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับกลุ่มสตรีนิยมสุดขั้ว (Radical Feminist) ที่มองว่าผู้หญิงต้องทำงานที่ไม่ได้ค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นแม่หรือการเป็นแม่บ้าน นั่นหมายความว่า เหล่านี้คือการทำงานที่ผู้หญิงถูกขูดรีด และถึงแม้ว่าโดยทั่วไปแล้วจะดูเหมือนว่าเพศชายจะได้ประโยชน์ แต่แท้จริงแล้ว “นายทุน” คือผู้ได้ผลประโยชน์และผลกำไรจากการที่เพศหญิงทำงานโดยไม่ได้ค่าจ้าง สภาพการณ์เช่นนี้จะนำไปสู่การผลิตซ้ำแรงงานรุ่นใหม่ที่จะทำงานโดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายใด ๆ ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (Sylvia Walby, 1991) มีนักวิชาการให้ทรรศนะเกี่ยวกับการประกวดนางงามพื้นที่เพื่อสตรีหรือบุรุษไว้ ดังนี้

รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข and สุมิต อินทวงศ์ (2558) ระบุว่า การประกวดนางงามว่าเป็นพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงและการมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะอันจะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติ รวมทั้งความรู้ และความสามารถ แต่ด้วยสังคมที่ยังหล่อหลอมด้วยระบบชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงจึงรู้สึกยินดีกับการมีพื้นที่เปิดกว้างในสาธารณะซึ่งเป็นการหลอกว่ามีความเท่าเทียมกันกับผู้ชาย เพราะแท้จริงแล้วระบบชายเป็นใหญ่ยังคงดำรงอยู่ เพียงแต่โครงสร้างในการสร้างความชอบธรรมได้เปลี่ยนแปลงไป แต่เดิมโครงสร้างที่สนับสนุนระบบชายเป็นใหญ่จำกัดผู้หญิงให้อยู่แต่ในบ้าน โครงสร้างใหม่ในศตวรรษที่ 20 ระบบ

เศรษฐกิจแบบเสรีนิยม วัฒนธรรมการบริโภค รวมทั้งการสื่อสาร ได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงออกมา
นอกบ้าน และทำงานนอกบ้านได้ แต่โครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงไปก็ยังคงได้จำกัดผู้หญิงให้ด้อยกว่า
ผ่านการจ้างงาน การจัดแบ่ง และกลุ่มที่กดขี่ก็กลายเป็นกลุ่มคนและระบบไม่ใช่สามีหรือพ่อใน
ครอบครัวอีกต่อไป

Elisabet Dueholm Rasch (2020) ระบุว่า การประกวดนางงามพื้นเมือง Umial
Tinimit ที่กัวเตมาลา ที่แม้จะมีบทบาทอย่างแข็งขันในการเป็นตัวแทนทางวัฒนธรรมและการเมือง
ของชนพื้นเมือง แต่ก็ยังถูกชี้นำโดยชายพื้นเมืองเป็นส่วนใหญ่

Aro Velmet (2014) ระบุว่า การประกวด Miss France ภายใต้การดูแลของ
Maurice de Waleffe ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ปี 1920 ด้วยเจตนาารมณ์เพื่อแก้ปัญหาอัตราการเกิดที่ลดลง
และความเสื่อมโทรมของสังคมฝรั่งเศส ความกังวลอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้กำหนดนโยบาย
ผู้เชี่ยวชาญและแพทย์ ในทัศนะของเขาการสร้างเผ่าพันธุ์ชาวฝรั่งเศสขึ้นใหม่จะเริ่มต้นด้วย 'การ
รวมตัวกันของ [อาณานิคมของผู้คน] กับพวกเรา' และการประกวดความงามจะให้ข้าราชการ
อาณานิคมและนักธุรกิจที่มีสัญลักษณ์ของเผ่าพันธุ์ที่แต่งงานกับเรา เพื่อยกเลิกในความอัปยศ

Juliet Gilbert (2015) ระบุว่า การประกวดคาร์นิวัลคาลาบาร์ควีน (The Carnival
Calabar Queen Pagant หรือ CCQ) การประกวดประจำปีของไนจีเรีย ซึ่งริเริ่มโดยผู้หญิงและทำ
กิจกรรมทางสังคมเพื่อผู้หญิง และยังเป็น การประกวดที่ได้รับและรักษาความนิยมในไนจีเรียได้
อย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาพบว่าหน่วยงานหญิงในชนวนแหม่มักจะมีอำนาจเหนือผู้ชาย หญิงสาว
ผู้เข้าร่วมประกวดสามารถเอาชนะการครอบงำของผู้ชายได้อย่างสมบูรณ์ และหญิงสาวผู้เข้า
ประกวดต้องการเลียนแบบความสำเร็จของสุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งด้วยการแสดงบทบาทการ
สร้างความหวังใจ ความเกรงกลัวพระเจ้า และความเป็นสตรีที่น่าเคารพนับถือ

4.5 ทุนนิยมกับการประกวดนางงาม

“ความงาม” ของผู้หญิงว่าถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างผลประโยชน์ในโลกทุนนิยม
โดยการประกวดนางงามเป็นเครื่องมือของระบบทุนนิยมในการผลิตซ้ำ “อุดมการณ์แห่งความงาม”
ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างวัฒนธรรมโลก การเมือง และเศรษฐกิจ ทุนนิยมในยุคนี้มีบทบาทโดดเด่น
ในการสร้างแนวคิดและอุดมการณ์เหล่านี้เพื่อสร้าง “การผูกขาดทางการตลาด” ที่ปราศจากระบบ
การผลิตหรือการบริโภคที่มีเหตุผล แทนที่จะผลิตสินค้าและบริการที่มีเหตุผลสำหรับมนุษย์
กระบวนการทุนนิยมได้ใช้ประโยชน์จากค่านิยมและความรู้สึกทางอารมณ์ของผู้คนผ่าน
“จินตนาการ” เพื่อสร้างตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศภาคใต้ ซึ่งการผูกขาดในตลาดและ
การสร้างอุดมการณ์แบบนี้ ส่งผลทางลบสามประการ คือ ประการแรก “อุดมการณ์แห่งความงาม”

ที่ไร้เหตุผล ถูกสร้างขึ้นโดยตลาด เพื่อบรรลุเป้าหมายของตน ประการที่สอง สิ่งนี้อาจส่งผลให้เกิดความสูญเสียทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของตลาด และประการสุดท้าย ความเจริญทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการผูกขาดทางการตลาดดังกล่าวไม่ได้มีส่วนช่วยในการพัฒนาที่ยั่งยืน (H. I. G. C. Kumara & R. A. W. D. Jayawardhana, 2018)

บทความเรื่อง “International beauty pageants and the construction of hegemonic images of female beauty” ให้ความสนใจเกี่ยวกับไบนารี (Binaries) เช่น 'ความงามและความอัปลักษณ์' หรือ 'ความยุติธรรมและความมิด' ซึ่งเป็นภาพเชิงอุดมการณ์ที่ผลักดันตลาดโลกสำหรับผลิตภัณฑ์ความงาม ภาพเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร และกระบวนการสร้างภาพเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างไร โดยบทความนี้ศึกษาผู้ถือกรรมสิทธิ์ของผู้เข้าประกวดความงามรายใหญ่ที่จัดขึ้นในช่วงระยะเวลา 50 ปี ตั้งแต่ปี พ. ศ. 2510-2517 พบว่า 68% ของผู้ถือครองกรรมสิทธิ์มาจากประเทศรอบนอก เช่น อินเดียและเวเนซุเอลา และคุณสมบัติทางกายภาพของเจ้าของที่ไม่ใช่ชาวยุโรปจากรัฐรอบนอกนั้นคล้ายคลึงกับผู้หญิงผิวขาวชาวคอเคเซียนตะวันตก ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานในอุดมคติของความงามของผู้หญิงตะวันตก ในทางกลับกันผลิตภัณฑ์ด้านความงามที่มีตราสินค้า 95% ผลิตและจัดจำหน่ายโดย บริษัทข้ามชาติที่มีสำนักงานใหญ่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว จากการวิจัยสรุปว่าผู้หญิงที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในโลกนั้นแสดงให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของมาตรฐานความงามของผู้หญิงตะวันตก ดังนั้น จึงมีลักษณะคล้ายกับ 'แบบจำลองแฟนตาซีแห่งความงามของผู้หญิง' และอิทธิพลทางการเมืองในเวทีโลก ความจริงที่ว่าเจ้าของกิจการส่วนใหญ่ได้รับการคัดเลือกจากประเทศส่วนปลาย / กึ่งพ่วงอาจได้รับแรงผลักดันจากโครงการการค้าทุนนิยมซึ่งเศรษฐกิจในประเทศแกนหลักที่โดดเด่นของโลกได้สร้างตลาดที่มีกำไรสำหรับผลิตภัณฑ์เสริมความงามในประเทศรอบ ๆ ดังนั้นบทความนี้ให้เหตุผลว่าอุดมการณ์และการปฏิบัติของผู้เข้าร่วมประกวดความงามระดับสากลนั้นเกิดขึ้นจากกระบวนการคู่ของทุนนิยมโลกและอำนาจทางการเมืองและวัฒนธรรมโลก (H. I. G. C. Kumara & R. A. W. D. Jayawardhana, 2018)

ในปี 1920 นักข่าว Maurice de Waleffe เริ่มการประกวดความงามฝรั่งเศสสมัยใหม่ครั้งแรก ซึ่งในสองทศวรรษต่อมาได้ขยายไปสู่ยุโรปและอาณานิคมของฝรั่งเศส บทความเรื่อง “Beauty and Big Business: gender, race and civilizational decline in French Beauty Pageants” ได้ศึกษาตามประวัติศาสตร์ของการประกวดความงามระหว่างช่วง interwar และสำรวจปฏิสัมพันธ์ของเพศ และวาทกรรมเชื้อชาติกับเศรษฐกิจของผู้บริโภคที่เกิดขึ้น ให้แสงสว่างเชื่อมโยงความสับสนของเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงการประกวดความงามกับจักรวรรดิฝรั่งเศสและ

ลงทุนด้านการประกวด การประกวดมีเนื้อหาเชื้อชาติที่แข็งแกร่ง บทความระบุว่า การประกวดเริ่มเป็นความพยายามที่จะสร้างแบบจำลองทางเลือกสำหรับมุมมองของคนฝรั่งเศสสมัยหนึ่ง (Aro Velmet, 2014) นอกจากนี้ บทความนี้ยังระบุอีกว่าการประกวดดังกล่าวกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสาวงามยุคใหม่ในอุดมคติ ในช่วยนำเสนอภาพลักษณ์ที่ทันสมัยเป็นที่นิยม และช่วยยกระดับทางหน้าที่การงาน เศรษฐกิจ และสังคมให้แก่ผู้ชนะการประกวด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล (2531) ทำการศึกษาเรื่อง การประกวดนางสาวไทยตั้งแต่ปี 2477-2530 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนบทบาททางสังคมของสตรีไทยที่มีผลต่อการประกวดนางสาวไทย ลักษณะการจัดประกวดนางสาวไทยในแต่ละยุค ตลอดจนปัญหาและผลกระทบที่มีต่อการประกวดเองและต่อสังคม

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของสตรีเปลี่ยนไปหลังจากการศึกษาแบบตะวันตกในสมัยรัชกาลที่ 5 ส่งผลให้สตรีมีความกล้าแสดงออกด้วยวิธีการต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น การประกวดนางสาวไทยในยุคแรก ๆ จึงมีผู้ให้ความสนใจอย่างมากและการประกวดนางสาวไทยก็พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ตามบทบาทสตรีที่มีมากขึ้นในสังคม ตั้งแต่ในยุคที่ 2 (พ.ศ. 2507-2515) ที่สตรีผู้เป็นนางสาวไทยมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์ประเทศในระดับนานาชาติ และพัฒนาเป็นเชิงพาณิชย์เมื่อผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในการจูงใจให้คนหันมาใช้สินค้าที่มีความงามของผู้หญิงเป็นตรารับประกันได้และการประกวดนางสาวไทยมีผลที่ให้ผู้ได้รับตำแหน่งมีโอกาสทางสังคมที่ดีและมีโอกาสได้คู่ครองที่ดี

จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง et al. (2554: 423-424) ทำการวิจัยเรื่อง อนาคตภาพบทบาทสตรีไทยและสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ : ยุทธศาสตร์ 50 ปี การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับภาพของสังคมในอนาคต ในมิติของบทบาทของสตรีไทยและบทบาทของสภาสตรีแห่งชาติฯ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่จะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศในอนาคตในห้วงเวลา 10 ปี และ 50 ปีข้างหน้า โดยการรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย กลุ่มกรรมการดำเนินงานและองค์กรสมาชิกของสภาสตรีแห่งชาติฯ กลุ่มผู้แทนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสตรี นักการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ ผู้นำสตรีระดับรากหญ้า นักศึกษา และสตรีนักธุรกิจ

ข้อค้นพบจากการวิจัย พบว่าประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภาพอนาคตของบทบาทของสภาสตรีแห่งชาติฯ ทั้งปัจจุบันและในอนาคต ในระยะ 10 ปี และ 50 ปี ข้างหน้า ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้กำหนด (ร่าง) เส้นทางแผนยุทธศาสตร์สภาสตรีแห่งชาติฯ ใน 10 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ค่านิยมเกี่ยวกับสตรี และประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การส่งเสริมสถานภาพ

สตรีไทย การส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการพิทักษ์สิทธิสตรีในสังคมไทย การส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรสมาชิกองค์กรเครือข่ายสตรีและกลุ่มสตรีต่าง ๆ ในสังคม การเป็นองค์กรที่พึ่งหลักของสตรีที่เดือดร้อนในสังคมไทย การเป็นตัวแทนที่เข้มแข็งของสตรีทั้งในประเทศและนานาชาติ ตลอดจนการเป็นองค์กรที่ร่วมพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้ในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย และกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่การดำเนินการส่วน (ร่าง) เส้นทางแผนยุทธศาสตร์ของสภาสตรีแห่งชาติฯ ใน 50 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ค่านิยมเกี่ยวกับสตรี และประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การดำรงสถานภาพสตรีไทยในประชาคมโลก การดำรงความเสมอภาคระหว่างเพศและการพิทักษ์สิทธิสตรีไทยในประชาคมโลก การขยายเครือข่ายองค์กรสมาชิกไปทั่วโลก รวมทั้งการเป็นองค์กรผู้นำสตรีที่เป็นหลักในการพัฒนาภูมิภาคอาเซียนและประชาคมโลก คณะผู้วิจัยยังได้นำเสนอ (ร่าง) เส้นทางแผนยุทธศาสตร์ทั้ง 2 (ร่าง) ต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารของสภาสตรีฯ และในการประชุมใหญ่ประจำปีของสภาสตรีแห่งชาติฯ และได้สำรวจความคิดเห็นของกรรมการบริหารและองค์กรสมาชิกของสภาสตรีฯ ต่อแผนยุทธศาสตร์ฯ ใน 10 ปีข้างหน้า พบว่า ร้อยละ 75.76 เห็นด้วยกับ (ร่าง) เส้นทางแผนยุทธศาสตร์โดยไม่มีข้อเสนอนะ ส่วนแผนยุทธศาสตร์ฯ ใน 50 ปีข้างหน้า พบว่า ร้อยละ 82.61 เห็นด้วยกับ (ร่าง) เส้นทางแผนยุทธศาสตร์โดยไม่มีข้อเสนอนะเช่นกัน คณะผู้วิจัยจึงได้เสนอนะให้คณะกรรมการบริหารของสภาสตรีฯ เร่งรัดดำเนินการตามที่กำหนดไว้ใน (ร่าง) เส้นทางแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติอย่างเข้มข้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทบาทของสตรีไทย และบทบาทของสภาสตรีฯ ด้วยความร่วมมือระหว่างองค์กรภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการมีแผนยุทธศาสตร์ ระยะยาวสำหรับการพัฒนาบทบาทของสตรีและสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ที่ชัดเจนเป็นเครื่องมือสำคัญของสภาสตรีแห่งชาติ รวมทั้งองค์กรสมาชิกของสภาสตรีฯ ตลอดจนสตรีไทยในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศไทยอย่างยั่งยืน

มนสิชา ภัคดิเมธี and พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง (2560: 195-196) ทำการศึกษาเรื่องบทบาทสตรีในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บทบาทผู้บริหารสตรีขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย 2) คุณลักษณะของความเป็นผู้นำสตรีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย และ 3) ปัญหาและข้อเสนอนะบทบาททางการเมืองของสตรีในการบริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปอธิบายเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทผู้บริหารสตรีขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้บริหารสตรีเริ่มต้นจากภาพลักษณ์ที่แสดงออกโดยสีหน้า กิริยา ท่าทาง เครื่องแต่งกาย สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงความเชื่อมั่นในภาพพจน์ของผู้บริหารสตรี และสามารถสร้างภาพลักษณ์ของผู้บริหารสตรีได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทำให้ผู้ร่วมงานหรือประชาชน หน่วยงานอื่น ๆ ยอมรับในบุคลิกภาพของผู้บริหารสตรี มีทัศนคติในการทำงานเพื่อชุมชน มีความปรารถนาดีต่อชุมชน สามารถถ่ายทอดประเด็นปัญหาและแสวงหาความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหา ชุมชนเพื่อสร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน มีภาวะความเป็นผู้นำสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และสามารถสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุจิตรา ทรงมัจฉา (2562: 61) ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาการความเสมอภาคทางการเมืองของสตรีในสังคมไทย พ.ศ. 2510 - 2560 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บทบาททางการเมืองของสตรี 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี 3) พัฒนาการความเสมอภาคทางการเมืองของสตรีในช่วงเวลา พ.ศ. 2510-2560 และ 4) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาบทบาทสตรีที่สอดคล้องกับความเสมอภาคทางการเมืองอย่างยั่งยืน ดำเนินการเก็บข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มบุคคลที่เป็นนักการเมือง หรือแกนนำในการเรียกร้องต่าง ๆ และกลุ่มนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคและบทบาททางการเมืองของสตรีในสังคมไทย

ผลการวิจัยพบว่า ภาครัฐควรที่จะกำหนดเป็นนโยบายเพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้สตรีสามารถเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในระดับท้องถิ่นได้มากยิ่งขึ้นโดยการกำหนดเป็นแผนการดำเนินงาน หรือกำหนดเป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อการดำเนินงาน ทางการเมืองของสตรี หรือกำหนดเป็นมาตรการเฉพาะสำหรับการเพิ่มสัดส่วนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรให้มีการติดตามและประเมินผลกระทบบจากการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศอย่างสม่ำเสมอ สตรีทำสตรีควรมีความเชื่อมั่นหรือเห็นคุณค่าในตัวเองเป็นพื้นฐาน เพราะงานด้านการเมืองเป็นงานที่ต้องแก้ปัญหาให้กับประชาชน ต้องมีทั้งความมุ่งมั่น ความสามารถ และคุณธรรม เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา จึงจะสามารถประสบความสำเร็จในเส้นทางทางการเมืองได้อย่างยั่งยืน

Endalcachew Bayeh (2016: 37) ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทในการเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและการบรรลุความเท่าเทียมกันทางเพศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของเอธิโอเปีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอบทบาทของ การเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและการบรรลุความเท่า

เทียมทางเพศเพื่อการพัฒนาเอธิโอเปียอย่างยั่งยืนเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การรวบรวมข้อมูลโดยการใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของสตรีในมิติต่าง ๆ ในการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นสะท้อนให้เห็นบทบาทของสตรีในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศยังอยู่ในระดับน้อย ขอบเขตทางการเมืองของประเทศโดยส่วนใหญ่สงวนไว้สำหรับบุรุษเพียงอย่างเดียว พื้นที่ทางสังคมของสตรีต่อการพัฒนาสังคมและประเทศอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้สิทธิสตรียังไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสมเพื่อให้สตรีมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ของประเทศ แต่มีการละเมิดอย่างรุนแรง อีกทั้งสตรียังได้รับผลกระทบอย่างมากจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยสรุปได้ว่าหากสตรีไม่ได้รับการเสริมอำนาจและมีความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อให้สตรีสามารถเข้ามามีบทบาทในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมนั้น ประเทศจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากสตรีมีจำนวนประชากรครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดในประเทศ ส่งผลให้การเพิ่มขีดความสามารถของสตรีเป็นส่วนหนึ่งในการริเริ่มการพัฒนาทั้งหมดของประเทศอันเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ ดังนั้นบทความฉบับนี้จึงเรียกร้องให้รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญต่อการให้อำนาจสตรีและใช้ศักยภาพทั้งหมดของประเทศเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา เรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย มีวิธีการดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทาง ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (ศึกษาบทบาทของนางงาม)

1.1.1 ประชากร

นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ ประกอบด้วย นางสาวไทย มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ มิสไทยแลนด์เวิลด์ และมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ที่อยู่ในระหว่างเจเนอเรชั่น เอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524) และเจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547) (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2560: 9-17) จากการสำรวจ พบว่า มีจำนวน 88 คน ดังแสดงในตาราง 2 (ข้อมูล ณ วันที่ 01/11/2563)

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากร นางงาม Gen X และ Gen Y ที่ชนะเลิศการประกวด

การประกวด	จำนวนทั้งหมด	Gen X	Gen Y
นางสาวไทย	51	17	13
มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์	21	2	19
มิสไทยแลนด์เวิลด์	29	15	14
มิสแกรนด์ไทยแลนด์	8	0	8
รวม	109	88	

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

1.1.2 การสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับปัญหาและความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ ตามแนวคิดของ ลิน พันธุ์พินิจ (2554: 129) โดยกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะ คือ เป็นนางงามหรือสตรีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดเวทีระดับประเทศ ประกอบด้วย เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ที่อยู่ในระหว่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524) และเจเนอเรชันวาย (พ.ศ. 2525-2547) (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2560: 9-17) จำนวน 20 คน ตามแนวคิดของ Nastasi and Schensul, (2005) อ้างใน ประไพพิมพ์ สุธีวสินนท์ และประสพชัย พสุนนท์ (2559: 43) ระบุว่าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักหรือการสัมภาษณ์ระดับลึกควรสัมภาษณ์ประมาณ 5 – 30 บุคคล และได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มประชากรย่อย ๆ ตามเวทีการประกวดและช่วงอายุ แล้วจึงนำมาคำนวณ เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

การประกวด	Gen X			Gen Y		
	จำนวน	ร้อยละ	ตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ	ตัวอย่าง
นางสาวไทย	17	19.32	4 (3.86)	13	14.77	3 (2.95)
มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์	2	2.27	1 (0.45)	19	21.59	4 (4.32)
มิสไทยแลนด์เวิลด์	15	17.05	3 (3.41)	14	15.91	3 (3.18)
มิสแกรนด์ไทยแลนด์	0	0	0	8	9.09	2 (1.82)
รวม			8			12

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

หลังจากได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้กลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 4-7

ตาราง 4 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีนางสาวไทย

นางสาวไทย			
เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524)		เจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547)	
ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (พ.ศ.)	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (พ.ศ.)
สาวิณี ปะการะนัง	นางสาวไทย 2527	กฤษภร หอมบุญญาศักดิ์	นางสาวไทย 2553
ยลดา รongหานาม	นางสาวไทย 2532	อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์	นางสาวไทย 2556
องอนงค์ ปัญญาวงศ์	นางสาวไทย 2535	สิริธร ลีห์อร่ามวัฒน์	นางสาวไทย 2562
ปนัดดา วงศ์ผู้ดี	นางสาวไทย 2543		

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

ตาราง 5 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์

มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์/มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส (นามเดิม)			
เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524)		เจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547)	
ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (ค.ศ.)	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (ค.ศ.)
กุลธิดา เย็นประเสริฐ	MTU 2000	จันจิรา จันทน์โหม	MTU 2002
		ชนันภรณ์ รสจันทร์	MTU 2005
		ไฉยวริญท์ ทรายา ไสสถานนท์	MTU 2006
		ชุติมา ดุรงค์เดช	MTU 2009

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

ตาราง 6 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีมิสไทยแลนด์เวิลด์

มิสไทยแลนด์เวิลด์			
เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524)		เจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547)	
ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (ค.ศ.)	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (ค.ศ.)
ปานณเลขา ว่านม่วง	MTW 1985	พงศ์ชนก กันกล้า	MTW 2009
ชนกานต์ ชัยศิริ	MTW 1990	นนธวรรณ ทองเหล็ก	MTW 2014
สิรินยา บิชอพ	MTW 1996	พิชภาภ ลิมศานุกาญจน์	MTW 2018

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

ตาราง 7 แสดงกลุ่มตัวอย่างนางงามจากการประกวดเวทีมิสแกรนด์ไทยแลนด์

มิสแกรนด์ไทยแลนด์			
เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524)		เจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547)	
ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (ค.ศ.)	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง (ค.ศ.)
ไม่มีกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการประกวดนี้จัดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2556		ญาดา เทพนม	MGT 2013
		สุภาพร มะลิซ้อน	MGT 2016

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (ศึกษาทัศนะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องๆ)

1.2.1 ประชากร

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้สนับสนุนการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับปัญหาและความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ ตามแนวคิดของ Nastasi and Schensul, (2005) อ้างใน ประไพพิมพ์ สุธีวสินนท์ และ ประสพชัย พสุนนท์ (2559: 43) ระบุว่าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักหรือการสัมภาษณ์ระดับลึกควรสัมภาษณ์ประมาณ 5 – 30 บุคคล

ตาราง 8 แสดงกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม

บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม	จำนวน
ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ	1 คน
ผู้สนับสนุนการประกวดนางงามระดับประเทศ	1 คน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม	1 คน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องๆ จากสถาบันครอบครัว	1 คน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องๆ จากสถาบันการศึกษา	1 คน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องๆ จากสถาบันศาสนา	1 คน

ตาราง 8 (ต่อ)

บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม	จำนวน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องฯ จากสถาบันด้านเศรษฐกิจ	1 คน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องฯ จากสถาบันด้านสังคม	1 คน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องฯ จากสถาบันด้านการเมือง	1 คน
ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องฯ จากสถาบันสื่อมวลชน	1 คน
รวม	10 คน

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

1.3 การวิจัยเชิงปริมาณ (ศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป)

1.3.1 ประชากร

บุคคลทั่วไป

1.3.2 การสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบขนาดของประชากร แต่ทราบว่ามีจำนวนมาก จึงใช้สูตรของ W.G. Cochran (1953) อ้างถึงใน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550: 48) ดังแสดงในภาพประกอบ 1 และ 2

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{d^2}$$

ภาพประกอบ 2 แสดงสูตรของ W.G. Cochran (1953)

ที่มา: ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS

โดย n แทน จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างที่ต้องการ

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการจะสุ่ม .50

Z แทน ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

คือ Z ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (มั่นใจ 95%)

d แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ 0.05

โดยค่า p ต้องกำหนดไม่ต่ำกว่า 50% ของกลุ่มตัวอย่าง จึงจะอยู่ใน

ระดับที่เชื่อถือได้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{0.5 (1-0.5) 1.96^2}{0.05^2} \\
 &= \frac{(0.5)(0.5)(3.8416)}{0.0025} \\
 &= \frac{0.9604}{0.0025} \\
 &= 384.16
 \end{aligned}$$

ภาพประกอบ 3 แสดงการแทนค่าเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

จากการแทนค่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องมีจำนวนอย่างน้อย 384 คน เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) ในลำดับต่อไป

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาบทบาทของนางงาม และเพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์ ที่มีการวางแผนและกำหนดแนวคำถามไว้พอประมาณสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ร่วมกับการสังเกตการณ์ (Observation) โดยผู้วิจัยทำการสังเกตการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้เข้าใจลักษณะธรรมชาติและเกี่ยวข้องกันระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์นั้น ๆ ประกอบด้วย การสังเกตการณ์ทางตรง (Direct Observation) เป็นการสังเกตการณ์ที่ผู้วิจัยสัมผัสกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตรงด้วยตนเอง ใช้การบันทึกในระหว่างการสัมภาษณ์ควบคู่กันไป ด้วยเครื่องบันทึกเสียง โทรศัพท์ สมาร์ทโฟน กล้องดิจิทัล และการจดบันทึก เป็นต้น และการสังเกตการณ์ทางอ้อม (Indirect Observation) ผู้วิจัยศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากการดูและศึกษาจากที่ได้บันทึกมา เช่น เทปบันทึกภาพ ภาพถ่าย เป็นต้น

2.1.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้การศึกษาเอกสารโดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัย และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับบทบาทและนางงาม เพื่อให้มีความรู้จากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ หลังจากที่ได้ทำการศึกษาเอกสารและวิเคราะห์เนื้อหาแล้ว ได้ข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิด และกำหนดประเด็นเพื่อเป็นแนวคำถามที่ใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการสัมภาษณ์ โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีแนวคำถามที่สอดคล้องกับประเด็นในการศึกษา แต่สามารถมีการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2.1.2 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

หลังจากผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้ข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิด และกำหนดประเด็นเพื่อเป็นแนวคำถามที่ใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการสัมภาษณ์ โดยแนวคำถามนั้นได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับบทบาทนางงามต่อสังคมไทย และได้รับการยอมรับในวงการศึกษาจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาความรู้ในเชิงโครงสร้างและทฤษฎี (Content Validity) ดังแสดงในภาพประกอบ 4

เชื่อมั่น (Reliability) พร้อมปรับปรุงแบบสัมภาษณ์อีกหลายรอบ จนมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

แบบสอบถาม (Questionnaire) ถูกออกแบบมาเพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไปจำนวน 400 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามปลายปิด ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา และข้อมูลการติดตามการประกวดนางงาม ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลทั่วไป ในประเด็นความคาดหวังต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย โดยมีลักษณะคำถามปลายปิด ได้แก่ 1) บทบาททางครอบครัว 2) บทบาททางการศึกษา 3) บทบาททางศาสนา 4) บทบาททางการประกอบอาชีพ 5) บทบาททางสังคม 6) บทบาททางการเมือง และ 7) บทบาททางสื่อมวลชน ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยให้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ในเรื่องหลักการสร้างแบบสอบถาม เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

2) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทนางงามและทัศนคติของบุคคลทั่วไป รวมถึงบริบทของเวทีการประกวดที่ทำการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามงานวิจัย

3) กำหนดประเด็นและขอบเขตแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ประโยชน์และกรอบแนวคิดในงานวิจัย

4) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้น

2.2.2 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1) หลังจากดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้นจึงดำเนินการทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วยการครอบคลุมด้านเนื้อหา จำนวน ภาษา และข้อเสนอแนะในการปรับปรุง (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 103) หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงเนื้อหาของข้อคำถามของแบบสอบถาม ให้มีความเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ตามเกณฑ์ของ Rovinelli & Hambleton (1977: 56) ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังต่อไปนี้

+1	รู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย
0	รู้สึกไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย
-1	รู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย

สูตรการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ดังแสดงในภาพประกอบ 5

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

ภาพประกอบ 5 แสดงสูตรการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การแปลความค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 - 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ทำการพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ดังแสดงในภาพประกอบ 6

ผลการตรวจสอบข้อสงสัยของแบบสอบถาม (IOC)
เรื่อง **บทบาทงานนักเคมี**

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามที่ตรวจสอบของแบบสอบถาม

ซึ่งมีผล ใช้ทำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือใช้คัดเลือกข้อคำถาม / ข้อใด หรือมีข้อสงสัยต่อข้อคำถาม / ข้อใด

ข้อ	คำถาม	ผลการพิจารณา			รวม	เฉลี่ย	สรุป
		ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3			
1	๓๓ ☐ ข ☐ ค	/	/	/	3	1.0	ใช้
2	๓๔ ☐ ๒๐-๒๑ ปี ☐ ๓๐-๓๑ ปี	/	/	/	2	0.6	ไม่ใช้
3	๓๕	/	/	/	3	1.0	ใช้
4	๓๖ ☐ ๓๖-๓๗ ปี ☐ ๓๘-๓๙ ปี ☐ ๓๙-๔๐ ปี ☐ ๔๐-๔๑ ปี	/	/	/	3	1.0	ใช้

หน้า 1

5	การเลือกการประกอบแบบสอบถาม ☐ ไม่มีความ ☐ มีความ 1-2 ข้อ ☐ มีความ 3-4 ข้อ ☐ มีความมากกว่า 4 ข้อ	/	/	/	3	1.0	ใช้
---	--	---	---	---	---	-----	-----

ข้อสงสัยของข้อคำถามที่ผู้วิจัยพิจารณา ในส่วนที่ 1 ข้อคำถามที่ตรวจสอบของแบบสอบถาม

ข้อ 1 -
ข้อ 2 ผู้ตอบข้อ 1 ไม่มีความ
ข้อ 3 ผู้ตอบข้อ 1 มีความ 1-2 ข้อ 10 ปี มีความมากกว่า 10 ปี
ข้อ 4 ผู้ตอบข้อ 2 จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือกในแบบสอบถาม
ข้อ 5 ผู้ตอบข้อ 3 จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือก เช่น จำนวน ข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือก จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือก
ข้อ 4 -
ข้อ 5 ผู้ตอบข้อ 3 จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือก จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือก จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือก

หน้า 2

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามที่ตรวจสอบของแบบสอบถาม

ซึ่งมีผล ใช้ทำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือใช้คัดเลือกข้อคำถาม / ข้อใด หรือมีข้อสงสัยต่อข้อคำถาม / ข้อใด

ข้อ	คำถาม	ผลการพิจารณา			รวม	เฉลี่ย	สรุป
		ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3			
4	๓๗	/	/	/	3	1.0	ใช้
6.1	๓๘	/	/	/	2	0.6	ไม่ใช้
6.2	๓๙	/	/	/	2	0.6	ไม่ใช้
6.3	๔๐	/	/	/	2	0.6	ไม่ใช้
๗	๔๑	/	/	/	3	1.0	ใช้
๗.1	๔๒	/	/	/	3	1.0	ใช้
๗.2	๔๓	/	/	/	3	1.0	ใช้
๗.3	๔๔	/	/	/	3	1.0	ใช้
๘	๔๕	/	/	/	3	1.0	ใช้
8.1	๔๖	/	/	/	3	1.0	ใช้
8.2	๔๗	/	/	/	3	1.0	ใช้
๙	๔๘	/	/	/	3	1.0	ใช้
9.1	๔๙	/	/	/	3	1.0	ใช้

หน้า 3

9.2	๕๐	/	/	/	3	1.0	ใช้
9.3	๕๑	/	/	/	3	1.0	ใช้
10	๕๒	/	/	/	3	1.0	ใช้
10.1	๕๓	/	/	/	3	1.0	ใช้
10.2	๕๔	/	/	/	3	1.0	ใช้
10.3	๕๕	/	/	/	3	1.0	ใช้
11	๕๖	/	/	/	3	1.0	ใช้
11.1	๕๗	/	/	/	3	1.0	ใช้
11.2	๕๘	/	/	/	3	1.0	ใช้
11.3	๕๙	/	/	/	3	1.0	ใช้
12	๖๐	/	/	/	3	1.0	ใช้
12.1	๖๑	/	/	/	3	1.0	ใช้
12.2	๖๒	/	/	/	3	1.0	ใช้
12.3	๖๓	/	/	/	3	1.0	ใช้

หน้า 4

ข้อสงสัยของข้อคำถามที่ผู้วิจัยพิจารณา ในส่วนที่ 2 ข้อคำถามที่ตรวจสอบของแบบสอบถาม

ข้อ 4 -
ข้อ 7 ผู้ตอบข้อ 2 ข้อ 7.1 มีความเข้าใจผิด
ข้อ 8 ผู้ตอบข้อ 1 ข้อ 8.2 มีความเข้าใจผิด และข้อ 8.3 มีความเข้าใจผิด
ข้อ 9 ผู้ตอบข้อ 1 ข้อ 9.1 มีความเข้าใจผิด และข้อ 9.2 มีความเข้าใจผิด และข้อ 9.3 มีความเข้าใจผิด
ข้อ 10 -
ข้อ 11 ผู้ตอบข้อ 2 ข้อ 11.1 ไม่มีความเข้าใจผิด และข้อ 11.2 มีความเข้าใจผิด และข้อ 11.3 มีความเข้าใจผิด
ข้อ 12 ผู้ตอบข้อ 1 ข้อ 12.1 มีความเข้าใจผิด และข้อ 12.2 มีความเข้าใจผิด และข้อ 12.3 มีความเข้าใจผิด

ข้อสงสัยของข้อคำถามที่ผู้วิจัยพิจารณา ในส่วนที่ 3 จำนวนข้อคำถามที่ผู้ตอบเลือกในแบบสอบถาม

ข้อ 4 -
ข้อ 5 -
ข้อ 6 -

หน้า 5

ภาพประกอบ 6 แสดงภาพผลการตรวจหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

2) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลทั่วไป จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค (Cronbach's Alpha) ได้เท่ากับ 0.963 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (Jum C. Nunnally, 1978: 89; Lee J. Cronbach, 1951: 297-334) จากสูตร ดังแสดงในภาพประกอบ 7

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

ภาพประกอบ 7 แสดงสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค

เมื่อ	a	หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	หมายถึง จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	หมายถึง คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งหมด

3) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด เพื่อนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 งานวิจัยเชิงคุณภาพ

ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้การศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยมีขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการศึกษาเอกสาร โดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากการศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัย และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับเกี่ยวกับบทบาทนางงาม 2) ขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ 2.1) นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ ประกอบด้วย เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ที่อยู่ในระหว่างเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (พ.ศ. 2504-2524) และเจเนอเรชั่นวาย (พ.ศ. 2525-2547) และ 2.2) บุคคลทั่วไปที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ประกอบด้วย ผู้สนับสนุนการจัดการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญในการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้จัดประกวดนางงามระดับประเทศ และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม

โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ได้จัดเตรียมไว้ ดังภาพประกอบ 8

<p>แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เรื่อง บทบาทงานในสังคมไทย</p> <p>คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยของชุดข้อมูลทั้ง 11 บทบาทซึ่งเป็นการประมวลผล เวทีระดับประเทศ 2) บุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนงาน เจริญสังคมของมูลนิธิไทยคดี วัฒนธรรมคดีศึกษาศาสนาโบราณ โบราณคดี บทบาทของพระสงฆ์ บทบาทของศิลปิน บทบาทของ ศาสนา บทบาทของนักวิทยาศาสตร์ บทบาทของนักเขียน และบทบาทของสังคมไทย ผู้วิจัย ขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลตามแบบฉบับนี้ไว้ หากผู้ให้ข้อมูลประสงค์จะปฏิเสธไม่ตอบ ข้อซักถามและยินยอมไม่เปิดเผยชื่อ-นามสกุลในเอกสารวิจัยนี้ ผู้ให้ข้อมูลจะได้รับความคุ้มครอง ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และจะไม่มีการประมวลผลข้อมูลที่ได้ในทางใด ๆ ในทางใด ๆ ไม่มีการเปิดเผย ข้อมูลของงานวิจัย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะส่งถึงผู้ให้ข้อมูลผ่านช่องทางเดียว โดยมีการทำสำเนา ผู้ให้สัมภาษณ์ ในกรณีผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมให้สัมภาษณ์จะไม่เก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยจะรับผิดชอบของ รวมไว้</p> <p>ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ _____ นามสกุล _____ นามสกุลเดิม _____ วันที่ให้สัมภาษณ์ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ เวลา _____ สถานที่ให้สัมภาษณ์ _____ กลุ่มตัวอย่าง _____</p> <p>☐ บทบาทซึ่งเคยได้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ☐ นางสาวน้อย ☐ ดิเรกวัฒนวัฒน์ ☐ ดิเรกวัฒนวัฒน์ ☐ ดิเรกวัฒนวัฒน์ โรงเรียน _____ ☐ ๓๓ X (ปีสุดท้าย พ.ศ. 2564-2564) ☐ ๓๓ Y (ปีสุดท้าย พ.ศ. 2559-2561) ☐ บุคคลซึ่งเคยได้ประสบการณ์การระดมทุนงาน งาน _____ ☐ ผู้ให้ข้อมูลเคยระดมทุนครั้งใดบ้าง ☐ ผู้ให้ข้อมูลการระดมทุนงานของโรงเรียน ☐ ผู้ให้ข้อมูลงานการระดมทุนงาน ☐ สถาบันพระศรี ☐ สถาบันการศึกษา ☐ สถาบันศาสนา ☐ สถาบันด้านเศรษฐกิจ ☐ สถาบันด้านสังคม ☐ สถาบันด้านการเมือง ☐ สถาบันอื่น</p>	<p>ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์เชิงลึก</p> <p>1. บทบาทของพระสงฆ์ 1.1 บทบาทของพระสงฆ์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง _____ _____ _____ 1.2 บทบาทของพระสงฆ์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง _____ _____ _____ 1.3 บทบาทของพระสงฆ์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (ตอบเฉพาะผู้ให้ข้อมูล) _____ _____ _____ 2. บทบาทของศิลปิน 2.1 บทบาทของศิลปินที่เจอพบเห็นมาบ้าง (ตอบเฉพาะศิลปินที่เจอพบเห็นมาบ้าง / ไม่ตอบเฉพาะ) _____ _____ _____ 2.2 บทบาทของศิลปินในการเป็นผู้ให้ข้อมูลการศึกษาบ้างบ้าง (เช่น วัฒนธรรมที่เจอพบเห็นมาบ้าง) _____ _____ _____ 2.3 บทบาทของศิลปินในการเป็นผู้ให้ข้อมูลการศึกษาบ้างบ้าง _____ _____ _____</p>	<p>3. บทบาทของศาสนา 3.1 บทบาทของศาสนาที่เจอพบเห็นมาบ้าง _____ _____ _____ 3.2 บทบาทของศาสนาในการระดมทุนงานบ้างบ้าง _____ _____ _____ 3.3 บทบาทของศาสนาในการระดมทุนงานของโรงเรียนบ้างบ้าง _____ _____ _____ 4. บทบาทของนักวิทยาศาสตร์ 4.1 บทบาทของนักวิทยาศาสตร์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 4.2 ความเกี่ยวข้องของนักวิทยาศาสตร์กับงานระดมทุนบ้าง _____ _____ _____ 4.3 ความเกี่ยวข้องของนักวิทยาศาสตร์ในการระดมทุนงานบ้าง (เฉพาะครู) เช่น ครู นักเรียนนักเรียน ครูวิชาเรียน ครูสังคม ครูคณิตศาสตร์</p>
<p>หน้า 1</p> <p>4.4 บทบาทของนักวิทยาศาสตร์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 5. บทบาทของนักเขียน 5.1 บทบาทของนักเขียนที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 5.2 บทบาทของนักเขียนที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 5.3 บทบาทของนักเขียนที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 6. บทบาทของนักการเมือง 6.1 บทบาทของนักการเมืองที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 6.2 บทบาทของนักการเมืองที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____</p> <p>หน้า 4</p>	<p>หน้า 2</p> <p>7. บทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ 7.1 บทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 7.2 บทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 7.3 บทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____ 7.4 บทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ที่เจอพบเห็นมาบ้าง (เฉพาะครู) _____ _____ _____</p> <p>หน้า 5</p>	<p>หน้า 3</p>

ภาพประกอบ 8 แสดงภาพแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เรื่อง บทบาททางงานในสังคมไทย

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

3.2 งานวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดย 1) การรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัย และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลทั่วไปที่มีต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย 2) การแจกแบบสอบถาม (Questionnaire Survey) โดยลักษณะคำถามเป็นแบบคำถามปลายปิด (Close-ended Question) ดังภาพประกอบ 9

Figure 9 displays three pages of a questionnaire. Page 1 (left) includes a title 'แบบสอบถาม เรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย' and a consent form. Page 2 (middle) contains 10 numbered questions with Likert scale response options (5, 4, 3, 2, 1). Page 3 (right) contains 12 numbered questions with Likert scale response options (5, 4, 3, 2, 1).

ภาพประกอบ 9 แสดงภาพแบบสอบถาม เรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 งานวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ผลข้อมูลวิจัยใช้หลักการอุปมาน โดยอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้น วิเคราะห์โดยแยกแยะจัดข้อมูลเข้าหมวดหมู่ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์และจุดเด่นหรือจุดที่สำคัญของข้อมูล ส่วนการสังเคราะห์ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจำนวนสองสิ่งขึ้นไปมาทำการตีความและแปรผล เพื่อให้ข้อมูลเกิดความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยการวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงของข้อมูลตามแนวคิดของ Norman K. Denzin (1978: 434) คือ การใช้เทคนิคสามเส้าแบบวิธีการที่แตกต่างและการใช้เทคนิคสามเส้าของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย 1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากแหล่งต่าง ๆ นั้น

ถูกต้องหรือไม่ โดยวิธีตรวจสอบข้อมูลนั้นได้ใช้การจดบันทึก การบันทึกเสียง การถ่ายภาพ และการถ่ายวิดีโอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและตรงกัน และ 2) การตรวจสอบสามเส้าด้านเวลา (Time Triangulation) คือ การเปรียบเทียบการเก็บข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันความเที่ยงตรงของข้อมูลที่ได้ โดยนำเอาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์พร้อมทั้งกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์

4.2 งานวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1) วิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) 2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลทั่วไป ในประเด็นความคาดหวังต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ผู้วิจัยได้ยื่นขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ร่วมพิจารณาให้ข้อเสนอแนะโครงการวิจัย และมีมติอนุมัติให้สามารถดำเนินการวิจัยได้ตามหลักทางวิชาการและจริยธรรม 3 ประการ คือ หลักความเคารพในบุคคล (Respect for Person) หลักคุณประโยชน์ไม่ก่ออันตราย (Beneficence, Non-Maleficence) และหลักความยุติธรรม (Justice) โดยได้รับใบรับรองโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC/E/G- 400/2564 มีอายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน ตั้งแต่วันที่ 12 ตุลาคม 2564 ถึงวันที่ 12 ตุลาคม 2565 ดังภาพประกอบ 10

หนังสือรับรองโครงการวิจัยของศูนย์แผนกวิจัย
เอกสารข้อมูลค่าอภิบาลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและในยินยอม
หมายเลขขึ้นเอกสารวิจัย SWUEC-G-400/2564E

ข้อเสนอการวิจัยนี้มีผลกระทบของข้อเสนอการวิจัยสามารถแสดงค่าน้ำหนัก ได้รับพิจารณาจาก
 คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการ
 มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่ดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ
 ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยที่จะ: บทบาทของงานในสังคมไทย
ชื่อผู้วิจัยหลัก: นางสาว ปวีณา คุ้มสุทธิ
สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์
เอกสารที่รับรอง:

1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาพบ:

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 12 ตุลาคม 2564
2. โครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 12 ตุลาคม 2564
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 12 ตุลาคม 2564
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 12 ตุลาคม 2564

(ลงชื่อ) _____
 (ผู้อำนวยการศูนย์ฯ ศร. วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วยซึ่งกุล)
 กรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย

(ลงชื่อ) _____
 (แพทย์หญิงสุวิมล ภัทรสุวรรณ)
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย

หมายเลขขึ้นเรื่อง : SWUEC/E/G-400/2564
 วันที่ให้การรับรอง : 12/10/2564
 วันหมดอายุใบรับรอง : 12/10/2565

ที่ อร 8718/
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ศูนย์วิ 23 กรุงเทพมหานคร
 29 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G-400/2564E
 เขียน นางสาว ปวีณา คุ้มสุทธิ
 จัดที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-400/2564

ตามที่ดำเนินการยื่นขอโครงการวิจัยเรื่อง บทบาทของงานในสังคมไทย โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G 400/2564E
 เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย นั้น
 คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว โดยมี
 ผลการพิจารณา ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2564 รายละเอียดดังนี้
 Certificate Number SWUEC/E/G-400/2564
 Date of Approval 12 ตุลาคม 2564 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)
 Date of Expiration 12 ตุลาคม 2565
 Continuing Review ทุก 12 เดือน (เริ่มจากหลังรายงานผลแล้ว วันที่ 12 ตุลาคม 2565)

ในกรณี คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย ไม่ขอความเห็นชอบให้ดำเนินการ
 ดังรายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยและต้องอยู่ภายใต้การติดตามของศูนย์ฯ 90 วัน เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบการ
 มาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการ ซึ่งถ้าละเมิดข้อตกลงการให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate
 of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-400/2564E) ที่แนบมาพร้อมนี้
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ) _____
 (แพทย์หญิงสุวิมล ภัทรสุวรรณ)
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย

(ลงชื่อ) _____
 (แพทย์หญิงสุวิมล ภัทรสุวรรณ)
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดย

ในศัพทวิทยา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430
 โทรสาร 0-2259-1822

ภาพประกอบ 10 แสดงภาพใบรับรองโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC/E/G- 400/2564

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาเรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาบทบาทนางงาม 2) ศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และ 3) ศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในบทนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ตอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาบทบาทของนางงาม

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม

ตอนที่ 3 การศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป

1. การศึกษาบทบาทนางงาม

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือนางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ ได้แก่ เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1.2 ข้อมูลด้านบทบาทนางงามต่อสังคมไทย

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือนางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ จำนวน 20 คน โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับชื่อ-สกุล และเวทีการประกวด ดังต่อไปนี้

1.1.1 เวทีการประกวดนางสาวไทย จำนวน 7 คน ได้แก่

- สาวินี ประการะนัง (นางสาวไทย 2527)
ปัจจุบันประกอบอาชีพแม่บ้าน
- ยลดา รอดหานาม (นางสาวไทย 2532)
ปัจจุบันประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว
- อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (นางสาวไทย 2535)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักแสดง ครูสอนรำ แม่ค้า

- ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (นางสาวไทย 2543)
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานองค์กรทำดี และประกอบอาชีพพิธีกร นักแสดง
อาจารย์พิเศษ พิธีเซนต์เตอร์ ดีเจ และซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
- กฤษกร หอมบุญญาศักดิ์ (นางสาวไทย 2553)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักธุรกิจ และ Youtuber
- อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (นางสาวไทย 2556)
ปัจจุบันประกอบอาชีพพิธีกร ผู้ประกาศข่าว นักประชาสัมพันธ์
- สิริธร ลีห์อร่ามวัฒน์ (นางสาวไทย 2562)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักแสดง นักธุรกิจ

1.1.2 เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ จำนวน 5 คน ได้แก่

- กุลธิดา เย็นประเสริฐ (มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส 2543)
ปัจจุบันประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
- จันจิรา จันทรโณม (มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส 2545)
ปัจจุบันประกอบอาชีพผู้บริหารบริษัทเอกชน
- ชนันภรณ์ รสจันทร์ (มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส 2548)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักบิน ครูสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ทำเค้ก
- ไอลยวิญญูท์ รាយา ไอลสถานนท์ (มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส 2549)
ปัจจุบันประกอบอาชีพ นักแสดง พิธีกร ครูสอนดนตรี
- ชุตติมา ดุรงค์เดช (มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส 2552)
ปัจจุบันประกอบอาชีพพิธีกร และประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.1.3 เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ จำนวน 6 คน ได้แก่

- ปานณเลขา ว่านม่วง หรือ รัฐธยาน์ ธิติสุนันท์ (มิสไทยแลนด์เวิลด์ 2528)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักแสดง และนักลงทุน
- ชนาภานต์ ชัยศรี (มิสไทยแลนด์เวิลด์ 2533)
ปัจจุบันประกอบอาชีพเซฟ
- สิริญา บิซอพ (มิสไทยแลนด์เวิลด์ 2539)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักแสดง พิธีกร นักแต่งหนังสือ
- พงศ์ชนก กันกลับ (มิสไทยแลนด์เวิลด์ 2552)
ปัจจุบันประกอบอาชีพครูสอนบุคลิกภาพ ครูสอนเทควันโด นางแบบ พิธีกร
และ Youtuber

- นนทวรรณ ทองเหลือง (มีสไทยแลนด์เวิลด์ 2557)
ปัจจุบันประกอบอาชีพ Influencer
- พิชาภา ลิมศนุกาญจน์ (มีสไทยแลนด์เวิลด์ 2561)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักศึกษา

1.1.4 เวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ จำนวน 2 คน ได้แก่

- ญาดา เทพนม (มิสแกรนด์ไทยแลนด์ 2556)
ปัจจุบันประกอบอาชีพพนักงานเอกชนแห่งหนึ่ง (นักลงทุนสัมพันธ)
- สุภาพร มะลิซ้อน (มิสแกรนด์ไทยแลนด์ 2559)
ปัจจุบันประกอบอาชีพนักแสดง ประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้จัดการกองประกวด

1.2 ข้อมูลด้านบทบาทนางงามต่อสังคมไทย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ จำนวน 20 คน โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับบทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา บทบาททางศาสนา บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม บทบาททางการเมือง และบทบาททางสื่อมวลชน ดังต่อไปนี้

1.2.1 บทบาททางครอบครัว

สาวิณี ปะการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) กล่าวว่า “ด้านการเป็นนางงามกับการเป็นลูกที่ดี ไม่ว่าจะเกิดมาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายเราต้องดูแลพ่อแม่และต้องดูแลพ่อแม่อยู่แล้ว จะเป็นนางงามหรือไม่เป็นนางงามก็ตาม ทั้งนี้การเป็นนางงามยังต้องเป็นตัวอย่งที่ดีด้วย ด้านการเป็นภรรยาที่ดี ทุกคนคาดหวังใจที่จะแต่งงานแล้วก็ต้องมีการเตรียมตัวในการเป็นภรรยาที่ดีแต่ภรรยาที่ดีในทัศนคติของแต่ละคนก็ล้วนมีความแตกต่างกัน เช่น การทำอาหารเก่ง การดูแลเอาใจใส่เก่ง หรือบางคนออกไปทำงานนอกบ้านเก่ง แสดงให้เห็นว่าไม่มีคำจำกัดความของคำว่าภรรยาที่ดี ในมุมมองของตนเองนั้นมองว่าการเป็นภรรยาที่ดีคือการเป็นเพื่อนคู่คิดที่ดีให้กับสามี เป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน เป็นต้น ด้านการเป็นแม่ที่ดี คนเราเมื่อเป็นแม่คนแล้วก็พยายามทำให้ดีที่สุดที่สุดในบทบาทของแม่ตามความสามารถหรือความรู้ที่ตนมี บางทีก็เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จากการเป็นแม่ของลูก เพื่อเป็นคนที่ลูกรัก เคารพ และอยู่ข้างลูกตลอดเวลาไม่ว่าช่วงที่ลูกมีความสุขหรือความทุกข์ ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลต่อความคาดหวังของสังคมต่อบทบาททางครอบครัว แต่ตนมองว่าไม่ได้มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นนางงามเพราะตนเองก็เป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง เมื่อการประกวดจบลงต้องกลับมาปฏิบัติตนในฐานะของการเป็นลูกที่ดี ภรรยาที่ดี ใช้ชีวิตประจำวันอย่างคนธรรมดาทั่วไป ต้องวางมกฏกลาง และโดยส่วนตัวตนให้ความสำคัญกับบทบาทในครอบครัวมากกว่าบทบาทการเป็นนางงามเสียอีก”

ยลดา รงหานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “นางงามควรมีพื้นฐานการเป็นคนดีและสามารถดูแลครอบครัวได้ สำหรับบทบาทการเป็นลูกเนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะที่ถูกจับตามองจากคนในสังคมส่งผลให้นางงามบางบุคคลนำเสนอภาพลักษณ์เพื่อส่งเสริมบทบาทหรือความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อย่างไรก็ตามการนำเสนอภาพลักษณ์ดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนางงามเป็นลูกผู้หนึ่งที่มีความครบถ้วนทั้งการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ การเป็นภรรยาที่ดีหากมีโอกาสได้แต่งงาน และเป็นแม่ที่ดีหากมีลูก ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลในเชิงบวกต่อตนเองตั้งแต่วันรับตำแหน่งจวบจนปัจจุบัน แต่เมื่อมีครอบครัวแล้วส่งผลให้บทบาทการเป็นนางงามลดลงเนื่องจากตนเองต้องให้ความสำคัญในบทบาททางครอบครัวมากขึ้นในฐานะผู้หนึ่ง ทั้งนี้การตัดสินใจในการใช้ชีวิตขึ้นอยู่กับการออกแบบของแต่ละบุคคลส่งผลให้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “ด้านการเป็นลูกที่ดี โดยปกติลูกทุกคนต้องมีความกตัญญูต่อบุคคลที่เป็นพื้นฐานที่ต้องพึงกระทำอยู่แล้ว แต่เมื่อลูกเป็นนางงามย่อมส่งผลต่อชื่อเสียงของครอบครัว ด้านการนำเสนอภาพลักษณ์การเป็นลูกที่ดี ควรเกิดจากพื้นฐานนิสัยที่แท้จริง ภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นหากไม่จริงจะอยู่ได้ไม่นาน การเป็นลูกที่ดีขึ้นอยู่กับนิสัยส่วนบุคคลเพราะนางงามแต่ละบุคคลมีสภาพแวดล้อมและบริบทของครอบครัวที่แตกต่างกันออกไป นางงามบางคนไม่ได้อยู่ในครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ ลูกอาจจะเข้าร่วมประกวดนางงามเพื่อสร้างโอกาสให้กับตนเองที่ดีขึ้นและเพื่อหนีห่างจากครอบครัวตนเอง ด้านการเป็นภรรยาที่ดี บทบาทนี้เกิดขึ้นจากความรัก หากนางงามบุคคลใดไม่ได้มีความรักต่อสามีก็จะนำไปสู่ความบกพร่องต่อการปรนนิบัติหรือการดูแลเอาใจใส่สามี เพราะฉะนั้นการปรนนิบัติที่ดีเกิดจากความรักที่มีต่อสามีจนสามารถอุทิศตนในการดูแลสามีได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่องตามขอบเขตที่พึงกระทำ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือบทบาทการเป็นแม่ที่ดีของลูก ดังนั้นต้องสามารถแยกแยะบทบาทระหว่างการเป็นภรรยาและแม่กับการเป็นนางงามได้ กล่าวคือ การเป็นนางงามเป็นบทบาทหน้าที่ที่กระทำนอกบ้านแต่เมื่อกลับเข้าบ้านตนเองก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของภรรยาและแม่นับว่าเป็นบทบาทที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ด้านการเป็นนางงามกับการเป็นลูกที่ดี นางงามสมัยก่อนและนางงามในปัจจุบันมีภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันโดยนางงามในสมัยก่อนจะไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลของครอบครัวแต่นางงามในยุคปัจจุบันกล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลของครอบครัว เช่น ปัญหาครอบครัว ต้นทุนทางสังคมที่แตกต่างกัน การเป็นลูกที่ดี

ของนางงามนั้นจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของแต่ละครอบครัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาความค้ำว่าลูกที่ดีด้วย เช่น ลูกที่ดีอาจหมายถึงลูกที่เรียนดี ทำตามหน้าที่ของตนเอง เป็นลูกกตัญญู เลี้ยงดูพ่อแม่ แต่ในกรณีลูกที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือโดยญาติพี่น้องของพ่อแม่ กรณีลูกกำพร้า หรือลูกที่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ การดูแลตนเองได้ไม่รบกวนพ่อแม่ก็อาจจะถือเป็นลูกที่ดีแล้ว อีกทั้งยุคสมัยที่เปลี่ยนไปการนิยามคำว่ากตัญญูก็อาจจะเปลี่ยนไปเช่นกัน ด้านการเป็นนางงามกับการเป็นภรรยาที่ดี การเป็นนางงามควรมีภาพลักษณ์ที่ดีในทุก ๆ ด้าน ถึงแม้ว่าจะมีเพศแบบใด เช่น การมีความรักแบบหญิงกับหญิง ในปัจจุบันขอเพียงแค่เป็นคนดีไม่ทำร้ายผู้อื่นหรือไม่พูดจาว่าร้ายผู้อื่นหรือโกงเงินผู้อื่น รวมถึงการมีชู้กับสามีผู้อื่น เป็นต้น นับเป็นภาพลักษณ์ของนางงามที่ไม่ได้งามเพียงรูปลักษณ์ภายนอกแต่ต้องงามที่กิริยา วาจา และจิตใจด้วย ในการเป็นนางงามในตอนแรกส่งผลต่อชีวิตส่วนตัวของตนเองเพราะด้วยความคาดหวังทางสังคมเพราะตนได้รับตำแหน่งนางสาวไทย เช่น ความคาดหวังว่านางงามควรแต่งงานกับบุคคลที่ไม่ใช่คนทั่วไป ต้องเป็นเจ้าของธุรกิจ ต้องมีหน้ามีตาในสังคม การจัดงานแต่งงานต้องใหญ่โต จึงส่งผลต่อปัจจัยในการเลือกคู่ครองของนางงามเพราะด้วยตำแหน่งที่ได้รับ สถานะทางสังคมที่เปลี่ยนไป การเป็นที่รู้จักในระดับประเทศ และการเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในประเทศไทยโดยสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งผูกมัดต่อความรู้สึกของนางงามและส่งผลต่อการเลือกคู่ครองที่ดีในสายตาของผู้อื่นด้วย แต่ไม่ได้ดีต่อความรู้สึกของตนเองและจากประสบการณ์ส่วนตัวทำให้ตนพบว่าควรเลือกคู่ครองที่ต่างฝ่ายต่างรักกันโดยไม่คำนึงถึงภาวะทางสังคม ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับดวง โชคชะตา และจังหวะชีวิตด้วย แต่อย่างไรก็ตามนางงามไม่จำเป็นต้องมีสามีเสมอไป ด้านนางงามกับการเป็นแม่ที่ดี ไม่เฉพาะนางงามเท่านั้นทุกคนควรเป็นแม่ที่ดีของลูกหากมีลูก แต่นางงามไม่จำเป็นต้องรักเด็กหากแต่ควรเมตตาเด็กในกรณีเด็กที่น่าสงสารและนางงามสมัยใหม่อาจเป็นนางงามที่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมไม่จำเป็นต้องรักเด็กนับเป็นบทบาทของนางงามที่เปลี่ยนไป ท้ายที่สุดนางงามควรเป็นตัวแทนของความสวยงาม พลังของผู้หญิง ควรทำสิ่งที่ดีต่อสังคม”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามต้องเป็นลูกที่ดี เช่น การเลี้ยงครอบครัวหรือสามารถดูแลครอบครัวได้ การไม่ทำให้พ่อแม่เดือดร้อนหรือการสร้างปัญหาให้กับครอบครัว เป็นต้น เพราะเป็นพื้นฐานของความกตัญญู ในทางกลับกันหากบุคคลใดไม่สามารถเป็นลูกที่ดีได้อันเป็นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ก็ถือว่าขาดคุณสมบัติในการเป็นนางงามเพราะการเป็นนางงามต้องสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ ทั้งนี้การเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ยังส่งผลต่อการปฏิบัติตนระหว่างลูกกับพ่อแม่อีกด้วย เช่น การที่ลูกเติบโตจากการเลี้ยงดูด้วยความรุนแรงที่พ่อแม่กระทำต่อลูก การไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดี การ

ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการกระทำของคุณ แต่ลูกที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ก็สามารถเป็นนางงามได้เช่นกัน เพียงแต่นางงามคนนั้นอาจถูกมองว่าไม่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่เพราะสังคมภายนอกคาดหวังว่านางงามที่ดีจะต้องอุทิศการเลี้ยงดูพ่อแม่หรือบุพการีแต่ไม่ได้พิจารณาว่านางงามคนนั้นเติบโตหรือถูกกระทำอย่างไรในครั้งเยาว์วัยจึงแสดงออกหรือกระทำกลับต่อพ่อแม่เช่นนั้น อีกทั้งนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นภรรยาที่ดีของสามีในกรณีที่สามีไม่สามารถดูแลภรรยาได้เป็นอย่างดีสามีก็ไม่ควรคาดหวังให้ภรรยาปฏิบัติดีกลับเพราะนับว่าเป็นสิ่งที่ไม่เท่าเทียม การเป็นนางงามส่งผลต่อการกำหนดมาตรฐานในการเลือกคู่ครองเพราะประสบการณ์ของการเป็นนางงามจะหล่อหลอมให้นางงามมีทัศนคติที่อุทิศตนให้กับส่วนรวมหรือสังคมดังนั้นผู้ที่จะเป็นคู่ครองของนางงามต้องมีทัศนคติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนางงามด้วย โดยการได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการประกวดนางงามเสมือนได้รับการถูกตีตราจากสังคมว่าต้องประสบความสำเร็จในชีวิตดังนั้นในด้านชีวิตคู่ก็จะถูกสังคมคาดหวังด้วยเช่นกันส่งผลให้นางงามต้องพิจารณาการเลือกคู่ครองและครองตนในชีวิตคู่ให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด ส่วนการเป็นแม่ที่ดีของนางงามนั้นควรอย่างยิ่งเพราะนับเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ เช่น สามารถสอนให้ลูกของตนไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่านางงามมีความจำเป็นในการเป็นแบบอย่างที่ดีแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นคนดี”

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ด้านการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ นางงามควรเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่และเมื่อมีบทบาทของนางงามเข้ามาเพิ่มส่งผลให้นางงามยิ่งต้องมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น โดยประสบการณ์การเป็นนางงามส่งผลต่อวุฒิภาวะที่สูงขึ้น อีกทั้งเมื่อมีครอบครัวก็ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อสามีและดูแลครอบครัว ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลต่อการเลือกคู่ชีวิตสำหรับตนเองรวมถึงการเลือกคุณสมบัติของคู่ชีวิต นอกจากนี้ยังมีเรื่องความเป็นส่วนตัวในการดำเนินชีวิตคู่ เช่น การโพสต์รูปคู่บนสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เนื่องจากส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการเป็นนางงามและหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์จากสาธารณชน ในด้านการเป็นแม่ที่ดีของลูกการเป็นนางงามส่งผลให้ตนเองต้องปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม การเป็นนางงามของตนเองส่งผลต่อการถูกเปรียบเทียบกับพี่น้องคนอื่น ๆ ในลักษณะเฉพาะบางประการ เช่น สีผิว เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างพี่น้อง”

สิริธร ลิห์อร่ามวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องเป็นลูกที่ดีเพราะเนื่องจากว่าบรรทัดฐานของความคิดหรือไม่ดีเป็นอย่างไรในเชิงรูปธรรมเพียงแต่ควรใช้ชีวิตของมนุษย์ให้คุ้มค่าและตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ แต่สำหรับตนเองแล้วประพฤติดนกับครอบครัวอย่างเต็มที่แต่ไม่สามารถตัดสินได้ว่าดีหรือไม่ ในด้านการเป็นภรรยาที่ดี

สำหรับนางงามนั้นก็ไม่ได้แตกต่างจากการเป็นลูกที่ดีเพราะทุกคนเกิดมาเป็นมนุษย์และหากต้องการใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าแล้วนั้นควรจะขยายกรอบสำหรับตนเอง เช่น เธอต้องเป็นคนดีนะ เธอต้องเป็นคนเก่งนะ สิ่งเหล่านี้เสมือนกรอบที่เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถทราบถึงมาตรฐานแต่ในทางกลับกัน หากสามารถระบุมาตรฐานของการเป็นคนดีได้อย่างเป็นรูปธรรมก็อาจจะสามารถส่งเสริมให้มนุษย์เข้าใจนิยามของการเป็นคนดี แต่สำหรับมุมมองของสังคมไทยนิยามคำว่าภรรยาที่ดีคือการดูแลลูกให้ดี การทำกับข้าวให้สามีกิน รวมถึงการดูแลพ่อแม่สามี เป็นต้น แต่นางงามในยุคปัจจุบันไม่จำเป็นต้องเป็นภรรยาที่ดีเพียงแต่ต้องทำให้คู่ครองของตนเองนั้นรู้สึกดีนั่นคือการปรับสมดุลซึ่งกันและกัน สำหรับตนเองมองว่าการเป็นนางงามไม่มีส่วนในการกดดันต่อภาพลักษณ์ของการเป็นภรรยาที่ดี รวมถึงไม่จำเป็นที่นางงามจะต้องแต่งงานแต่สำหรับตนเองนั้นอยากแต่งงาน ในปัจจุบันเพศคือความเท่าเทียมแล้วอย่างตนเองก็ประพฤติตนเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยมีเป้าหมายในการทำทุกอย่างเพื่อครอบครัวซึ่งความรับผิดชอบนี้เสมือนบทบาทของเพศชายในอดีต”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เช่น การดูแลพ่อแม่ การช่วยเหลือพ่อแม่ตามที่พ่อแม่ปรารถนา ส่วนการเลือกคู่ครองนั้นผู้หญิงทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเลือกคู่ครองและการเป็นนางงามไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกคู่ครองสำหรับตนเนื่องจากตนเองนั้นใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไป นอกจากนี้แล้วเมื่อมีลูกนางงามก็ควรเป็นแม่ที่ดีเนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะที่ถูกคนในสังคมจับตามองหากกระทำการสิ่งที่ไม่ดีก็มักจะถูกพูดถึงในทางที่เสื่อมเสียได้ง่ายกว่าคนทั่วไป”

จันจิรา จันทรโธม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละบ้านที่แตกต่างกันออกไป ในด้านการเป็นลูกที่ดีนางงามบางคนอาจจะสนิทกับพ่อแม่ หรือนางงามบางคนอาจจะไม่สนิทกับพ่อแม่ ดังนั้นจึงไม่สามารถเชื่อมโยงได้ว่านางงามที่ดีต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่แต่อย่างไรก็ตามการเป็นลูกที่ดีก็นับเป็นสิ่งที่น่ายกย่องและชื่นชม ด้านการเป็นภรรยาที่ดีคือการมีความรักให้กับสามีและซื่อสัตย์ต่อสามี รวมทั้งสามารถสนับสนุนส่งเสริมซึ่งกันและกัน อีกทั้งดูแลกันและรักษาความเป็นครอบครัว แต่บทบาทการเป็นนางงามที่ดีมิได้มีความเกี่ยวข้องกันกับการเป็นภรรยาที่ดีเห็นได้จากเงื่อนไขของการประกวดที่ระบุว่าต้องมีสถานะโสดเท่านั้นจึงสามารถประกวดได้ เป็นต้น ด้านการเป็นแม่ที่ดีของลูกคือการเป็นแม่ที่ดีของลูกไม่จำเป็นต้องเป็นนางงามโดยผู้หญิงส่วนใหญ่เมื่อมีลูกแล้วจะรักลูกตามสัญชาตญาณความเป็นแม่และมีความเอ็นดูเด็กมากยิ่งขึ้นเพราะมีความเชื่อมโยงกับลูกตนเอง”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ทุกคนที่เกิดมาล้วนมีบทบาทที่พึงกระทำอยู่แล้ว บทบาทแรกคือการเป็นคนหรือการเป็นลูกและเมื่อคนเราโตขึ้นก็

จะมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ควรกระทำตนตามบทบาทให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้รวมถึงควรใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าเพราะคุณค่าของชีวิตขึ้นอยู่กับว่าเราทำสิ่งใดไว้ในชื่อของเราเอง ฉะนั้นในฐานะลูกก็ควรจะทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ยิ่งโตขึ้นภาระหน้าที่ก็เริ่มเพิ่มมากขึ้น ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นหากนางงามเลือกที่จะมีสามีแล้วก็ควรเป็นภรรยาที่ดี กล่าวคือประพฤติตามกรอบของกฎหมาย กฎของสังคม รวมถึงประเพณี ความดีงามหรือแนวปฏิบัติที่สืบทอดมาแต่คนรุ่นอดีต โดยนางงามไม่ควรประพฤติตนขัดต่อสิ่งเหล่านี้ ยกเว้นนางงามสามารถหาเหตุผลมาสนับสนุนการกระทำของตนได้ว่าสิ่งที่กระทำที่แตกต่างจากแนวปฏิบัติที่คนทั่วไปปฏิบัตินั้นก็ดีกว่า อย่างเป็นรูปธรรม ภรรยาที่ดีตามแนวปฏิบัติ เช่น รักเดียวใจเดียวเพราะตามกฎหมายหากสามีภรรยาไม่รักเดียวใจเดียวก็เป็นเหตุให้สามารถฟ้องหย่าได้ การดูแลซึ่งกันและกันให้ดีเท่าที่จะสามารถกระทำได้ โดยสามีภรรยาต่างมีสังคมเป็นของตนเอง มีครอบครัว แต่ละฝ่ายจึงต้องสามารถเชื่อมต่อกับโลกของอีกฝ่ายให้ได้ด้วยเช่นกัน เนื่องจากมิได้เป็นเพียงภรรยาที่ดีเท่านั้นยังต้องเป็นลูกสะใภ้ที่ดีหรือภรรยาของเพื่อนที่ดีอีกด้วย ทั้งนี้นางงามไม่จำเป็นต้องแต่งงานหรือมีครอบครัวก็ได้ แต่หากนางงามเลือกที่จะมีครอบครัวก็ต้องเป็นแม่ที่ดีของลูกด้วยเช่นกัน กล่าวคือต้องศึกษาทุกอย่างที่จะทำให้ลูกนั้นมีชีวิตที่ดีที่สุดและให้ในสิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถให้ได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ลูกมีชีวิตเป็นตัวของตัวเองและแม่ต้องรับให้ได้ในสิ่งที่ลูกเป็น”

ไอลยวิญญูท์ ราชยา โอสถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564)
 “นางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่นในทุก ๆ บทบาท รวมถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่ด้วย เพราะความกตัญญูนั้นเป็นพื้นฐานของการปฏิบัติตนที่มนุษย์ทุกคนพึงกระทำ หากนางงามเป็นผู้ที่ไม่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่แล้วจะสามารถปฏิบัติตนในบทบาทอื่น ๆ ได้ดีหรือ ส่วนการเป็นภรรยาที่ดีนั้นมีความสัมพันธ์กับบริบทของสังคมนั้น ๆ ที่ส่งผลต่อแบบแผนในการปฏิบัติตนในการเป็นภรรยาที่ดี แต่พื้นฐานการเป็นภรรยาที่ดีนั้น ได้แก่ การเป็นคู่คิดที่ดีต่อสามี ความซื่อสัตย์ต่อสามี เป็นต้น โดยผู้หญิงทุกคนนั้นเมื่อแต่งงานแล้วย่อมมีหน้าที่และควรเป็นภรรยาที่ดีในขณะเดียวกันผู้ชายที่แต่งงานแล้วก็ควรปฏิบัติตนเป็นสามีที่ดี ทั้งนี้ความล้มเหลวในชีวิตคู่ของนางงามนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของการเป็นนางงามเพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละบุคคล อีกทั้งนางงามไม่จำเป็นต้องแต่งงานเพราะการแต่งงานหรือการมีชีวิตคู่กับการเป็นนางงามมีความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยหากเปรียบเทียบกับประเด็นอื่น ๆ ในบทบาททางครอบครัว กล่าวโดยสรุปคือการเป็นนางงามนั้นส่งผลให้บุคคลหนึ่งกลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและความมีชื่อเสียงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในประเด็นบทบาททางครอบครัวเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อ

สาธารณชน นอกจากนั้นแล้วนางงามยังควรที่บทบาทต่อการเป็นแม่ที่ดีของลูกและบทบาทนี้ยังมีความสำคัญมากกว่าบทบาทการเป็นภรรยาที่ดีของสามีอีกด้วย”

ชุติมา ดุรงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามต้องเป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคมรวมถึงต้องมีศีลธรรมต่อการดำรงชีวิต ในด้านลูกที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคลเนื่องจากลูกอาจจะทำหน้าที่ลูกที่ดีแล้ว แต่พ่อแม่อาจจะมองว่ายังไม่ดี อาทิ ลูกไม่สามารถทำตามสิ่งที่พ่อแม่ปรารถนา เป็นต้น แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือทุกคนต้องปฏิบัติตนบนพื้นฐานของศีลธรรมอันดีกล่าวคือการเคารพพ่อแม่ กตัญญูรู้คุณพ่อแม่ แต่ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตนตามความต้องการของพ่อแม่ทุกประการ ในบทบาทของนางงามก็ไม่จำเป็นต้องแสดงออกในด้านนี้ เพียงแต่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งรับบทบาทของการเป็นลูกที่ดีตามหลักศีลธรรมก็นับว่าเพียงพอแล้ว ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นต้องสามารถดูแลจิตใจของคนในครอบครัวได้เป็นอย่างดี ส่วนการเลือกคู่ครองนั้นเน้นการดูบุคคลที่กายใจจิตใจ ไม่ได้ดูที่สถานะทางสังคม การศึกษา หรือสถานะทางการเงิน เพราะนับเป็นรูปลักษณ์ภายนอกที่ไม่สำคัญเท่ากับหัวใจ เช่น การดูแลความรู้สึก การดูแลเมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย การเป็นสุภาพบุรุษรวมถึงการให้เกียรติซึ่งกันและกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีคุณค่าต่อตนเองมากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก ส่วนบทบาทเมื่อเป็นภรรยาแล้วตนเองมองว่าขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและบทบาททางสังคมหรือหน้าที่การงานของสามีด้วยเช่นกัน นางงามทุกคนมักจะรับบทบาทหน้าที่ของตนเองเมื่ออยู่ต่อหน้าสาธารณชนว่าจำเป็นต้องปฏิบัติตนอย่างไรตลอดจนการวางตัวต่อหน้าสาธารณชน ในด้านการเป็นแม่ที่ดีนั้นนางงามทุกคนที่ตั้งใจที่จะมีลูกต้องเป็นแม่ที่ดี โดยการเลี้ยงลูกให้เป็นคนดีได้นั้นมีปัจจัยหลายประการรวมถึงสภาพแวดล้อมที่ลูกเติบโตมาด้วย”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “คนที่จะมาประกวดนางงามต้องมีพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยนางงามควรมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นแม่บ้านหรือการเป็นผู้นำในบางเรื่องในครอบครัว นางงามต้องเป็นผู้มีจิตใจที่ดีที่นอกเหนือจากความงามภายนอกแล้วนางงามต้องงามมาจากภายในด้วยโดยการเป็นลูกที่ดีนั้นควรเป็นมาตั้งแต่ก่อนการเป็นนางงาม เนื่องจากนางงามต้องเล็งเห็นความสำคัญของคนในครอบครัวด้วย เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์เป็นเวทีที่ค้นหาตัวแทนสาวไทยที่งามอย่างมีคุณค่าอันนัยหมายความว่ามิได้หาเพียงคนที่งามจากภายนอกเพียงอย่างเดียวแต่หาคนที่งามภายในจิตใจด้วย เช่น การมีจิตอาสา รักครอบครัว เป็นต้น ดังนั้นนางงามในเวทีนี้จึงต้องเป็นผู้ที่มีจิตใจที่ดีก่อนเข้ามาประกวดยกตัวอย่างตนเองเป็นผู้นำกล่าวคือเป็นผู้ดูแลผู้อื่นภายในครอบครัวส่งผลให้ตนเองนั้นสามารถดำเนินภารกิจดังกล่าวในฐานะนางงามได้อย่างสมบูรณ์ โดยไม่ต้องพยายามนำเสนอแต่แสดง

ออกมาโดยธรรมชาติ ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีไม่จำเป็นต้องเป็นนางงาม ผู้หญิงหากแต่งงานแล้ว ก็ควรต้องเป็นภรรยาที่ดี อาทิ การดูแลเอาใจใส่ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สำหรับตนการเป็นนางงาม ไม่ได้ส่งผลต่อการเลือกคู่หรือคงสถานะการเป็นครอบครัวเพราะเป็นเรื่องของคนสองคนเพียงแต่ ต้องเป็นคนดีของสังคมตามมาตรฐานที่สังคมกำหนดหรือที่สังคมยอมรับ ในด้านการเป็นแม่ที่ดี ของลูกขึ้นอยู่กับจิตใจของคนเพราะการเป็นนางงามเสมือนเป็นหัวข้อแต่ทั้งนี้นางงามหรือผู้หญิง ทุกคนต้องเป็นแม่ที่ดีของลูกที่ต้องเกิดจากภายในจิตใจ”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “ด้านการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ไม่เพียงเฉพาะนางงามเท่านั้นทุกคนควรเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่โดยการทำให้พ่อแม่ภาคภูมิใจ ทั้งนี้ภูมิหลังของแต่ละครอบครัวที่มีบริบทและนิยามที่แตกต่างกันออกไปส่งผลต่อการจำกัดความของการเป็นลูกที่ดีนั้นแตกต่างกันออกไป โดยการนำเสนอภาพลักษณ์ของลูกที่ดีนั้นตนเองกระทำในฐานะของการเป็นลูกคนโตเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่น้อง ๆ สำหรับในฐานะบทบาทของนางงามต้องยอมรับว่านางงามคือตัวแทนของประเทศ ดังนั้นนางงามจึงต้องปฏิบัติตนเพื่อให้ตรงตามความคาดหวังของคนในสังคมจึงมิได้นำเสนอถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเองแต่เป็นการนำเสนอเพื่อสังคมมากกว่า ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นมิจำเป็นต้องเป็นนางงามหากแต่เป็นหน้าที่ของผู้หญิงทุกคนที่รับบทบาทการเป็นภรรยา โดยการนิยามคำว่าดีสำหรับตนควรเป็นเรื่องความพึงพอใจระหว่างคนสองคน เพราะการใช้ชีวิตคู่ไม่ได้มีสังคมมาเกี่ยวข้องด้วย จึงไม่จำเป็นต้องพยายามปฏิบัติให้ดีตามมาตรฐานสังคม ทั้งนี้ตนเองในฐานะที่เป็นภรรยาก็สามารถดูแลสามีจนเกิดความพึงพอใจแก่สามี รวมถึงการเป็นแม่ที่ดีให้กับลูก เพราะผู้หญิงมีความเป็นแม่ศรีเรือนอยู่แล้วที่สามารถดูแลเรื่องอาหารการกินรวมถึงปรนนิบัติคนในครอบครัว การเป็นมิสไทยแลนด์เวิลด์ส่งผลให้ตนเองเป็นที่รู้จักของสาธารณชนนับเป็นตำแหน่งที่การันตีให้ตนเองสามารถวางแผนในการดำเนินชีวิตได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้การเป็นนางงามไม่ได้ส่งผลต่อการเลือกคู่ครอง”

สิรินยา บิชอพ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “การเป็นลูกที่ดีสำหรับตนในฐานะแม่ ตนไม่คาดหวังสิ่งใดจากลูก เพียงแต่อยากให้เป็นคนดีของสังคม ไม่สร้างความสะดวกสบายให้กับอื่น ดังนั้น การเป็นคนดีก็หมายถึงการเป็นลูกที่ดีแล้ว สำหรับบทบาทการเป็นภรรยา ตนมองว่าการเป็นนางงามไม่ได้มีความสัมพันธ์กับบทบาทการเป็นภรรยาที่ดีเลย เป็นคนละเรื่องไม่มีความเกี่ยวข้องกัน เพราะนางงามคืออาชีพ แต่การเป็นภรรยาคือเรื่องในครอบครัว ทั้งนี้การเป็นภรรยาที่ดีไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามกรอบของสังคมด้วย เช่น เพศกับการเป็นภรรยา ภรรยา มิจำเป็นต้องเป็นเพศหญิงเท่านั้น ขึ้นอยู่กับการตกลงในหน้าที่ของคู่ชีวิต นอกจากนี้ ในอนาคตผู้หญิงที่แต่งงานแล้วควรประกวดได้ สังคมไม่ควรใช้เกณฑ์ในการแต่งงานมาตีค่าในตัวผู้หญิง

เพราะผู้หญิงที่แต่งงานแล้วไม่ได้มีคุณค่าน้อยกว่าผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน ในประเด็นการเป็นนางงามกับการเป็นแม่ที่ดีต่อกันนั้นก็เป็นคนละเรื่องกัน แต่หากเลือกที่จะเป็นแม่แล้วก็ควรเป็นแม่ที่ดี อย่างไรก็ตามค่านิยมนางงามต้องรักเด็กเป็นความคาดหวังของสังคม ส่วนตัวตนก็รักลูกแต่ไม่คิดว่านางงามทุกคนต้องอินเด็ก เพราะนางงามมีความชอบที่แตกต่างกันและควรเลือกทำในสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ ควรที่จะผลักดันในสิ่งเหล่านั้นมากกว่ามาทำตามค่านิยมที่สังคมคาดหวัง เพราะมันจะไม่ยั่งยืน”

พงศ์ชนก กันกลีบ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นลูกที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลไม่เกี่ยวกับการเป็นนางงาม การเป็นนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นลูกที่ดี ภรรยาที่ดี รวมถึงไม่จำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์ของการเป็นลูกที่ดี ภรรยาที่ดี แต่ควรเป็นคนดีและเป็นตัวของตัวเอง หากเลือกที่จะมีคู่ครองควรปรับปรุงตนเองให้เข้ากันกับคู่ครองให้ได้มากที่สุด และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่ตนมองว่าการแต่งงานหรือการมีคู่ครองก็ไม่ใช่ว่าทางเลือกที่ผู้หญิงทุกคนต้องทำ ในยุคสมัยนี้ผู้หญิงจะแต่งงานหรือไม่ก็ได้ และการแต่งงานไม่ใช่คำตอบสุดท้ายของชีวิตคุณ นอกจากนั้น การเปิดใจรับฟังเหตุผลของครอบครัวนับเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เมื่อมีบทบาทในครอบครัวก็ควรเป็นคนที่ดีต่อบุคคลที่ดีต่อตนเอง ควรตอบแทนบุคคลเหล่านั้นด้วยความดี ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ สามี หรือเพื่อน รวมถึงการดูแลบุตรให้ดีที่สุด”

นนธวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามจำเป็นต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่เนื่องจากบทบาทการเป็นลูกถือเป็นบทบาทพื้นฐาน เป็นหน้าที่ที่พึงกระทำ เมื่อรู้ว่าบทบาทการเป็นลูกที่ดีเป็นอย่างไรก็จะรู้ว่าบทบาทอื่น ๆ เป็นอย่างไร เช่น การเป็นนางงามก็ต้องรู้ว่าตนมีบทบาทต่อใคร ควรจะประพฤติตนอย่างไร การเป็นลูกที่ดีเหมือนการฝึกฝนอย่างหนึ่ง ดังนั้นนางงามจึงควรเป็นลูกที่ดีและไม่สร้างภาพลักษณ์การเป็นลูกที่ดีที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติตน ส่วนบทบาทการเป็นภรรยาที่ดีไม่เพียงเฉพาะผู้ที่คือนางงามเท่านั้นหมายรวมถึงทุกคนควรเป็นภรรยาหรือสามีที่ดีเพราะเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงกระทำและเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา เพื่อมีครอบครัวที่ดี ทั้งนี้การแต่งงานเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับผู้หญิงในปัจจุบัน เนื่องจากชีวิตไม่ควรผูกกับกฎที่ตายตัว เพราะบางคนอาจจะไม่มีความสุขกับการมีชีวิตคู่ หรืออาจปรารถนาการใช้ชีวิตอยู่เพียงคนเดียวมากกว่า หรือการใช้ชีวิตโดยมีสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวจึงไม่ปรารถนาคู่ครอง เพราะการมีชีวิตคู่ที่ไม่ราบรื่นนั้นอาจจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดี ฉะนั้นจึงควรคำนึงถึงความสุขเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ความคาดหวังจากสังคมอาจคาดหวังว่านางงามควรเป็นภรรยาที่ดี มีสามีที่ดี มีครอบครัวที่ดี แต่ในความเป็นจริงอาจจะไม่ตรงตามความคาดหวังของสังคม โดยตนเองนั้นแยกแยะบทบาทของตนออกอย่างชัดเจนคือบทบาทความเป็นนางงามกับบทบาททาง

ครอบครัวหรือการเป็นภรรยาและปฏิบัติในทุกหน้าที่ทุกบทบาทอย่างดีที่สุด เพราะหากใช้ชีวิตบนพื้นฐานของความคาดหวังทางสังคมอาจจะส่งผลให้การดำเนินชีวิตดำเนินไปอย่างไม่มีความสุข ส่วนบทบาทการเป็นแม่ที่ดีนั้นเป็นจิตวิญญาณและความรู้สึกที่มนุษย์ทุกคนมีอยู่ในตนเองอยู่แล้ว ในการดูแลลูกที่เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของตนให้ดีที่สุด มอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับลูกโดยเฉพาะสิ่งที่ตนเองไม่เคยได้รับในวัยเด็กหรือการทดแทนสิ่งที่ตนเองไม่เคยมีในวัยเด็กให้กับลูก เพราะใช้ประสบการณ์ของตนในวัยเด็กเพื่อเรียนรู้ในการเอาใจใส่หรือสอนลูก ฉะนั้นการเป็นแม่ที่ดีส่งผลต่อการเป็นลูกที่ดีที่เปรียบเสมือนวงจร หากแม่ปฏิบัติตนดีแล้วล้วนส่งผลให้ลูกปฏิบัติตนดีด้วยเช่นกัน แต่การปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีตามกฎระเบียบนั้นอาจทำให้ตนเองในฐานะลูกสูญเสียอิสระภาพบางสิ่งบางอย่างไป แต่ตนเองไม่ได้เสียใจต่อการเป็นลูกที่ดีเพราะอยากให้พ่อแม่ภูมิใจในตนเอง จากประสบการณ์ของตนเองจึงส่งผลต่อการเลี้ยงดูลูกในฐานะแม่คือการรู้จักผ่อนปรน เพื่อให้ลูกของตนนั้นเป็นลูกที่ดีและเป็นตัวของตัวเองด้วยในเวลาเดียวกัน”

พิชานา ลิมนุกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “สำหรับตนคิดว่าการเป็นลูกที่ดี คือ การทำให้คุณพ่อคุณแม่สบายใจ การทำให้ภูมิใจ และการไม่ทำให้เป็นทุกข์ ตนคิดว่าครอบครัวเป็นสิ่งที่สร้างคุณค่าให้กับตนเอง เป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นนางงามจึงควรเป็นลูกที่ดี แต่ไม่ได้หมายความว่านางงามที่ไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ของพ่อแม่จะเป็นลูกที่ไม่ดี เพราะเขาเหล่านั้นอาจจะมอบสิ่งที่ดีประเภทอื่นให้กับสังคมก็เป็นได้ เช่น การที่คุณพ่อคุณแม่อยากให้ลูกเป็นหมอแต่ลูกอยากเป็นนางงาม การที่ลูกเป็นนางงามไม่ได้หมายความว่าลูกเป็นคนที่ไม่ดี เพียงแต่ไม่เป็นตามที่พ่อแม่คาดหวัง เป็นต้น ส่วนการเป็นภรรยาที่ดีนั้นนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นภรรยาที่ดีเพราะแต่ละบุคคลมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันและให้คุณค่าต่อสิ่งที่ทำแตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงบางคนชอบการดูแลลูกหรือทำงานบ้าน ผู้หญิงบางคนอาจให้ความสำคัญต่อการทำงาน ทั้งนี้ ภรรยาที่ดีสำหรับตนควรทำงานได้หลายบทบาทและเป็นคนที่มีความต้องการคู่ชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง นางงามหรือผู้หญิงในยุคปัจจุบันไม่จำเป็นต้องแต่งงานเพราะในปัจจุบันผู้หญิงสามารถดูแลตนเองได้ ตลอดจนความหลากหลายทางเพศที่ทำให้ผู้หญิงมีทางเลือกที่หลากหลายให้ปฏิบัติ ดังนั้น การเป็นนางงามไม่ได้มีกรอบตามที่สังคมคาดหวัง ส่วนบทบาทการเป็นแม่ที่ดีทุกคนอยากเป็นแม่ที่ดีและนางงามควรเป็นแม่ที่ดี แต่ในบางครั้งอาจจะมีข้อผิดพลาดได้ซึ่งไม่เพียงแต่นางงามเท่านั้นรวมถึงทุกคนก็สามารถมีข้อผิดพลาดได้เช่นกัน”

ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “ด้านการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทการเป็นนางงาม เนื่องจากค่านิยมหรือธรรมเนียมของประเทศไทยนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ปลูกฝังให้เพศหญิงต้องวางตัวตามแบบฉบับกุลสตรีไทย

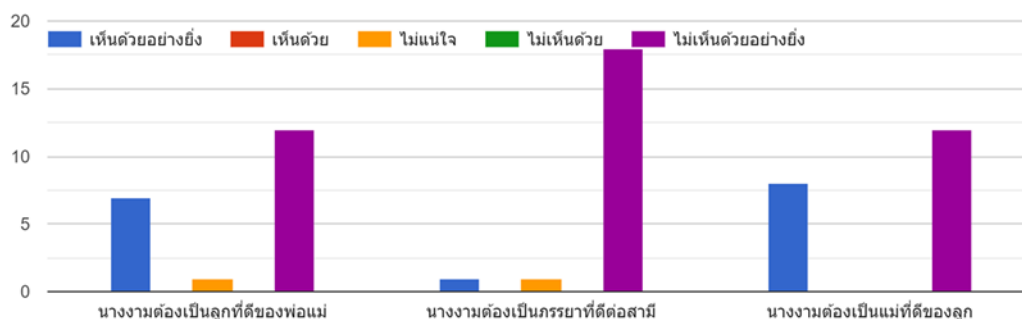

เช่น รักนวลสงวนตัว การดูแลพ่อแม่ สามี ลูก รวมถึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก เป็นต้น ดังนั้น เมื่อเราได้รับตำแหน่งนางงาม เราจึงถูกคาดหวังให้เป็นแบบอย่างของผู้หญิงตามอุดมคติด้วย แต่สำหรับตนเองแล้วนั้นไม่ว่าอยู่ในบทบาทใดล้วนมีจิตสำนึกที่ดีในการดูแลพ่อแม่ ดูแลครอบครัว และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนในครอบครัวตลอดจนคนในสังคมอยู่แล้ว และยังได้รับรางวัลชนะเลิศของการประกวดนางงามแล้วยังต้องมีบทบาท หน้าที่ หรือภาระมากยิ่งขึ้นต่อการดูแลครอบครัว ด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใดก็ต้องทำหน้าที่ในการปรนนิบัติสามี ให้ดี โดยการเป็นนางงามสามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสามีต่อสังคมได้ ทั้งนี้การเป็นนางงามยังส่งผลต่อโอกาสในการเลือกคู่ครองได้มากยิ่งขึ้นเพราะไม่ใช่ทุกคนที่สามารถเป็นนางงามได้ นอกจากนี้ในสังคมปัจจุบันยังต้องการคนที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้หญิงด้วยกันได้เพราะสังคมต้องมีแบบอย่างที่ดีเพื่อเยาวชนคนรุ่นหลัง ในบทบาทการเป็นแม่ที่ดีไม่ว่าจะเป็นนางงามหรือไม่ก็ตามเมื่อมีลูกคนเป็นแม่ต้องสามารถเป็นแม่ที่ดี แต่หากนางงามเป็นแม่อาจจะส่งผลต่อความกดดันให้กับลูกเพราะนางงามมักจะถูกคาดหวังจากสังคมและส่งผลถึงลูกของนางงามด้วย”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นลูกที่ดีไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรเป็นนางงาม แต่การเป็นลูกที่ดีเป็นพื้นฐานที่ควรจะเป็น การเป็นนางงามอาจส่งผลให้พ่อแม่ภูมิใจและสร้างความภูมิใจให้กับครอบครัวและเนื่องจากพ่อแม่มีเหมือนพระในบ้านจึงต้องตอบแทนพระคุณด้วยการดูแล ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจหรือลำบากใจ ส่วนการมีคู่ครองนั้นไม่จำเป็นสำหรับผู้หญิงทุกคนเพราะบางคนอาจจะยังไม่เจอคนที่ใช่หรือยังสนุกกับการทำงาน และในปัจจุบันผู้หญิงทุกคนมีสิทธิที่จะเลือกว่าจะมีคู่ครองหรือไม่ แต่สำหรับบุคคลใดที่มีคู่ครองหรือแต่งงานแล้วก็ควรจะทำหน้าที่ภรรยา เช่น การดูแลสามี ดูแลที่บ้าน ดูแลลูก ทั้งนี้ยังต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางครอบครัวไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทการเป็นภรรยา ดังแสดงในภาพประกอบที่ 11

บทบาททางครอบครัว

ภาพประกอบ 11 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางครอบครัว

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยบทบาทการเป็นภรรยามีความสัมพันธ์น้อยที่สุด เพราะการประกวดนางงามได้กำหนดคุณสมบัติผู้เข้าประกวดไว้ว่าต้องเป็นผู้ที่ยังไม่ได้ผ่านการสมรส ดังนั้น บทบาทการเป็นภรรยา จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเป็นนางงามแล้ว และนางงามไม่จำเป็นต้องแต่งงานมีคู่ครอง หรือหากเลือกมีคู่ครองเป็นเพศทางเลือกก็ไม่ใช่ว่าสิ่งผิด อยุ่อย่างไรก็ดี แม้พวกเขาจะรู้สึกว่าการประกวดนางงามเป็นเรื่องส่วนตัว แต่นางงามส่วนมากก็ยอมรับว่าการเป็นนางงามส่งผลกระทบต่อจิตใจเลือกคู่ครองและเป็นแรงกดดันที่สังคมคาดหวังว่านางงามจะต้องประสบความสำเร็จในชีวิตคู่ โดยนางงามที่เคยผ่านการสมรสและหย่ายอมรับว่าช่วงเวลาที่ต้องตัดสินใจจบชีวิตคู่เป็นช่วงเวลาที่ยากสำหรับพวกเขา ด้านบทบาทการเป็นลูกแม้จะไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรง แต่ก็ยังคงเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่นางงามควรมี กล่าวคือ นางงามไม่จำเป็นต้องตั้งใจสื่อสารบทบาทการเป็นลูกที่ดีให้สังคมรับรู้ แต่ควรปฏิบัติเป็นลูกที่ดีเป็นปกติในการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะการเป็นลูกที่ดีเป็นความดีพื้นฐานที่คนทุกคนควรปฏิบัติต่อบิดามารดา อยุ่อย่างไรก็ดี หากนางงามไม่ได้เกิดมาในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อมและไม่ได้เติบโตมากับบิดามารดาก็สามารถเป็นนางงามได้เช่นกัน ด้านบทบาทการเป็นแม่ แม้จะไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรง และเป็นบทบาทที่เกิดขึ้นภายหลังการเป็นนางงาม แต่ก็ยังคงเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่หากนางงามเลือกที่จะมีบุตรแล้วก็ควรทำบทบาทด้านนี้ให้ดีเช่นกัน

1.2.2 บทบาททางการศึกษา

สาวิณี ประการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ด้านนางงามกับการมีการศึกษาที่ดี การศึกษามีได้มีเพียงการศึกษาในระบบเท่านั้นแต่สามารถเรียนรู้ได้จากสิ่งรอบตัวอยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบันการศึกษามีส่วนในการคัดกรองนางงามในการเข้ารอบลึก ๆ แต่ในอดีตการศึกษาไม่มีผลเพียงแต่นางงามต้องมีความรอบรู้ เข้าสังคมเป็น วางตัวเป็น และเป็นกุลสตรี ด้านนางงามกับการสนับสนุนการศึกษา หากนางงามสามารถกระทำได้ดีก็นับเป็นสิ่งที่ดีเพราะว่าการศึกษาส่งผลทำให้เด็กมีโอกาสมากขึ้น หรือสนับสนุนให้คนทั่วไปเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา ด้านนางงามกับการถ่ายทอดทางการศึกษา ถ้าหากสามารถกระทำได้ดีก็นับเป็นสิ่งที่ดีเพราะตนเองนั้นก็ได้นำมาถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ส่วนตัวจากการเรียนรู้มาจากวัฒนธรรมสากลเพื่อพัฒนารุ่นต่อ ๆ ไปให้เป็นไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้น ผ่านการเรียนรู้จากบทเรียนของตนเองที่ผ่านมาและเป็นการส่งเสริมให้นางงามรุ่นน้องมีความรู้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญมากในปัจจุบันเพราะนางงามยุคใหม่ไม่ควรสวยเพียงอย่างเดียวแต่ต้องมีความรู้รอบตัวเพราะความรู้บางอย่างไม่ได้อยู่ในตำราแต่เกิดจากประสบการณ์อีกด้วย”

ยลดา รอนานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “นางงามควรมีการศึกษาที่ดีเพราะเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของการเป็นนางงามและส่งผลให้นางงามสามารถมีความสุขในการทำงานมากยิ่งขึ้น เช่น ในปัจจุบันต้องสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้มากกว่าสองภาษา เป็นต้น อีกทั้งการศึกษาที่ดีส่งผลต่อการออกงานสังคมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการดำรงตำแหน่งได้อย่างมีความสุขสำหรับนางงาม ในด้านการสนับสนุนการศึกษา นางงามมีความเกี่ยวข้องกับงานเพื่อสังคมอยู่แล้วแต่ทั้งนี้การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมขึ้นอยู่กับความสนใจเฉพาะของนางงามแต่ละบุคคล ในด้านการถ่ายทอดการศึกษา นางงามมีความจำเป็นในการถ่ายทอดการศึกษาโดยตนเองนั้นมีโอกาสในการถ่ายทอดความรู้ในบทบาทของวิทยากรด้านการพูด การวางตัว ตลอดจนบุคลิกภาพที่ดี”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “การปฏิบัติภารกิจระหว่างดำรงตำแหน่งส่งผลต่อประสบการณ์ที่ได้รับโดยไม่ต้องเรียนภายในห้องเรียน นับว่าเป็นประสบการณ์ตรงและส่งผลต่อโอกาสในการทำงานที่หลากหลาย เช่น การแสดง เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงก่อให้เกิดทักษะที่ไม่ต้องเรียนในห้องเรียน จะเห็นได้ว่าการเป็นนางงามก่อให้เกิดโอกาสในการทำงานต่าง ๆ แต่การศึกษาก็มีความจำเป็นสำหรับการเป็นนางงามเพราะส่งผลต่อทัศนคติ วิสัยทัศน์ในการดูแลตนเองมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการการเป็นนางงามมีโอกาสในการพบปะผู้คนมากมาย ดังนั้นการมีความรู้ทั้งการเรียนจากการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือ

หลักสูตรระยะสั้นล้วนส่งผลกระทบต่อผู้ศึกษาและยังส่งเสริมบทบาทการเป็นนางงามและหน้าที่การงานให้กับตนเองและก่อให้เกิดการยอมรับจากสังคมอีกด้วย โดยวุฒิการศึกษายังสามารถการันตีและส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือให้กับนางงามมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้นางงามยังควรศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและสามารถต่อยอดความรู้ของตนเองให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น และเมื่อนางงามมีความรู้แล้วก็จะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้นั้นได้ตามศาสตร์ที่ตนเองถนัดตามวาระโอกาสที่เหมาะสม เช่น ตนเองมีความถนัดและศึกษาด้านนาฏศิลป์ไทยจึงได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ในด้านนี้ เป็นต้น”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ด้านนางงามกับความจำเป็นต่อการมีการศึกษาที่ดีนั้นนางงามไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดี เพียงแค่เป็นผู้หญิงที่มีความคิดที่ดีเพราะความคิดที่ดีอาจมาจากประสบการณ์ชีวิต การเรียนรู้ ไม่จำเป็นต้องสำเร็จการศึกษาในระดับสูง แต่สามารถนำเสนอความสวยและคุณค่าของตนเองออกมาได้ ดังนั้นความรู้ อาจจะเป็นกระแสนิยมกล่าวคือนางงามจะมายืนยิ้มสวยอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจต่อปัญหาทางสังคม รวมถึงสามารถตอบคำถามรอบสุดท้ายบนเวทีการประกวดได้อย่างชาญฉลาด ดังนั้นการศึกษาสำหรับนางงามเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งเพราะนางงามบางคนจบการศึกษาในระดับสูงแต่ไม่สามารถตอบคำถามรอบสุดท้ายบนเวทีการประกวดได้ สิ่งสำคัญคือความสนใจ ประสบการณ์ การติดตามข่าวสาร ความรู้รอบตัวนับเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนางงามมากกว่า แต่ในอดีตการมีการศึกษาที่ดีนับเป็นประเด็นที่น่าสนใจเพราะตนเองนั้นได้รับตำแหน่งหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท เพราะนางงามที่เข้าประกวดส่วนใหญ่อยู่นั้นอยู่ในช่วงสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หรือกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 โดยสรุปได้ว่าแม้ว่าจะเป็นนางงามหรือไม่ก็ตามการศึกษเป็นสิ่งที่ทำให้เราได้เรียนรู้ ได้จัดกระบวนการความคิดของความรู้ ตลอดจนสิ่งที่ไม่รู้ว่าจะสามารถหาจากชีวิตประจำวันได้หรือไม่ เราก็ต้องหาความรู้เหล่านี้จากสถาบันการศึกษาโดยมีผู้ที่มีความรู้มาสอนเรานั้นคือการศึกษา ดังนั้นเมื่อมีการศึกษาก็จะมีตัวช่วยในการจัดกระบวนการคิด ทั้งนี้นางงามควรมีระดับการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยอ้างอิงจากนางงามที่ชนะเลิศในเวทีการประกวดนางงามของประเทศไทย ในด้านนางงามกับการสนับสนุนการศึกษานั้นไม่มีความจำเป็นหากนางงามบุคคลนั้นไม่ได้มีความสนใจในประเด็นดังกล่าวเพราะนางงามที่ชนะเลิศในการประกวดบางคนก็มุ่งเน้นให้ความสำคัญด้านสุขภาพหรือด้านอื่น ๆ ตามความสนใจ แต่ตนเองนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการศึกษาจากการมอบทุนการศึกษาแก่บุตรบุญธรรมเพราะนับเป็นสิ่งที่ดีต่ออนาคตของเด็กเสมือนเชื่อนำทางชีวิตไปสู่สิ่งที่ดี เนื่องจากตนเองนั้นมีความรักในการ

เรียนและมีมุมมองว่าการให้โอกาสคนนั้นนับเป็นสิ่งที่ดีเพราะตนเองสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคมในตอนนี้ได้ก็มีส่วนมาจากการศึกษาที่ดีที่ได้รับการสนับสนุนจากพ่อและแม่ ดังนั้นโอกาสที่ตนเองได้จากการเป็นนางสาวไทยหรือเป็นที่ยอมรับจากสังคมแม้ว่าครอบครัวไม่ได้ช่วยก็เพราะการศึกษาจึงมีความต้องการในการให้โอกาสผู้อื่นต่อไปอย่างที่ตนเองเคยได้รับ ในด้านนางงามกับการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษานั้นไม่มีความจำเป็นเพราะนางงามไม่ได้มีความสามารถทางการถ่ายทอดความรู้ทุกคน เนื่องจากผู้ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษานั้นจะต้องรู้ว่าวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษาหรือผู้รับฟังอย่างไร อีกทั้งไม่ใช่ทุกคนที่สามารถเป็นอาจารย์ได้หรือบางคนมีความรู้มากแต่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นั้นให้ผู้ฟังเข้าใจได้ เป็นต้น สำหรับนางงามในปัจจุบันควรนำความรู้ที่ตนเองเรียนรู้ไปพัฒนาภูมิปัญญาของตนเองด้วย”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามจำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเพราะแสดงให้เห็นถึงการเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ หรือความใฝ่รู้ รวมถึงลบลักษณะของนางงามในประเด็นสวยเพียงอย่างเดียวขาดความฉลาด ทั้งนี้การศึกษาที่ดีของนางงามไม่ได้หมายความว่าระดับการศึกษาที่สูงเพียงอย่างเดียว อาจหมายความว่ารวมถึงการมีประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของนางงามด้วย แต่ผู้เข้าประกวดนางงามที่มีระดับการศึกษาที่ไม่สูงก็สามารถเป็นนางงามได้หากแต่ต้องมีบางสิ่งที่สามารถแสดงให้เห็นในเชิงประจักษ์แก่สาธารณชน อาทิ ทัศนคติเชิงบวกในการตอบคำถามที่มาจากการศึกษาในห้องเรียนที่ผู้เข้าประกวดสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน นางงามต้องมีส่วนในการสนับสนุนการศึกษา อาทิ ความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันบริบทของการประสบความสำเร็จได้เปลี่ยนแปลงไป เช่น คนที่มีความสนใจในการเล่นเกมก็สามารถประสบความสำเร็จได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการปฏิบัติตามรูปแบบที่สังคมกำหนดนั้นส่งผลต่อแนวโน้มในการประสบความสำเร็จ ในด้านการถ่ายทอดการศึกษาสำหรับนางงามนับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากทุกคนมีเป้าหมายในการประสบความสำเร็จและการชนะเลิศในการประกวดนางงามนับเป็นหนึ่งความสำเร็จ ฉะนั้นการถ่ายทอดวิธีการหรือแนวทางสู่การประสบความสำเร็จในด้านนี้จึงนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้สนใจเรียนรู้”

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ด้านการมีการศึกษาที่ดี นางงามควรมีการศึกษาที่ดีเพราะปัจจุบันเด็กไทยประสบปัญหาด้านการศึกษา เช่น ภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับต่างประเทศแล้วประเทศไทยยังด้อยในด้านนี้อยู่เพราะการมีการศึกษาที่ดีส่งผลต่อทัศนคติหรือการตัดสินใจ อีกทั้งนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม

นางงามจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี ในด้านการถ่ายทอดทาง การศึกษา นางงามมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการถ่ายทอดการศึกษาเพราะการศึกษาคือสิ่งที่จำเป็น นางงามจึงควรเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการศึกษา เช่น ตนเองเป็นวิทยากรในการพัฒนา บุคลิกภาพ หรือการแชร์ประสบการณ์ชีวิต รวมถึงด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เป็นต้น ทั้งนี้ นางงามควรกระทำเมื่อมีโอกาสทั้งในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือหมดวาระในการดำรงตำแหน่ง”

สิริธร ลีหอรัมย์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่ จำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีโดยการศึกษาที่ตนเองนิยามไม่ได้หมายถึงเพียงเฉพาะการศึกษาใน ระบบแต่หมายความรวมถึงนางงามควรมีความรู้อย่างใดอย่างหนึ่งและอยากที่จะขับเคลื่อนจริง ๆ เช่น การขับเคลื่อนคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของครอบครัวให้ดีขึ้น หรือการขับเคลื่อนสังคม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่นางงามควรมีและควรให้ความสนใจ สำหรับการประกวดนางงามจึงไม่มีความจำเป็นต้องมีระดับหรือมาตรฐานของการศึกษาเพียงแค่ บุคคลนั้นมีความเชี่ยวชาญเฉพาะได้ก็จะสามารถส่งผลกระทบต่อการใช้สังคมได้ โดยในด้านการ สนับสนุนการศึกษาของนางงามนั้นไม่มีความจำเป็นต้องสนับสนุน แต่ตนเองนั้นมีความต้องการใน การสนับสนุนการศึกษา เช่น วิทยากรให้คำปรึกษาในด้านที่ตนเองถนัด เป็นต้น ในด้านการ ถ่ายทอดการศึกษาสำหรับนางงามก็ไม่มีจำเป็นเพราะนางงามก็คือมนุษย์คนหนึ่งที่มีจุดยืนที่ แตกต่างกันไป เช่น บางคนอาจมีส่วนสนับสนุนการศึกษา หรือบางคนอาจจะเป็นส่วนอื่น ๆ”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามควรมี การศึกษาที่ดีหรือตามมาตรฐาน อีกทั้งในปัจจุบันของประกวดก็มีเกณฑ์ในการคัดเลือกด้าน การศึกษาเพื่อเฟ้นหานางงามที่เป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้นางงามควรต้องมีส่วนในการสนับสนุน การศึกษา แต่ไม่จำเป็นมีหน้าที่ในการถ่ายทอดการศึกษาเพราะเป็นหน้าที่ของครูหรืออาจารย์ มากกว่านางงาม”

จันจิรา จันทรโณม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “การศึกษามี ความจำเป็นสำหรับนางงามเนื่องจากเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่ถูกระบุไว้ในเงื่อนไขการประกวดจึง กลายเป็นบรรทัดฐานของการประกวดนางงามไทยว่าต้องมีการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาปีที่ หก ทั้งนี้ในบริบทของสังคมไทยก็เป็นที่น่าชื่นชมสำหรับผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการศึกษา เพราะฉะนั้นยิ่งทำให้ผู้ที่เข้ามาประกวดนางงามมีการศึกษาที่ดีหรือศึกษาจากสถาบันการศึกษา ที่ดียิ่งส่งเสริมให้บุคคลนั้นเป็นที่น่าชื่นชมและดูโดดเด่นมากยิ่งขึ้นซึ่งนับเป็นคุณสมบัติพิเศษ อย่างหนึ่ง ในด้านการสนับสนุนการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนบุคคลแต่หากนางงามคนใด ไม่สนใจในประเด็นนี้ก็ไม่ต้องมีส่วนต่อการสนับสนุนการศึกษา ตัวอย่างบทบาทนางงามใน

การสนับสนุนการศึกษา อาทิ การสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับการศึกษาให้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ เป็นต้น ในด้านการถ่ายทอดการศึกษาของนางงามนั้นขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล เพราะลักษณะและความถนัดของนางงามแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ทุกคนที่เกิดมามีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกันตามกฎหมายและเพียงพอที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจอะไรต่าง ๆ ในชีวิตได้ครบถ้วน โดยระบบการศึกษาควรจะสนับสนุนให้ทุกคนมีทักษะที่เพียงพอที่จะสามารถทำงานได้และมีวุฒิภาวะพออย่างครบถ้วนทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ ฉะนั้นไม่เพียงเฉพาะนางงาม ทุกคนควรได้รับการศึกษาขั้นต่ำ แต่หากบุคคลใดมีโอกาสมากกว่านั้นหรือทำแล้วมีความสุขก็ควรทำ เพราะการศึกษาและประสบการณ์ชีวิตเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาผู้ได้รับตำแหน่ง ในด้านการสนับสนุนการศึกษานางงามมีทรัพยากร เช่น เวลา เงิน ทีมงาน เครื่องมือเพียงพอที่สามารถทำได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าหากไม่มีทรัพยากรดังกล่าวก็ไม่จำเป็นต้องทำ เพียงแค่ทำตามสัญญาที่เซ็นต์หลังจากได้รับตำแหน่งก็นับว่าเพียงพอแล้ว ในด้านการถ่ายทอดการศึกษาหากสามารถกระทำได้นับเป็นสิ่งที่ดี”

ไอยวริญท์ วิทยา ไอสถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564) “ใบปริญญาไม่ได้การันตีความฉลาดหรือความรู้แต่อย่างใด แต่การศึกษามีความจำเป็นต่อการเป็นนางงามเพราะการศึกษาที่ดีเป็นเสมือนเครื่องคัดกรองอย่างหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นหนึ่งองค์ประกอบในการพิจารณาบุคคลในการดำรงตำแหน่งผู้ชนะเลิศในการประกวด เช่น สถาบันการศึกษา คณะหรือสาขาวิชาที่ผู้เข้าประกวดศึกษา ทั้งนี้ไม่ว่าจะจบการศึกษาในคณะใดหรือสถาบันใดหากแต่ไม่สามารถตอบคำถามได้ดีก็ไม่สามารถเป็นผู้ชนะเลิศในการประกวดได้ ในด้านการสนับสนุนการศึกษานั้นนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นำในการสนับสนุนด้านการศึกษาเพราะนางงามแต่ละบุคคลมีความชอบในการขับเคลื่อนประเด็นที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคลและนางงามควรมีส่วนต่อการขับเคลื่อนในด้านที่ตนเองสนใจจึงจะส่งผลต่อการดำเนินภารกิจนั้นได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยตนเองนั้นได้มีส่วนในการสนับสนุนการศึกษาในประเด็นด้านการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคลากรทางการศึกษาโดยใช้ประสบการณ์ของตนด้านบุคลิกภาพมาถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น อีกทั้งนางงามไม่จำเป็นต้องการมีบทบาทในการเป็นผู้ถ่ายทอดทางการศึกษาเพราะหากนางงามไม่ได้มีความสนใจในด้านนี้อาจจะส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินภารกิจได้ดีเท่าที่ควรและอาจส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้เรียนอีกด้วย แต่หากมีภารกิจที่สอดคล้องกับประเด็นดังกล่าวนางงามก็มีควรปฏิบัติภารกิจเข้าร่วมในการดำเนินภารกิจนั้น”

ชุตติมา ดุรงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “ระดับการศึกษามีความสำคัญน้อยกว่าคุณธรรมและจริยธรรม รวมถึงคุณค่าและความสามารถที่นางงามบุคคลนั้นมีในตนเอง เพราะนางงามบางคนไม่ได้สำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงแต่ฉลาดในการพูดหรือฉลาดทางอารมณ์สามารถสร้างความประทับใจได้จากการแสดงความคิดเห็น นับเป็นสิ่งสำคัญที่นอกเหนือระดับการศึกษาเพราะระดับการศึกษานั้นเป็นตัวชี้วัดทางสังคมที่คนในยุคเก่าให้ความสำคัญ ในบริบทของการประกวดหากมีระดับการศึกษาที่สูงก็จะส่งผลให้ถูกจับตามองแต่ถ้าบุคคลนั้นมีระดับการศึกษาที่สูงแต่ตอบคำถามในการประกวดรอบตอบคำถามได้ไม่ดีก็ทำให้ไม่สามารถคว้ามงกุฎหรือประสบความสำเร็จในการประกวดครั้งนั้นได้ แต่ในด้านการสนับสนุนการศึกษานั้นนับเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลไม่เกี่ยวข้องกับบทบาทของนางงาม โดยตนเองมีส่วนสนับสนุนการศึกษาตามความปรารถนาส่วนตัว ได้แก่ มอบทุนการศึกษา การสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักศึกษาเพื่อผลักดันให้ทำตามสิ่งที่นักศึกษาแต่ละคนชอบเพื่อค้นหาความชอบของตนเองให้พบ ในด้านการถ่ายทอดการศึกษานางงามควรมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และความกรุณา รวมถึงการถ่ายทอดด้านบุคลิกภาพเพราะนางงามนับเป็นต้นแบบของผู้ที่มีมาดและท่วงท่าที่ดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวาระและโอกาสของนางงามแต่ละบุคคล”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “นางงามมีจำเป็นต้องมีระดับการศึกษาที่สูงแต่การมีระดับการศึกษาที่สูงย่อมส่งผลดีต่อตัวนางงามบุคคลนั้นเพราะการศึกษามีส่วนต่อการพิจารณาคุณสมบัติของนางงาม แต่สิ่งสำคัญที่นางงามต้องมีคือไหวพริบ ปฏิภาณ ตลอดจนสามารถครองสติได้ดีในช่วงการตอบคำถาม แต่การเป็นนางงามที่ดีควรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม ในด้านการสนับสนุนการศึกษา การเป็นนางงามส่งผลต่อการมีโอกาสต่าง ๆ เข้ามาในชีวิต เช่น การมีโอกาสเป็นครูผู้สอนร้องเพลง การสนับสนุนทุนการศึกษา หรือการทำกิจกรรมทางการศึกษาต่าง ๆ ตามวาระโอกาสและความต้องการของนางงามบุคคลนั้น”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “ด้านการมี การศึกษาที่ดี หากสังคมยังวัดมาตรฐานด้วยการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาอยู่การมี การศึกษาที่ดีก็นับเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาในการคัดเลือกตามวาระและ โอกาสต่าง ๆ เช่น การรับสมัครงาน รวมถึงการประกวดนางงาม เป็นต้น การศึกษามีส่วนต่อการ คิดวิเคราะห์หรือประมวผลในการตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ โดยนางงามในปัจจุบันมักมีระดับการศึกษา ขึ้นต่ำระดับปริญญาตรี ซึ่งต่างจากในอดีตที่นางงามส่วนใหญ่เข้าประกวดในอายุประมาณสิบเก้า

ปีและสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมส่งผลให้การคิดวิเคราะห์ในการตอบคำถามไม่ดีเท่ากับนางงามยุคปัจจุบัน การประกวดนางงามในปัจจุบันส่งผลต่อภาพลักษณ์ทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปและส่งผลให้การศึกษานับมีความสำคัญต่อการเป็นนางงาม ในด้านการสนับสนุนการศึกษา นางงามมีความสำคัญต่อการสนับสนุนทางการศึกษาตามวาระและโอกาสเพื่อขับเคลื่อนสังคมในทิศทางที่ดี โดยนางงามเป็นบุคคลสำคัญต่อการสร้างแรงบันดาลใจที่ดีให้กับเยาวชนทั้งระหว่างดำรงตำแหน่งหรือเสร็จสิ้นการดำรงตำแหน่งแล้ว ในด้านการถ่ายทอดการศึกษา ตนเองมีโอกาสนในการสอนผู้อื่นเกี่ยวกับการทำอาหารจนสามารถต่อยอดอาชีพได้ รวมถึงการมอบโอกาสให้กับบุคคลอื่นในด้านการประกอบอาชีพ”

สิรินยา บิชอพ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเสมอไปเพราะไม่ใช่ทุกคนที่มีความสามารถในการเข้าถึงการศึกษาที่ดี ดังนั้นจึงไม่ควรตัดโอกาสผู้หญิงคนหนึ่งที่มีความมุ่งมั่นหรือมีความใฝ่ฝันในการเป็นนางงามเพียงเพราะการศึกษา หากผู้หญิงคนนั้นมีคุณสมบัติที่ครบถ้วนตามที่กองประกวดกำหนด เพราะในปัจจุบันในสังคมมีความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ฉะนั้นต้องพิจารณาจากองค์ประกอบอื่น ๆ ร่วมด้วย มิควรพิจารณาเพียงเฉพาะด้านการศึกษาที่ดีเท่านั้น แต่ในการประกวดปัจจุบันนั้นปฏิเสธไม่ได้ว่าการศึกษามีผลต่อการพิจารณาหรือตัดสินนางงาม แต่การศึกษาที่ดีไม่ได้ส่งผลต่อการเป็นนางงาม ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมประกวดจะต้องตระหนักรู้อยู่แล้วว่าตนเองต้องมีคุณสมบัติในการสื่อสารอย่างมีเหตุผลหรือความเข้าใจในประเด็นทางสังคม โดยนางงามจะต้องเตรียมตัวในประเด็นดังกล่าวก็นับเป็นการศึกษาประเภทหนึ่งเช่นกัน ในด้านการมีส่วนในการสนับสนุนการศึกษา การและผู้ถ่ายทอดทางการศึกษา นางงามไม่ได้มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในระบอบการศึกษาของโรงเรียน แต่ส่วนตัวเชื่อว่าการศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความดีความว่าการสนับสนุนทางการศึกษาคืออะไร เช่น การเป็นกระบอกเสียงเพื่อการศึกษา การระดมทุนเพื่อการศึกษา ผู้สร้างแรงบันดาลใจทางการศึกษา เป็นต้น โดยบทบาทเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องทางอ้อมกับภารกิจของนางงามอยู่แล้ว”

พงศ์ชนก กันกลับ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเสมอไป ความคิดสำคัญกว่าระดับการศึกษา อย่างไรก็ตาม การเป็นนางงามส่งผลต่อการสร้างประสบการณ์นอกห้องเรียนให้แก่ตัวนางงาม เป็นการศึกษาที่มีคุณค่ามากกว่าการศึกษาในห้องเรียน เช่น การศึกษาในหลักสูตรนิเทศศาสตร์จะได้ความรู้ในรูปแบบหนึ่ง แต่การปฏิบัติงานจริงก็จะได้รับความรู้ในอีกรูปแบบหนึ่ง ทั้งนี้การศึกษานับเป็นสิ่งที่ดีแต่หากสามารถค้นหาความชอบหรือความถนัดส่วนตัวและทำสิ่งนั้นให้ประสบความสำเร็จได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี

เช่นกัน เช่น วิถีมีความชอบด้านกีฬาเทควันโดและมีเป้าหมายที่จะติดทีมชาติให้ได้เพื่อรับใช้ชาติ จึงขยันหมั่นเพียรในการซ้อม มีความพยายาม จนสามารถประสบความสำเร็จได้ตามปรารถนา เป็นต้น เนื่องจากในปัจจุบันรูปแบบการศึกษามีหลายประเภททั้งการเรียนรู้อยู่ในห้องเรียน การเรียนรู้อยู่ภายนอกห้องเรียน และการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยเน้นการเรียนรู้ตามความชอบหรือความถนัดเพื่อส่งเสริมความเป็นตัวตนของตนเอง การเรียนรู้ในทุกรูปแบบต่างสำคัญทั้งสิ้น แม้ตนจะมองว่านางงามไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเสมอไป แต่ก็คิดว่านางงามสามารถเป็นกระบอกเสียงเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษาได้”

นันทวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามมีความจำเป็นต้องได้รับความรู้ที่ดีหรือการได้รับประสบการณ์ที่ดีเพราะจะส่งผลต่อการมีทัศนคติที่ดี ซึ่งการมีทัศนคติที่ดีเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต โดยระดับการศึกษานั้นควรอยู่ในระดับปริญญาตรีก็นับว่าเพียงพอแล้วเพราะในช่วงของการประกวดนางงามคนส่วนใหญ่อยู่ในระหว่างการศึกษาหรือมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท ฉะนั้นการศึกษาที่นอกเหนือความจำเป็นพื้นฐานอาจส่งผลให้นางงามบุคคลนั้นมีภาพลักษณ์ที่ดี แต่มิได้หมายความว่านางงามทุกคนมีคุณค่าความเป็นคนมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า รวมถึงสถาบันการศึกษาด้วยเช่นกัน ทั้งนี้การศึกษาก็มีคุณภาพแค่ไหนขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้ศึกษาเป็นสำคัญด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่ามาตรฐานก็มีโอกาสเป็นนางงามได้แต่ต้องต่อสู้กับแรงกดดันและความคาดหวังทางสังคม ในด้านการสนับสนุนการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับบริบทของนางงามแต่ละบุคคลเพราะนางงามทุกคนมิได้มีฐานะทางการเงินที่ดี แต่นางงามสามารถเป็นผู้ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนการศึกษาได้ โดยตนเองก็เป็นบุคคลหนึ่งที่สนับสนุนด้านการศึกษาด้วยการประชาสัมพันธ์เพื่อระดมทุนในการสนับสนุนทางการศึกษา ตลอดจนการสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของตนเอง”

พิชานภา ลิ้มศุภกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีหรือจบจากสถาบันที่มีชื่อเสียง แต่คุณค่าของการเป็นนางงามอยู่ที่ความคิด ทัศนคติ และการมองโลกเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่า เพราะการมีการศึกษาที่ดีไม่ได้หมายความว่าดีต่อสังคม แต่นางงามก็ควรสำเร็จการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานและหากสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีเพราะการศึกษานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ ส่วนการสนับสนุนด้านการศึกษาที่นางงามควรมีส่วนต่อการสนับสนุนการศึกษาอาจจะไม่ทางตรงก็ทางอ้อมเพราะภารกิจของนางงามมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา

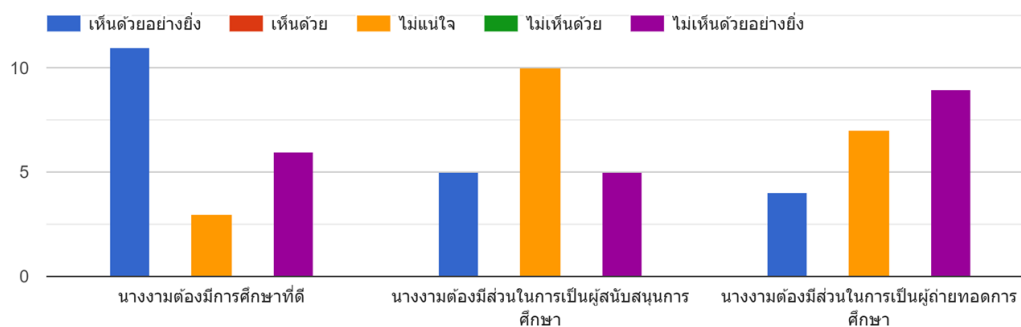
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ในด้านการถ่ายทอดการศึกษาหากนางงามสามารถถ่ายทอดการศึกษาตามความถนัดในศาสตร์ของตนได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี”

ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามจำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเพราะว่าการเป็นนางงามต้องมีมาตรฐาน เช่น รูปลักษณ์ภายนอก สติปัญญา เป็นต้น ทั้งนี้ความฉลาดที่มาจากการศึกษาที่ดีส่งผลให้นางงามสามารถประสบความสำเร็จในการประกวดได้และก่อให้เกิดคุณค่าในตัวนางงามบุคคลนั้นที่นอกเหนือจากรูปลักษณ์ภายนอก โดยนางงามในปัจจุบันควรสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเพราะว่าในสมัยนี้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้โดยง่ายกว่าในอดีต ในด้านการสนับสนุนการศึกษานางงามไม่มีความจำเป็นในด้านนี้เพราะนางงามแต่ละบุคคลมีความถนัดหรือความชอบที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงด้านการถ่ายทอดการศึกษาก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับบทบาทนางงามเพราะเป็นบทบาทของครู ทั้งนี้การเป็นนางงามเป็นเสมือนแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน แต่หากนางงามบุคคลใดมีความสามารถในการถ่ายทอดการศึกษาได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามไม่จำเป็นต้องเรียนหรือจบในสถาบันชั้นนำ เนื่องจากปัจจัยหรือโอกาสของแต่ละบุคคลที่ต่างกันไป แต่สิ่งที่สำคัญคือความคิดและทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ รวมถึง เป้าหมายทางการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าสถาบันทางการศึกษา ส่วนระดับการศึกษานั้นมีความสำคัญหากบุคคลใดต้องการพัฒนาในทักษะนั้น ๆ แต่ทั้งนี้การเป็นนางงามไม่มีเกณฑ์วัดในระดับการศึกษา นอกจากนั้นแล้วเวทีการประกวดนางงามยังให้โอกาสการพัฒนาการศึกษาด้วย เช่น เวทีมิสแกรนด์ไทยแลนด์มีส่วนสนับสนุนทางการศึกษาให้กับนางงามด้วยการให้รางวัลเป็นทุนการศึกษากับนางงามที่ชนะการประกวดและรองชนะเลิศนับเป็นแรงจูงใจและสร้างโอกาสให้กับนางงามที่กำลังมองหาโอกาสทางการศึกษาด้วย อีกทั้งนางงามและองค์กรการประกวดยังสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับเยาวชนอีกด้วย”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางการศึกษามีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของนางงามปานกลาง ดังแสดงในภาพประกอบที่ 12

บทบาททางการศึกษา

ภาพประกอบ 12 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางการศึกษา

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยนางงามส่วนมากมีความเห็นว่านางงามควรมีการศึกษาที่ดี อย่างน้อยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐานที่กองประกวดกำหนดไว้ โดยนางงามส่วนหนึ่งเชื่อว่าการศึกษาที่ดีจะช่วยให้นางงามมีระบบความคิดที่ดี มีปฏิภาณไหวพริบ อันจะส่งผลต่อการตอบคำถามบนเวทีและการปฏิบัติภารกิจหลังจากนั้น ในขณะที่นางงามอีกส่วนหนึ่งเชื่อว่าการศึกษาตามระบบไม่ได้เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่ก่อให้เกิดความฉลาด ประสบการณ์ชีวิตและการเรียนรู้ในห้องเรียน อาจจะเป็นสิ่งที่มีค่ามากกว่าเสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามนางงามส่วนมากยอมรับว่าการมีศึกษาในระดับที่สูงกว่าผู้เข้าร่วมประกวดคนอื่นก็ทำให้คณะกรรมการเกิดความสนใจในตัวพวกเขาเหล่านั้น ด้านบทบาทในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา นางงามส่วนมากมองว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของนางงาม เป็นภารกิจที่นางงามเลือกที่จะทำหรือไม่ก็ได้ เพราะนางงามแต่ละคนมีความถนัดและความสามารถ ตลอดจนความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น นางงามจึงควรเลือกทำในสิ่งที่ตนถนัดและมีความสนใจจริง ๆ เพราะจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่า แต่หากมีโอกาสหรือมีการร้องขอให้นางงามทำกิจกรรมที่เป็นการสนับสนุนการศึกษา นางงามก็ไม่ควรปฏิเสธภารกิจนั้นและควรทำอย่างเต็มที่ ด้านการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษานางงามส่วนมากมองว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของนางงาม เพราะนางงามไม่ใช่ครู อาจารย์ และไม่ใช่ว่าทุกคนที่สามารถถ่ายทอดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่นางงาม

อีกส่วนหนึ่งมองว่านางงามสามารถทำหน้าที่นี้ได้ โดยการศึกษาที่ถ่ายทอดอาจเป็นการศึกษาในรูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น

1.2.3 บทบาททางศาสนา

สาวิณี ประการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ด้านนางงามกับการทำนุบำรุงศาสนา ศาสนานับเป็นเรื่องที่สำคัญและนางงามก็ได้ซึมซับด้านศาสนานี้ผ่านกิจกรรมกองประกวดและยังเป็นวัฒนธรรมของชาติอีกด้วย นางงามจึงมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนา โดยแต่ละศาสนาล้วนมีเป้าหมายในการสั่งสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม นางงามจำเป็นต้องมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปีที่ได้รับตำแหน่ง แม้หมดตำแหน่งไปแล้วความเป็นนางงามก็ยังคงติดตัวอยู่และมีคนจดจำได้ เพราะฉะนั้นในการใช้ชีวิตประจำวันก็ควรประพฤติตัวอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมที่ดีงาม”

ยลดา ร่องหานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “ศาสนาเป็นเรื่องส่วนบุคคล ในการทำหน้าที่บทบาทของนางงามไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาโดยตรง แต่เป็นเรื่องของจิตใจ ความศรัทธาเฉพาะบุคคล ด้านการเผยแพร่ศาสนาหากนางงามเป็นทูตทางวัฒนธรรมก็อาจมีบทบาทในด้านดังกล่าวขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในการดำรงตำแหน่งของนางงามในเวทีนั้น ๆ ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศสำหรับนางงามนั้นนับเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะนับเป็นภาพลักษณ์ของภารกิจหลักในฐานะตัวแทนผู้หญิงไทยต่อการนำเสนอความงามทางวัฒนธรรม เช่น การยิ้ม การไหว้ เป็นต้น รวมถึงการเป็นแบบอย่างให้กับลูกโดยการเป็นแบบอย่างในการแสดงออกบนพื้นฐานความเป็นไทยต่อผู้อาวุโสกว่า”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “ด้านการทำนุบำรุงศาสนา นางงามแต่ละบุคคลนับถือศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจที่แตกต่างกันออกไป การเป็นนางงามไม่จำเป็นต้องนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศาสนา ด้านการเผยแพร่ศาสนานั้นขึ้นอยู่กับภารกิจของกองประกวดหลังจากการได้รับตำแหน่ง ทั้งนี้ศาสนานับเป็นสิทธิส่วนบุคคล ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนางงามต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่นในประเทศเป็นอย่างดี รวมถึงต้องเข้าใจถึงรากเหง้าของความเป็นไทยและต้องมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เช่น การนำเสนอวัฒนธรรมการแต่งกายบนเวทีการประกวดสตรีแต่งกายพื้นเมืองงาม การนำเสนอวัฒนธรรมการกินบนเวทีการประกวดธิดาลาบ เป็นต้น เพราะเวทีการประกวดในอดีตเป็นเครื่องมือการนำเสนอวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ในด้านนางงามกับการทำนุบำรุงศาสนานั้นเป็นเรื่องส่วนบุคคล เช่น นางงามที่นับถือศาสนาคริสต์ก็จะเข้าโบสถ์เพื่อประกอบกิจกรรมทางศาสนา นางงามที่นับถือศาสนาพุทธก็จะทำบุญตักบาตรหรือถวายสังฆทาน รวมถึงปัจจัย เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความศรัทธาของแต่ละบุคคล สำหรับตนเองนั้นศาสนาเป็นที่พึ่งพิงทางจิตใจและมักเดินทางไปแสวงบุญที่ประเทศอินเดียอยู่เป็นประจำ ในด้านนางงามกับการเผยแพร่ศาสนานั้นสำหรับตนเองไม่มีความถนัดด้านนี้แต่มีภารกิจในการบรรยายพิเศษให้กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยโดยใช้ประสบการณ์ด้านบุคลิกภาพเพื่อพัฒนาทักษะให้กับพระนักเทศน์สมัยใหม่ เช่น เทคนิคการใช้ไมโครโฟน การใช้สื่อโซเชียลเพื่อดึงดูดใจ เป็นต้น รวมถึงตนเองนั้นเคยเป็นพิธีกรในงานวิสาขบูชาโลกด้วย ในด้านนางงามกับการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนั้นนับเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเมื่อคุณคาดสายสะพายไทยแลนด์ถึงแม้ว่าจะมาจากเวทีใดก็ตามคุณคือตัวแทนของประเทศไทยและสิ่งที่สามารถสื่อสารถึงประเทศไทยได้ง่ายที่สุดคือวัฒนธรรมเพราะประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่ชัดเจนมากและไม่เหมือนใครในโลกอันเป็นสิ่งที่ภาคภูมิใจของคนทั้งประเทศรวมถึงเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน ไม่ว่าจะเป็วัฒนธรรมท้องถิ่นของแต่ละภูมิภาค อาหาร ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น โดยตนเองนั้นได้ตอบคำถามรอบสุดท้ายในประเด็นการเผยแพร่วัฒนธรรมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ศิลปะจิตรกรรม ศิลปะการแสดง โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวิถีชีวิต การแต่งกาย การกิน โดยการเผยแพร่วัฒนธรรมนั้นนับเป็นสิ่งที่ง่ายไม่ว่าจะเป็นการยิ้ม การไหว้ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ก็นับเป็นอีกหนึ่งวิธีการเผยแพร่วัฒนธรรม เมื่อหมดวาระในการดำรงตำแหน่งแล้วตนเองก็ยังมีภารกิจในด้านนี้อยู่ เช่น การมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กล่าวโดยสรุปได้ว่านางงามขณะดำรงตำแหน่งต้องมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติแต่หากหมดวาระในการดำรงตำแหน่งแล้วก็ควรมีส่วนร่วมหากมีโอกาส”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ศาสนาเป็นสิ่งปลูกฝังให้ทุกคนเป็นคนดี ดังนั้นนางงามจึงมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนาที่ตนเองนับถือ อาทิ การเป็นชาวพุทธตัวอย่าง ยกเว้นกรณีนางงามไม่ได้นับถือศาสนาใดแต่เพียงไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นและปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคมก็นับว่าเป็นการทำนุบำรุงเช่นกัน ทั้งนี้ นางงามไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เผยแพร่ศาสนาเพราะเป็นความเชื่อส่วนบุคคล แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินั้นนางงามควรมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมโดยเฉพาะช่วงดำรงตำแหน่ง เพราะต้องเป็นตัวแทนประเทศในการเข้าร่วมประกวดเวทีการประกวดนานาชาติจึงมีความจำเป็น

ในการนำเสนอวัฒนธรรมของชาติ แต่เมื่อผ่านพ้นการดำรงตำแหน่งไปแล้วการเผยแพร่วัฒนธรรมนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคลที่มีความต้องการสานต่อในด้านนี้หรือไม่”

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ในอดีตทุกคนต้องนับถือศาสนาแต่ในปัจจุบันมีคนบางกลุ่มไม่ได้นับถือศาสนาใดเพียงแต่ประพฤติตนเป็นคนดี สำหรับตนเองนั้นยึดถือคำสอนตามหลักของศาสนาพุทธและทำกิจกรรมทางศาสนา รวมถึงเป็นผู้มีส่วนถ่ายทอดคำสอนทางพระพุทธศาสนาผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ ด้านการทำนุบำรุงศาสนาตนเองมีส่วนร่วมโดยการให้ชื่อเสียงของตนเองเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางศาสนา ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนั้นนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะตนเองนั้นเมื่อดำรงตำแหน่งก็ได้ปฏิบัติภารกิจทูตทางวัฒนธรรมผ่านการเผยแพร่ความเป็นไทยและการท่องเที่ยวของประเทศ โดยบทบาทหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นตนเองปฏิบัติทั้งในระหว่างดำรงตำแหน่งและหมดวาระในการดำรงตำแหน่งเนื่องจากเป็นความตั้งใจส่วนตัวที่จะอุทิศตนเพื่อสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน”

สิริธร ลิห์อร่ามวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนาแต่ตนเองนั้นมีความอยากในการทำนุบำรุงศาสนาเพราะศาสนาเป็นสิ่งที่ควบคู่กับวัฒนธรรมที่ตนเองภาคภูมิใจ เช่น การอภิปรายกับเพื่อนต่างประเทศในประเด็นของศาสนา แต่นางงามไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ศาสนาเพราะเป็นเรื่องความชอบส่วนบุคคล รวมไปถึงในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนางงามก็ไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ในด้านนี้เพราะนางงามอาจจะเผยแพร่ด้านอื่น ๆ ของประเทศ เช่น ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น แต่สำหรับตนเองนั้นมีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศเพราะเป็นตัวแทนของประเทศไทยจึงต้องนำเสนอความเป็นไทย แต่นอกเหนือจากวัฒนธรรมแล้วยังมีประเด็นอื่น ๆ ของประเทศที่น่าสนใจต่อการนำไปเผยแพร่อีกด้วย และเมื่อหมดวาระในการดำรงตำแหน่งการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคลของนางงาม โดยตนเองนั้นมีความรักในชุดประจำชาติไทยหากมีโอกาสได้สวมใส่ก็จะสวมใส่ รวมถึงการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านการพูดในทุกครั้งที่ตนเองมีโอกาส”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นในการทำนุบำรุงศาสนาเนื่องจากศาสนาเป็นความเชื่อส่วนบุคคล รวมถึงการเผยแพร่ศาสนาเพราะมิใช่หน้าที่หลักของนางงาม แต่นางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศเพราะเป็นตัวแทนประเทศหรือทูตทางวัฒนธรรมของประเทศในการเข้าร่วมการประกวดในระดับนานาชาติ แต่เมื่อวาระการดำรงตำแหน่งสิ้นสุดลงก็ต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว”

จันจิรา จันทรโณม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “ในด้านการทำนุบำรุงศาสนาและเผยแผ่ศาสนานั้นเป็นเรื่องความเชื่อและความศรัทธาส่วนบุคคลดังนั้นจึงไม่ได้มีความสัมพันธ์หรือเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อบทบาทของนางงาม โดยในด้านการเผยแผ่วัฒนธรรมของประเทศสำหรับนางงามนั้นก็ขึ้นอยู่กับบริบทของเวทีที่ประกวดและตำแหน่งที่ได้รับ เช่น เวทีมิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์สมีวัตถุประสงค์เพื่อหาตัวแทนสาวไทยไปเข้าร่วมประกวดมิสยูนิเวิร์สดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องนำวัฒนธรรมของประเทศไทยไปเผยแผ่หรือเป็นองค์ประกอบที่นางงามต้องนำไปบอกกล่าวแก่ชาวโลกนับเป็นหน้าที่ของนางงาม เป็นต้น ทั้งนี้การเผยแผ่วัฒนธรรมสำหรับนางงามไม่จำเป็นต้องทำตลอดขึ้นอยู่กับวิถีชีวิตของแต่ละบุคคล”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ในด้านการทำนุบำรุงศาสนาขึ้นอยู่กับตัวบุคคลหากนางงามบุคคลใดไม่มีศาสนาก็ไม่ต้องทำนุบำรุงศาสนา แต่สำหรับตนเองนั้นเป็นผู้ที่มีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนา เช่น การรักษาศีล การทำบุญ นั่งสมาธิ และสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในด้านการทำนุบำรุงศาสนาหลังจากการได้รับตำแหน่งคือทพย์ในการทำทานและมีผู้ร่วมอนุโมทนาบุญด้วยเพิ่มมากขึ้น แต่นางงามไม่มีความจำเป็นต้องเผยแผ่ศาสนาเพราะพระพุทธเจ้าทรงตรัสว่าการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เผยแผ่โดยพระสงฆ์และฆราวาสแต่ถ้าใครไม่พร้อมในการกระทำหน้าที่นั้นก็ไม่ต้องกระทำ ในด้านการเผยแผ่วัฒนธรรมของชาตินางงามต้องเผยแผ่วัฒนธรรมของชาติในขณะที่เป็นตัวแทนประเทศไปประกวดในเวทีระดับนานาชาติแต่หลังจากหมดสัญญาหรือหมดวาระแล้วก็ไม่ต้องกระทำสิ่งนี้”

ไอลยวิญญู ทรายา ไอลสถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564) “นางงามมิจำเป็นต้องมีบทบาทต่อการทำนุบำรุงศาสนาเพราะมนุษย์มีความเชื่อหลากหลายรูปแบบ อีกทั้งในแต่ละสังคมมีศาสนาที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป และทุกศาสนาล้วนสั่งสอนให้คนเป็นคนดี ในด้านการเผยแผ่ศาสนานั้นนางงามไม่จำเป็นต้องเผยแผ่ศาสนาแต่หากสามารถทำได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี แต่ในด้านการเผยแผ่วัฒนธรรมของประเทศนั้นนางงามมีความจำเป็นต่อการเผยแผ่วัฒนธรรมของประเทศโดยเฉพาะในระหว่างการดำรงตำแหน่ง เช่น การแต่งกายในชุดประจำชาติไทยในต่างประเทศ การทักทายด้วยการไหว้ เป็นต้น และสิ่งนี้จะป็นสิ่งที่ติดตัวไปตลอดชีวิตในฐานะนางงามของประเทศไทย”

ชุติมา ดุรงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามมีความสัมพันธ์กับบทบาททางศาสนาเพราะศาสนาเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรม ดังนั้นนางงามที่ดีต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมสามารถประพฤติปฏิบัติตนตามหลักศีลห้าซึ่งเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติตนให้เป็นคนดี ในด้านการมีส่วนร่วมต่อการทำนุบำรุงศาสนา

รวมถึงการเผยแพร่ศาสนาของนางงามนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจเฉพาะส่วนบุคคล แต่ตนเองนั้นมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศาสนา คือ ทำรายการเผยแพร่ธรรมะให้กับวัดพระรามเก้าเนื่องจากตนเองนั้นมีความชอบในด้านการสนทนาธรรม ซึ่งโอกาสในการทำรายการนี้เกิดจากการที่ตนเองเป็นนางงามและมีความสนใจในด้านนี้ ในด้านการทำนุบำรุงศาสนานางงามไม่ได้มีบทบาทและส่วนช่วยทำนุบำรุงศาสนาแต่การเป็นนางงามส่งผลต่อการส่งเสริมศักยภาพของตนก่อให้เกิดภาพลักษณ์และความไว้วางใจกับสาธารณชนและนำไปสู่การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางศาสนา แต่ในด้านการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนั้นนับเป็นบทบาทที่สำคัญของนางงามเพราะนางงามนับเป็นตัวแทนของประเทศไปประกวดต่อในระดับนานาชาติ ฉะนั้นการที่เป็นคนไทยจะต้องรู้ว่าเมืองไทยมีอะไรที่เป็นจุดเด่นและสามารถนำเสนอจุดเด่นของประเทศได้ แต่เมื่อหมดวาระในการดำรงตำแหน่งแล้วบทบาทในด้านนี้ก็ขึ้นอยู่กับวาระและโอกาส”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ด้านการทำนุบำรุงศาสนามีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบทบาทของนางงามโดยตรง แต่สำหรับตนเองนั้นเริ่มปฏิบัติธรรมหลังจากการได้รับตำแหน่งนางงาม ในด้านการเผยแพร่ศาสนาเป็นสิ่งที่ไม่สามารถชักจูงใครได้เพียงแต่สามารถกระทำได้ในฐานะการแลกเปลี่ยนวิธีการคิดตามหลักศาสนา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนับเป็นหน้าที่หลักของนางงามเมื่อเข้าร่วมประกวดในระดับนานาชาติที่ต้องเผยแพร่สิ่งเหล่านี้เพื่อให้ต่างชาติรู้และเข้าใจในชาติของเรา เมื่อวาระการดำรงตำแหน่งจบลงสิ่งเหล่านี้ก็ยังสามารถกระทำได้ตามความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคล ส่วนตนเองนั้นยังคงเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติอยู่ถึงแม้ผ่านพ้นการดำรงตำแหน่งไปแล้ว อาทิ การแต่งกายผ้าไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทย ดนตรีไทย เป็นต้น”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “ด้านการทำนุบำรุงศาสนา ตนเองถูกปลูกฝังจากคนในครอบครัวในการทำนุบำรุงศาสนาตั้งแต่เยาว์วัย แต่เมื่อได้รับตำแหน่งนางงามตนเองใช้การเป็นนางงามต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนหรือชักจูงบุคคลอื่นให้มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางศาสนาหรือการทำนุบำรุงศาสนา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ นางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติในทุกมิติตั้งแต่นั้นนางงามต้องศึกษาวัฒนธรรมของชาติอย่างถ่องแท้และนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีของวัฒนธรรมแก่ต่างประเทศ โดยตนเองนั้นนำเสนอวัฒนธรรมของชาติผ่านอาหารไทย เพราะตนเองเป็นเซฟนางงามที่รังสรรค์อาหารคาวหวานของไทยไปเผยแพร่ให้กับชาวต่างชาติทั้งระหว่างดำรงตำแหน่งจบจนปัจจุบัน”

สิรินยา บิชอพ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “ศาสนาเป็นเรื่องส่วนบุคคลไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นนางงามและนางงามไม่ได้มีความเกี่ยวข้องในการเผยแพร่ศาสนา แต่นางงามมีส่วนเกี่ยวข้องในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศเพราะในการประกวดในระดับโลกนางงามจะต้องนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศ หลังจากการดำรงตำแหน่งแม้ว่าพ้นการปฏิบัติหน้าที่ไปแล้วแต่การเป็นนางงามจะเป็นสิ่งที่ติดตัวผู้ที่เป็นนางงามไปตลอด”

พงศ์ชนก กันกลับ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามไม่สัมพันธ์กับบทบาทในการเผยแพร่ศาสนา ตนเชื่อว่าไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด พื้นฐานสำคัญคือการเป็นคนจิตใจดี เช่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือกันในสังคม การให้โดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นต้น ดังนั้น การทำบุญอาจไม่จำเป็นต้องทำกับศาสนาเสมอไป อย่างตนเองเคยช่วยซื้องานศิลปะของเด็กอาชีวะที่ขาดทุนทรัพย์ เด็กก็จะนำเงินนั้นไปซื้อสิมาวาดรูปต่อ สำหรับตนตรงนี้ก็นับเป็นการให้โดยไม่หวังผลตอบแทน อย่งไรก็ดี นางงามควรเผยแพร่และรักษาวัฒนธรรมไทย เนื่องจากวัฒนธรรมไทยมีส่วนดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ เช่น การแต่งชุดประจำชาติไทยของนางงามมีส่วนสำคัญต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย”

นนธวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีบทบาทในการทำนุบำรุงศาสนา เพราะนางงามแต่ละคนอาจนับถือศาสนาต่างกัน ส่วนตัวคิดว่าการทำนุบำรุงศาสนาไม่จำเป็นต้องทำในวันสำคัญทางศาสนา แต่ขึ้นอยู่กับความปรารถนาเฉพาะของบุคคลที่จะทำนุบำรุงศาสนาตามวาระและโอกาสที่เหมาะสม ด้านการเผยแพร่ศาสนานางงามไม่จำเป็นต้องโน้มน้าวใจให้ผู้อื่นหันมานับถือศาสนาตามตนเองเพราะศาสนานั้นเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมนางงามและบุคคลทั่วไปทุกคนมีความจำเป็นต่อการเผยแพร่วัฒนธรรม เช่น การนำเสนอการไหว้ การนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยว การนำเสนอวัฒนธรรมของชาติ โดยการเป็นนางงามนั้นมีโอกาสในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติในฐานะตัวแทนสาวไทยที่ไปประกวดระดับนานาชาติมากกว่า ส่วนตัวคิดว่าตนมีจิตวิญญาณของความ เป็นนางงามที่เมื่อมีบุคคลถามถึงวัฒนธรรมของชาติ ตนจะเต็มใจถ่ายทอดแม้ว่าไม่ได้อยู่ในระหว่างการดำรงตำแหน่งนางงามแล้วก็ตาม เช่น การเล่าบริบทของประเทศ อาหาร เป็นต้น”

พิชภา ลิมนุกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนา เพราะศาสนาเป็นความเชื่อส่วนบุคคล รวมถึงนางงามไม่ควรผลักดันศาสนาให้กับผู้อื่นเพราะถือเป็นการล้ำเส้นสิทธิความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมมีความสำคัญที่นางงามควรเผยแพร่วัฒนธรรมไทยสู่สายตาชาวโลก

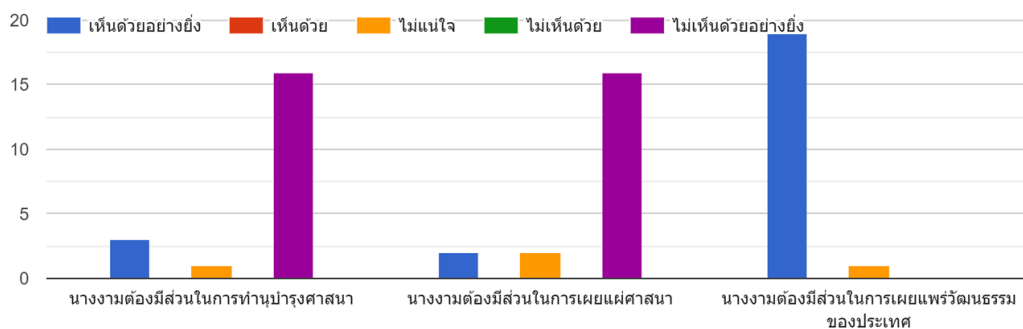
และเป็นสิ่งที่นางงามดำเนินมาเป็นเวลาช้านาน เช่น ภาษา การวางตัว อาหาร พฤติกรรมการแสดงออก รวมถึงการมีความรู้เกี่ยวกับประเทศของตนเองเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น”

ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามมิได้มีความเกี่ยวข้องหรือความสัมพันธ์ต่อบทบาททางศาสนาเลย แต่ด้วยบริบทของสังคมไทยส่งผลให้นางงามต้องมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางศาสนา เช่น งานพิธีตามวันสำคัญทางศาสนา ตลอดจนนางงามมิจำเป็นต้องมีบทบาทในการทำนุบำรุงศาสนาแต่เพียงมีภารกิจบางภารกิจที่ต้องมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางศาสนา ส่วนตัวเห็นว่าการที่เราเป็นคนดีไม่เกี่ยวข้องกับการเลือนับถือศาสนา นางงามไม่ต้องมีศาสนาก็ได้ เพราะเราอยู่ในยุคที่ศาสนาไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ความเป็นคนดี คนดีถูกบ่งชี้ด้วยหลักเหตุและผล พื้นฐานคือเราต้องเป็นคนดีไม่เบียดเบียนผู้อื่นไม่ว่าจะอยู่ในศาสนาไหนหรือไม่ มีศาสนาก็ตาม แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินั้นเป็นบทบาทที่นางงามพึงกระทำตามบริบทของเวทีการประกวดในระดับนานาชาติโดยเฉพาะช่วงการดำรงตำแหน่งเพราะนางงามเป็นหนึ่งในช่องทางที่สามารถโปรโมทประเทศของตนเองได้ เช่น เสื้อผ้า ภาษา อาหาร ประเพณี เป็นต้น แต่หากหมดวาระแล้วการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับวาระและโอกาสตามบทบาทของประชาชนของชาติคนหนึ่ง”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามต่อการทำนุบำรุงศาสนานั้นขึ้นอยู่กับวาระและโอกาส ส่วนการเผยแพร่วัฒนธรรมนั้นนางงามมีส่วนในการเผยแพร่ผ่านชุดประจำชาติในการประกวดเวทีระดับนานาชาติ รวมถึงการนำเสนอโมติวีจิตที่ดึงดูดใจของประเทศไทย เช่น การไหว้ การยิ้ม เป็นต้น”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางศาสนา ด้านการทำนุบำรุงและการเผยแพร่ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ในขณะที่บทบาทด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศถือเป็นภารกิจหลักของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 13

บทบาททางศาสนา

ภาพประกอบ 13 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางครอบครัว

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยนางงามส่วนมากเชื่อว่าศาสนาเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้น บทบาททางศาสนาด้านการทำบุญทำกุศลและการเผยแผ่ศาสนาจึงไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงามเท่าใดนัก แต่แม้จะมีความเชื่อเช่นนั้น นางงามส่วนมากก็ยังทำบุญทำกุศลตามโอกาสที่สามารถทำได้ และหากมีการร้องขอให้นางงามไปปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่ศาสนา เช่น การประชาสัมพันธ์หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของศาสนา ก็เป็นสิ่งที่ยินดีทำ ในขณะที่บทบาทด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ นางงามเกือบทั้งหมดเชื่อว่าเป็นภารกิจหลักของนางงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีที่ดำรงตำแหน่ง และปัจจุบันแม้จะหมดวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้ว แต่พวกเธอสวนมากก็ยังภาคภูมิใจและยินดีที่จะทำหน้าที่เผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศตามโอกาสที่พวกเธอสามารถทำได้

1.2.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ

สาวิณี ปะการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “การเป็นนางงามไม่มีผลต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบัน มีเพียงภารกิจบางอย่างที่ยังต้องกระทำในฐานะผู้ชนะเลิศในการประกวด แต่อย่างไรก็ตามการเป็นนางงามเป็นเสมือนหนทางนำไปสู่การประกอบอาชีพต่าง ๆ และมีความได้เปรียบเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ เพราะได้รับความไว้วางใจหรืออาจได้รับโอกาสมากกว่าผู้อื่น แต่นางงามก็เป็นบุคคลธรรมดาคนหนึ่งจึงไม่ควรคดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานคนอื่นอีกทั้งยังควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นอีกด้วย”

ยลดา รongหานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “นางงามจำเป็นต้องประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมเพราะนางงามคือบุคคลธรรมดาคนหนึ่งที่มีได้มีสิทธิ์เหนือกว่าบุคคลอื่น ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลต่อการประกอบอาชีพเนื่องจากการเป็นนางงามส่งผลต่อโอกาสมากกว่าผู้หญิงคนอื่น ๆ คำว่านางงามหรือตำแหน่งที่ได้รับเป็นโอกาสแต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตนด้วย การเป็นนางงามก่อให้เกิดโอกาสในการพบปะผู้คนมากมายและส่งผลต่อการทำงานที่ใหญ่ขึ้น นำไปสู่ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจปัจจุบัน ในด้านการเอาเปรียบหรือคดโกงนั้นไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นนางงามแต่เป็นเรื่องส่วนบุคคล ตนเชื่อว่าการเป็นนางงามจะต้องมีพื้นฐานการเป็นคนดี แต่ถ้าหากมีเหตุการณ์ที่ต้องคดโกงหรือเอาเปรียบผู้อื่นก็จะมีเหตุผลสำคัญบางประการที่มากพอสมควร สำหรับนางงามที่จะใช้การเป็นนางงามในการประกอบอาชีพต้องยอมรับกับความคาดหวังของคนในสังคมฉะนั้นผู้ที่จะเป็นนางงามต้องสามารถรักษาภาพลักษณ์ของตนได้อย่างดีที่สุด”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “ด้านประกอบอาชีพที่สุจริตตามกรอบกฎหมายและศีลธรรม ทุกคนต้องมีสามัญสำนึกในสิ่งเหล่านี้มิใช่เพียงนางงาม ทั้งนี้นางงามต้องเป็นตัวตนของตนเองมากกว่าการปฏิบัติตนตามความคาดหวังของผู้อื่น การเป็นนางงามนับเป็นผลดีต่อชื่อเสียงในการประกอบอาชีพและส่งผลต่อการสร้างความจดจำให้กับประชาชน อีกทั้งการเป็นนางงามส่งผลต่อการนำเสนอข้อมูลในการทำงานรวมถึงบุคลิกภาพที่โดดเด่นส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในการประกอบอาชีพ การเป็นนางงามส่งผลต่อภาพลักษณ์ของแบรนด์สินค้าที่มากกว่าบุคคลทั่วไป นอกจากนี้บทบาทการเป็นนักแสดงนั้นการเป็นนางงามส่งผลต่อบทบาทของตัวละครที่ได้รับค่อนข้างจำกัดเพราะภาพลักษณ์ของการเป็นนางงาม เช่น เป็นนางงามแล้วไม่สามารถรับบทตัวละครนางร้ายได้ เป็นต้น ด้านการเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน ในทุกวงการมีทั้งคนดีและไม่ดีนางงามก็เช่นกัน ดังนั้นอาจมีนางงามบางคนที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานก็เป็นได้ แม้โดยพื้นฐานจะไม่ควรทำเช่นนั้นก็ตาม การเป็นนางงามส่งผลต่อโอกาสที่หลากหลายในการทำงานหรือสามารถต่อยอดธุรกิจที่ทำอยู่”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ในด้านนางงามกับการประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมนั้นไม่เพียงเฉพาะแต่นางงามเท่านั้น แต่ทุกคนควรประกอบอาชีพที่สุจริต โดยเฉพาะนางงาม ดารา นักแสดง ซึ่งเป็นคนของประชาชนก็ควรที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีและประกอบอาชีพที่สุจริต ถูกกฎหมายเพราะหากประกอบอาชีพที่ขัดต่อกรอบกฎหมายอาจจะส่งผลให้ดับได้ การเป็นนางงามส่งผลต่อการประกอบอาชีพของตนเองมากเพราะนางงามนับเป็นก้าวแรกสู่อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพพิธีกร อาชีพฟรีเซ็นเตอร์ ล้วนมาจากจุดเริ่มต้น

จากการเป็นนางงามเพราะการเป็นนางงามส่งผลต่อการยอมรับง่ายมากขึ้น สำหรับบางอาชีพ เช่น งานเพื่อสังคมเกิดจากความต้องการส่วนตนไม่เกี่ยวกับการเป็นนางงามเพราะการลงพื้นที่ช่วยเหลือสังคม ได้แก่ น้ำท่วม หรือตากแดดส่งผลต่อความงามของตนซึ่งตนมองว่าขัดกับภารกิจของนางงาม เพียงแต่ในปัจจุบันสังคมยอมรับภาพลักษณ์ของนางงามในยุคใหม่ที่มีได้สวยเพียงอย่างเดียวแต่ยังสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม ส่งผลให้ตนเองนั้นเป็นแบบอย่างของนางงามในยุคปัจจุบัน สำหรับโอกาสของนางงามกับบุคคลทั่วไปในงานวงการบันเทิงนั้นไม่มีความแตกต่างกัน เช่น งานพิธีเซ็นเตอร์นั้นผู้ประกอบการหรือเจ้าของแบรนด์จะวัดจากกระแสของบุคคลนั้น โดยมีตัวชี้วัดกระแสของคนในวงการบันเทิง เป็นต้น แต่การเป็นนางงามนั้นส่งผลต่อภาพลักษณ์ทางความงามมากกว่าบุคคลทั่วไป ในด้านนางงามกับการเอาตัวเปรียบเพื่อนร่วมงานนั้นนางงามบางคนก็มีพฤติกรรมดังกล่าวแต่ยังสามารถทำงานในวงการบันเทิงได้ในปัจจุบัน”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามต้องประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกรอบจริยธรรมและกฎหมายโดยเฉพาะในระหว่างดำรงตำแหน่ง แต่ถ้าหากหมดวาระในการดำรงตำแหน่งแล้วสามารถประกอบอาชีพที่ขัดต่อกรอบจริยธรรมแต่ถูกต้องตามหลักกฎหมาย อาทิ การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของข้อกำหนด หลักศีลธรรมจริยธรรม และบริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ภาพลักษณ์เชิงลบของนางงามบางประการ อาทิ เพศพาณิชย์นั้นเกิดจากการกระทำของนางงามบางบุคคลแต่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของนางงามทั้งหมด นางงามจึงควรระมัดระวังในการเลือกประกอบอาชีพเพื่อรักษาภาพลักษณ์ของนางงามส่วนใหญ่ โดยการเป็นนางงามนั้นส่งผลต่อการประกอบอาชีพเพราะการเป็นนางงามส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกประกอบธุรกิจ อาทิ ตนเองเป็นเจ้าของธุรกิจด้านความงาม และการได้รับตำแหน่งนางงามมีส่วนการันตีหรือได้รับความน่าเชื่อถือที่มากกว่าคนทั่วไปในการประกอบอาชีพด้านความงาม อีกทั้งในบริบทการทำงานในองค์กรการเป็นนางงามมีส่วนทำให้เพื่อนร่วมงานจับตามองและก่อให้เกิดความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ในขณะที่เดียวกันนางงามไม่ควรเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานหรือคดโกงเพราะเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น รวมถึงนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม”

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “นางงามสมควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อหลักศีลธรรมหรือจริยธรรมรวมทั้งบุคคลทั่วไปเช่นกัน ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลต่อการประกอบอาชีพเพราะการเป็นนางงามสามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ให้กับตนเอง ในด้านการประกอบอาชีพนั้นนางงามมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพที่ส่งเสริม

ภาพลักษณ์ให้กับตนเองและการเป็นนางงามส่งผลต่อความได้เปรียบในการประกอบอาชีพบางประการ รวมถึงส่งผลต่อชื่อเสียงเปรียบบางประการเช่นกัน ทั้งนี้การเป็นนางงามยังส่งผลต่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานให้กับตนเอง อาทิ โอกาสในการทำงานที่ตนเองได้รับในขณะที่เพื่อนยังศึกษาอยู่และยังส่งผลต่อประสบการณ์ในการทำงานได้เร็วกว่าบุคคลทั่วไป นำไปสู่ความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญมากกว่าบุคคลทั่วไป นางงามไม่ควรคดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานโดยใช้การเป็นนางงามในการนำมาซึ่งอภิสิทธิ์ที่เหนือกว่าผู้อื่น”

สิริธร ลีห์อร่ามวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกรอบกฎหมายเพราะกฎหมายเป็นประชาตติตกลางร่วมกันของคนกลุ่มใหญ่นั้นทุกคนควรปฏิบัติตาม หากนางงามไม่ปฏิบัติตามก็เท่ากับไปขัดกับมติของคนกลุ่มใหญ่นั้นเอง ส่วนด้านศีลธรรม เช่น การไม่ลักขโมย ผิดในกาม นางงามก็ไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อศีลธรรมเช่นกัน สำหรับการเป็นนางงามนั้นส่งผลต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบันของตนเองเพราะการได้รับตำแหน่งเปรียบเสมือนกับประตูแห่งโอกาสที่ทำให้ตนเองได้มาประกอบอาชีพนักแสดงในปัจจุบันและนางงามได้รับโอกาสในวงการบันเทิงมากกว่าคนปกติทั่วไป ในด้านการดำเนินธุรกิจนั้นการเป็นนางงามส่งผลต่อการส่งเสริมงานธุรกิจเนื่องจากเมื่อเป็นบุคคลสาธารณะแล้วก็ส่งผลต่อการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดมากยิ่งขึ้นรวมถึงความเชื่อใจของลูกค้ามากยิ่งขึ้น แต่ในด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานนั้นขึ้นอยู่กับความทุ่มในหน้าที่การงานเช่นเดียวกับคนทั่วไป ด้านการคดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานนางงามรวมถึงคนทั่วไปไม่ควรคดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรม โดยในปัจจุบันการเป็นนางงามไม่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพซึ่งแตกต่างจากในอดีต เพราะในอดีตการเป็นนางงามนั้นแสดงให้เห็นถึงการมีโปรไฟล์ที่ดี การมีทักษะที่โดดเด่นอันมาจากการประสบการณ์จากการฝึกอบรม อาทิ บุคลิกภาพ ส่งผลให้องค์กรพิจารณาหรือให้โอกาสในการทำงาน แต่เมื่อเริ่มทำงานแล้วนางงามมิได้มีข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบแต่อย่างใดเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลทั่วไป โดยนางงามไม่ควรเอาเปรียบหรือคดโกงเพื่อนร่วมงานเนื่องจากเป็นพื้นฐานการประพฤติปฏิบัติที่ดี”

จันจิรา จันทรินอม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “ในด้านการประกอบอาชีพที่ขัดต่อศีลธรรมและจริยธรรม นางงามแต่ละบุคคลล้วนมีเหตุผลส่วนตัวหากต้องประกอบอาชีพที่ขัดต่อกรอบศีลธรรมหรือจริยธรรม แต่ถ้าหากนางงามสามารถกระทำตามกรอบศีลธรรมและจริยธรรมได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดีกับตัวบุคคลนั้นเพราะนางงามนับเป็นบุคคลสาธารณะที่

ประชาชนจดจำ ทั้งนี้ในการเป็นนางงามนั้นส่งผลต่อการประกอบอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากนางงามมีตำแหน่งเสมือนมีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งที่ยังคงได้สังเกตเห็นถึงความแตกต่างและสามารถเป็นตัวแทนบุคลากรในองค์กรในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นับเป็นคุณค่าเสริมที่นอกเหนือจากสติปัญญาในการดำเนินงานที่ไม่มีใครสามารถทำแทนได้จึงนับว่าสามารถส่งเสริมอาชีพการทำงานของตนทั้งนี้อาจจะส่งผลต่อบางอาชีพเท่านั้น นอกจากนั้นแล้วในด้านการคดโกงหรือเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานนั้นไม่เฉพาะนางงามเท่านั้นบุคคลทั่วไปก็ควรมีพฤติกรรมที่คดโกงหรือเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ในด้านการประกอบอาชีพตามกรอบกฎหมายนั้นไม่ว่านางงามหรือบุคคลทั่วไปต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎหมายเพราะกฎหมายเป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้การเป็นนางงามมิได้ส่งผลต่อการประกอบอาชีพเนื่องจากประกอบอาชีพหลักก่อนที่จะมาประกวดนางงาม รวมถึงอาชีพอื่น ๆ ที่ตนเองเลือกทำอยู่ในปัจจุบัน อาทิ ครูสอนวิชาภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติ แต่หากได้รับตำแหน่งนางงามก่อนที่จะเริ่มต้นประกอบอาชีพแล้วนั้นการเป็นนางงามมักส่งผลต่อการประกอบอาชีพ ในด้านความแตกต่างในเชิงโอกาสในการประกอบอาชีพเมื่อเทียบกับคนทั่วไปแล้วการเป็นนางงามก็มิได้แตกต่างด้านโอกาสของการประกอบอาชีพมากกว่าคนทั่วไปเพราะองค์กรที่ตนประกอบอาชีพอยู่นั้นมีความโปร่งใส อาทิ การเลื่อนขั้นที่สามารถตรวจสอบผลคะแนนได้ ส่วนในด้านการคดโกงหรือเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานนั้นนางงามไม่ควรคดโกงหรือเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานเพราะการโกงนับว่าผิดกฎหมายอาญา”

ไอลยวิญญู วิทยา โอสถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564) “นางงามรวมถึงบุคคลทั่วไปควรประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกรอบศีลธรรมจรรยาและกฎหมายของสังคมนั้น ๆ เพราะนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็ก เยาวชน และบุคคลทั่วไป ทั้งนี้การกระทำผิดในประเด็นดังกล่าวสำหรับนางงามนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การเป็นนางงามและถูกจับตามองมากกว่าบุคคลทั่วไปอีกด้วย แต่การเป็นนางงามนั้นส่งผลต่อการประกอบอาชีพเพราะตำแหน่งที่ได้รับเป็นเสมือนใบเบิกทางในการประกอบอาชีพ เช่น อาชีพนักแสดงได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพราะการเป็นนางงาม เนื่องจากบุคลภายนอกมีความคาดหวังว่านางงามมีความอดทน อาชีพพิธีกรได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพราะการเป็นนางงาม เนื่องจากบุคลภายนอกมีความคาดหวังว่านางงามมีความสามารถทางการสื่อสารได้ดี เป็นต้น โดยนางงามที่ได้รับโอกาสดังกล่าวต้องรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรเวทีการประกวดนั้น ๆ ด้วย เช่น

การทำงานอย่างเต็มศักยภาพ การไม่เอาใจเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน และนางงามไม่ควรคดโกงผู้อื่นเพราะเป็นพื้นฐานของการเป็นคนดี”

ชุตติมา ตุงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อหลักศีลธรรมและจริยธรรมเนื่องจากครั้งหนึ่งในชีวิตนางงามเคยได้รับตำแหน่งและดำรงตำแหน่งชนะเลิศนับเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม ดังนั้นจึงไม่ควรกระทำในสิ่งที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของเวทีการประกวดเสียชื่อเสียง ในด้านการเป็นนางงามกับการประกอบอาชีพปัจจุบันไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากตนเองประกอบอาชีพตามความชอบส่วนตัว แต่ทักษะที่เกิดจากประสบการณ์การเป็นนางงามส่งผลต่อการประกอบอาชีพ อาทิ การพูด โดยการเป็นนางงามมิได้มีความแตกต่างต่อการได้เปรียบหรือเสียเปรียบในการประกอบอาชีพทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละบุคคล”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ด้านการประกอบอาชีพที่ไม่ผิดกฎหมายและศีลธรรมนางงามควรประกอบอาชีพที่สุจริต ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลต่อการมีโอกาสเข้าวงการบันเทิงและส่งผลต่อชื่อเสียงนำไปสู่อาชีพพิธีกรและนักแสดงตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน แต่นางงามมิได้มีข้อได้เปรียบในการประกอบอาชีพเพราะขึ้นอยู่กับความสามารถและความรับผิดชอบของตนเองในการประกอบอาชีพ”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “การเป็นนางงามส่งผลต่ออาชีพปัจจุบันสืบเนื่องจากตนเองเป็นนางงามแล้วไปเรียนเกี่ยวกับการทำอาหารเพราะมองถึงความมั่นคงในระยะยาว นางงามความสวยลดไปตามอายุ แต่การเป็นเซฟคุณค่าเพิ่มขึ้นตามประสบการณ์ โดยตนนำเสนอความงามภายนอกในฐานะนางงามควบคู่กับความสามารถในการเป็นเซฟจนได้รับการยอมรับจากสังคมและประสบความสำเร็จในหนทางนี้ จนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่นได้ การเป็นนางงามส่งผลต่อความได้เปรียบเพราะนางงามมีชื่อเสียงและมีบุคลิกภาพที่ดี ตลอดจดจ่อกับทักษะในการนำเสนอที่ดีเป็นพื้นฐานอีกด้วย”

สิรินยา บิชอพ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “นางงามต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตนเองเพราะเป็นสิ่งที่ควรทำ เช่น การเป็นนางงามมีการเซ็นสัญญา ฉะนั้นนางงามก็ควรที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ระบุในสัญญาอย่างเต็มศักยภาพ เป็นต้น การเป็นนางงามส่งผลต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบันเพราะการเป็นนางงามส่งผลต่อภาพลักษณ์และมีส่วนในการต่อยอดในการประกอบอาชีพ เพราะนางงามเป็นเสมือนก้าวแรกในการก้าวสู่วงการบันเทิง จุดได้เปรียบของการเป็นนางงามต่ออาชีพนักแสดงคือการที่ถูกคัดเลือกในการเล่นละครหรือภาพยนตร์โดยไม่ต้องผ่านการเรียนการแสดงหรือการทดสอบ แต่หากนางงามไม่รักษา

โอกาสนั้นไว้ก็อาจจะส่งผลต่อการได้รับโอกาสในครั้งถัดไป ส่วนข้อเสีย คือ ด้วยภาพลักษณ์นางงามอาจทำให้บทที่ได้รับถูกจำกัด หรือมีความเป็นแบบเหมารวม (stereotype) ไม่ค่อยได้รับบทที่ทำนาย สำหรับการเป็นนางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายหรือกรอบศีลธรรม รวมถึงไม่ควรคดโกงหรือเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานด้วย”

พงศ์ชนก ก้นกลีบ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามจำเป็นต้องประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อศีลธรรมและกฎหมายของประเทศ เพราะประเทศจะดำเนินต่อไปได้อยู่ที่ประชาชนทุกคนรวมถึงนางงามก็เป็นประชาชนคนหนึ่งในสังคมด้วย โดยควรมีจรรยาบรรณ ไม่กระทำความผิดกฎหมาย ไม่ค้ายาเสพติด พยายามทำความดี ไม่เอาเปรียบผู้อื่น รวมถึงไม่ควรมีพฤติกรรมที่สื่อไปในทางการค้าประเวณี ธุรกิจสีเทา และควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง การเป็นนางงามมีผลต่อการประกอบอาชีพเพราะนางงามจะได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและมีโอกาสมากกว่าบุคคลทั่วไป ทั้งนี้จะต้องพัฒนาในทักษะต่าง ๆ ที่ไม่ชำนาญ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่หลากหลายได้”

นนธวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามและบุคคลทั่วไปไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกรอบจริยธรรมหรือกฎหมายของประเทศ เพราะทุกคนควรประกอบอาชีพที่สุจริตและการที่บุคคลใดประกอบอาชีพที่ขัดต่อกรอบจริยธรรมนับว่าผิดกฎของกองประกวดด้วยเช่นกัน ส่งผลให้บุคคลดังกล่าวไม่สามารถเข้าร่วมการประกวดในเวทีต่าง ๆ ได้ แต่นางงามควรทำงานอย่างเต็มศักยภาพในกรณีเป็นงานที่มีได้ส่งผลกระทบเชิงลบต่อตนเอง การเป็นนางงามส่งผลต่ออาชีพในปัจจุบันของตนเอง เพราะการเป็นนางงามสามารถสร้างความน่าเชื่อถือ รวมถึงภาพลักษณ์ของนางงามที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการตัดสินใจของบุคคลทั่วไป (Influencer) เช่น การสื่อสารด้านผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ทั้งนี้บุคคลทั่วไปก็สามารถเป็นอินฟลูเอนเซอร์ที่ประสบความสำเร็จได้เช่นกัน แต่สำหรับตนเองแล้วการเป็นนางงามส่งผลต่อบุคลิกภาพในการทำงานตลอดเวลา ทั้งนี้การเป็นนางงามไม่ควรเอาเปรียบหรือคดโกงผู้อื่นเพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานของการปฏิบัติตนในการดำรงชีวิตของทุกคน”

พิชานา ลิ้มศนุกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “นางงามรวมถึงบุคคลทั่วไปควรประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกรอบจริยธรรมและกฎหมายของประเทศเพราะทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายและเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงกระทำ ส่วนการเป็นนางงามส่งผลต่อการประกอบอาชีพของตนเพราะนางงามมีความได้เปรียบทางด้านบุคลิกภาพ ชื่อเสียง อันส่งผลถึงความสำเร็จในการประกอบอาชีพด้วย เนื่องจากการเป็นนางงามทำให้ตนมีโอกาสทำงานในวงการบันเทิงและมีโอกาสต่อการได้เรียนรู้ในธุรกิจต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และเมื่อได้รับการเรียนรู้

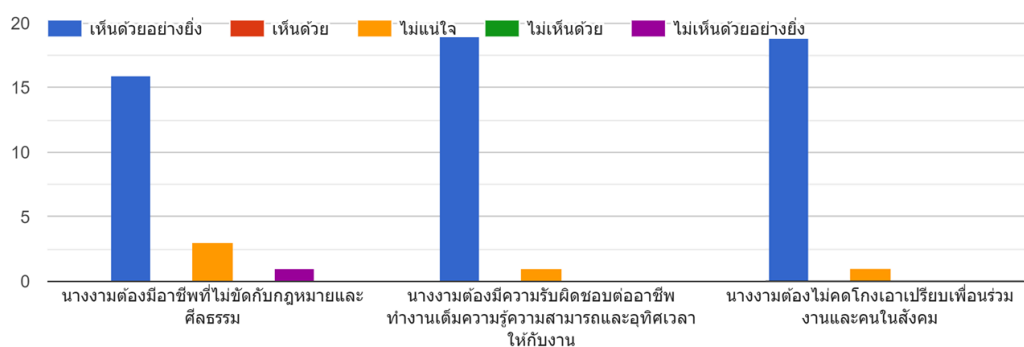
เพิ่มเติมเฉพาะเจาะจงในอาชีพที่สนใจแล้ว ก็ยิ่งส่งผลให้มีความรู้มากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ส่วนความรับผิดชอบต่ออาชีพระหว่างนางงามกับบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่าง นางงามควรรับผิดชอบต่ออาชีพและทำงานอย่างเต็มศักยภาพ ไม่ควรคดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน ไม่เพียงเฉพาะนางงามเท่านั้นรวมถึงบุคคลทั่วไปด้วยเช่นกัน”

ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “ประชาชนทุกคนต้องประกอบอาชีพที่ไม่ผิดต่อกฎหมายและศีลธรรมไม่เพียงแค่นางงามเท่านั้นเพราะนับเป็นมาตรฐานของสังคม โดยปัจจุบันตนทำงานในตำแหน่งนักลงทุนสัมพันธ์ที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง การเป็นนางงามมิได้ส่งผลต่อการประกอบอาชีพของตนโดยตรง แต่การเป็นนางงามส่งผลต่อภาพลักษณ์ของตนเองรวมถึงประสบการณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพที่ดี ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ ยิ่งสำหรับสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับนางงามจึงทำให้สามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้พบเจอได้ แต่การเป็นนางงามก็เป็นแรงกดดันบางอย่างเพราะคนในสังคมจะคาดหวังให้นางงามต้องมีความประพฤติที่ดี ต้องเป็นคนดีตลอดเวลา อีกทั้งการเป็นนางงามมักถูกสังคมด้อยค่าว่าสวยเพียงอย่างเดียว สำหรับตนเองแม้เห็นว่าการเป็นนางงามจะทำให้ได้รับโอกาสที่ดีกว่าบุคคลอื่นและในบางองค์กรอาจมีบิวตี้พรีวิลเลจ แต่ตนเองก็เลือกที่จะสมัครงานโดยไม่บอกว่าตนเองเคยเป็นนางงามมาก่อนเพราะต้องการให้เกิดการยอมรับและลดอคติจากเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้นางงามต้องไม่คดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมของประเทศนั้น ๆ และนางงามยังต้องทำหน้าที่อย่างเต็มศักยภาพโดยคำนึงถึงบทบาทที่กำลังทำอยู่ ทั้งนี้การเป็นนางงามยังส่งผลต่อโอกาสในการประกอบอาชีพที่หลากหลายขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคคลนั้นและยังส่งผลต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบันของตนเองอีกด้วย ได้แก่ อาชีพนักแสดง อาชีพผู้จัดการกองประกวด และธุรกิจส่วนตัว นอกจากนี้แล้วนางงามไม่ควรคดโกงหรือเอาเปรียบผู้อื่นตลอดจนไม่ให้เกียรติผู้อื่น”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 14

บทบาททางการประกอบอาชีพ

ภาพประกอบ 14 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางการประกอบอาชีพ

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยนางงามส่วนมากยอมรับว่านางงามต้องมีอาชีพที่ไม่ขัดกับกฎหมายและศีลธรรม เพราะเป็นคุณสมบัติของผู้เข้าประกวดนางงามที่กองประกวดกำหนดว่านางงามต้องไม่เคยมีประวัติอาชญากรรมหรือประกอบอาชีพผิดกฎหมายหรือมีความประพฤติหรือประวัติความประพฤติอันเป็นที่รังเกียจของสังคม และนางงามยังควรเป็นแบบอย่างที่ดี ดังนั้น แม้หมดวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้วนางงามก็ควรประกอบอาชีพสุจริต นอกจากนี้ นางงามเกือบทั้งหมดยอมรับว่าการเป็นนางงามมอบโอกาสในการทำงานให้กับพวกเธอในการเข้าทำงานต่าง ๆ แต่หลังจากเข้าทำงานแล้วพวกเธอก็ต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพ และทำงานเต็มความสามารถไม่แตกต่างจากผู้ร่วมงานคนอื่น โดยการเป็นนางงามให้เพียงโอกาสในการเริ่มงานเท่านั้นแต่ไม่ได้มีผลตอบแทนเติบโตในหน้าที่การงานแต่อย่างใด ในขณะที่นางงามส่วนน้อยรู้สึกว่าการเป็นนางงามก่อให้เกิดอคติบางอย่างในที่ทำงาน เช่น บางคนคาดหวังว่านางงามจะไม่ผิดพลาดและทำได้ทุกอย่าง ในขณะที่บางคนก็มีทัศนคติว่านางงามทำหน้าที่ได้เฉพาะงานที่ส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กรเท่านั้น เป็นต้น อย่างไรก็ตามเกือบทั้งหมดยอมรับว่านางงามควรมีคุณธรรม จริยธรรมไม่ควรเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานและคนในสังคม ในขณะที่ส่วนน้อยเห็นด้วยเช่นกัน แต่ก็มีข้อโต้แย้งว่านางงามคือมนุษย์ที่มีความรัก โลก โกรธ หลง ดังนั้น หากนางงามบางคนจะคดโกงก็เป็นเรื่องส่วนตัวที่อาจเกิดขึ้นได้ และไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นนางงาม

1.2.5 บทบาททางสังคม

สาวิณี ปะการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ด้านการเป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมนั้นนางงามควรเป็นผู้นำในบางกิจกรรมและเป็นผู้ตามในบางกิจกรรมทางสังคมเช่นกันและควรเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม โดยเฉพาะในช่วงที่ดำรงตำแหน่งหรือผ่านช่วงดำรงตำแหน่งไม่นานก็ควรมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมมากเป็นพิเศษ ด้านการเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคมนั้นนางงามพึงกระทำตนให้เป็นต้นแบบที่ดี เช่น การคิดดี ทำดี ทั้งภายในและภายนอก รวมถึงทัศนคติ ภาวะความเป็นผู้นำ”

ยลดา รอนานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “การทำกิจกรรมเพื่อสังคมเป็นภารกิจของนางงาม โดยส่วนตัวแม้สิ้นสุดวาระแล้วก็ยังคงทำกิจกรรมเพื่อสังคม เพราะการได้ทำตรงนี้เหมือนได้ตอบแทนสิ่งดี ๆ ที่เราเคยได้รับจากการเป็นนางงาม ปัจจุบันตนยังได้นำการเป็นนางงามไปใช้ในกิจกรรมโรงเรียนของลูก งานกาชาด และงานจิตอาสาของหอการค้า ทั้งนี้นางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคมและควรมีภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนในสังคม อีกทั้งในขณะดำรงตำแหน่งควรสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศด้วยการเป็นต้นแบบที่ดีให้กับสังคมหรือกิจกรรมตามความถนัดของนางงามแต่ละบุคคลเพราะผู้หญิงในปัจจุบันมีความสามารถที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงไม่ควรจำกัดกรอบของกิจกรรมทางสังคมอย่างเช่นอดีต”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “การเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมของนางงามหากสามารถกระทำได้นับเป็นสิ่งที่ดีเพราะเป็นการแสดงศักยภาพของผู้หญิงต่อบทบาทการพัฒนาสังคมและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้ทำในสิ่งทีหลาย ๆ คนมองว่าผู้หญิงไม่สามารถกระทำได้นับเป็นสิ่งทีพิสูจน์ความสามารถของผู้หญิงได้ เช่น ความเท่าเทียมของเพศต่อบทบาททางการเมือง การทูต เป็นต้น เพราะผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอดทนและสามารถทำกิจกรรมบางอย่างที่ผู้ชายไม่สามารถกระทำได้ นางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน นางงามนับเป็นบุคคลต้นแบบจึงควรปฏิบัติดีเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ในด้านนางงามกับการเป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมนั้นสำหรับนางงามในยุคใหม่ควรมีส่วนร่วมกับประเด็นดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไปประกวดในเวทีระดับโลก เช่น เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์ส มิสเวิลด์ นางงามที่เข้าร่วมประกวดจะต้องมีโครงการที่เรียบร้อยแล้วเพื่อเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการตัดสินใจของบุคคลทั่วไปได้ (Influencer) โดยนางงามจะต้องมีโครงการที่

แตกต่างหรือไม่เข้ากับนางงามอื่น โดยในปัจจุบันตนเองนั้นทำโครงการเพื่อสังคมเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็ก เช่น คดีข่มขืน การล่วงละเมิด การทำร้ายร่างกายและความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น อีกทั้งเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมกิจการสตรีในด้านความรุนแรงของครอบครัว รวมถึงการเป็นผู้บรรยายสร้างแรงบันดาลใจให้กับแม่เลี้ยงเดี่ยว เป็นต้น โดยนางงามควรเป็นต้นแบบที่ดีให้กับสังคมและเยาวชน เช่น ในด้านการทำงาน รวมถึงการสร้างประโยชน์ให้กับประเทศชาติและมีเพียงนางงามเท่านั้นทุกคนสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติเช่นกัน ในปัจจุบันความคาดหวังจากแฟนนางงามต่อภาพลักษณ์ของนางงามนั้นควรมีคุณค่าที่มากกว่าความสวย ดังนั้นผู้ที่สนใจจะเป็นนางงามนั้นควรมีโครงการอยู่ในหัวแล้วว่าต้องการจะทำอะไรเพื่อสังคม”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามควรมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมโดยเฉพาะการขับเคลื่อนบางประเด็นที่สามารถช่วยเหลือกลุ่มคนบางกลุ่มเนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะที่สามารถเป็นกระบอกเสียงได้ รวมทั้งการเป็นตัวอย่างให้กับเยาวชนและสังคมได้โดยการเป็นตัวอย่างนั้นหมายความถึงการปฏิบัติดีและปฏิบัติที่ไม่ดีล้วนเป็นตัวอย่างหรือกรณีศึกษาให้กับสังคมและเยาวชนได้เช่นกัน ทั้งนี้นางงามควรสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติด้วยการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ เพื่อสังคมโดยเฉพาะระหว่างการดำรงตำแหน่ง อาทิ การเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติผ่านการแต่งกาย อาหาร”

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ด้านการมีส่วนร่วมหรือผู้นำทางสังคม นางงามเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงดังนั้นนางงามควรใช้ชื่อเสียงของตนเองเพื่อการขับเคลื่อนสังคมในทิศทางที่ดี เช่น การมีส่วนร่วมรณรงค์การลดปริมาณขยะ การขับเคลื่อนการลดปัญหาสภาวะโลกร้อน เป็นต้น อีกทั้งนางงามต้องเป็นต้นแบบให้กับคนในสังคมเนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะที่มีคนจับตามองและส่งผลต่อการเลียนแบบคุณลักษณะบางประการในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาตินางงามควรสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติเมื่อมีโอกาส”

สิริธร ลีห์อร่ามวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “การเป็นนางงามมีความจำเป็นต่อการทำกิจกรรมทางสังคมหรือเป็นตัวอย่างให้กับสังคมในด้านใดด้านหนึ่งตามความถนัด เช่น ตนเองเป็นเกสท์ชกรก็อธิบายความรู้ด้านนี้ให้เข้าใจง่ายขึ้น หรือในช่วงสถานการณ์โควิดตนเองได้ริเริ่มทำธนาคารน้ำกัก และเบื้องหลังในการสนับสนุนโครงการบางโครงการให้กับบุคคลสาธารณะคนอื่น ๆ เป็นต้น โดยนางงามควรมีเป้าหมายบางอย่างเพื่อสังคมตามความถนัดของแต่ละบุคคลและทำด้วยความจริงใจโดยมุ่งผลประโยชน์ต่อสังคม ในด้านการ

เป็นต้นแบบที่ดีแก่สังคมและเยาวชนนางงามควรที่จะเป็นแบบอย่างที่ดี โดยแบบอย่างที่ดีนั้นอาจหมายถึงบทเรียนของนางงามบางประการที่ขัดต่อกรอบศีลธรรมหรือกฎหมาย เช่น นางงามถูกจับเพราะเสพยาเสพติด ก็นับเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคมได้เช่นกันเพราะเป็นบทเรียนให้สังคมได้เรียนรู้ว่าหากคุณประพฤติตนผิดกรอบกฎหมายหรือศีลธรรมของสังคมนั้น ๆ ก็จะได้รับบทลงโทษ เป็นต้น ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติของนางงามหรือบุคคลทั่วไปนั้นอาจจะเริ่มจากการสร้างคุณประโยชน์กับคนกลุ่มเล็กแต่ทำบนพื้นฐานของความเต็มใจ”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามมีจำเป็นต้องมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางสังคมแต่หากสามารถกระทำหรือมีส่วนร่วมได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดีตามทักษะที่ถนัดหรือสนใจ ทั้งระหว่างดำรงตำแหน่งหรือหมดวาระการดำรงตำแหน่ง รวมถึงควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเยาวชน อาทิ การใช้ชีวิต การงาน ครอบครัว แต่นางงามไม่จำเป็นต้องสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ”

จันจิรา จันทรโณม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “ในด้านการมีส่วนร่วมหรือเป็นผู้นำต่อกิจกรรมทางสังคมของนางงามนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจเฉพาะของแต่ละบุคคล แต่นางงามต้องเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนในสังคมเพราะการเป็นอันดับหนึ่งหรือการชนะเลิศของการประกวดนั้นต้องเป็นผู้ที่มีข้อดีน้อยที่สุดหรือใกล้เคียงกับคำว่าสมบูรณ์ได้มากที่สุดในระหว่างการประกวด แต่หลังการประกวดแล้วนางงามจะยึดถือสิ่งนี้เป็นสรณะในการใช้ชีวิตก็ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้น ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติเป็นสิ่งที่นางงามควรปฏิบัติในระหว่างดำรงตำแหน่งเพราะนับเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่นางงามต้องไม่ปฏิบัติตนผิดกรอบศีลธรรมและข้อกฎหมายของประเทศ แต่พอหมดวาระในการดำรงตำแหน่งแล้วการปฏิบัติตนก็ขึ้นอยู่กับเส้นทางชีวิตของนางงามแต่ละบุคคลที่มีวิธีการปฏิบัติตนที่แตกต่างกันออกไป แต่โดยรวมแล้วเวทีการประกวดนางงามเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถสานต่อหรือทำตามโครงการที่ผู้หญิงยุคใหม่สนใจเพื่อสังคม”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ด้านการเป็นผู้นำทางสังคมนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นำทางสังคมแต่หากนางงามบุคคลใดมีความสามารถหรือศักยภาพและกระทำแล้วเกิดความสุขก็นับเป็นสิ่งที่ดี ในฐานะนางงามอาจมีส่วนช่วยสังคมในด้านการมีส่วนร่วมในการโปรโมทผ่านสื่อโซเชียลต่าง ๆ ส่วนในด้านการเป็นต้นแบบที่ดีแก่เยาวชนนั้นนางงามต้องระมัดระวังตนในการประพฤติหรือปฏิบัติตนในทางที่ผิดในทุก ๆ ด้าน เช่น การระมัดระวังคำพูด การระมัดระวังการกระทำ เป็นต้น รวมทั้งการกระทำที่แสดงถึงการชกแจงหรือเชิญชวนบุคคลอื่นไปสู่การประพฤติหรือปฏิบัติในทางที่ผิดแต่ในทางกลับกันหากนางงามสามารถเป็น

แบบอย่างที่ดีให้กับสังคมได้ก็จะได้รับการยอมรับรวมถึงการเป็นต้นแบบหรือการถูกเลียนแบบในแนวทางที่ดีให้กับคนในสังคมโดยเฉพาะเยาวชนอีกด้วย ทั้งนี้ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาตินั้นนางงามควรสร้างคุณประโยชน์ในฐานะพลเมืองและในฐานะนางงามจนกว่าจะหมดสัญญาที่ระบุไว้ในการปฏิบัติหน้าที่ อาทิ การร่วมปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับสภาภาษาไทย โดยตนเองมีความชื่นชอบในการเป็นอาสาสมัครมาตั้งแต่เด็กรวมทั้งยังคงมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์ภัยพิบัติสึนามิและการมีส่วนร่วมในการโปรโมทกิจกรรมอาสาสมัครให้กับผู้ที่ขอความช่วยเหลือมา เป็นต้น”

ไอยวริญท์ วิทยา โอสถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564)
 “นางงามควรมีส่วนร่วมและเป็นผู้นำต่อกิจกรรมทางสังคมแต่ต้องพิจารณาว่าโครงการนั้น ๆ ส่งผลดีต่อสังคมหรือไม่ ตลอดจนพิจารณาตนเองว่ามีความเกี่ยวข้องหรือสามารถขับเคลื่อนโครงการนั้นไปในทิศทางที่ดีได้หรือไม่แล้วจึงตัดสินใจมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคม แต่ถ้าหากมีความชอบหรือแรงบันดาลใจในบางกิจกรรมทางสังคมก็สามารถเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางสังคมนั้น ๆ ได้โดยตนเองตั้งจะเห็นได้จากนางงามบางท่าน ในด้านการเป็นต้นแบบที่ดีต่อเด็กและเยาวชนสำหรับนางงามนั้นมีความสำคัญมาก เพราะนางงามควรเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดีต่อคนในสังคม รวมถึงควรสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติเพราะตำแหน่งที่ได้รับนั้นนำมาซึ่งภารกิจหลักที่ต้องกระทำทั้งในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือสิ้นสุดวาระในการดำรงตำแหน่ง เพราะชื่อของตำแหน่งนั้นจะติดตัวตนเองไปตลอด ฉะนั้นหากสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมได้ก็ควรเข้าไปมีส่วนร่วมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมนั้นจะส่งผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมมากหรือน้อย เช่น การที่ตนเองเป็นจิตอาสาในการเป็นวิทยากรพัฒนาบุคลิกภาพของบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น”

ชุติมา ดุรงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “ในด้านการมีส่วนร่วมและเป็นผู้นำทางสังคมนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจเฉพาะของบุคคล แต่ในระหว่างดำรงตำแหน่งนั้นนางงามต้องแสดงศักยภาพอย่างเต็มที่เพราะประชาชนมักมีความคาดหวังกับนางงามที่ชนะเลิศในการประกวด ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมตามที่กองประกวดกำหนดและสนับสนุน แต่เมื่อหมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้วภารกิจในด้านนี้นางงามจะสานต่อหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับความสนใจเฉพาะ อาทิ ตนเองมีส่วนร่วมในการติดตั้งเครื่องกรองน้ำในชนบทภายใต้ภารกิจของบริษัทที่ตนทำงานอยู่ ในด้านการเป็นต้นแบบที่ดีของเยาวชนและสังคมนั้นนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีตลอดไปโดยเฉพาะในประเด็นคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมอันดี ความกตัญญู และการมีเมตตา ในการดำรงชีวิต แต่โดยเนื้อหาของนางงามที่ชนะเลิศการประกวดนั้นย่อมเป็นผู้

ที่มีคุณสมบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมอันดี อยู่ในตนเองอยู่แล้ว รวมถึงสามารถเป็นผู้ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับสังคมได้อีกด้วย โดยเฉพาะการเป็นต้นแบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาตินั้นเป็นสิ่งที่นางงามพึงกระทำในระหว่างการดำรงตำแหน่งแต่เมื่อหมดวาระในการดำรงตำแหน่งแล้วก็ขึ้นอยู่กับวาระหรือโอกาสของแต่ละบุคคลและที่สำคัญคือนางงามเป็น โฆษกของประเทศชาติที่ไม่ว่าจะกระทำการใดได้ล้วนส่งผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศ”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “การประกวดในเวทีมิสไทยแลนด์เวิลด์มิสโลแกนงามอย่างมีคุณค่า ดังนั้นผู้ที่เข้าร่วมประกวดจะต้องสามารถอุทิศตนเพื่อสังคมได้รวมถึงต้องมีจิตใจที่เสียสละ รวมถึงสามารถเป็นต้นแบบให้กับสาธารณชนได้ โดยในระหว่างดำรงตำแหน่งนั้นตนเองได้มีส่วนช่วยสนับสนุนมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการด้วยการนำเงินค่าตอบแทนที่ได้จากการถ่ายแบบครั้งหนึ่งมอบให้แก่ทางมูลนิธิ อีกทั้งร่วมกิจกรรมการกุศลที่ทางมูลนิธิจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนกลุ่มคนพิการ จนกลายเป็นจุดเริ่มต้นสนับสนุนกลุ่มคนดังกล่าวระหว่างนางงามและผู้ประกอบการในการสนับสนุนกลุ่มคนพิการที่เกิดจากความตั้งใจของนางงาม ทั้งนี้ในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ตนเองได้มีส่วนร่วมในการเป็นจิตอาสาในการสนับสนุนกิจกรรมทางการแพทย์รวมถึงการสนับสนุนทุนด้านอาหารให้กับบุคลากรทางการแพทย์อีกด้วย สำหรับตนเองแม้จะหมดตำแหน่งไปแล้วแต่ยังหาโอกาสทำกิจกรรมเพื่อสังคมเสมอ แต่ทำโดยไม่ได้คาดหวังว่าคนจะจำได้ในฐานะนางงาม สำหรับนางงามที่ตนรู้สึกว่าจะสามารถใช้ความเป็นนางงามทำกิจกรรมเพื่อสังคมได้อย่างดีและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง คือ พีบูม ปนัดดา เป็นคนที่ตนยอมรับจริง ๆ อย่างไม่ถือดีการทำกิจกรรมเพื่อสังคมหลังหมดตำแหน่งไม่ใช่หน้าที่ แต่หากมีโอกาสนางงามก็ควรจะทำตามกำลังและโอกาส”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “นางงามนับเป็นคนของประชาชนและสามารถเป็นผู้ที่ขับเคลื่อนทางสังคมในเชิงบวกได้ตามความถนัดของตนเอง รวมถึงสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน สำหรับตนเองมีความภาคภูมิใจกับการเป็นนางงามมาก จึงพยายามรักษาชื่อเสียงให้ดีที่สุด การทำให้คนเกลียดมันง่าย แต่การรักษาชื่อเสียงให้ทุกคนจำเราในแบบที่ดีเป็นสิ่งที่ทำได้ยากกว่า แต่สมควรทำเพื่อให้คนจดจำและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม นอกจากนั้น นางงามยังต้องสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคม สำหรับตนเองที่เป็นเซฟก็ยังคงทำงานเพื่อสังคม เช่น การสอนให้คนมีอาชีพโดยไม่คิดค่าลงทะเบียนเรียน รวมถึงการแบ่งปันและช่วยเหลือในสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อสังคมในฐานะนางงาม”

สิรินยา บิชอพ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคม แต่นางงามมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคลว่าต้องการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมแบบใดตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ สำหรับตนเองนั้นมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางสังคมอย่างสม่ำเสมอ เช่น กิจกรรม “Don’t tell me how to dress” ที่เกิดขึ้นเมื่อต้นปี 2018 ที่มีกรออกมารณรงค์ให้ผู้หญิงไม่แต่งตัวโป๊เพื่อลดการคุกคามทางเพศ ซึ่งตนเองมองว่ามันสื่อสารผิดกลุ่ม มันไม่ควรเกี่ยวกับการแต่งกายของผู้หญิง แต่ควรสื่อสารกับคนที่คิดจะทำว่าไม่ควรทำแบบนี้ ตนจึงเริ่มต้นทำกิจกรรมโดยจัดนิทรรศกาลชุดที่ผู้หญิงใส่ในวันที่โดนข่มขืน เพื่อตั้งคำถามกับสังคมว่าเรากำลังแก้ปัญหาผิดจุดกันหรือเปล่า ซึ่งมันก็ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวทางสังคมในประเด็นดังกล่าวและเชื่อมต่อไปยังประเด็นทางการศึกษา เพศศึกษา และเด็ก เพราะตนมีความสนใจในประเด็นเหล่านี้มากกว่าประเด็นอื่น ๆ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเมื่อนางงามค้นพบสิ่งที่ตนสนใจ การเข้าไปร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ จะทำให้เกิดประโยชน์มาก เพราะนางงามมาพร้อมกับสื่อ ดังนั้นนางงามจึงสามารถสนับสนุนให้กิจกรรมนั้น ๆ ได้รับความสนใจจากประชาชนและประสบความสำเร็จได้มากขึ้น นอกจากนี้ นางงามจำเป็นต้องเป็นต้นแบบที่ดีให้กับเยาวชนและสังคมเพราะภารกิจของนางงามคือการนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีของตนเองและประเทศ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นนางงามจะต้องสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ในรูปแบบที่ตนถนัดนอกเหนือจากการมีความงามจากภายนอกเพียงอย่างเดียว ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาตินั้นเป็นหนึ่งในภารกิจของนางงามที่ต้องพึงกระทำ เช่น การปฏิบัติหน้าที่ของนางงามได้อย่างดีก็นับเป็นการสร้างคุณประโยชน์อย่างหนึ่ง”

พงศ์ชนก กันกลับ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การช่วยเหลือทางสังคมของนางงามขึ้นอยู่กับโอกาสที่ได้รับและความชอบหรือความถนัดส่วนตัวของนางงาม ส่วนตนสนใจกิจกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับแวดวงกีฬา เช่น การเป็นกระบอกเสียงเพื่อช่วยเหลือนักกีฬาเรื่องรายได้หรือสวัสดิการ เป็นต้น นอกจากนี้ นางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน เช่น การวางตัวที่ดีในสังคม บุคลิกภาพที่ดี รวมถึงการสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติในขณะดำรงตำแหน่งหรือทุกครั้งที่มีโอกาส”

นนธวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นตัวแทนหรือผู้นำทางสังคมของนางงามนั้นขึ้นอยู่กับวาระและโอกาส หากมีหน่วยงานติดต่อเข้ามาและไม่เกินความสามารถนางงามก็ควรมีส่วนร่วม สำหรับตนเองแม้ว่าบทบาทการเป็นนางงามจะสิ้นสุดลงแล้ว แต่ตนเองก็ยังคงเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับสังคมตลอดมา เช่น การเป็นตัวอย่างในการใช้ชีวิตที่มีอิสรภาพในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับโอกาสและเวลา การเคารพตนเองและผู้อื่น การเปิด

โอกาสยอมรับมุมมองของผู้อื่น เป็นต้น ทั้งนี้นางงามอาจต้องดำเนินชีวิตตามที่สังคมคาดหวังในระยะเวลาของการปฏิบัติหน้าที่หรือการดำรงตำแหน่ง แต่เมื่อการดำรงตำแหน่งเสร็จสิ้นนางงามมีสิทธิในการดำเนินชีวิตตามความปรารถนาในฐานะมนุษย์คนหนึ่งในฐานะพลเมืองดี”

พิชานา ดิมศานุกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “นางงามควรเป็นผู้นำทางสังคมและนับเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของนางงาม ส่วนการสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมนางงามควรมีส่วนในการสนับสนุนด้านการศึกษา วัฒนธรรม การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส โดยตนเองนั้นมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเด็กพิเศษร่วมกับมูลนิธิช่วยเหลือเด็กออทิสติกไทยและร่วมบริจาคหนังสือเพื่อมอบให้กับเยาวชน ซึ่งตนได้เริ่มดำเนินการช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมตั้งแต่นั้นเองยังเป็นเด็กและได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกต่อการช่วยเหลือสังคมมาจากครอบครัวจึงกลายเป็นความชอบส่วนตัวมาจนถึงปัจจุบัน และยังมีมุมมองส่วนตัวว่านางงามควรที่จะช่วยเหลือสังคมถึงแม้ว่าไม่ได้อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว เพราะนางงามเป็นผู้มีชื่อเสียง มีโอกาสในการสานต่อกิจกรรมและเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือกับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ นางงามจึงนับว่ามีโอกาสสูงกว่าบุคคลทั่วไปในการทำกิจกรรมที่ดีต่อสังคม”

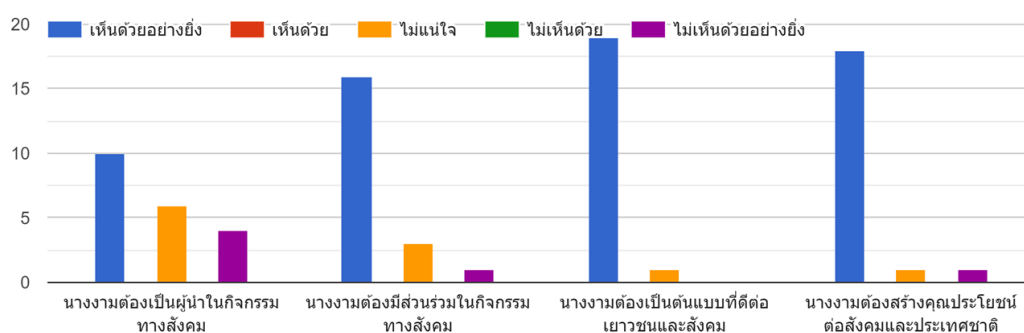
ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามมีจำเป็นต้องเป็นผู้นำทางสังคมแต่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมไปกับกิจกรรมทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างดำรงตำแหน่ง เช่น กิจกรรมที่เสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้หญิง หรือการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้หญิง เป็นต้น แต่เมื่อผ่านพ้นการดำรงตำแหน่งแล้วการมีส่วนร่วมไปกับกิจกรรมดังกล่าวก็ลดลงอันเนื่องมาจากมีนางงามรุ่นอื่น ๆ เข้ามาทดแทน ในด้านการเป็นต้นแบบให้กับสังคมนางงามมีความจำเป็นต้องเป็นต้นแบบให้กับสังคมเพราะคุณค่าของนางงามคือการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้หญิงในสังคม แต่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการนางงามก็ควรนำนางงามมาเป็นตัวลดทอนคุณค่าของผู้หญิงคนอื่น ๆ เช่นกัน เพราะผู้หญิงมีความหลากหลายและผู้หญิงทุกคนไม่ได้สมบูรณ์แบบ เพราะก่อนที่คนคนหนึ่งจะเป็นนางงามได้ต้องผ่านกระบวนการคัดสรรจากกองประกวด ผ่านกิจกรรมเก็บตัวของกองประกวดต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์และค้นหาผู้ที่พร้อมที่จะเป็นนางงาม”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามมีส่วนในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมหรือเป็นผู้นำทางสังคมตามวาระและโอกาสของนางงามแต่ละคน โดยตนเองนั้นมีโอกาสในการเป็นผู้นำในการช่วยเหลือสังคมในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ทั้งนี้องค์การประกวดยังมีบทบาทต่อการเป็นสื่อกลางที่สนับสนุนให้นางงามได้มีโอกาสในการช่วยเหลือสังคมตามความประสงค์ของนางงาม เช่น การแจกถุงยังชีพในช่วงน้ำท่วม การหาเตียงให้กับผู้ป่วยในช่วงในระหว่างการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ นอกจากนี้

แล้วนางงามยังต้องเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชน เช่น เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านหน้าที่การงาน ความสำเร็จ การช่วยเหลือสังคม เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนที่สนใจในด้านนี้ รวมถึงนางงามควรสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางสังคม มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 15

บทบาททางสังคม

ภาพประกอบ 15 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางสังคม

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

นางงามส่วนมากยอมรับว่าการแสดงบทบาททางสังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของการเป็นนางงาม โดยนางงามจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม โดยหากนางงามไม่มีกำลังหรือผู้สนับสนุนที่จะผลักดันให้ทำบทบาทในการเป็นผู้นำในกิจกรรมทางสังคมได้ การมีส่วนร่วมก็ถือว่าเพียงพอ โดยนางงามแต่ละคนอาจมีความถนัด และความสนใจในเรื่องที่แตกต่างกัน ดังนั้น นางงามจึงควรทำกิจกรรมในด้านที่ตนถนัดเป็นภารกิจหลัก และเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับสังคมตามที่มีการร้องขอเข้ามา ด้านการเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม เป็นสิ่งที่นางงามควรทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนางงามถือเป็นบุคคลสาธารณะที่เป็นควรแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม ด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ นางงามเกือบทั้งหมดเชื่อว่าการปฏิบัติภารกิจนางงามโดยการเป็นตัวแทนประเทศไปแข่งขันในระดับนานาชาติ เป็นการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอยู่แล้ว

1.2.6 บทบาททางการเมือง

สาวิณี ปะการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามควรวางตัวเป็นกลางในการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการเมืองเพราะนางงามเป็นบุคคลที่ประชาชนรู้จักและเป็นตัวแทนของคนไทย ดังนั้นการใช้ความคิดเห็นส่วนตัวมากเกินไปจึงอาจจะไม่เหมาะสมควรต้องระมัดระวังในการแสดงความคิดเห็น สำหรับตนเองแล้วไม่มีส่วนขับเคลื่อนทางการเมืองเนื่องจากไม่มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ แต่หากนางงามบางคนมีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ก็สามารมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังคงต้องคำนึงถึงการระมัดระวังตนในการแสดงออกทางความคิดเห็นเช่นกัน เพราะยังมีชื่อเสียงที่ต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่พูดและแสดงออก”

ยลดา รongหานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “การขับเคลื่อนทางการเมืองนับเป็นความชอบส่วนบุคคล ส่วนกิจกรรมทางการเมืองเป็นเรื่องของประชาชนทุกคนโดยตนเองก็มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งในฐานะประชาชน ในบริบทของศิลปิน ดารา ที่ถูกว่าจ้างในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองนั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจส่วนบุคคล”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองนางงามนับเป็นประชาชนคนหนึ่งที่ต้องมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมือง เช่น การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เพื่อขับเคลื่อนระบอบประชาธิปไตย แต่ในด้านการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นนางงามควรมีองค์ความรู้มากเพียงพอจึงจะสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนการเมืองได้ แต่นางงามสามารถแสดงทัศนคติทางการเมืองได้เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ต้องพูดให้มีความสอดคล้องกันอย่างชัดเจน โดยการเป็นนางงามเป็นบุคคลสาธารณะหากนางงามไม่มีความรู้ทางการเมืองที่มากเพียงพอก็สมควรแสดงทัศนคติทางการเมืองเพราะจะนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างประชาชนในประเทศ”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำทางการเมืองนั้นนางงามไม่มีความจำเป็นต้องเป็นผู้นำทางการเมืองแต่หากมีความชอบก็สามารถทำได้เพราะนางงามที่เคยได้รับตำแหน่งบางคนก็ลงสมัครทางการเมือง ทั้งนี้การเป็นนางงามหรือการเป็นบุคคลสาธารณะนั้นมีส่วนในการส่งเสริมหน้าที่ทางการเมืองมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่บุคคลสาธารณะ ในด้านการเป็นผู้ขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นนางงามไม่มีความจำเป็นในการเป็นผู้ขับเคลื่อนทางการเมืองแต่ถ้าหากมีความชอบก็สามารถทำได้เพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล ในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองนั้นนางงามไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมแต่บางภารกิจของนางงามอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองได้ เช่น วันมะเร็งโลกนางงามได้รับหน้าที่ใน

การติดขัดมักผลักดันให้นายกรัฐมนตรี เป็นต้น ทั้งนี้บทบาททางการเมืองกับนางงามเป็นความชอบส่วนบุคคล แต่ความคาดหวังของประชาชนยังมีความคาดหวังให้นางงามไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามควรมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางการเมืองในฐานะพลเมือง อาทิ การเลือกตั้ง รวมถึงการเป็นแบบอย่างต่อการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางการเมือง”

อัครราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “นางงามกับการขับเคลื่อนทางการเมือง นางงามควรมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองเมื่อมีโอกาสเพราะนางงามเป็นกระบอกเสียงให้กับคนในสังคมเสมือนตัวแทนของสังคม รวมถึงเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทางสังคม ในด้านกิจกรรมทางการเมืองนางงามควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในฐานะประชาชนคนหนึ่งตามสิทธิที่ตนได้รับ รวมถึงการมีส่วนร่วมรณรงค์การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผ่านการใช้สื่อสังคมออนไลน์”

สิริธร ลิห์อร่ามวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “นางงามกับการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ถ้านางงามมีความชอบหรือความเชี่ยวชาญก็สามารถขับเคลื่อนทางการเมืองได้ แต่ถ้าหากนางงามไม่มีความรู้ในด้านนั้นแล้วขับเคลื่อนทางการเมืองก็อาจจะส่งผลกระทบต่อเชิงลบมากกว่าเชิงบวกได้ สำหรับตนเองนั้นเคยวิจารณ์ด้านการเมืองแต่เป็นประเด็นที่ตนเองมีความรู้ความเชี่ยวชาญจริง เช่น ในประเด็นเกี่ยวกับยาซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญของตนเอง เป็นต้น ในด้านการมีส่วนร่วมทางกิจกรรมทางการเมืองของนางงามนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสนใจเฉพาะของแต่ละบุคคล”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามมีต้องมีส่วนขับเคลื่อนทางการเมือง แต่ควรมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมือง อาทิ การใช้สิทธิเลือกตั้ง ในฐานะพลเมือง”

จันจิรา จันทรโณม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีบทบาทในการขับเคลื่อนทางการเมืองเพราะขึ้นอยู่กับความชอบและความสนใจของแต่ละบุคคล มีคำกล่าวว่านางงามต้องเป็นกระบอกเสียงหรือ Spoke person นั้นนับเป็นความสนใจเฉพาะของนางงามแต่ละบุคคลที่มีแรงบันดาลใจในด้านนี้ แต่มิใช่นางงามทุกคนจะต้องสามารถเป็นกระบอกเสียงได้เช่นกันเพราะไม่ใช่สิ่งสำคัญของการเป็นนางงาม”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ในด้านการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นในฐานะนางงามไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมต่อการขับเคลื่อนทางการเมืองแต่หากบุคคลใดมีความคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องหรือควรเปลี่ยนก็สามารถมีส่วนร่วมใน

การขับเคลื่อนได้ในฐานะประชาชนพลเมืองบนพื้นฐานของกฎหมาย รวมถึงการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ในปัจจุบันนางงามจะมีผู้ติดตามหรือแฟนคลับจำนวนมากดังนั้นการสื่อสารของนางงามมักจะมีผลกระทบต่อ การขับเคลื่อนแต่นางงามควรกระทำบนพื้นฐานของกรอบกฎหมาย ถึงแม้ว่าข้อกฎหมายบางประการอาจจะไม่ถูกใจแต่ตนเองนั้นจะไม่แสดงความคิดเห็นตราบใดที่ข้อกฎหมายนั้นยังไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองนั้นหากไม่ได้ระบุในสัญญาการเป็นนางงามก็ไม่มี ความจำเป็นที่นางงามต้องมีส่วนร่วม แต่อาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองบางอย่าง อาทิ การโปรโมทให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง”

ไอยวริญท์ ราชยา โสถถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นำทางการเมืองเพราะการเมืองเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก เพราะหากคุณไม่รู้จริงหรือรู้สึกก็ไม่จำเป็นต้องมีบทบาทในด้านนั้นถึงแม้ว่าทุกคนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองแต่ก็มีสิทธิที่จะไม่แสดงความคิดเห็นทางการเมืองหรือเรื่องอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องส่วนบุคคลแต่นางงามควรมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้งเพราะทุกคนควรออกไปใช้สิทธิใช้เสียงของตน ทั้งนี้ประเด็นความแตกต่างของนางงามกับบุคคลทั่วไปต่อกิจกรรมทางการเมืองนั้นนางงามจะมีเสียงที่ดังมากกว่าบุคคลทั่วไปเนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะ”

ชุตติมา ดุรงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามแต่ละบุคคลมีความชอบในด้านที่แตกต่างกันออกไปและการเมืองเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล โดยตนเองไม่ได้มีความชอบหรือความถนัดทางด้านการเมืองจึงมองว่าภารกิจของตนเองไม่มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทด้านดังกล่าว ทั้งนี้ประชาชนไม่ควรคาดหวังเกี่ยวกับการออกมาพูดแสดงจุดยืนต่อสถานการณ์ทางการเมืองของนางงามหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเพราะนับเป็นสิทธิส่วนบุคคล ฉะนั้นนางงามที่ออกมาพูดแสดงจุดยืนต่อสถานการณ์ทางการเมืองควรออกมาพูดด้วยความสมัครใจของตนมิใช่เพราะแรงกดดันจากบุคคลอื่น”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “นางงามไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับบทบาททางการเมือง แต่ประชาชนทุกคนต้องให้ความสำคัญกับการเมือง สังคม และศาสนา ในฐานะพลเมือง ทั้งนี้พลเมืองมีสิทธิมีเสียงตามการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่การสื่อสารในฐานะของบุคคลที่มีชื่อเสียงมีอิทธิพลต่อการขับเคลื่อนทางการเมือง การเมืองเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนดังนั้นการขับเคลื่อนทางด้านนี้ควรมีความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “ด้านการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางการเมือง หากมีโอกาสนางงามควรมีส่วนร่วมทางการเมืองในฐานะนางงามในทิศทางที่ดีหรือในขอบเขตของบทบาทนางงาม เพื่อขับเคลื่อนสังคมไปในทางที่ดีเพราะนางงามคือภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย หากนางงามมีโอกาสในการสื่อสารทางการเมืองนางงามควรพูดในเชิงบวกเพื่อให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุดกับประเทศ รวมถึงการแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้บุคคลอื่นสามารถนำความเห็นของเราไปสานต่อในการพัฒนาได้ ในด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองนางงามต้องใช้สิทธิของตนเองในฐานะพลเมืองหรือในฐานะนางงามเพื่อส่งผลในเชิงบวกต่อสังคม”

สิรินยา บิชอพ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “นางงามไม่จำเป็นต้องมีบทบาททางการเมืองเพราะนับเป็นบทบาทอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นนางงามเพราะนับเป็นขอบเขตของอาชีพทางการเมือง สำหรับด้านการขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคลในฐานะพลเมือง และด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองนางงามก็ไม่มีความสัมพันธ์ต่อสิ่งเหล่านี้ แต่ในปัจจุบันกระแสของการเมืองเริ่มมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการประกวดหรือการตอบคำถามเพื่อแสดงจุดยืนด้านการเมืองที่ชัดเจน ดังนั้นนางงามจึงต้องมีการเตรียมตัวในระดับหนึ่งในการรับมือกับประเด็นดังกล่าว”

พงศ์ชนก กันกลับ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามไม่ได้สัมพันธ์กับการเป็นผู้นำ การขับเคลื่อน หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมือง ตนมองว่าการตัดสินใจเป็นผู้นำหรือผู้ขับเคลื่อนทางการเมืองขึ้นอยู่กับทักษะเฉพาะ ความสนใจเฉพาะ ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ของนางงามแต่ละบุคคล หากนางงามเลือกที่จะแสดงจุดยืนอาจได้รับผลกระทบมากกว่าบุคคลทั่วไป เนื่องจากเป็นบุคคลสาธารณะ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาให้มาก”

นันทวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองแต่มิใช่การแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูดที่รุนแรงหรือก้าวร้าว นางงามควรมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมือง และควรแสดงจุดยืนเมื่อไม่เห็นด้วยกับบางสิ่ง เพราะเสียงของเราดังกว่าคนทั่วไป แต่ควรมีวิธีการแสดงออกอย่างมีหลักการและเหตุผล ส่วนการเป็นผู้นำทางการเมืองขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคลหรือโอกาสของนางงามแต่ละบุคคล แต่นางงามควรมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองรวมถึงบุคคลทั่วไปด้วย เช่น การเลือกตั้ง นับเป็นหน้าที่ของทุกคนบนพื้นฐานของการใช้สิทธิส่วนบุคคล”

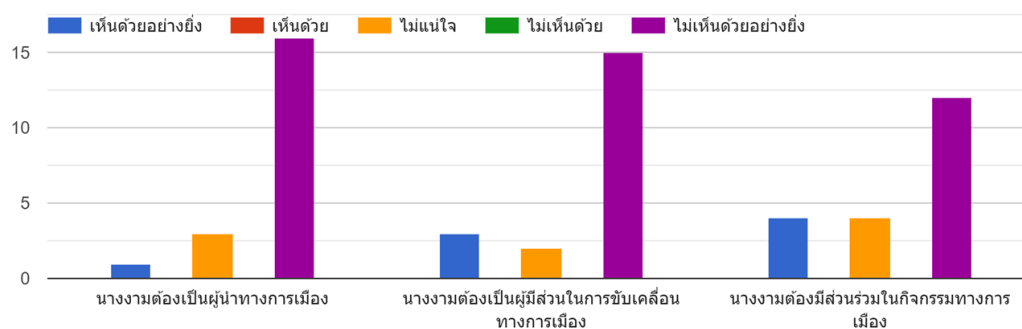
พิชาภา ลิมศนุกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นำทางการเมืองหรือมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองเช่นเดียวกับการเป็นผู้นำทางศาสนา เพราะเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับความปรารถนาส่วนบุคคล แต่หากเป็นผู้ที่มีความรู้และสนใจในด้านนี้ ก็สามารถทำได้เต็มที่เพื่อใช้เสียงของตนเองให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด แต่ในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองนั้นนับเป็นสิ่งที่ดีเพราะทุกคนมีสิทธิมีเสียงที่สามารถแสดงออกซึ่งความคิดเห็นได้”

ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามมีความเกี่ยวข้องกับการเมืองมายาวนานตั้งแต่ในอดีต และไม่ใช้แค่ในประเทศแต่เกี่ยวพันในระดับสากล โดยจะมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับบริบทของพื้นที่ การเป็นนางงามเป็นสัญลักษณ์ของประเทศทำให้การประกวดนางงามอาจกลายเป็นเครื่องมือของการให้เกียรติในเชิงการเมืองเพื่อสร้างสัมพันธไมตรีจากประเทศผู้จัดการประกวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยก่อนนางงามจะถูกจับตามองจากคนในสังคมอย่างมาก ทำให้อาจเข้าไปมีความเกี่ยวพันกับนักการเมืองหรือบุคคลสำคัญของประเทศเพื่อเสริมบารมี ตรงนี้ถือเป็นบทบาททางอ้อม อย่างไรก็ตามนางงามถูกใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ให้ภาครัฐมาตั้งแต่อดีต ดังนั้นนางงามจึงไม่มีหน้าที่ต่อการขับเคลื่อนทางการเมือง แต่ในยุคปัจจุบันหากเป็นความสนใจส่วนบุคคลก็สามารถทำได้ ตลอดจนนางงามไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองเพราะการเมืองเป็นสิทธิส่วนบุคคล”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “เนื่องจากประเทศไทยปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยดังนั้นจึงไม่สามารถบังคับใครให้เป็นผู้นำหรือผู้ตามทางการเมืองได้ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้น ๆ ต่อการมีสิทธิหรือมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองโดยนางงามไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นำทางการเมือง เช่น เป็นนางงามแล้วต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความชอบส่วนตัวของแต่ละบุคคล แต่นางงามมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองเนื่องจากการมีสิทธิหรือมีเสียงมากกว่าผู้อื่น รวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เช่น การออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และการให้ความสนใจต่อการเมือง”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 16

บทบาททางการเมือง

ภาพประกอบ 16 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางการเมือง

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยนางงามส่วนมากมองว่าการเมืองเป็นเรื่องส่วนบุคคลและไม่ได้สัมพันธ์โดยตรงกับความเป็นนางงาม อย่างไรก็ตาม ในฐานะประชาชนคนไทยภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ทุกคนควรสนใจเรื่องการเมือง ประชาชนไทยมีสิทธิหน้าที่ที่จะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการแสดงความคิดเห็นและการขับเคลื่อนทางการเมืองเป็นเสรีภาพที่นางงามจะแสดงออกหรือไม่ก็ได้ แต่นางงามส่วนมากมองว่า หากนางงามไม่ได้มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องดังกล่าว ก็ไม่ควรแสดงออกในด้านนี้ในสาธารณะ เพราะความมีชื่อเสียงย่อมส่งผลต่อความคิดของคนส่วนมาก แต่หากมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ หรือมีความสนใจและศึกษาเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง การขับเคลื่อนทางการเมือง หรือแม้แต่การเป็นผู้นำทางการเมืองก็เป็นสิ่งที่นางงามสามารถทำได้

1.2.7 บทบาททางสื่อมวลชน

สาวิณี ปะการะนัง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามควรมีมารยาทในการใช้สื่อรวมถึงมารยาทต่อสื่อมวลชน เนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะและเป็นแบบอย่างที่เขาวิชชจับตามองจึงต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี อีกทั้งนางงามควรมีความสามารถในการใช้สื่อ หากสามารถทำได้นับเป็นสิ่งที่ดีในการเข้าถึงกลุ่มคนที่มากขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่น ในอดีตความสามารถในการใช้สื่ออาจไม่ใช่เงื่อนไขที่สำคัญมาก แต่ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปหากนางงามทำได้ก็จะดี”

ยลดา รongหานาม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ธันวาคม 2564) “นางงามจำเป็นต้องใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมและกฎหมายโดยควรใช้สื่อให้เป็นประโยชน์มากที่สุด และควรเป็นแบบอย่างหากยังอยู่ในพื้นที่สื่อ สำหรับตนเองใช้สื่อแบบส่วนตัวมากกว่าเป็นสาธารณะ ส่วนมากใช้เพื่อการระดมสมองในกลุ่มเพื่อนเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหา อีกทั้งนางงามควรมีมารยาทต่อการใช้สื่อโดยการไตร่ตรองความคิดก่อนการโพสต์หรือแชร์เนื้อหาลงบนพื้นที่สื่อเพราะปัจจุบันสื่อสามารถเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็ว และไม่สามารถกลับไปแก้ไขได้ สำหรับมารยาทต่อสื่อมวลชนนั้นควรมีมารยาทกับผู้ที่มีการมาทักกับเราเท่านั้น นางงามสามารถตอบโต้ได้อย่างสุภาพ”

อรอนงค์ ปัญญาวงศ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2565) “การใช้สื่อกับนางงามมีความเกี่ยวข้องกันเพราะสื่อเป็นกระบอกเสียงในการประชาสัมพันธ์ภารกิจของนางงาม โดยตนเองนั้นใช้สื่อเพื่อนำเสนอตนเองในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ เพื่อนำเสนอความเคลื่อนไหวให้กับแฟนคลับและผู้ติดตามตนเอง โดยจะระมัดระวังเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์หรือการแสดงกิจกรรมมารยาทที่ไม่พึงประสงค์ต่อสาธารณะชนผ่านสื่อออนไลน์ ทั้งนี้บุคคลสาธารณะต้องตระหนักถึงสิ่งที่พึงกระทำและสิ่งที่ไม่ควรกระทำบนช่องทางออนไลน์เพราะสื่อเหล่านี้สามารถเข้าถึงสาธารณะชนได้อย่างรวดเร็ว ในด้านมารยาทต่อสื่อมวลชนนางงามควรปฏิบัติตนบนพื้นฐานการมีมารยาทที่ดีต่อสื่อมวลชนแต่หากกรณีสื่อมวลชนล้ำเส้นนางงามก็สามารถแสดงความคิดเห็นด้วยได้บนพื้นฐานของวุฒิภาวะในการแก้ไขปัญหาที่ดีไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และด้านการประยุกต์ใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินั้นนางงามควรมีความสามารถในด้านการใช้สื่อโดยการศึกษาหาความรู้เพื่อเปิดมุมมองและรับข้อมูลข่าวสารและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน”

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ตุลาคม 2564) “ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อถ้าหากนางงามสามารถทำได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี แต่สำหรับตนเองแล้วได้ใช้สื่อในการแสดงความคิดเห็นทางด้านมุมมองทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการเป็นนางงาม เน้นการเปิดพื้นที่ให้บุคคลทั่วไปร่วมเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือเผยแพร่ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและทบทวนข้อเท็จจริงแหล่งข่าวก่อนตัดสินใจเชื่อ อีกทั้งการใช้สื่อผู้ใช้สื่อต้องสามารถยอมรับผลกระทบให้ได้ นางงามไม่ควรใช้คำพูดที่หยาบคายออกสื่อและควรใช้สื่ออย่างระมัดระวัง รวมถึงการมีมารยาทต่อสื่อมวลชนด้วยเพราะนางงามกับสื่อเปรียบเสมือนน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า ในด้านการประยุกต์สื่อเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ของชาตินั้นจำเป็นที่ควรกระทำ เช่นเป็นธิดากล้วยตากก็ควรใช้สื่อโซเชียลในการประชาสัมพันธ์กล้วยตาก เป็นต้น ฉะนั้นนางงามควรระมัดระวังการใช้สื่อให้มาก และถ้าหากใครอยากเป็นนางงามก็ยิ่งควรระวังการใช้สื่อให้มากกว่า

เพราะเวทีการประกวดตรวจสอบประวัติการใช้สื่อของคุณด้วย จะเห็นได้จากนางงามบางคนถูกปลดจากตำแหน่งเพราะเกิดจากการใช้สื่อที่ไม่สร้างสรรค์”

กฤษฎกร หอมบุญญาศักดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “ใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้สื่ออย่างระมัดระวัง เช่น ไม่พิมพ์คำหยาบคาย การโพสต์หรือแชร์ภาพที่แสดงถึงความรุนแรง ด้านมารยาทการใช้สื่อนางงามควรมีมารยาทการใช้สื่ออย่างยิ่งเนื่องจากสื่อสังคมเป็นพื้นที่สาธารณะ อาทิ การสร้างความเดือดร้อนจากสิ่งที่ตนเองเผยแพร่ ทั้งนี้นางงามควรมีมารยาทต่อสื่อมวลชนแต่ไม่จำเป็นต้องมีมารยาทต่อสื่อมวลชนกรณีที่สื่อมวลชนบุคคลนั้นขาดมารยาทที่ดีกับนางงาม อาทิ มารยาทในการถามคำถามของสื่อมวลชนต่อนางงาม ในด้านการประยุกต์สื่อของนางงามเพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรมนั้นหากสามารถกระทำได้นับเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่จำเป็นหากนางงามบุคคลใดไม่สามารถกระทำได้เพราะทักษะการใช้สื่อของแต่ละบุคคลมีความสามารถและทักษะที่แตกต่างกันออกไป”

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “การใช้สื่อสังคมออนไลน์นางงามต้องไตร่ตรองมากกว่าบุคคลทั่วไปก่อนที่จะโพสต์ในสื่อสังคมออนไลน์และระมัดระวังเกี่ยวกับการโพสต์ในสิ่งที่อ่อนไหวหรือไม่เหมาะสม โดยตนเองมีวัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคมรวมถึงการเก็บภาพความทรงจำของตนเอง ตนเองมีส่วนในการขับเคลื่อนทางสังคมในด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์โดยการพูดสอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับผลกระทบหรือปัญหาทางสังคมที่เกิดจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่ถูกต้องตามกรอบจริยธรรม ทุกคนควรมีมารยาทในการใช้สื่อ อาทิ การแสดงความเห็นที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้อื่น ในด้านมารยาทต่อสื่อมวลชนนางงามควรมีมารยาทต่อสื่อมวลชนโดยการระมัดระวังในการพูดและการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์นางงามต้องสามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดีเพื่อชี้นำสังคมในทิศทางที่ดี”

สิริธร ลีห่อร่วมวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 ธันวาคม 2564) “นางงามควรใช้สื่อให้ถูกต้องตามกรอบจริยธรรมและกฎหมาย เช่น การตรวจสอบข้อความก่อนโพสต์ในโซเชียลมีเดียว่าผิดกฎหมายหรือศีลธรรมหรือไม่ รวมถึงข้อความนั้นกระทบกระทั่งบุคคลอื่นหรือไม่ รวมถึงนางงามควรมีมารยาทในการใช้สื่อด้วยกล่าวคือต้องคำนึงถึงผู้อื่นหรือการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ทั้งนี้นางงามต้องมีมารยาทการใช้สื่อมากกว่าบุคคลทั่วไปเพราะหากเกิดผลกระทบในเชิงลบนางงามอาจได้รับความสูญเสียมากกว่าบุคคลทั่วไป ในด้านการมีมารยาทต่อสื่อมวลชนนั้นหากสื่อไม่มีมารยาทกับนางงามก่อนนางงามก็ควรตอบโต้ได้เพื่อป้องกันตนเองสำหรับด้านการใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาตินั้นหากนางงามสามารถ

กระทำได้นับเป็นผลดีต่อตัวนางงาม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเป็นนางงามว่า เพื่อสิ่งใดเพราะหากนางงามต้องการมีชื่อเสียงในวงการบันเทิงการใช้สื่อสำหรับนางงามก็มีความจำเป็นแต่หากเป็นนางงามแล้วกลับไปทำงานประจำการใช้สื่อสำหรับนางงามนั้นก็ไม่จำเป็น การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมเอกลักษณ์ของชาติไม่ใช่หน้าที่หลักของนางงามแต่เป็นความสนใจพิเศษของนางงามแต่ละบุคคล แต่ตนเองมีความชอบในวัฒนธรรมจึงใช้สื่อในการเผยแพร่ วัฒนธรรมของชาติและนางงามนับเป็นต้นแบบของสังคม ทั้งนี้วงการนางงามยังมีส่วนในการ สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศและศักยภาพของกลุ่ม LGBTQ เช่น การมีส่วนร่วมในการทำชุด ประจำชาติในการเข้าร่วมประกวดเวทีระดับนานาชาติของตนซึ่งมาจากฝีมือการตัดเย็บของกลุ่ม LGBTQ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและส่งผลให้เขาเหล่านั้นได้เห็นคุณค่าของตนเอง เป็นต้น”

กุลธิดา เย็นประเสริฐ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 ธันวาคม 2564) “นางงามควร ใช้สื่อบนกรอบจริยธรรมและกฎหมาย ในอดีตขณะที่ตนดำรงตำแหน่งนั้นมิได้มีสื่อมากมายแจกเช่น ปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันมีสื่อมากยิ่งขึ้น อาทิ สื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้นนางงามควรใช้สื่ออย่าง ระมัดระวังโดยเฉพาะการพิมพ์ข้อความ รวมถึงการมีมารยาทในการใช้สื่อและมีมารยาทต่อ สื่อมวลชน เพราะการใช้สื่อโดยไร้มารยาทอาจมีผลทางกฎหมายได้ ทั้งนี้การประยุกต์สื่อในการ เผยแพร่วัฒนธรรมของชาติมีความจำเป็นมากเพราะสื่อเป็นตัวกลางในการใช้เป็นเครื่องมือ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของประเทศชาติ”

จันจิรา จันทรโธม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 ธันวาคม 2564) “การใช้สื่อ โดยเฉพาะสื่อที่เผยแพร่ข้อมูลในระยะยาวนั้นต้องใช้สื่ออย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง อาทิ สื่อออนไลน์ เป็นต้น เพราะการใช้สื่อที่ไม่เหมาะสมจะตามมาด้วยปัญหาอย่างที่เห็นกันอย่างแพร่หลายใน ปัจจุบัน ดังนั้นจึงควรใช้สื่อด้วยความเหมาะสมกล่าวคือไม่พาดพิงใคร ไม่ใส่ร้ายใคร และไม่ทำให้ ตนเองเดือดร้อน ทั้งนี้นางงามต้องมีมารยาทต่อสื่อมวลชน อาทิ การพูดต่อสื่อมวลชนต้องมีการ เตรียมการพูดล่วงหน้าเพราะต้องพูดโดยใช้เนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้รับฟัง ในปัจจุบันนางงามยังต้อง สามารถใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศด้วยเพราะสื่อมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสามารถสร้างกระแสให้กับนางงามบุคคลนั้นด้วย”

ชนันภรณ์ รสจันทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 ธันวาคม 2564) “นางงามควรใช้ สื่อตามกรอบจริยธรรมและข้อกฎหมายโดยควรคำนึงถึง การใช้เนื้อหา การใช้ภาษา รวมถึงการขอ อนุญาตหรือความสมัครใจก่อนแท็กภาพหรือข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ก่อนการเผยแพร่ อีกทั้ง การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนการเผยแพร่ ส่วนมารยาทในการใช้สื่อของนางงามนั้นก็

นับเป็นสิ่งที่ควรกระทำสำหรับนางงามเพราะนางงามมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบทางพฤติกรรมจึงควรเป็นแบบอย่างให้กับคนในสังคม รวมถึงการมีมารยาทกับสื่อมวลชนอีกด้วย”

ไอยวริญท์ ราชยา โอสถานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2564) “นางงามควรเป็นแบบอย่างในการใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมและกฎหมายของสังคมเพราะนางงามหรือผู้ที่มีชื่อเสียงมักจะมีเสียงที่ดังมากกว่าบุคคลทั่วไปฉะนั้นควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่น เช่น การโพสต์ในโซเชียลมีเดียควรไตร่ตรองความถูกต้องก่อน การไม่พาดพิง กล่าวหา หรือละเมิดบุคคลอื่น กาลเทศะ การไม่เผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่น ในด้านมายาทการใช้สื่อและมารยาทต่อสื่อมวลชน เนื่องจากนางงามเป็นบุคคลสาธารณะจึงควรใช้สื่อและมีมารยาทต่อสื่อมวลชนและการใช้สื่อนั้นนางงามต้องมีความระมัดระวังในการใช้สื่อมากกว่าบุคคลทั่วไปเพราะนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับทุกคน ทั้งนี้นางงามที่มีบุคลิกภาพเฉพาะในการแสดงพฤติกรรมที่ห้าวหรือตลกนั้นสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมเหล่านี้ได้แต่ควรถูกกาลเทศะและควรระมัดระวังการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสื่อมวลชน ในด้านการประยุกต์สื่อเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ของชาตินั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนางงามที่กำลังดำรงตำแหน่งหรือกำลังเข้าร่วมประกวดในระดับโลกเพราะปัจจุบันโซเชียลมีเดียมีอิทธิพลเป็นอย่างมาก”

ชุติมา ดุรงค์เดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “นางงามนับเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีความรู้สึกรัก โลก โกรธ หลง ดังนั้นนางงามก็มีโอกาสที่จะสามารถประพัตติผิดหลักศีลธรรมหรือจรรยาบรรณในการใช้สื่อไปบ้าง เช่นเดียวกับตนเองในอดีตที่เคยใช้สื่อในการนำเสนอความรู้สึกส่วนตัวแต่ในปัจจุบันเมื่อวุฒิภาวะที่มากขึ้นส่งผลต่อการตระหนักรู้ในการใช้สื่อมากยิ่งขึ้นจึงพึงระวังในการใช้สื่อโซเชียลในการนำเสนอความรู้สึกส่วนตัวและใช้สื่อโซเชียลเพื่อการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านธุรกิจทั้งของตนเองและผู้อื่น ในด้านมารยาทในการสื่อนั้นนางงามไม่ควรด่าทอตลอดจนการคุกคามผู้อื่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของสถานการณ์การสื่อสารทางสื่อโซเชียลด้วย ในด้านมารยาทต่อสื่อมวลชนนั้นนางงามต้องมีมารยาทต่อสื่อมวลชนและผู้อื่น แต่ในกรณีที่สื่อมวลชนไม่มีมารยาทต่อนางงามนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของแต่ละบุคคล ในด้านการประยุกต์ใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินับเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนางงามยุคใหม่ที่ต้องมีความสามารถในการใช้สื่อทุกช่องทางเพื่อการประชาสัมพันธ์ตามวาระและโอกาสที่เหมาะสม”

ปานณเลขา ว่านม่วง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มกราคม 2565) “ตนเองใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบอาชีพ บนช่องทางเฟสบุ๊ก โดยมักจะระมัดระวังด้านการใช้สื่อในเชิงลบ เช่น การโพสต์ข้อความที่ไม่สุภาพ หรือการโพสระบายอารมณ์ หรือการ

โพสต์ต่อว่าผู้อื่น เป็นต้น เพราะนางงามเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงควรวางตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคมนับเป็นหนึ่งในหน้าที่ที่นางงามต้องรับผิดชอบและพึงกระทำ ทั้งนี้ในด้านการมีมารยาทต่อสื่อมวลชนนางงามต้องมีมารยาทกับทุกคนและให้เกียรติกับสื่อมวลชนและควรแสดงออกในพฤติกรรมที่ดีต่อสื่อมวลชน”

ชนากานต์ ชัยศรี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 31 ธันวาคม 2564) “ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อโดยเฉพาะการสื่อสารทางการพูดที่ต้องมาจากการไตร่ตรองก่อนพูดหรือก่อนแสดงออกทางความรู้สึก รวมถึงการแสดงความคิดเห็นบนสื่อสังคมออนไลน์ที่นางงามควรตระหนักและระมัดระวังในการแสดงความคิดเห็น อาทิ การด่าทอที่เสียหาย เป็นต้น เพราะนางงามนับเป็นแบบอย่างกับเยาวชน ดังนั้นจึงไม่ควรแสดงในสิ่งที่ไม่ควรหรือไม่เหมาะสม ด้านการมีมารยาทต่อสื่อมวลชนนางงามต้องมีมารยาทต่อสื่อมวลชนเพราะเสมือนกับน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่าที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและให้เกียรติกันในการดำเนินภารกิจต่าง ๆ ร่วมกัน ในด้านการประยุกต์ใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ นางงามต้องสามารถเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับตนเองและกลุ่มเป้าหมายที่ตนเองต้องการสื่อสารข้อความออกไปเพราะสื่อสังคมมีหลากหลายช่องทาง ดังนั้นในปัจจุบันการใช้สื่อของตนเองต้องใช้อย่างระมัดระวังเพราะถ้าใช้ในเชิงลบก็อาจจะส่งผลกระทบในเชิงลบต่อตัวผู้ใช้สื่อได้”

สิรินยา บิชอป (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 ตุลาคม 2564) “นางงามควรเป็นต้นแบบในการใช้สื่อ เพราะสื่อกับอาชีพนางงามเป็นสิ่งที่ควบคู่ไปด้วยกันโดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นจึงควรดำเนินบนพื้นฐานของกฎหมายและกรอบจริยธรรม โดยส่วนตัวตนจะพิจารณาความถูกต้องเป็นหลัก สิ่งที่ตนจะโพสต์จะต้องมีจุดประสงค์บางอย่าง คือ ต้องให้ความรู้ (educate) ต้องสร้างผลกระทบเชิงบวก (Impact) หรือต้องให้ความบันเทิง (entertain) นอกจากนี้ ตนจะหลีกเลี่ยงการโพสต์ที่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อผู้อื่น การแชร์ข่าวที่บิดเบือนความเป็นจริง ตลอดจนสิ่งที่บั่นทอนความรู้สึกหรือเหยียดหยามผู้อื่นอีกด้วย เพราะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ทั้งนี้นางงามควรมีมารยาทในการใช้สื่อและสื่อมวลชนอีกด้วยการให้เกียรติซึ่งกันและกันหรือพูดอย่างมีเหตุผลนับเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ ตลอดจนการใช้สื่อโซเชียลมีเดีย นับเป็นอีกหนึ่งทักษะจำเป็นที่นางงามควรมีเพื่อนำเสนอตนเอง”

พงศ์ชนก กันกลับ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “นางงามควรมีจรรยาบรรณต่อการใช้สื่อ ส่วนตัวระมัดระวังเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ และการลงรูปที่โชว์เนื้อหนังมากเกินไป เพราะตนมองว่าในปัจจุบันมีคนลงรูปลักษณะดังกล่าวเพื่อแลกกับการมีจำนวนผู้ติดตาม ตนเชื่อว่าผู้หญิงสามารถมีคุณค่าได้โดยไม่ต้องแลกกับอะไรแบบนั้น นอกจากนี้

นางงามควรมีมารยาทต่อสื่อมวลชน รวมถึงการนำเสนอภาพลักษณ์ของตนผ่านสื่ออย่างมีคุณค่า อีกทั้งนางงามยังควรใช้สื่อในการนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ”

นนทวรรณ ทองเหลือง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามจำเป็นต้องใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมและกฎหมายรวมถึงบุคคลทั่วไปด้วย แต่นางงามเป็นบุคคลที่ถูกจับตามองฉะนั้นจึงมีความจำเป็นต้องใช้สื่อเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี เพราะส่งผลต่อเยาวชน ส่วนการมีมารยาทที่ดีต่อสื่อมวลชนนางงามและทุกคนควรปฏิบัติตนเป็นคนดีต่อสื่อมวลชนเพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานทางสังคม เช่น การดำรงส่วนตัวในสื่อสาธารณะและการแสดงความคิดเห็นในเชิงลบในพื้นที่สื่อส่วนตัวของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เป็นต้น ส่วนการประยุกต์ใช้สื่อและการเผยแพร่สื่อในฐานะนางงามนั้นขึ้นอยู่กับบริบทของนางงามที่ได้รับตำแหน่งแต่ละปี แต่หากดำรงตำแหน่งอยู่ก็ควรมีความสามารถด้านนี้”

พิชานา ลิ้มศุภกาญจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 ตุลาคม 2564) “การเป็นนางงามควรใช้สื่อให้ถูกต้องตามกฎระเบียบ กฎหมายและจริยธรรม เพราะสื่อมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดของผู้อื่น เช่นเดียวกับนางงามที่มีอิทธิพลต่อการโน้มน้ำหนักความคิดของผู้อื่น ฉะนั้นนางงามควรใช้สื่ออย่างถูกต้องและระมัดระวังมากที่สุด เช่น การไม่โพสต์ข้อความที่ไม่เป็นความจริง การโพสต์ข้อความที่เป็นอันตราย เป็นต้น สำหรับตนให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลที่ต้องการ ทำให้เกียรติผู้อื่น และการมีทัศนคติเชิงบวก นอกจากนั้น นางงามควรปฏิบัติตนให้ดีต่อนักข่าว เพราะนักข่าวก็นับว่าเป็นผู้ที่กำลังปฏิบัติภารกิจเช่นเดียวกันกับนางงามในการสัมภาษณ์นางงาม และนางงามมีความจำเป็นในการประยุกต์สื่อต่าง ๆ ในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติและความรู้อีกด้วย”

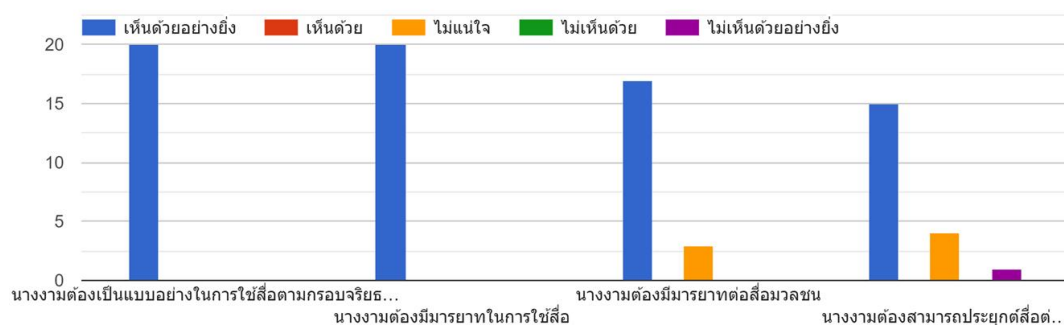
ญาดา เทพนม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 6 มกราคม 2565) “ประชาชนทุกคนควรใช้สื่อบนพื้นฐานของศีลธรรมและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ตลอดจนละเมิดกฎหมาย ทั้งนี้นางงามเป็นผู้ที่ถูกจับตามองจึงจำเป็นต้องมีวิจารณญาณในการใช้สื่อมากกว่าประชาชนทั่วไป สำหรับตนเองแล้วนั้นใช้สื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้และส่งเสริมภาพลักษณ์ของตนเอง โดยมีกมระมัดระวังเรื่องการละเมิดกฎหมายและขัดต่อหลักจริยธรรม รองลงมาคือการไม่ปล่อยให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองเผยแพร่มากเกินไป ทั้งนี้นางงามต้องมีมารยาทในการใช้สื่อ เช่น ไม่ใช้วาจาหรือการกระทำที่สื่อในทางที่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีเผยแพร่ออกสื่อ เป็นต้น ดังนั้นการใช้สื่อของนางงามจะมีบรรทัดฐานของสังคมในช่วงเวลาขณะนั้นเป็นตัวตัดสินว่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่ ดังนั้นนางงามควรใช้สื่อที่ถูกต้องตามกาลเทศะ”

สุภาพร มะลิซ้อน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 ตุลาคม 2564) “บทบาททางสื่อมวลชน การใช้สื่อเป็นเสมือนดาบสองคม ไม่ว่าจะการพิมพ์หรือโพสต์ข้อความใดได้แสดงถึงทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้การใช้สื่ออย่างเป็นทางการนั้นมีส่วนสำคัญเพราะในปัจจุบันทุกคนสามารถเข้าถึงสื่อได้โดยง่าย เช่น การนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยว โดยตนเองนั้นจะใช้สื่อเพื่อประโยชน์ เช่น การศึกษาหาข้อมูล การค้าขาย แต่โดยส่วนตัวตนเองจะไม่ใช้สื่อเพื่อระบายความรู้สึก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นนางงามและบุคคลทั่วไปควรใช้สื่ออย่างระมัดระวัง โดยคำนึงถึงข้อควรระวังในการใช้สื่อ เช่น การโพสต์ที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจของตนเองและผู้อื่น การแชร์หรือโพสต์เกี่ยวกับความรุนแรง รวมถึงการไตร่ตรองความจริงเท็จของข่าวต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วนางงามจำเป็นต้องมีมารยาทในการใช้สื่อและมารยาทที่ดีต่อสื่อมวลชน เนื่องจากนางงามทำงานอยู่ในวงการบินที่ตึงตังพาดพิงซึ่งกันและกันกับสื่อมวลชน จึงควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน คุยกันด้วยเหตุและผลนับเป็นสิ่งที่สำคัญ รวมถึงนางงามมีความจำเป็นในการประยุกต์สื่อในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติด้วยความภาคภูมิใจ”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 17

บทบาททางสื่อมวลชน

ภาพประกอบ 17 แสดงภาพการศึกษาบทบาทของนางงาม ด้านบทบาททางสื่อมวลชน

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยนางงามส่วนมากยอมรับว่าบทบาททางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม นางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อ ควรคำนึงถึงการโพสต์ข้อ

ความเป็นจริง ไม่กระทบต่อความรู้สึกของคนหนุ่มมาก หรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ตลอดจนนางงามควรใช้สื่ออย่างมีมารยาท ไม่ใช่ถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง นอกจากนี้ นางงามในยุคปัจจุบันยังควรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อช่วยในการปฏิบัติภารกิจและการสื่อสารกับคนในสังคมอีกด้วย

2. การศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

2.2 ข้อมูลด้านบทบาทนางงามต่อสังคมไทย

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม จำนวน 9 คน ดังต่อไปนี้

2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงามระดับประเทศ จำนวน 3 คน ได้แก่

- นันทนภัทร เจริญธรรม

ผู้เชี่ยวชาญการประกวดนางงาม และกรรมการตัดสินเวทีต่าง ๆ กว่า 1000 เวที

ผู้ดูแลเวทีประกวด-จัดการประกวดนับไม่ถ้วน

ผู้ถือลิขสิทธิ์เวทีประกวดต่างประเทศอีกจำนวนหนึ่ง

เจ้าของผลงานพ็อกเก็ตบุ๊กสาวงามสาวมงกุฏ

เจ้าของผลงานพ็อกเก็ตบุ๊ก Miss Universe 2005 in Bangkok

เจ้าของผลงานพ็อกเก็ตบุ๊กวินทุกเว (ที)

- อติศร สุคดี

ผู้อำนวยการกองประกวดนางสาวเชียงใหม่

ประธานกรรมการบริหารบริษัทในเครือเอ็มกรุ๊ป

ผู้จัดการประกวดนางสาวไทย 2562-2563

- ภาคินัย กาญจนัมพะ

ผู้ก่อตั้งสื่อและแอดมินเพจนางงาม 18มงกุฏ (The18crowns)

2.1.2 ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม จำนวน 6 คน ได้แก่

- อรจิรา ศิริมงคล (สถาบันครอบครัวและสถาบันสังคม)
นายกเหล่ากาชาดจังหวัดนครราชสีมา
ประธานแม่บ้านมหาดไทยจังหวัดนครราชสีมา
ผู้ติดตามการประกวดนางงาม
- สุธเมธ ชัยโรสง (สถาบันการศึกษา)
รองหัวหน้าภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มีผลงานวิชาการ เรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ความเป็นชาติของกลุ่มแฟนคลับ
นางงาม : ศึกษากรณีแฟนคลับชายรักชายต่อการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์
- บุญสืบ ขลิบเพ็ง (สถาบันศาสนาและวัฒนธรรม)
ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ กระทรวงวัฒนธรรม
ผู้ดูแลโครงการประกวดกุลสตรีศรีรัตนโกสินทร์
- ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (สถาบันอาชีพ)
กรรมการผู้จัดการ บริษัท นครชัย ทเวนตีวัน จำกัด
กรรมการที่ปรึกษาหอการค้าจังหวัดนครราชสีมา ปีบริหาร 2564
คณะอนุกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ จังหวัดนครราชสีมา
ที่ปรึกษาสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา
ผู้ติดตามการประกวดนางงาม
- ธัญวิวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ (สถาบันการเมือง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
อดีตผู้ออกแบบการแสดงและสอนบุคลิกภาพ การประกวดนางสาวไทย (itv)
อดีตกรรมการตัดสินการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์
ผู้จัดการประกวดความหลากหลายทางเพศ เวทีนารีกระจ่าง
- รัชกฤต ทองเนียม (สถาบันสื่อมวลชน)
ผู้จัดการส่วนบริหารศิลป์ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
และอดีตผู้จัดการกองประกวดนางสาวไทย

2.2 ข้อมูลด้านทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม จำนวน 9 คน โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับบทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา บทบาททางศาสนา บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม บทบาททางการเมือง และบทบาททางสื่อมวลชน ดังต่อไปนี้

2.2.1 บทบาททางครอบครัว

นันทน์ภัทร เจริญจิตรธรรม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดีนั้นมิได้เฉพาะเพียงนางงามอย่างเดียว ทุกคนก็ต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่เช่นกัน แต่การเป็นนางงามจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนรุ่นหลังได้ เช่น การมีความกตัญญูรู้คุณ รักพ่อแม่ รักครอบครัว เป็นต้น ส่วนในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นนางงามก็มิได้มีความแตกต่างหรือมีความพิเศษจากผู้หญิงทั่วไปเพราะถ้าหากนางงามไม่ได้สวมมงกุฎหรือสายสะพายนางงามก็เป็นผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าบทบาททางครอบครัวนี้มิได้มีความเกี่ยวข้องกับการเป็นนางงามโดยสิ้นเชิงเพราะบทบาททางครอบครัวนั้นนับเป็นคุณสมบัติที่ผู้หญิงทุกคนพึงมีและพึงกระทำต่อครอบครัว”

อดิศร สุดดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดีนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นองค์ประกอบหลักสำหรับนางงามเพราะประเด็นนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาสาวงาม อาทิ เวทีการประกวดในบางเวทีนั้นต้องการผู้หญิงที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวเพราะครอบครัวนับเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการขับเคลื่อนทางสังคม เพราะผู้หญิงมีความสำคัญต่อครอบครัวมากกว่าผู้ชายเนื่องจากต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่หรือบทบาทที่ได้รับ ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นผู้หญิงก็นับเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนทางครอบครัวทั้งบทบาทลูกที่ดี ภรรยาที่ดีต่อสามีอีกด้วย ส่วนบทบาทการเป็นแม่ที่ดีนั้นในปัจจุบันผู้หญิงเริ่มมีบทบาทเหมือนผู้ชายมิได้ดูแลครอบครัวและบ้านเรือนเพียงอย่างเดียว แต่ผู้หญิงในยุคปัจจุบันยังต้องทำงานในสายอาชีพต่าง ๆ ตามความถนัดและสามารถเป็นเสาหลักให้กับครอบครัวได้เทียบเท่ากับผู้ชาย ดังนั้นการประกวดนางงามจึงจำเป็นต้องเลือกผู้หญิงที่มีความเหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่ง รวมถึงต้องมีคุณสมบัติการเป็นลูกที่ดี มีความกตัญญู เป็นภรรยาที่ดี ที่สามารถดูแลเอาใจใส่สามีและครอบครัว รวมทั้งการเป็นแม่ที่ดี เพื่อเป็นแบบอย่างต่อสังคมและสามารถเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับเวทีการประกวดด้วย”

ภาคนัย กาญจนัมพะ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดีนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะนางงามนับเป็นบุคคลสาธารณะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน แต่ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนั้นถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องส่วนบุคคลของนางงามแต่

สังคมก็ยังคงมีความคาดหวังในภาพลักษณ์ที่ดีของนางงามด้านนี้อยู่ตามบริบทที่แตกต่างกันออกไป ส่วนในด้านการเป็นแม่ที่ดีของลูกนั้นนับเป็นสิ่งสำคัญที่นางงามพึงกระทำเพราะการเป็นแม่ที่ดีส่งผลต่อการเติบโตของลูกซึ่งเด็กต้องเติบโตมาเป็นคนที่มีคุณภาพต่อสังคมและไม่เพียงนางงามเท่านั้นที่ต้องเป็นแม่ที่ดีหมายความว่ารวมถึงบุคคลทั่วไปด้วย”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดี ภรรยาที่ดีนั้นนางงามควรเป็นแบบอย่างในด้านนี้และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีที่สมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะในด้านครอบครัวอันเป็นพื้นฐานและเป็นสิ่งหล่อหลอมขัดเกลาสู่สังคม นางงามจึงควรให้ความสำคัญกับครอบครัว นอกจากนี้แล้วนางงามยังเป็นตัวแทนของผู้หญิงจึงควรมีความสมบูรณ์แบบครบทุกด้าน”

สุเมธ ชัยไธสง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดีหรือไม่ก็นั้นพี่เติบโตมาด้วยการถูกปลูกฝังว่าลูกจะต้องกตัญญูต่อพ่อแม่พี่ก็เติบโตมากับชุดความคิดนั้นเพราะฉะนั้นตนมองว่านางงามก็จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้ที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่หรือบุพการีเป็นแบบอย่างแก่ต่อเยาวชนเพราะเด็กหรือเยาวชนจะเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลสาธารณะ ทั้งนี้นางงามที่มีภาพลักษณ์ของความกตัญญูถึงแม้ว่าจะไม่ได้เติบโตในครอบครัวที่สมบูรณ์แบบก็ตาม ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีหากกล่าวตามชุดความคิดที่กล่าวว่านางงามต้องเป็นสาวใสเป็นคุณสมบัติในการประกวดมิตินี้นางงามไม่จำเป็นต้องเป็นภรรยาที่ดีเนื่องจากในระหว่างดำรงตำแหน่งนางงามยังอยู่ในสถานะใส เมื่อหมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้วนางงามหลายคนก็เป็นตัวของตัวเอง เช่น การเป็นสาวใส เป็นต้น และในด้านการเป็นแม่ที่ดีนั้นก็เกี่ยวข้องกับการเป็นนางงามแต่นางงามก็จำเป็นต้องนำเสนอภาพลักษณ์ของการเป็นแม่ที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม

บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “การเป็นนางงามมีความสัมพันธ์กับบทบาททางครอบครัวมาก ในด้านการเป็นลูกที่ดีนั้นต้องพิจารณาว่าบริบทของการประกวดนั้นอยู่บนพื้นฐานของสิ่งใด ถ้าหากเป็นการหาตัวแทนของประเทศหรือนำเสนอความเป็นไทยนั้นการเป็นลูกที่ดีก็นับเป็นองค์ประกอบหนึ่งเพราะเป็นค่านิยมของคนไทย ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีนางงามจะต้องทำหน้าที่ของกุลสตรีที่ดีต่อครอบครัวและในด้านการเป็นแม่ที่ดีนางงามต้องสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคมได้”

ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดีนั้นนางงามไม่มีความจำเป็นต้องนำเสนอภาพลักษณ์ในด้านนี้ ในด้านการเป็น

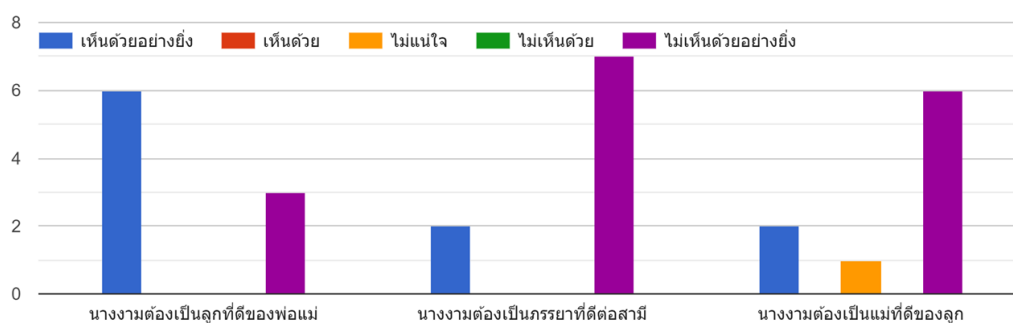
ภรรยาและแม่ที่ดีทุกคนควรเป็นภรรยาและแม่ที่ดีไม่เฉพาะแต่นางงาม ต้องสนับสนุนครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นพื้นฐานที่สำคัญทางสังคม”

ธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นลูกที่ดีนั้นนับว่าเป็นนามธรรมเพราะความดีมันยังถูกช่วงชิงทางการเมืองอยู่ ครูเคยพูดเรื่องนี้กับชาวต่างชาติ ครูบอกว่าประเทศไทยจะมีใครใหม่ที่เป็นอะไรก็ได้แต่ขอให้เป็นคนดี แต่ฝรั่งไม่เข้าใจบริบทของประเทศไทยเพราะความดีนับเป็นนามธรรม ความดีของต่างชาติคือการเคารพกันและกัน การตระหนักรู้ถึงสิทธิของผู้อื่นและสิทธิของตัวเอง การเสียสละและช่วยเหลือกัน แต่ความดีของประเทศไทยมีลักษณะของความเป็นศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อาทิ ถ้าทำแบบนี้จะขึ้นสวรรค์ ถ้าทำแบบนี้จะตกนรก จึงอธิบายได้ยากว่าการเป็นลูกที่ดีคือต้องตั้งใจเรียนได้เกรด 3.5 ขึ้นไปหรือเป็นลูกที่ดีคือต้องไหว้แม่กราบเท้าแม่ทุกวัน ในขณะที่เด็กอีกคนทะเลาะกับแม่ทุกวัน แต่ช่วยแม่ล้างจานกับซักผ้า สรุปละไรคือความดี และจะมีนางงามที่น่าเสนอในมิติของการซักผ้ากับล้างจานให้คุณแม่แต่ทะเลาะกับคุณแม่ทุกวันหรือไม่ สังคมจะเข้าใจหรือไม่ว่านี่คือความดี ดังนั้นครูจึงมองว่าเป็นเรื่องที่ต้องเป็นระดับปัจเจกที่สังคมมองว่าความดีคืออะไร ในมุมมองของครูจึงมองว่านางงามไม่ได้สัมพันธ์กับบทบาททางครอบครัว กล่าวคือ นางงามมีความสัมพันธ์กับครอบครัวในฐานะปัจเจกบุคคลอยู่แล้ว ตามบทบาทลูก ภรรยา หรือแม่ แต่เมื่อเขาเป็นนางงาม ครูมองว่าเขาไม่ได้มีหน้าที่ที่จะต้องนำเสนอการเป็นลูกที่ดี ภรรยาที่ดี หรือแม่ที่ดี ตามความคาดหวังของสังคมเพราะหากเขาพยายามนำเสนอภาพลักษณ์ที่มันตอบสังคมเช่นนั้นเท่ากับว่าเป็นการตอกย้ำค่านิยมบางอย่างซึ่งไม่ได้ให้คุณค่ากับเรื่องความหลากหลายกับเรื่องความเป็นปัจเจกของบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องผลิตซ้ำภาพความดีว่าลูกจะต้องกราบแม่ ภาพความดีว่าภรรยาจะต้องดูแลบ้าน ภาพความดีที่แม่จะต้องเสียสละ ซึ่งในชีวิตจริงเขาต้องทำหน้าที่นั้นในความเป็นบุคคลอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะมีความดีต่างจากค่านิยมของสังคมกำหนด”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “นางงามควรจะเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เพราะว่าบริบทแรกของนางงามการที่เป็นนางงามที่ดีต้องมาจากครอบครัว ต้องดีแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ อาจจะเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว หรือพ่อเลี้ยงเดี่ยว ครอบครัวที่อบอุ่นจะส่งผลต่อนางงาม นางงามไม่จำเป็นต้องเป็นภรรยาที่ดีเพราะในบริบทระหว่างดำรงตำแหน่งนางงามอยู่ในสถานะใดตั่งนั้นนางงามจึงควรปฏิบัติตามภารกิจสำคัญอื่น ๆ ของกองประกวด รวมถึงบทบาทการเป็นแม่ที่ดีด้วยเช่นกันเพราะนับเป็นชีวิตส่วนตัวภายหลังหวนวาระการดำรงตำแหน่ง”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางครอบครัวโดยเฉพาะบทบาทความเป็นลูกมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม แต่บทบาทการเป็นภรรยาและแม่ไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรง ดังแสดงในภาพประกอบที่ 18

บทบาททางครอบครัว

ภาพประกอบ 18 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางครอบครัว

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

ด้านบทบาทการเป็นลูก ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่คาดหวังว่านางงามต้องเป็นแบบอย่างของการเป็นลูกที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน โดยนางงามควรแสดงออกถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่หรือผู้มีพระคุณ และการเป็นลูกที่ดียังแสดงถึงความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานของตัวนางงามด้วย อย่างไรก็ตาม มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนเชื่อว่าการเป็นลูกที่ดีไม่ได้สัมพันธ์โดยตรงกับการเป็นนางงาม เพราะในการประกวดนางงามได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประกวดชัดเจน ว่าต้องการพินหนางงามแบบใด เพื่ออะไร จึงไม่จำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์การเป็นลูกที่ดี รวมถึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจหลังการดำรงตำแหน่ง ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีและการเป็นแม่ที่ดีมีผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามมิได้มีความสัมพันธ์กับบทบาทดังกล่าว เนื่องจากในระหว่างการแข่งขันประกวดตลอดจนการดำรงตำแหน่ง มีการระบุในคุณสมบัติผู้เข้าประกวดไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าผู้เข้าประกวดต้องมีสถานะโสด ดังนั้น จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกัน แต่เมื่อหลังจากที่นางงามหมดวาระในการดำรงตำแหน่งไปแล้วหากมีครอบครัวหรือมีลูกก็นับว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของนางงามแต่ละบุคคลแล้ว

2.2.2 บทบาททางการศึกษา

นันทน์ภัทร เจริญจิตรธรรม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีการศึกษาที่ดีจะต้องจำแนกออกตามระดับของการประกวดเพราะการประกวดนางงามมีหลายระดับ เช่น การประกวดนางงามระดับประเทศ การประกวดนางงามตามวาระและโอกาสต่าง ๆ หรือการประกวดนางงามท้องถิ่น เป็นต้น ดังนั้นหากเป็นการประกวดนางงามระดับท้องถิ่น คุณสมบัติในด้านการศึกษาก็ไม่นับว่าไม่มีความจำเป็น เพียงแต่นางงามที่ชนะการประกวดสามารถปฏิบัติภารกิจให้กับท้องถิ่นได้ก็นับว่าเพียงพอแล้ว แต่หากเป็นการประกวดนางงามในระดับประเทศแล้วนั้นคุณสมบัติด้านการศึกษานับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะเมื่อนางงามมีคุณสมบัติในด้านนี้แล้วก็จะส่งผลกระทบต่อความคิด สติปัญญาในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ที่กองประกวดได้มอบหมาย สำหรับการศึกษานั้นก็เป็นสิ่งที่แสดงถึงพื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัวหรือค่านิยม โดยนางงามควรมีระดับการศึกษาพื้นฐานในระดับปริญญาตรีก็ถือว่าเพียงพอแล้ว ในด้านการสนับสนุนการศึกษาและการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษานั้นนางงามก็ได้มีความเกี่ยวข้องและไม่มีความจำเป็นกับภารกิจนี้ เพราะนางงามสามารถที่จะเลือกเป็นแบบอย่างที่ดีได้ในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านสังคม ตลอดจนเรื่องเฉพาะของผู้หญิง แต่การศึกษาเสมือนเป็นอาภรณ์แห่งชีวิตของทุกคนไม่ว่าจะเป็นนางงามหรือบุคคลทั่วไปเพราะการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับทุกอาชีพ นางงามนับเป็นกิจกรรมทางสังคมด้านหนึ่งหรือในบางมุมมองอาจมองนางงามเป็นอาชีพ แต่ในประเด็นทางการศึกษานั้นทุกเพศล้วนมีความจำเป็นในการขวนขวายหาความรู้ตามระดับที่สามารถเป็นคุณสมบัติในการทำงานได้”

อดิสร สุธดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีการศึกษาที่ดีนับเป็นส่วนสำคัญต่อการเป็นนางงามเพราะเป็นองค์ประกอบในการขับเคลื่อนและเป็นกลไกสำคัญต่อนางงาม เนื่องจากเวทีการประกวดทั้งระดับจังหวัดหรือระดับประเทศส่วนใหญ่พบว่านางงามมีระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนระดับที่สูงกว่า เช่น ระดับอุดมศึกษานั้นขึ้นอยู่กับช่วงอายุที่เข้าร่วมการประกวด แต่ในปัจจุบันพบว่าผู้เข้าร่วมประกวดนางงามมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพราะการศึกษาเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้ให้กับผู้เข้าศึกษาและเป็นส่วนสนับสนุนให้สามารถต่อยอดและพัฒนางานตามสายอาชีพ นับว่าการศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในด้านการเป็นผู้สนับสนุนทางการศึกษานั้นนับเป็นสิ่งที่สำคัญของภารกิจนางงามแต่ขึ้นอยู่กับโอกาสของแต่ละบุคคล โดยการเป็นนางงามนับว่าเป็นบุคคลที่สามารถขับเคลื่อนสังคมได้ง่ายกว่าบุคคลทั่วไป เช่น นางงามบางบุคคลมีโอกาสนในการระดมทุนก่อตั้งห้องสมุดก่อนเข้าประกวด เมื่อได้ดำรงตำแหน่งแล้วทางกองประกวดจึงได้ช่วยสาน

ต่อและขับเคลื่อนภารกิจนี้เป็นต้น ส่วนการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับความสามารถหรือความถนัดเฉพาะของนางงามแต่ละบุคคลที่มีแนวคิดที่จะต่อยอดในด้านนี้”

ภาคินัย กาญจนัมพะ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีการศึกษาที่ดีนับเป็นส่วนสำคัญและนับเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ว่ามีส่วนต่อการพิจารณาและคัดเลือกเพราะการศึกษาที่ดีส่งผลต่อการมีทัศนคติที่ดี รวมถึงสามารถใช้ความรู้ที่ศึกษามาไปปรับใช้ในการประกวดระดับนานาชาติอีกด้วยและส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการประกวดในเวทีระดับนานาชาติ ในด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการศึกษาเป็นเรื่องที่ให้ความสำคัญเมื่อในอดีต แต่ปัจจุบันมีหลากหลายประเด็นให้นางงามเลือกที่จะสานต่อ เช่น เรื่องบริบททางสังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง สาธารณะสุข เป็นต้น อาจสรุปได้ว่าสรุปว่านางงามไม่ได้มีบทบาทที่สำคัญกับเรื่องการศึกษามากนักแต่การศึกษาเป็นเหมือนต้นทุนพื้นฐานที่ตัวนางงามต้องมี แต่เมื่อได้รับตำแหน่งแล้วไม่ใช่ภารกิจหลักที่จะต้องเป็นผู้สนับสนุนหรือว่าเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษาอาจจะทำตามวาระและโอกาส”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีการศึกษาที่ดีนับเป็นส่วนสำคัญเพราะส่วนใหญ่ผู้เข้าประกวดต้องมีความสมบูรณ์แบบในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นระดับการศึกษาก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่ทางกองประกวดพิจารณา เนื่องจากระดับการศึกษาส่งผลต่อทัศนคติของนางงาม ในด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการศึกษานั้นนางงามควรกระทำตามโอกาสที่เหมาะสมถึงเพราะภารกิจเพื่อสังคมของนางงามนั้นสามารถกระทำได้ในหลายภารกิจ ในด้านการถ่ายทอดการศึกษาไม่มีความจำเป็นกับนางงามในกรณีที่นางงามบุคคลนั้นไม่ใช้บุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้นางงามพึงกระทำตามสิ่งที่ตนเองถนัดจะมีผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมได้มากกว่า รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น”

สุเมธ ชัยไธสง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีการศึกษาที่ดีไม่จำเป็นต้องเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและในปัจจุบันการประกวดนางงามในบางเวทีก็ได้จำกัดวุฒิการศึกษาแต่วัดกันที่ต้นทุนทางร่างกายดังนั้นในเวทีดังกล่าวก็แสดงให้เห็นแล้วว่าการเป็นนางงามไม่จำเป็นต้องมีระดับการศึกษาที่ดี แต่ก็ยังมีบางเวทีที่ยังมีค่านิยมการเลือกสถาบันการศึกษาเป็นส่วนในการพิจารณาผู้ดำรงตำแหน่งชนะเลิศ ดังนั้นนางงามยุคปัจจุบันอาจจะไม่จำเป็นต้องมีระดับการศึกษาที่สูงแต่สามารถนำเสนอความสามารถพิเศษอื่นๆ เพื่อเป็นจุดขายให้กับตนเอง นอกจากนี้แล้วนางงามจะต้องมีความใฝ่เรียนรู้ไม่ว่าเป็นการเรียนรู้ในระบบหรือนอกระบบก็ตาม ในด้านการสนับสนุนการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับความถนัดของนางงาม ในด้าน

การถ่ายทอดการศึกษานั้นนอกจากนางงามแล้วบุคคลทั่วไปก็มีส่วนในการนำเสนอถึงทิศทางในการพัฒนาชีวิตของตนเองด้วยการศึกษา

บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “การศึกษามีความสำคัญกับการเป็นนางงามมากเพราะการศึกษาทำให้คนมีวิสัยทัศน์ มีความคิดก้าวไกลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่ต้องถ่ายทอดทางการศึกษาแล้วนั้นการศึกษาย่อมมีความสำคัญไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกระบบและนางงามควรเป็นผู้ที่มีความใฝ่เรียนรู้เสมอ อีกทั้งนางงามยังต้องใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติภารกิจอีกด้วย ในด้านการสนับสนุนการศึกษาในประเทศที่ด้อยพัฒนาทางการศึกษานางงามก็จะมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนา ส่วนในด้านการถ่ายทอดการศึกษาหากมองตามหลักการบริหารคนคนเดียวไม่สามารถสอนอะไรได้ แต่หากนางงามเป็นกระบอกเสียงต่อกระบวนการของการบริหารประเทศได้ เช่น รณรงค์ด้านความเท่าเทียมเรื่องการศึกษา”

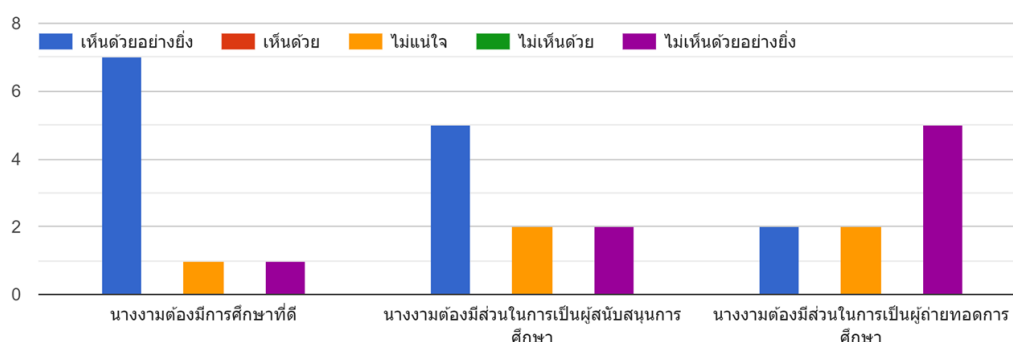
ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “การศึกษามีความสำคัญสำหรับทุกคนแต่การศึกษาไม่ได้มีความจำเป็นกับภารกิจการประกวดนางงาม เช่น การสัมภาษณ์หรือการตอบคำถาม ดังนั้นนางงามที่มีการศึกษาที่ดีกับนางงามที่อาจจะไม่ได้มีการศึกษาที่ดีมากไม่ได้มีความแตกต่างกัน ในการสนับสนุนการศึกษาหากสามารถทำได้นับเป็นสิ่งที่ดี เช่น การสื่อสารในมิติเรื่องของความตั้งใจเรียนหรือการแนะนำหรือการนำเสนอแนวทางทางการศึกษาต่าง ๆ และในด้านการถ่ายทอดทางการศึกษาสำหรับนางงามก็ไม่จำเป็นการสื่อสารให้เยาวชนเห็นความสำคัญของการศึกษาและเห็นความสำคัญของการเลือกวิถีชีวิตในอนาคตของตัวเองเป็นประโยชน์มากกว่า”

ธัญวัญ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการถ่ายทอดการศึกษามีหลายระดับ การศึกษา ประวัติศาสตร์อยู่ในเล่มการศึกษาเป็นประวัติศาสตร์ที่ผู้ชายเขียนและรัฐก็ประทับตราว่านี่คือประวัติศาสตร์ของเราที่คนไทยทุกคนต้องเรียน คิดว่าผู้หญิงทุกคนมีประวัติศาสตร์ของตัวเองเป็นปัจเจกบุคคลด้วย โดยถ่ายทอดผ่านสูตรไข่มุกได้เจ้าคุณย่าที่เรากินกันอยู่ทุกวัน อาจไม่ได้เป็นตัวหนังสือที่รัฐประทับตราว่าเป็นการศึกษาไทย แต่ผู้หญิงผลิตสูตรแกงเขียวหวานให้เรากินไม่ได้เป็นตัวอักษร ดังนั้นคิดว่าประวัติศาสตร์ของผู้หญิงโดยการต่อสู้ของเฟมินิสต์มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับว่านางงามคนนั้นจะมีประวัติศาสตร์ที่ถ่ายทอดในทุกรูปแบบสู่คนรุ่นต่อไปหรือเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้ในเรื่องเพศ การแต่งตัว ความงามหรือความคิด นางงามจะหยิบจับอะไรสู่คนรุ่นต่อไป นั้นนับว่ามีความสำคัญว่าการศึกษาในเครื่องหมายคำพูดที่รัฐประทับตรา”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “การศึกษามีความสำคัญกับการเป็นนางงามเพราะนางงามต้องมีความรู้เพื่อใช้ในการตอบคำถามหรือให้การสัมภาษณ์ รวมถึงการสื่อสารทางด้านภาษาต่างประเทศ ในการสนับสนุนการศึกษานางงามมีส่วนต่อการสนับสนุนการศึกษาเพราะการศึกษาที่ดีส่งผลต่อสังคมและประเทศชาติดียิ่งขึ้น ในด้านการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษาบทบาทนางงามอาจจะไม่เทียบเท่าอาจารย์หรือครูแต่อย่างน้อยสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้ก็นับว่าเพียงพอแล้ว”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางการศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ยกเว้นบทบาทการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา ดังแสดงในภาพประกอบที่ 19

บทบาททางการศึกษา

ภาพประกอบ 19 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางการศึกษา

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ กล่าวว่า นางงามมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดี เพราะการศึกษาส่งผลต่อระบบการคิด ทักษะคิด ซึ่งจะทำให้นางงามบุคคลนั้นสามารถให้สัมภาษณ์หรือสามารถตอบคำถามในการประกวดได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง การที่นางงามมีการศึกษาที่ดีจะส่งผลให้นางงามประสบความสำเร็จในการประกวดนางงามอีกด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่าระดับการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการประกวดนางงาม ในขณะที่มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกล่าวว่า ระดับการศึกษาไม่มีความจำเป็นหรือไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเป็นนางงาม เพราะการ

ประกวดนางงามเป็นการประกวดความงามทางสรีระ ด้านการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ กล่าวว่า บทบาทในด้านนี้มิได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจนางงาม เนื่องจากในปัจจุบันมีภารกิจที่นางงามสามารถเลือกกระทำได้ตามความถนัดของแต่ละบุคคล ดังนั้น หากนางงามมิได้มีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาก็มิจำเป็นต้องสนับสนุนการศึกษา แต่หากนางงามสามารถกระทำได้นับว่าเป็นสิ่งที่ดีกับการศึกษาของประเทศ ในขณะที่ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนระบุว่านางงามควรมีส่วนต่อการสนับสนุนการศึกษาเพราะการศึกษาคือเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ด้านการถ่ายทอดการศึกษาผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่า บทบาทในด้านนี้มิได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจนางงาม

2.2.3 บทบาททางศาสนา

นันทน์ภัทร เจริญจิตรธรรม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการทำนุบำรุงศาสนา นางงามมิได้มีความจำเป็นต้องเป็นผู้ทำนุบำรุงศาสนาเพราะศาสนานับเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคนดังนั้นการทำนุบำรุงศาสนาจึงเป็นเป็นบทบาทของ ทุกคนในทุกศาสนา ทั้งนี้บางศาสนาก็มิได้สนับสนุนการจัดการประกวดนางงามอีกด้วยเพราะต่อต้านในด้านการสวมใส่ชุดว่ายน้ำของการประกวด แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนั้นนางงามมีส่วนสำคัญต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ อาทิ การประกวดนางงามในระดับนานาชาติยุคก่อนที่อยู่ในช่วงของการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศยังไม่สามารถกระทำได้ง่ายนั้นส่งผลต่อการรับรู้ข้อมูลอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศ ดังนั้นการประกวดนางงามในระดับนานาชาติมักจะสอดแทรกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะชุดประจำชาติที่นับเป็นสิ่งที่สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศ ดังนั้นนางงามจะแสดงให้เห็นได้ว่านางงามมีความสำคัญต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ ทั้งนี้นางงามบางบุคคลยังสามารถที่จะมีส่วนในการการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศตามวาระหรือโอกาสต่าง ๆ ได้แก่ การแต่งกายด้วยผ้าไทย การสื่อสารด้วยภาษาไทย การแสดงสัญลักษณ์ของประเทศ เป็นต้น นับเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยในแบบที่ชีวิตประจำวันอีกด้วย

อดิสร สุคติ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการทำนุบำรุงศาสนานับเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเป็นนางงาม อาทิ ภารกิจนางงามที่มีความเกี่ยวข้องตามวันสำคัญหรือพระราชพิธีที่สำคัญของประเทศไทย นางงามมักได้รับเกียรติและถูกเชิญไปร่วมในงานสำคัญดังกล่าว ในด้านการเผยแพร่ศาสนานั้นนับเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลและในกรณีที่นางงามเข้าร่วมกิจกรรมของทางศาสนาอื่นนางงามก็มักให้ความสำคัญต่อทุกศาสนาเป็นอย่างดี อาจกล่าวได้ว่าศาสนานับเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่นางงามแต่ละคนจะเลือกนับถือ ยึดมั่น แต่หากนางงามที่เป็น

คนไทยและนับถือศาสนาพุทธก็ควรทำหน้าที่เผยแพร่ทำนุบำรุงศาสนาพุทธโดยการเข้าร่วมพิธีกรรมตามวาระและโอกาสต่างๆ ส่วนในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศนั้นนับมีความสำคัญมากเพราะนางงามไทยเป็นสิ่งที่บ่งบอกหรือแสดงออกถึงความเป็นไทยอย่างชัดเจนถึงแม้ว่าเวทีการประกวดหรือรูปแบบการจัดการประกวดล้วนมีความแตกต่างกันออกไปแต่การนำเสนอของนางงามไทยยังคงมีอัตลักษณ์เฉพาะตนคือการรักษารากเหง้าของความเป็นไทย อาทิ การแต่งกายด้วยชุดประจำชาติ เป็นต้น ”

ภาคินัย กาญจนัมพะ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการทำนุบำรุงศาสนาไม่นับว่าไม่จำเป็นเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของคนทุกคน แต่ควรยึดคำสอนของศาสดามาเป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินชีวิต แต่นางงามไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ศาสนาแต่อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาตามวาระและโอกาสสำคัญหรือตามที่หน่วยงานขอความร่วมมือ แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินั้นนางงามมีความสำคัญที่จะต้องปฏิบัติภารกิจด้านนี้ เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมภาษา อาหาร การไหว้ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของประเทศชาติ”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการทำนุบำรุงศาสนาไม่เพียงเฉพาะนางงามเท่านั้นประชาชนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศาสนา แต่ในฐานะนางงามพึงกระทำตามวาระและโอกาส เช่น การแต่งการชุดผ้าไทยไปกิจกรรมทางศาสนา พุทธก็นับเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมภาพลักษณ์ทางศาสนาได้ หรือการเข้าไปซ่อมแซมวัดในพื้นที่ชนบท เป็นต้น ในด้านการเผยแพร่ศาสนาไม่มีความจำเป็นสำหรับนางงามหากแต่นางงามมีส่วนช่วยในการทำนุบำรุงศาสนาก็เพียงพอแล้ว แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินับว่านางงามมีความสำคัญต่อด้านนี้เป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะการเข้าร่วมประกวดในเวทีระดับนานาชาติ นับเป็นโอกาสที่นางงามจะนำเสนอภาพลักษณ์ของประเทศทำให้ทั่วโลกได้รับรู้ถึงบริบทของประเทศและวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ เพราะมีสื่อมวลชนเป็นผู้เผยแพร่ทั่วโลก เช่น การนำเสนอผ้าไทย หรือมวยไทย เป็นต้น”

สุเมธ ชัยไธสง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “นางงามไม่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาเพราะการเป็นตัวอย่างที่ดีนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาเพราะคนจะดีหรือไม่ดีไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับศาสนา อีกทั้งการทำบุญมีหลากหลายรูปแบบเช่น การบริจาคเงินให้กับโรงพยาบาล เป็นต้น ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมก็ไม่มีความเกี่ยวข้องกับนางงามเพราะการประกวดในระดับโลกเป็นการนำเสนอความดีงามของการเป็นมนุษย์ของคนทั้งโลก

มากกว่าที่มองว่านางงามเผยแพร่ความเป็นมนุษย์ในฐานะที่เป็นมนุษย์ที่เป็นสมาชิกของโลกมากกว่าการประชาสัมพันธ์ความเป็นไทย ”

บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “นางงามมีส่วนเกี่ยวข้องกับศาสนาเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และนางงามสามารถเป็นผู้นำทางศาสนาได้ในบทบาทการประชาสัมพันธ์วันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ ในบทบาทการเผยแพร่ศาสนานั้น พุทธมาฆะกะ หมายถึง ผู้อุทิศตนเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการเผยแพร่พุทธศาสนาต่อจากพระพุทธเจ้า ดังนั้นการเผยแพร่ศาสนาจึงเป็นหน้าที่ของชาวพุทธโดยตรงเพราะฉะนั้นหน้าที่ของการเผยแพร่พุทธศาสนาเป็นหน้าที่ของนางงามโดยแท้จริง ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติมีความสัมพันธ์กับนางงามโดยตรงเพราะการประกวดนางงามเป็นการสรรหาตัวแทนประเทศในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติเพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประเทศชาติ”

ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับนางงามในฐานะ influencer ที่มีผู้ติดตามเป็นจำนวนมากนับมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อศาสนา และในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติของนางงามนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นตัวแทนหรือแบบอย่างที่ดีของประเทศไปแข่งขันดังนั้นการแสดงออก การแต่งกาย วัฒนธรรมจึงนับว่ามีส่วนจำเป็นมาก”

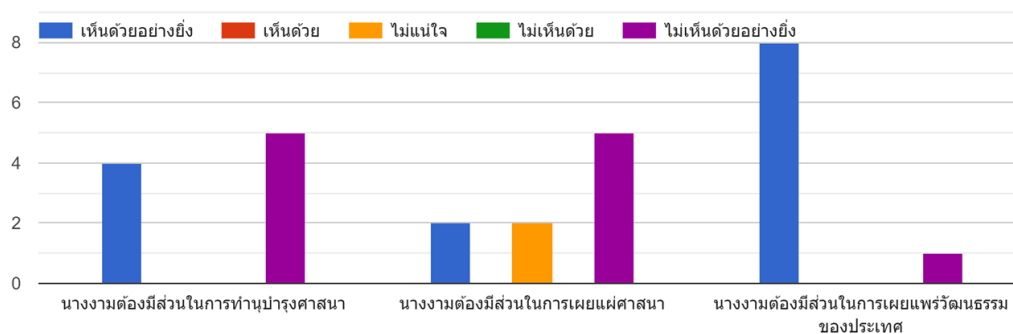
ธัญวัญญ์ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “นางงามกับศาสนาเป็นผลผลิตของสังคมชายเป็นใหญ่ที่ต้องการควบคุม ผู้หญิงเวลาบวชเป็นแคชีไม่ควรเป็นพระ การบวชในศาสนาคริสต์คุณจะเป็นนักเทศน์ไม่ได้คุณต้องเป็นซิสเตอร์ หรือการมีประจำเดือนของผู้หญิงนั้นห้ามเข้าสถานที่บางพื้นที่ มันมีกระบวนการวิคิดที่บอกว่าต้องประพฤติแบบนี้ถึงจะถูกต้องตามธรรมเนียมของคลองธรรมโดยผู้หญิงเป็นข้าตรงข้ามของศาสนา ถ้าโลกใบนี้ยอมรับผู้หญิงอย่างเท่าเทียมศาสนาจะไร้ตัวตน เช่น มุดผ้าถุงพระจะเสียม หรืออย่าไปค่อมชฎา ชฎาคือสวรรค์ แต่ทุกคนล้วนออกมาจากช่องคลอด เพราะฉะนั้น ความศักดิ์สิทธิ์ที่ออกมาบอกว่าผู้หญิงต่ำต้อยกว่า คุณล้มไปหรือเปล่าว่าคุณก็ออกมาจากช่องคลอด อย่างไรก็ตามในศาสนาต้องเกิดความเท่าเทียมและให้สังคมวิพากษ์วิจารณ์ได้ ครูเคารพทุกความเชื่อ ทุกคนมีสิทธิ์ในการเชื่อศาสนาได้ก็ได้ แต่ต้องมีความเท่าเทียมในศาสนา ศาสนาเป็นลำดับ ผู้ชายอยู่ระดับหนึ่ง ผู้หญิงอยู่ระดับหนึ่งตลอดเวลา นี่เป็นสิ่งที่ควรวิพากษ์ ผู้หญิงควรเปลี่ยนแปลงความเท่าเทียมในศาสนา และผู้หญิงจะตระหนักรู้ว่าความจริงคืออะไร คนเราเมื่อตายไปมันไม่มีหรือกว่าคนนับถือศาสนาพุทธจะไปสวรรค์ของศาสนาพุทธ คนนับถือคริสต์จะไปสวรรค์ของศาสนาคริสต์ คนนับถือ

อิสลามจะได้ไปสวรรค์ของศาสนาอิสลาม เมื่อเราตายแล้วเราก็ไปที่เดียวกันหมด แต่โลกทำให้เรา
 ซ้ำกันเพราะสิ่งสมมติ โลกเกิดมาก่อน มันไม่มีหรือประเทศไทยหรือไอบีเรีย ศาสนาเป็นส่วนหนึ่ง
 ของวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ ดังนั้น มันต้องวิพากษ์วิจารณ์คำสอนต่อๆ ที่มันปนเปื้อนอำนาจรัฐ
 ด้วยว่าคุณหล่อเลี้ยงความไม่เท่าเทียมทางเพศในศาสนาเพื่ออะไร เช่น การล่าแม่มดผู้หญิง
 70,000 กว่าคนที่โดนฆ่าไป คือผู้หญิงหัวก้าวหน้าที่ไม่อยู่ในขนบของศาสนา นางงามไม่ได้มีหน้าที่
 ต้องทำนุบำรุง ผู้หญิงที่ขึ้นมาเป็นตัวแทนผู้หญิงต้องมีส่วนในการตอกย้ำระบบชายเป็นใหญ่อย่าง
 นั้นหรือ การต่อสู้ควรจบด้วยสันติภาพ ครูไม่ได้ต้องการล้มล้างแค่ต้องการพื้นที่ที่เท่าเทียมและอยู่
 ร่วมกันได้ ทั้งนี้ในด้านวัฒนธรรมนั้นมีความสำคัญที่จะนำเสนอเพราะนางงามไปในฐานะตัวแทน
 ประเทศไทยและแต่ละประเทศจะสรุปกันเองว่าควรนำเสนอความเป็นไทยแบบดั้งเดิมหรือความ
 เป็นไทยแบบใหม่ ความน่าสนใจขึ้นอยู่กับการเมืองด้วย เช่น ที่ญี่ปุ่นมีอยู่ปีหนึ่งแต่นานแล้ว เขา
 แต่งชุดประจำชาติเป็นดารานั่งไป เพื่อบอกว่าประเทศเขาเช็กอินดัสทรีเป็นสิ่งที่ทำได้ ความยาก
 คือผู้หญิงต้องแบกรับความเป็นชาติและนำเสนอความเป็นปัจเจกด้วย ต้องมีศาสตร์และศิลป์ใน
 การนำเสนอตัวเองด้วย มิเช่นนั้นจะไม่มีโดดเด่น ซึ่งความเป็นชาติมันแข็งตัวขึ้นอยู่กับความ
 เป็นเผด็จการในประเทศนั้น ๆ”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการ
 ทำนุบำรุงศาสนานางงามควรกระทำในฐานะประชาชนทั่วไปมิใช่ในฐานะนางงาม ในด้านการ
 เผยแพร่ศาสนานางงามมีส่วนช่วยในการเผยแพร่ผ่านกิจกรรมตามวันสำคัญทางศาสนา ส่วนใน
 ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินางงามต้องเป็นผู้ที่เผยแพร่วัฒนธรรมรวมถึงนำเสนอ
 ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศในสายตาชาวโลก”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม
 9 คน พบว่า บทบาททางศาสนาไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม
 แต่บทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ ถือเป็นภารกิจหลักของนางงาม ดังแสดงใน
 ภาพประกอบที่ 20

บทบาททางศาสนา

ภาพประกอบ 20 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับ
กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางศาสนา

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

ในด้านการทำบุญบำรุงศาสนานั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่ามีได้มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทนางงามในฐานะนางงามแต่มีความเกี่ยวข้องและเป็นสิ่งที่พึงกระทำสำหรับทุก ๆ คน ไม่เพียงเฉพาะกับนางงามเท่านั้น ทั้งนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกล่าวว่าในด้านการทำบุญบำรุงศาสนามีความเกี่ยวเนื่องกับบทบาทของนางงามเพราะนางงามเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ดังนั้น ภารกิจของนางงามระหว่างดำรงตำแหน่งจึงมีความเกี่ยวข้องกับการทำบุญบำรุงศาสนาตามวันสำคัญของแต่ละศาสนา ส่วนในด้านการเผยแผ่ศาสนานั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่าเป็นเรื่องปัจเจกบุคคลจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจของนางงาม แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่ามีมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับนางงามและนับว่าเป็นภารกิจหลักของนางงามเนื่องจากนางงามที่ชนะเลิศการประกวดในระดับชาติจะต้องเป็นตัวแทนประเทศไปประกวดระดับนานาชาติ ดังนั้น นางงามจะต้องสามารถนำเสนอเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และวัฒนธรรมของชาติผ่านการไหว้ อาหาร ภาษา และชุดประจำชาติเพื่อสร้างการรับรู้ถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของประเทศชาติ

2.2.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ

นันทน์ภัทร เจริญจิตรธรรม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมนั้นเนื่องจากนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดี

ต่อสังคมตั้งนั้นการประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่นางงามไม่ควรกระทำ เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้การเป็นนางงามส่งผลต่อความได้เปรียบในการประกอบอาชีพในบางอาชีพ เนื่องจากการเป็นนางงามนำมาซึ่งภาพลักษณ์ในเชิงบวก อาทิ บุคลิกภาพที่ดีซึ่งส่งผลต่อ ภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรได้ อาจกล่าวได้ว่านางงามก็นับเป็นบุคคลธรรมดาคนหนึ่งที่สามารถ เลือกรับประกอบอาชีพได้ตามความถนัดหรือตามที่ศึกษาเล่าเรียนมาและที่สำคัญไม่ขัดต่อขัดต่อ กฎหมายและจริยธรรม”

อดิศร สุดดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการประกอบ อาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะระเบียบหรือข้อบังคับ รวมถึง กฎกติกา เงื่อนไข ของการประกวดได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องไม่ประกอบอาชีพที่ขัดต่อ กฎหมายและจริยธรรม ดังนั้นผู้ที่เข้าประกวดจะต้องพิจารณาแล้วว่าตนเองมีคุณสมบัติตรง ตามที่กองประกวดกำหนดหรือไม่ เพราะการประกวดนางงามไม่เพียงต้องการผู้หญิงที่สวยงาม มี บุคลิกภาพดีหรือมีความฉลาด แต่ยังต้องสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชนได้ด้วย ในด้าน ความได้เปรียบในการประกอบอาชีพนั้นนางงามอาจได้รับสิทธิพิเศษบางประการจาก ผู้ประกอบการ เช่น การได้รับสิทธิเข้าพิจารณาการสัมภาษณ์งานก่อน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ พิจารณาในด้านความสามารถในการทำงานด้วย”

ภาคนิย ภาณุจันมพะ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการ ประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่นางงามพึงตระหนัก นางงามมิควร ประกอบอาชีพที่ล่อแหลม เช่น การถ่ายหนังล่อแหลม เป็นต้น ทั้งนี้การเป็นนางงามมีส่วนต่อความ ได้เปรียบต่อการประกอบอาชีพเพราะนอกจากคุณสมบัติอื่น ๆ ที่ครบถ้วนแล้วการเป็นนางงาม ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรทำให้องค์กรต้องพิจารณานางงามก่อนบุคคลทั่วไปกรณี คุณสมบัติอื่น ๆ ผลการประเมินหรือการสอบเท่ากัน”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการ ประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่นางงามควรปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเพราะ นางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมและเป็นภาพลักษณ์ต่อตัวนางงามไปตลอดไม่ว่าอยู่ใน ระหว่างดำรงตำแหน่งหรือหมดวาระในการดำรงตำแหน่งก็ตาม ในด้านความได้เปรียบต่อการ ประกอบอาชีพระหว่างนางงามกับบุคคลทั่วไปนั้นนางงามมักได้เปรียบกว่าบุคคลทั่วไปเพราะการ ได้รับตำแหน่งส่งผลต่อการรับรู้มากกว่าบุคคลทั่วไป ผู้หญิงจึงนิยมเข้าร่วมประกวดนางงาม อีกทั้ง การเป็นนางงามยังส่งผลต่อโอกาสในการเติบโตในการประกอบอาชีพอีกด้วยแต่นางงามก็ต้องมี ศักยภาพในการทำงานตามที่องค์กรกำหนด”

สุเมธ ชัยโรตอง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมของนางงามนั้นก็ต้องทบทวนตัวกฎหมายว่าดีแค่ไหนหรือกฎหมายให้เกียรติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากแค่ไหน ถ้าบอกว่านางงามต้องประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมแล้วศีลธรรมที่ตั่งขึ้นมาเป็นบรรทัดนั้นกดทับคนหรือกฎหมายที่ระบุขึ้นมากดทับคนหรือไม่ ถ้ากดทับนางงามไม่จำเป็นต้องเดินตามเส้นทางนั้นก็ดีกว่าได้ว่านางงามไม่จำเป็นต้องทำตามกฎหมายแต่ไม่ได้หมายความว่าต้องแหวกกฎหมายทุกอย่าง ในด้านการประกอบอาชีพอย่างเต็มศักยภาพนั้นทุกคนต้องการเวลาพักผ่อน ทุกคนมีโอกาสที่จะชี้แจง นางงามต้องนอนหลับนางงามต้องกินข้าว นางงามต้องมีพ่อแม่ นางงามต้องมีชีวิตส่วนตัวครับ ประเด็นนี้จึงไม่มีความจำเป็น”

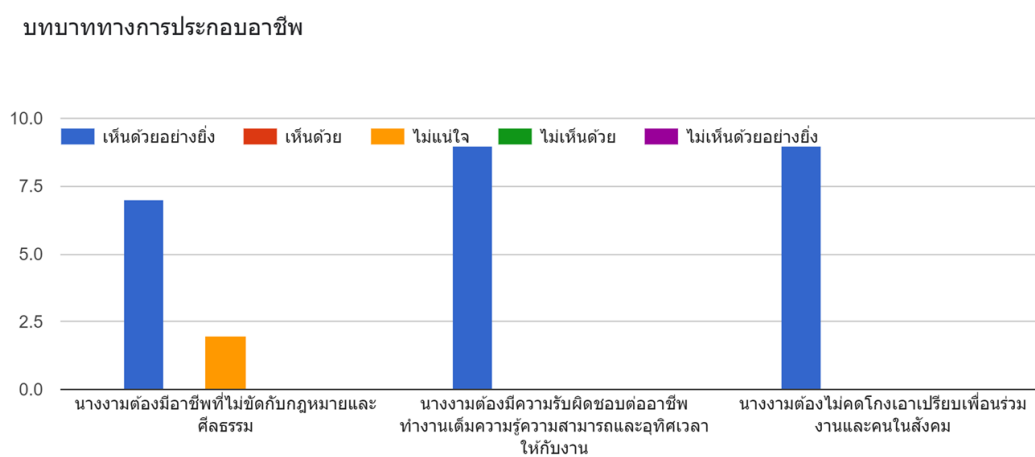
บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมของนางงามสามารถจำแนกออกเป็นเรื่องศีลธรรมกับเรื่องกฎหมายเพราะบางอาชีพขัดต่อจริยธรรมแต่ไม่ผิดกฎหมาย เช่น นางงาม คำประเวณี ในด้านการประกอบอาชีพการวางตัวของนางงามมีผลต่อการประกอบอาชีพเพราะถ้านางงามวางตัวไม่ดีก็จะทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ การเป็นนางงามมักส่งผลต่อความได้เปรียบเมื่อเทียบกับบุคคลอื่นเพราะนางงามนำมาซึ่งโอกาสในการทำงานด้านต่าง ๆ แต่ในมิติของขอบเขตหรือความรับผิดชอบในงานนางงามก็ต้องรับผิดชอบเท่ากับบุคคลอื่น”

ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “นางงามจำเป็นต้องประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม การเป็นนางงามส่งผลต่อโอกาสการถูกพิจารณาการรับเข้าทำงานมากกว่าคนทั่วไป แต่ในด้านการปฏิบัติงานนางงามต้องปฏิบัติตามหน้าที่เลิกเช่นคนทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันรวมทั้งมีโอกาสเติบโตในหน้าที่การงานเสมือนหรือเทียบเท่าคนทั่วไป

ธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “นางงามสามารถเลือกประกอบอาชีพใดก็ได้ที่เป็นอาชีพสุจริตและต้องไม่เป็นอาชญากร สิ่งที่ทำต่อไปในอนาคตจะให้คุณค่ากับสังคมเช่นกัน แม้ว่าเป็นการทำอาหารหรือสังคมสงเคราะห์ก็ตาม อย่างไรก็ตามดีความเป็นนางงามยังส่งผลต่อการประกอบอาชีพ เพราะนางงามคืออินฟลูเอนเซอร์ที่มีคนสนใจมีผู้ติดตามเยอะ ดังนั้นสินค้าความงามหรืออุตสาหกรรมบางอย่างจึงถูกซื้อขายผ่านการใช้ชื่อของนางงาม ถ้านางงามมีคนตาม 3 ล้านคน เวลาเขาโพสต์อะไรมันก็เป็นรายได้ของเขา ความเป็นนางงามส่งผลต่อการเติบโตในหน้าที่การงานอีกด้วย หากเขาสามารถใช้ชื่อซึ่งเป็นต้นทุนของเขาอยู่แล้ว เพื่อการทำงานของเขา”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “นางงามจำเป็นต้องประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม รวมถึงต้องทำงานเต็มความรู้ความสามารถ”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 21

ภาพประกอบ 21 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางการประกอบอาชีพ

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม เพราะนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน แต่มีผู้ให้ข้อมูลบางบุคคลกล่าวว่าต้องจำแนกระหว่างเรื่องของกฎหมายและจริยธรรม เพราะนางงามบางบุคคลประกอบอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมายของสังคมนั้น ๆ แต่อาจผิดกรอบจริยธรรมของสังคม นอกจากนั้น ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางบุคคลกล่าวว่าต้องทบทวนกฎหมายก่อนว่าข้อกฎหมายให้เกียรติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากน้อยเพียงใด ในด้านความได้เปรียบบุคคลทั่วไปในด้านการประกอบอาชีพนั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามมีข้อได้เปรียบบุคคลทั่วไปในกระบวนการสรรหาและคัดเลือกเป็นพนักงาน กรณีที่มีคะแนนสอบที่เท่ากันกับบุคคลทั่วไป นางงามจะถูกพิจารณาก่อนเนื่องจากการเป็นนางงามส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร แต่ในมิติของการปฏิบัติงานนางงาม

มิได้มีความได้เปรียบหรือเสียเปรียบบุคคลอื่นเพราะเมื่อเข้ามาอยู่ในองค์กรแล้วนางงามก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กรทุกประการ รวมไปถึงโอกาสในการเติบโตในหน้าที่การงาน นอกจากนี้นางงามยังต้องปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพเฉกเช่นคนทั่วไปอีกด้วย

2.2.5 บทบาททางสังคม

นันทนภัทร เจริญจิตรธรรม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนั้นมีความเกี่ยวข้องกับนางงามในอดีต แต่ในปัจจุบันนี้นับว่าไม่ปรากฏกับภารกิจของนางงาม เนื่องด้วยในอดีตนั้นสังคมโลกยังไม่กว้างขวางส่งผลให้การทำกิจกรรมทางสังคมได้ อาทิ งานการกุศลก็จะใช้นางงามเป็นเสมือนเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางสังคม เช่น กิจกรรมสาธารณกุศล แต่ในปัจจุบันทุก ๆ คนสามารถเป็นผู้นำกิจกรรมทางสังคมได้เช่นกันดังนั้นความคาดหวังต่อนางงามในการทำกิจกรรมสาธารณกุศลจึงมักไม่ค่อยปรากฏอย่างในอดีตเพราะกิจกรรมเหล่านี้กลายเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลไปแล้ว แต่ในด้านต้นแบบที่ดีของเยาวชนและสังคมนี้นางงามควรจะให้มีความสำคัญในด้านนี้โดยเฉพาะในระหว่างการดำรงตำแหน่ง อาทิ การไปสถานบันเทิง นางงามมักจะไม่ปรากฏตัวในสถานบันเทิงหรือไปเฉพาะวาระและโอกาสสำคัญเพราะนับเป็นการแสดงออกถึงการเป็นตัวอย่งที่ดีแก่เยาวชน แต่สำหรับนางงามในยุคปัจจุบันสามารถเลือกเป็นแบบอย่างหรือต้นแบบได้อย่างหลากหลายตามสิ่งที่ถนัดตามสภาพทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม นอกจากนั้นแล้วหากนางงามสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี”

อดิศร สุดดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนับมีความสำคัญในการเป็นนางงามเพราะนางงามนับเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เช่น ตามวาระและโอกาสที่มีการจัดกิจกรรมทางสังคมนางงามก็มักจะมีส่วนร่วมกับกิจกรรมเหล่านั้น เช่น กิจกรรมด้านการศึกษา สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี แต่การเป็นผู้นำทางสังคมนั้นต้องพิจารณาจากกิจกรรมเหล่านั้นขัดต่อกฎหมายและจรรยาบรรณหรือไม่รวมถึงต้องเป็นกิจกรรมที่ถูกต้องตามจารีตและประเพณี ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาตินั้นขึ้นอยู่กับองค์กรที่นางงามเข้าประกวดเพราะแต่ละองค์กรจะมีวิสัยทัศน์และภารกิจของนางงามที่แตกต่างกันออกไป”

ภาคนิย กาญจน์มพะ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนับว่านางงามถูกคาดหวังจากบรรดาแฟนคลับที่อยากจะเห็นนางงามสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคมที่นอกเหนือจากการมีรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงาม เช่น นางสาวไทยมีภารกิจในการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม หรือมิสเอิร์ธมีภารกิจ

เพื่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น อีกทั้งวลีนางงามรักเด็กรุ่นนี้ก็เกิดจากคุณป๋วย ภรติพยที่เป็นผู้นำในการสร้างคุณประโยชน์แก่สังคมในด้านการส่งเสริมการศึกษาให้กับเด็กจนก่อให้เกิดวลีดังกล่าว”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนางงามควรเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างเพราะการเป็นนางงามระดับประเทศมักจะถูกคาดหวังจากคนในสังคมอยู่แล้วว่าจะสร้างคุณประโยชน์ในด้านใดให้กับสังคม โดยเฉพาะการช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นอกจากนี้นางงามยังต้องเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเยาวชนแต่ไม่จำเป็นต้องสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศเพียงเป็นกระบอกเสียงในการประชาสัมพันธ์ก็นับว่าเพียงพอแล้ว”

สุเมธ ชัยไธสง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนางงามมีจำเป็นต้องพยายามสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติแต่ควรมีส่วนในการขับเคลื่อนบางอย่างเพื่อโลกและเป็นแบบอย่างที่ดีในฐานะมนุษย์โลก”

บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนั้นนางงามนับว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อในสังคมมากเพราะนางงามเป็นคนของสังคม จึงต้องมีส่วนร่วมตามวาระที่สังคมกำลังให้ความสำคัญอยู่ในขณะนั้นหรือจะเป็นกิจกรรมของนางงามให้มีความสนใจเฉพาะเจาะจงก็ได้ ในด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคมนางงามสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเยาวชนเด็กและเยาวชนได้เพราะฉะนั้นนางงามจึงต้องมีส่วนสำคัญในการที่จะต้องมีส่วนในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นประชาชนที่ดี ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาตินั้นนางงามถือว่าเป็นผู้ที่สามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศผ่านการนำเสนอวัฒนธรรมหรือเอกลักษณ์ของชาติ”

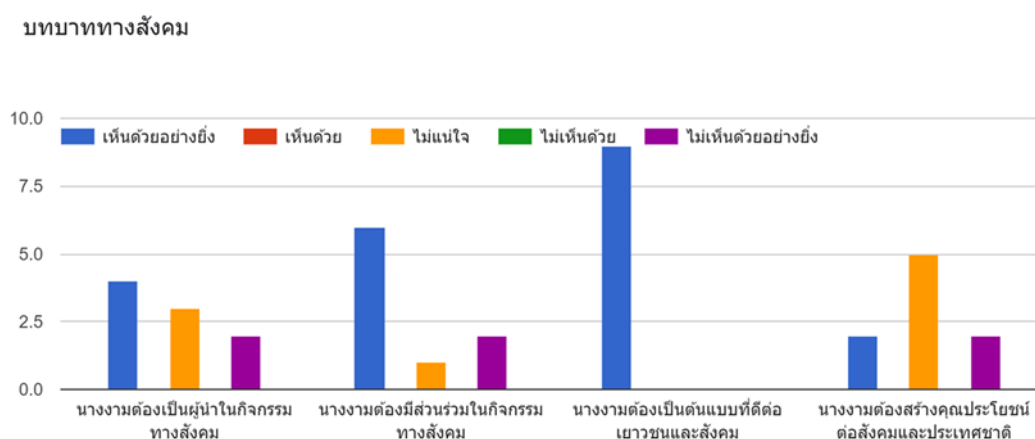
ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมนั้นนางงามนับว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อในสังคมมากเพราะสังคมในปัจจุบันยึดกระแสเป็นหลัก และนางงามสามารถทำให้สังคมก้าวไปข้างหน้าได้ดีอีกด้วย เช่น กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมพัฒนาสังคม ”

ธัญวัญญ์ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “สำหรับบทบาททางสังคมนางงามจะเป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางสังคมหรือไม่ก็ได้เป็นทางเลือกของตัวนางงาม หากนางงามมีความต้องการที่จะขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างในสังคมก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หากจะไม่ทำक्रमองว่ามันก็ไม่ผิดเพราะว่าบทบาทของนางงามที่มีต่อสังคมเป็นเพียงแค่ภาพสะท้อนที่เรียกว่าสัญลักษณ์บางอย่าง โดยในด้านการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและ

ประเทศชาตินางงามได้ผ่านการตอบคำถามหรือการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่แล้ว และ การแสดงออกในลักษณะนั้นมันสามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนในระดับความคิดได้ แม้จะยังไม่เป็น รูปธรรมแต่มันจุดประกายอะไรบางอย่างได้ ซึ่งอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในอนาคตขึ้นอยู่กับว่า สังคมจะพูดคุยในประเด็นนั้นมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้นางงามควรจะเป็นสัญลักษณ์ของผู้หญิงที่รัก ตัวเอง ภาคภูมิใจในตัวเอง แต่ในทางกลับกันเวทีนางงามก็กลับตอกย้ำความงามในรูปแบบที่เป็น ความงามมาตรฐานและผู้สนับสนุนก็ยังเป็นผลิตภัณฑ์ความงามที่ยังต้องการบิวตี้สแตนด์ดาร์ดอยู่ จึงกลายเป็นประเด็นที่น่าสนใจที่ควรจะมีการพูดคุยในประเด็นนี้บ้าง”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “นางงามต้อง เป็นผู้นำหรือเป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เช่น การทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือด้าน การศึกษา ตามความถนัดของนางงามแต่ละบุคคล และที่สำคัญนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ สังคม แต่ไม่จำเป็นต้องสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมหรือประเทศชาติเนื่องจากต้องใช้ งบประมาณและบุคลากรจำนวนมากซึ่งนางงามคนเดียวอาจจะทำได้ยาก”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางสังคมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และการเป็นต้นแบบที่ดี ดังแสดงในภาพ ประกอบที่ 22

ภาพประกอบ 22 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางสังคม

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามมีความสำคัญต่อบทบาทดังกล่าวเพราะนางงามนับว่าเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนสังคมและสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมได้ อาทิ การเป็นผู้นำหรือการมีส่วนร่วมกิจกรรมจิตอาสา แต่ผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนกล่าวว่านางงามไม่มีความจำเป็นจะต้องเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมเนื่องจากบริบทของภารกิจนางงามแตกต่างไปจากอดีตโดยสิ้นเชิง ดังนั้น นางงามสามารถเป็นผู้นำในบทบาทอื่น ๆ ได้นอกจากบทบาททางสังคม ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมหรือประเทศชาตินั้นผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามไม่ได้ถูกคาดหวังจากสังคมในการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติเพราะสิ่งนี้ต้องใช้ทุนทรัพย์และบุคลากรจำนวนมาก แต่ถ้าหากนางงามสามารถสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคมเพื่อชาติได้ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดี ส่วนในด้านการเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดเห็นตรงกันว่านางงามควรต้องแสดงบทบาททางด้านนี้

2.2.6 บทบาททางการเมือง

นันทน์ภัทร เจริญจิตรธรรม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำทางการเมืองนางงามสามารถกระทำได้นางงามบุคคลนั้นศึกษาด้านการเมืองหรือประวัติศาสตร์ทางการเมืองได้อย่างถ่องแท้ก็สามารถเป็นผู้นำทางการเมืองได้ แต่ไม่ใช่นางงามเพียงกลุ่มเดียวที่สามารถกระทำในสิ่งนี้บุคคลทั่วไปก็สามารถเป็นผู้นำทางการเมืองได้เช่นกัน ส่วนในด้านการเป็นผู้ที่มีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นนับเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลเพราะการเมืองในยุคปัจจุบันประชาชนทุกคนล้วนมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง อาทิ การออกสิทธิออกเสียง อาจกล่าวได้ว่าบทบาทความเป็นพลเมืองที่ต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสำคัญมากกว่าการเป็นนางงาม”

อดิสร สุธคดี (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการเป็นผู้นำทางการเมืองของนางงามนั้นนับเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลเพราะแต่ละคนมีความถนัด ความชอบ และความรู้ที่แตกต่างกันออกไป ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นนับเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการเป็นนางงามเสมือนเป็นบุคคลที่ต้องสวมหมวกสองใบในฐานะประชาชนทั่วไปและนางงามดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์กันไปโดยปริยาย”

ภาคนิย กาญจนัมพะ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีส่วนร่วมต่อการขับเคลื่อนทางการเมืองของนางงามนั้นนางงามควรมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมือง แต่นางงามส่วนใหญ่ไม่สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ทั้งนี้นางงามมีส่วนเกี่ยวข้องเนื่องกับการเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะการประกวดในระดับนานาชาติบางเวที

นางงามที่ได้รับรางวัลชนะเลิศสาเหตุหนึ่งก็มาจากปัจจัยที่ส่งเสริมทางการเมือง ดังนั้นในปัจจุบันนางงามไม่เพียงเฉพาะต้องสวยเพียงอย่างเดียวแต่ยังควรสามารถใช้สิทธิหรือมีส่วนต่อการขับเคลื่อนทางการเมืองได้ด้วย และในด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองนางงามควรมีส่วนร่วมเช่นการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือการมีส่วนณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นต้น”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “นางงามไม่มีความสัมพันธ์กับการเมืองเพราะวัตถุประสงค์หลักของการประกวดคือการค้นหาตัวแทนสาวไทยในการประกวดระดับโลกอีกทั้งเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ แต่นางงามมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองในฐานะประชาชน”

สุเมธ ชัยโรตง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการมีส่วนต่อการขับเคลื่อนทางการเมืองของนางงามไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเมืองเพราะเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลและความสมัครใจของแต่ละบุคคล แต่นางงามมีความสัมพันธ์กับการเมืองในบทบาทพลเมืองหรือประชาชน ส่วนการขับเคลื่อนทางการเมืองนั้นเป็นหน้าที่ของทุก ๆ คน มิเฉพาะแค่นางงาม”

บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “นางงามไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองเพราะภารกิจของนางงามส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวกับการเผยแพร่วัฒนธรรมอีกทั้งการเมืองเป็นเรื่องสุ่มเสี่ยงสำหรับนางงาม”

ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “การเมืองไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเมืองเนื่องจากการเมืองเป็นเรื่องของวิถีคิด เจตนาารมณ์หรืออุดมคติของการทำงานเพื่อประชาชนและเพื่อสังคม”

ธัญวัญญ์ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “นางงามกับการเมืองมีความสัมพันธ์กันอย่างมากไม่ได้ นางงามเริ่มมาจากวันฉลองรัฐธรรมนูญ วันนี้สังคมมองผู้หญิงเปลี่ยนไปจากเดิมมาก การเมืองคือเรื่องสิทธิเสรีภาพและการแสดงออก สังคมให้คุณค่านั้นอย่างไร ยอมรับหรือไม่ยอมรับ หรือมองว่าผู้หญิงคนนี้ประพฤติไม่ดี ประพฤติดี ผู้หญิงคนนี้ประพฤติดีหรือไม่เหมาะสม มันเป็นการต่อสู้คุณค่าของผู้หญิงระหว่างเนื้อตัว ร่างกาย ความคิดและสังคมให้คุณค่าพวกเขา การที่สังคมให้คุณค่านางงามเปลี่ยนไปก็เท่ากับว่าสังคมมองในเรื่องของการเมืองเปลี่ยนไป ครมมองว่าการตอบคำถามบนเวทีของนางงาม นางงามมักถูกตั้งคำถามเกี่ยวกับการเมือง ฉะนั้นการที่นางงามแสดงทัศนคติทางการเมืองบนเวทีก็เหมือนกับการทำหน้าที่เป็นผู้นำทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับการเมืองอยู่แล้ว ถ้านางงามตอบคำถามได้อย่างแหลมคม มีความกล้า

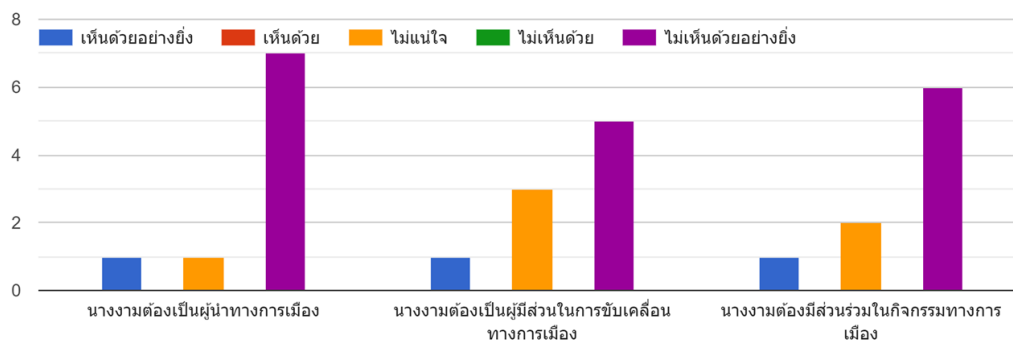

หาญ มันก็จะเกิดกระแสบางอย่าง คำตอบของเธอจะสร้างความเปลี่ยนแปลง สังคมก็จะให้คุณค่า และเสียงตอบรับแบบหนึ่ง ในขณะที่ถ้านางงามอีกคนตอบคำถามกลาง ๆ ไม่แสดงออก ไม่ได้สะท้อนเรื่องสิทธิเสรีภาพหรืออุดมการณ์ นางงามคนนั้นก็จะได้รับเสียงตอบรับอีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นครุคิดว่าการเมืองจึงเป็นเรื่องระดับความคิด ความตระหนักรู้ในเรื่องสิทธิหน้าที่ พลเมือง ดังนั้น คำตอบเหล่านั้นจึงไปกระตุ้นระดับความคิดและสิทธิของพลเมืองได้ มันคือการเป็นผู้นำทางการเมืองแบบหนึ่ง ในด้านการขับเคลื่อนทางการเมืองครุไม่ขอตอบว่าถ้ามีจะผิดหรือไม่มีจะผิด มันขึ้นอยู่กับตัวนางงามจริง ๆ อันนี้มันจะเป็นบทพิสูจน์คุณค่าของนางงามเหล่านี้ว่ามาตอบเอา มันเอาเสียงกรี๊ด เพราะวันหนึ่งคุณหายไป หรือคุณขึ้นมาตอบและทำงานทางความคิด ต่อสู้อาณัติ การสื่อสารของตนเองไปเรื่อย ๆ สังคมก็จะตัดสินนางงามคนนั้นเองว่าคุณเป็นนางงามที่ลุกขึ้นมาเพื่อที่จะเป็นสัญลักษณ์ผู้เปลี่ยนแปลงหรือเป็นนางงามที่ลุกขึ้นมาเพื่อหิวแสง เพราะฉะนั้นไม่ผิดนะ แต่สังคมจะให้คุณค่าต่างกัน และในด้านการเป็นผู้มีส่วนในกิจกรรมทางการเมือง ถ้าสามารถมาร่วมได้ก็จะเรียกเสียงประชาชนได้มากเพราะเราต่างรู้กันว่านางงามมีบทบาทที่ยากลำบาก เช่น สปอนเซอร์ที่พยายามจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองเพราะอาจจะกระทบยอดขายทางตรง หรือผู้จัดที่อาจไปกระทบกับเครือข่ายของคนที่อำนาจ เป็นต้น ฉะนั้นนางงามจึงอยู่ในภาวะที่มีราคาที่ต้องจ่าย หากออกมาเคลื่อนไหวทางการเมือง ดังนั้น การที่นางงามคนหนึ่งออกมามันทำให้เรียกเสียงเฮ เพราะทุกคนรู้ว่านางงามมีราคาที่ต้องจ่าย มีปัจจัยแวดล้อมที่ต้องพิจารณาเยอะ เพราะฉะนั้นการที่นางงามออกมาจึงเป็นสิ่งที่เรียกเสียงการยอมรับจากผู้คนที่เธอคือผู้เปลี่ยนแปลง”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “นางงามไม่มีความเกี่ยวข้องทางการเมือง แต่สามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้แต่ไม่ควรเป็นผู้นำทางการเมืองเพราะนางงามเป็นคนของสังคม นางงามคือตัวแทนประเทศ เพราะฉะนั้นน่าจะควรเป็นกลาง และเป็นตัวแทนประเทศ ไม่ใช่ตัวแทน การเมืองฝ่ายใด สามารถแสดงความคิดเห็นได้ แต่ไม่ควรไปออกไปเป็นผู้นำทางการเมือง”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางการเมืองไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 23

บทบาททางการเมือง

ภาพประกอบ 23 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางการเมือง

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

ในด้านการเป็นผู้นำทางการเมือง ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก กล่าวว่า นางงามไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรง เพราะการเมืองเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล และวัตถุประสงค์หลักของการประกวดนางงามจัดขึ้นเพื่อเฟ้นหาตัวแทนไปประกวดในระดับนานาชาติ อีกทั้งภารกิจของนางงามส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนสังคม แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนกล่าวว่า นางงามมีความสัมพันธ์กับการเมืองโดยตรงตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน อาทิ การจัดประกวดนางสาวไทยจัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ดังนั้นนางงามจึงควรมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองและแสดงออกถึงจุดยืนทางการเมืองอีกด้วย ในด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองนั้นมีความเกี่ยวข้องกันนางงาม อาทิ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง รวมถึงนางงามมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองในฐานะพลเมือง อาทิ การใช้สิทธิในการเลือกตั้งอีกด้วย

2.2.7 บทบาททางสื่อมวลชน

นันทนภัทร เจริญจิตรธรรม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อนั้นในปัจจุบันทุกคนมีช่องทางในการนำเสนอข้อมูลหรือเผยแพร่ส่วนบุคคล อาทิ สื่อโซเชียล ได้แก่ Facebook Instagram ดังนั้นนางงามจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อ เช่น การใช้สื่ออย่างระมัดระวัง การใช้สื่อโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น รวมถึง

การใช้ภาษาอย่างถูกต้องอีกด้วย และสิ่งที่นางงามไม่ควรกระทำก็คือการเผยแพร่ภาพที่ไม่ควรเผยแพร่ในที่สาธารณะ รวมถึงไม่โพสต์ ไม่แชร์ เรื่องที่เป็นเท็จ ทั้งนี้ไม่เฉพาะนางงามเท่านั้นบุคคลทั่วไปก็พึงกระทำเช่นเดียวกัน หากมองในมิติของความคาดหวังแล้วนั้นนางงามนับเป็นผู้ที่ถูกคาดหวังเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากกองประกวดได้เลือกตัวแทนที่นำเสนอความเป็นผู้หญิงแล้วดังนั้นการที่นางงามจะกระทำสิ่งใดก็มักจะอยู่ในการถูกคาดหวังที่เป็นไปในเชิงบวกของสังคมนั้น ๆ ในด้านการประยุกต์ใช้สื่อนั้นนางงามในยุคปัจจุบันนับว่าสามารถใช้สื่อได้อย่างดีเยี่ยม เช่น การตัดต่อภาพเคลื่อนไหวเพื่อนำเสนอภาพสวยงาม ทั้งนี้นางงามจึงควรประยุกต์ใช้สิ่งเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและภารกิจที่ได้รับจากกองประกวด”

อดิศร สุดดี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 พฤศจิกายน 2564) “การใช้สื่อนั้นนับว่ามีผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างของนางงามแต่ละบุคคล อาทิ อายุ อารมณ์ ทั้งนี้นางงามจึงจำเป็นต้องใช้สื่อด้วยความระมัดระวังและใช้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเองและสังคม เพราะนางงามเป็นบุคคลของสังคม ทั้งนี้นางงามจะต้องมีความสามารถในการใช้สื่อเพื่อสร้างการรับรู้ให้กับตนเอง”

ภาคนิย กาญจน์มพะ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการใช้สื่อนั้นนางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อที่ถูกต้อง โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ เพราะนางงามบางบุคคลใช้สื่อในทางที่ไม่ถูกต้องส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของนางงาม ทั้งนี้หากนางงามสามารถประยุกต์ใช้สื่อในการเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจนางงามได้ก็นับเป็นสิ่งที่ดี”

อรจิรา ศิริมงคล (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อเนื่องจากนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีกับสังคมดังนั้นการใช้สื่อของนางงามควรใช้ด้วยความระมัดระวัง เช่น สื่อสังคมออนไลน์นางงามควรตระหนักก่อนที่จะโพสต์ งดการใช้จ่ายหายบาย หรือแสดงออกทางอารมณ์ในเชิงลบเพราะนางงามเป็นบุคคลสาธารณะ”

สุเมธ ชัยโรตง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564) “ในด้านการแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อเนื่องจากนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีกับสังคมดังนั้นการใช้สื่อของนางงามควรใช้ด้วยความระมัดระวัง เช่น คำหายบาย และหลายๆ อย่างตามที่สังคมคาดหวังกับนางงาม ในด้านการมีมารยาทต่อสื่อมวลชนนางงามควรมีมารยาทต่อสื่อมวลชนและกับทุก ๆ คน ในด้านความสามารถในการใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาตินางงามควรมีความสามารถในการใช้สื่อแต่ไม่จำเป็นต้องยึดโยงกับวัฒนธรรมเอกลักษณ์ของชาติแต่ควรไปในประเด็นที่เกี่ยวกับโลก”

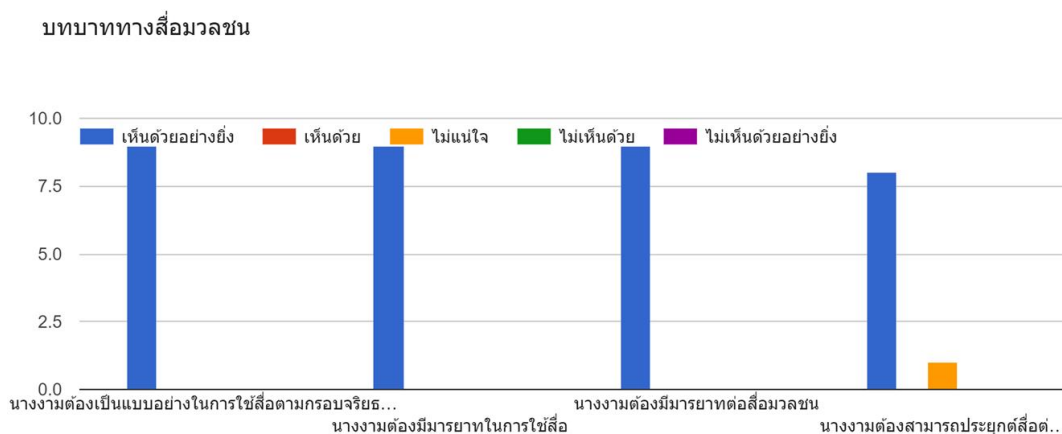
บุญสืบ ขลิบเพ็ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 พฤศจิกายน 2564) “สื่อนับเป็นเครื่องมือที่นางงามใช้ในการทำธุรกิจ การสร้างภาพลักษณ์ หรือสร้างการรับรู้ให้กับตนเอง ในด้านการแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อนั้นนางงามต้องรู้จักเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการใช้ สอดคล้องกับเนื้อหา และควรตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยคำนึงถึงการถูกกล่าวหาโดยมิชอบของผู้อื่นหรือลบหลู่ความเชื่อของผู้อื่นหรือไม่ ในด้านการประยุกต์ใช้สื่อเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติเป็นสิ่งที่นางงามควรไปเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่”

ชัยวัฒน์ วงศ์เบญจรัตน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 พฤศจิกายน 2564) “นางงามควรใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมของสื่อกล่าวคือไม่ควรนำเสนอข้อมูลอันเป็นเท็จหรือการโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นด้วยคำหยาบคาย แต่ควรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้สื่อในการนำเสนอวัฒนธรรมของประเทศ”

ธัญวัญญ์ กมลวงศ์วัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2564) “ปัจจุบันนางงามเป็นผู้นำทางความคิดต้องเข้าถึงผู้คนจำนวนมาก นางงามควรจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในช่องทางต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย ต้องสามารถใช้สื่อทุกประเภทเพื่อใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารออกไปสู่สังคมที่กว้างขึ้น เพราะสื่อบางรูปแบบก็มีวิธีการใช้งานที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในเรื่องของคุณธรรมและจริยธรรมนั้นนางงามต้องนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องเพราะถ้าหากเราโพสต์อะไรที่ผิดกระแสก็จะตีกลับ ทุกวันนี้คนในสังคมในสื่อโซเชียลมีเดียทุกคนมีความรู้มากและสามารถที่จะอ้างอิงสิ่งต่าง ๆ ได้หลายที่ มันเป็นเรื่องที่รับผิดชอบอย่างหนึ่ง หากคุณให้ข่าวอะไรผิดไปมันจะส่งผลกระทบต่อและสร้างความเสียหายให้กับสังคม ดังนั้นนางงามควรเป็นต้นแบบในการใช้สื่อคือข้อมูลถูกต้อง อีกประเด็นหนึ่งที่ครูให้ความสำคัญไม่แพ้กันคือเรื่องของการให้คุณค่าความเป็นมนุษย์ ไม่ใช่ใช้ข้อความหรือถ้อยคำที่ลดทอนหรือก่อให้เกิดความเกลียดชัง”

รัชกฤต ทองเนียม (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2564) “นางงามควรใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมควรระมัดระวังเรื่องภาพลักษณ์ในการนำเสนอข้อมูลผ่านสื่อ ต้องพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาก่อนเผยแพร่ และควรใช้สื่อในเชิงสร้างสรรค์ หรือใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการรณรงค์กิจกรรมต่าง ๆ บนพื้นฐานของมารยาทในการใช้สื่อ และสามารถประยุกต์ใช้สื่อต่าง ๆ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมเอกลักษณ์ของชาติได้”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 24

ภาพประกอบ 24 แสดงภาพการศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง
กับการประกวดนางงาม ด้านบทบาททางสื่อมวลชน

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

โดยในด้านการใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามต้องใช้สื่อบนพื้นฐานของจริยธรรมเพราะสื่อนับว่าเป็นเครื่องมือที่นำเสนอภาพลักษณ์ของนางงาม หากนางงามใช้สื่อในทางที่ไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อนางงาม ดังนั้นนางงามควรใช้สื่อในเชิงบวก กล่าวคือ การใช้สื่อเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติภารกิจนางงามหรือใช้สื่อเพื่อการขับเคลื่อนในบางอย่างในเชิงบวกเพื่อสังคม อีกทั้งนางงามต้องใช้สื่อโดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์อย่างระมัดระวังทั้งการโพสต์ข้อความ การแชร์ข้อความ รวมถึงการตรวจสอบความถูกต้องของข้อความก่อนเผยแพร่สู่สาธารณะและไม่ควรใช้คำหยาบคายบนสื่อสังคม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังกับนางงาม ดังนั้น สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลกับภาพลักษณ์ของการเป็นนางงามในด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้สื่อเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามควรประยุกต์ใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและภารกิจที่ได้รับจากกองประกวด โดยเฉพาะการใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติเพราะนางงามเปรียบเสมือนกระบอกเสียงในการนำเสนอภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมหรือทูตทางวัฒนธรรม

3. การศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีทางสถิติมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

3.1 ลักษณะประชากร (Demographic Data) ของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย

3.3 การทดสอบสมมติฐาน

3.1 ลักษณะประชากร (Demographic Data) ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	137	34.3
หญิง	263	65.8
รวม	400	100.0

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งเป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.8 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.3

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-39 ปี	260	65.0
40-60 ปี	140	35.0
รวม	400	100.0

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65 มีอายุระหว่าง 20-39 ปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 35 มีอายุระหว่าง 40-60 ปี

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	17	4.3
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	2.5
ปริญญาตรี	251	62.8
ปริญญาโท	111	27.8
ปริญญาเอก	10	2.5
รวม	400	100.0

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.8 ถัดมา จบการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 27.8 ถัดมา มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 4.3 และมีระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส./ปวท. และปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 2.5 ส่วนที่เหลือ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ	152	38.0
พนักงานเอกชน	134	33.5
นักศึกษา	22	5.5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	14.0
รับจ้างทั่วไป	25	6.3
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	2.8
รวม	400	100.0

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ถัดมาคือ กลุ่มตัวอย่างค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 14.0 ต่อมาคือ กลุ่มตัวอย่างรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 6.3 ต่อมาเป็น นักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.5 และกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการติดตามการประกวดนางงาม

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ติดตามเลย	121	30.3
ติดตาม 1-2 เวที	194	48.5
ติดตาม 3-4 เวที	36	9.0
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	12.3
รวม	400	100.0

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.5 ติดตาม 1-2 เวที รองลงมาร้อยละ 30.3 ไม่ติดตามเลย ถัดมาคือร้อยละ 12.3 ติดตามมากกว่า 4 เวที ส่วนที่เหลือร้อยละ 9 ติดตาม 3-4 เวที ตามลำดับ

3.2 ทักษะของบุคคลทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย

ตาราง 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย

บทบาทในด้านต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
1. บทบาททางครอบครัว							4.23	.775	มากที่สุด
1.1 นางงามต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่	4 (1.0)	14 (3.5)	33 (8.3)	161 (40.3)	188 (47.0)	400 (100.0)	4.29	.838	มากที่สุด
1.2 นางงามต้องเป็นภรรยาที่ดีต่อสามี	7 (1.8)	28 (7.0)	59 (14.8)	167 (41.8)	139 (34.8)	400 (100.0)	4.01	.967	มาก
1.3 นางงามต้องเป็นแม่ที่ดีของลูก	3 (0.8)	11 (2.8)	32 (8.0)	139 (34.8)	215 (53.8)	400 (100.0)	4.38	.808	มากที่สุด
2. บทบาททางการศึกษา							4.04	.744	มาก
2.1 นางงามต้องมีการศึกษาที่ดี	5 (1.3)	28 (7.0)	51 (12.8)	206 (51.5)	110 (27.5)	400 (100.0)	3.97	.892	มาก
2.2. นางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา	4 (1.0)	14 (3.5)	39 (9.8)	177 (44.3)	166 (41.5)	400 (100.0)	4.22	.835	มากที่สุด

ตารางที่ 13 (ต่อ)

บทบาทในด้านต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น						รวม	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง					
2.3. นางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา	8 (2.0)	31 (7.8)	71 (17.8)	155 (38.8)	135 (33.8)		400 (100.0)	3.95	1.002	มาก
3. บทบาททางศาสนา								3.83	.858	มาก
3.1. นางงามต้องมีส่วนในการทำบุญ ศาสนา	13 (3.3)	54 (13.5)	85 (21.3)	159 (39.8)	89 (22.3)		400 (100.0)	3.64	1.069	มาก
3.2. นางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่ ศาสนา	21 (5.3)	72 (18.0)	102 (25.5)	129 (32.3)	76 (19.0)		400 (100.0)	3.42	1.141	มาก
3.3. นางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่ วัฒนธรรมของประเทศ	2 (.5)	12 (3.0)	25 (6.3)	135 (33.8)	226 (56.5)		400 (100.0)	4.43	.782	มากที่สุด
4. บทบาททางการประกอบอาชีพ								4.60	.495	มากที่สุด
4.1. นางงามต้องมีอาชีพที่ไม่ขัดกับ กฎหมายและศีลธรรม	2 (.5)	4 (1.0)	11 (2.8)	96 (24.0)	287 (71.8)		400 (100.0)	4.66	.634	มากที่สุด
4.2. นางงามต้องมีความรับผิดชอบต่อ อาชีพทำงานเต็มความรู้ความสามารถ และอุทิศเวลาให้ทำงาน	0 (0.0)	7 (1.8)	25 (6.3)	156 (39.6)	212 (53.0)		400 (100.0)	4.43	.690	มากที่สุด

ตารางที่ 13 (ต่อ)

บทบาทในด้านต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น						รวม	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง					
4.3. นางงามต้องไม่คิดโกงเขาเปรียบ เพื่อร่วมงานและคนในสังคม	0 (0.0)	2 (0.5)	5 (1.3)	94 (23.5)	299 (74.8)		400 (100.0)	4.73	.505	มากที่สุด
5. บทบาททางสังคม								4.47	.559	มากที่สุด
5.1. นางงามต้องเป็นผู้นำมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม	1 (0.3)	9 (2.3)	26 (6.5)	182 (45.5)	182 (45.5)		400 (100.0)	4.34	.721	มากที่สุด
5.2. นางงามต้องเป็นต้นแบบที่ดีต่อ เยาวชนและสังคม	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (2.5)	111 (27.8)	279 (69.8)		400 (100.0)	4.67	.521	มากที่สุด
5.3. นางงามต้องสร้างคุณประโยชน์ต่อ สังคมและประเทศชาติ	1 (0.3)	3 (0.8)	36 (9.0)	161 (40.3)	199 (49.8)		400 (100.0)	4.39	.702	มากที่สุด
6. บทบาททางการเมือง								3.13	1.147	ปานกลาง
6.1. นางงามต้องเป็นผู้มีส่วนในการ ขับเคลื่อนทางการเมือง	25 (6.3)	87 (21.8)	116 (29.0)	98 (24.5)	74 (18.5)		400 (100.0)	3.27	1.175	ปานกลาง
6.2. นางงามต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทางการเมือง	25 (6.3)	103 (25.8)	130 (32.5)	80 (20.0)	62 (15.5)		400 (100.0)	3.13	1.147	ปานกลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

บทบาทในด้านต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
7. บทบาททางสื่อมวลชน							4.54	.514	มากที่สุด
7.1. นางงามต้องเป็นแบบอย่างในการใช้ สื่อตามกรอบจริยธรรมและกฎหมาย เช่น ใช้สื่อในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกตั้งไม่ เป็นประเด็น	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (3.0)	139 (34.8)	249 (62.3)	400 (100.0)	4.59	.550	มากที่สุด
7.2. นางงามต้องมีมารยาทในการใช้สื่อ	0 (0.0)	3 (0.8)	8 (2.0)	124 (31.0)	265 (66.3)	400 (100.0)	4.59	.550	มากที่สุด
7.3. นางงามต้องมีมารยาทต่อ สื่อมวลชน	4 (1.0)	6 (1.5)	28 (7.0)	140 (35.0)	222 (55.5)	400 (100.0)	4.43	.772	มากที่สุด
7.4. นางงามต้องสามารถประยุกต์สื่อ ต่าง ๆ ในการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ วัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติได้	1 (0.3)	1 (0.3)	23 (5.8)	146 (36.5)	229 (57.3)	400 (100.0)	4.50	.641	มากที่สุด
	รวม						4.19	.442	มาก

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยมีความคิดเห็นต่อบทบาทของนางงามในสังคมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก (4.19) โดยมีความคิดเห็นต่อบทบาททางการประกอบอาชีพของนางงามอยู่ในระดับมากที่สุด (4.60) รองมาคือ บทบาทด้านสื่อมวลชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (4.54) ถัดมาคือ บทบาทด้านสังคมของนางงามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (4.47) ต่อมาคือ บทบาทด้านครอบครัวของนางงามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (4.23) ถัดไปคือ บทบาทด้านการศึกษาของนางงามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (4.04) ต่อมาคือ บทบาทด้านศาสนาของนางงามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (3.83) และมีเพียงบทบาทด้านการเมืองของนางงามที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) ดังสรุปในตารางที่ 14 ด้านล่าง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทยรายด้าน

บทบาท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
บทบาททางครอบครัว	400	4.23	.775	มากที่สุด
บทบาททางการศึกษา	400	4.04	.744	มาก
บทบาททางศาสนา	400	3.83	.858	มาก
บทบาททางการประกอบอาชีพ	400	4.60	.492	มากที่สุด
บทบาททางสังคม	400	4.47	.559	มากที่สุด
บทบาททางการเมือง	400	3.20	1.136	ปานกลาง
บทบาททางสื่อมวลชน	400	4.54	.514	มากที่สุด

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

เมื่อจำแนกทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อบทบาทนางงามในสังคมไทยรายด้านจะสามารถอธิบายได้ดังนี้

บทบาททางครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ (ค่าเฉลี่ย 4.29) และนางงามต้องเป็นแม่ที่ดีของลูก (ค่าเฉลี่ย 4.38) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นต่อบทบาทของนางงามต้องเป็นภรรยาที่ดีต่อสามีอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01)

บทบาททางการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเห็นว่า นางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.22) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนที่เหลือคือ นางงามต้องมีการศึกษาที่ดี (ค่าเฉลี่ย 3.97) และนางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.95) อยู่ในระดับมาก

บทบาททางศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเห็นว่า นางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.43) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนที่เหลือคือ นางงามต้องมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนา (ค่าเฉลี่ย 3.64) และนางงามต้องมีส่วนในการเผยแผ่ศาสนา (ค่าเฉลี่ย 3.42) อยู่ในระดับมาก

บทบาททางการประกอบอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น กล่าวคือ นางงามต้องไม่คดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานและคนในสังคม (ค่าเฉลี่ย 4.73) นางงามต้องมีอาชีพที่ไม่ขัดกับกฎหมายและศีลธรรม (ค่าเฉลี่ย 4.66) และนางงามต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพทำงานเต็มความรู้ความสามารถ และอุทิศเวลาให้กับงาน (ค่าเฉลี่ย 4.43)

บทบาททางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น กล่าวคือ นางงามต้องเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม (ค่าเฉลี่ย 4.67) นางงามต้องสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ (ค่าเฉลี่ย 4.39) และนางงามต้องเป็นผู้นำ/มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม (ค่าเฉลี่ย 4.34)

บทบาททางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทุกประเด็น กล่าวคือ นางงามต้องเป็นผู้มีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมือง (ค่าเฉลี่ย 3.27) และนางงามต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง (ค่าเฉลี่ย 3.13)

บทบาททางสื่อมวลชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น กล่าวคือ นางงามต้องเป็นแบบอย่างในการใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมและกฎหมาย เช่น ใช้สื่อในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องไม่บิดเบือน (ค่าเฉลี่ย 4.59) นางงามต้องมีมารยาทในการใช้สื่อ (ค่าเฉลี่ย 4.59) นางงามต้องสามารถประยุกต์สื่อต่าง ๆ ในการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ วัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติได้ (ค่าเฉลี่ย 4.50) และนางงามต้องมีมารยาทต่อสื่อมวลชน (ค่าเฉลี่ย 4.43)

3.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	4.16	.886	-1.078	.282
หญิง	263	4.26	.710		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 15 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	4.14	.833	-3.297	.001
40-60 ปี	140	4.38	.624		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 16 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยผู้ที่มีระดับอายุอยู่ในช่วง 40-60 ปี จะเห็นด้วยต่อบทบาทของนางงามในด้านครอบครัวมากกว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 20-39 ปี

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.52	.669	3.357	0.010
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	4.83	.324		
ปริญญาตรี	251	4.22	.697		
ปริญญาโท	111	4.18	.860		
ปริญญาเอก	10	3.73	1.506		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 17 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.315	.298
	ปริญญาตรี	.301	.108
	ปริญญาโท	.335	.086
	ปริญญาเอก	.785*	.010

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	.315	.298
	ปริญญาตรี	.616*	.013
	ปริญญาโท	.650*	.010
	ปริญญาเอก	1.100*	.001
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.301	.108
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.616*	.013
	ปริญญาโท	.035	.692
	ปริญญาเอก	.484	.050
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.335	.086
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.650*	.010
	ปริญญาตรี	-.035	.692
	ปริญญาเอก	.450	.076
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.785*	.010
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-1.100*	.001
	ปริญญาตรี	-.484	.050
	ปริญญาโท	-.450	.076

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อด้านครอบครัวมากกว่า ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	4.34	.783	1.769	.118
พนักงานเอกชน	134	4.10	.782		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	4.03	1.048		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	4.26	.647		
รับจ้างทั่วไป	25	4.33	.764		
นักศึกษา	22	4.06	.760		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 19 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวแตกต่างกัน

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัว
จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	4.17	.886	1.769	.811
ติดตาม 1-2 เวที	194	4.25	.699		
ติดตาม 3-4 เวที	36	4.27	.661		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	4.25	.854		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 20 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	3.89	.818	-2.961	.003
หญิง	263	4.12	.691		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 21 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05) โดยเพศหญิงจะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อด้านการศึกษามากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	4.01	.785	-1.358	.175
40-60 ปี	140	4.11	.660		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 22 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.46	.585	3.769	0.005
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	4.50	.503		
ปริญญาตรี	251	4.05	.731		
ปริญญาโท	111	3.97	.773		
ปริญญาเอก	10	3.57	.802		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 23 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษา ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอน	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	.898
	ปริญญาตรี	.021

ปลาย/ปวช.	ปริญญาโท	.493*	.009
	ปริญญาเอก	.896*	.002

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	.037	.898
	ปริญญาตรี	.452	.057
	ปริญญาโท	.530*	.029
	ปริญญาเอก	.933*	.005
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.415*	.021
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.452	.057
	ปริญญาโท	.078	.353
	ปริญญาเอก	.481*	.043
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.493*	.009
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.530*	.029
	ปริญญาตรี	-.078	.353
	ปริญญาเอก	.403	.097
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.896*	.002
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.933*	.005
	ปริญญาตรี	-.481*	.043
	ปริญญาโท	-.403	.097

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อการศึกษามากกว่า ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกจะ เห็นด้วยเกี่ยวกับบทบาทนางงามที่มีต่อการศึกษาน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกัน

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาดังกล่าว จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	4.09	.766	1.344	.245
พนักงานเอกชน	134	3.96	.764		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรวม/ประมง นักแสดง	11	3.91	.616		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	4.14	.546		
รับจ้างทั่วไป	25	3.88	1.018		
นักศึกษา	22	4.26	.534		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 25 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกัน

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาดังกล่าว จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	3.87	.863	3.766	.011
ติดตาม 1-2 เวที	194	4.09	.678		
ติดตาม 3-4 เวที	36	4.11	.580		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	4.23	.724		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 26 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษา ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการศึกษา จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ไม่ติดตามเลย	ติดตาม 1-2 เวที	-.227*	.008
	ติดตาม 3-4 เวที	-.243	.083
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.364*	.004
ติดตาม 1-2 เวที	ไม่ติดตามเลย	.227*	.008
	ติดตาม 3-4 เวที	-.017	.901
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.137	.246
ติดตาม 3-4 เวที	ไม่ติดตามเลย	.243	.083
	ติดตาม 1-2 เวที	.017	.901
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.120	.458
ติดตามมากกว่า 4 เวที	ไม่ติดตามเลย	.364*	.004
	ติดตาม 1-2 เวที	.137	.246
	ติดตาม 3-4 เวที	.120	.458

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ที่ไม่ติดตามการประกวดนางงาม จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อด้านศึกษาน้อยกว่า ผู้ที่ติดตาม 1-2 เวที และติดตามมากกว่า 4 เวทีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มี
ต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาท
นางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	3.71	.911	-2.004	.046
หญิง	263	3.89	.824		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 28 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิด
เห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05) โดยเพศ
หญิงจะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อศาสนามากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	3.71	.895	-3.756	.000
40-60 ปี	140	4.05	.741		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 29 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะ
มีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

โดยผู้ที่อายุระหว่าง 40-60 ปีจะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อศาสนามากกว่าผู้ที่อายุระหว่าง 20-39 ปี

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.35	.577	3.290	0.011
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	4.37	.838		
ปริญญาตรี	251	3.80	.841		
ปริญญาโท	111	3.80	.863		
ปริญญาเอก	10	3.47	1.239		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 30 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 31 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.015	.965
	ปริญญาตรี	.556*	.008
	ปริญญาโท	.547*	.012
	ปริญญาเอก	.885*	.008

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
อนุปริญญา/ปวส./ปวช.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	.015	.965
	ปริญญาตรี	.571*	.037
	ปริญญาโท	.562*	.046
	ปริญญาเอก	.900*	.018
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.556*	.008
	อนุปริญญา/ปวส./ปวช.	-.571*	.037
	ปริญญาโท	-.009	.923
	ปริญญาเอก	.329	.230
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.547*	.012
	อนุปริญญา/ปวส./ปวช.	-.562*	.046
	ปริญญาตรี	.009	.923
	ปริญญาเอก	.338	.228
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.885*	.008
	อนุปริญญา/ปวส./ปวช.	-.900*	.018
	ปริญญาตรี	-.329	.230
	ปริญญาโท	-.338	.228

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 31 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อศาสนามากกว่า ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน

ตาราง 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านศาสนา
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	4.10	.724	6.103	.000
พนักงานเอกชน	134	3.62	.869		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	3.39	1.009		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	3.82	.864		
รับจ้างทั่วไป	25	3.73	1.063		
นักศึกษา	22	3.55	.833		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 32 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านศาสนาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านศาสนา ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านศาสนา
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	พนักงานเอกชน	.479*	.000
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.709*	.007
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	.288*	.028
	รับจ้างทั่วไป	.370*	.040
	นักศึกษา	.558*	.003
พนักงานเอกชน	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.479*	.000
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.230	.378
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.191	.150
	รับจ้างทั่วไป	-.109	.548

	นักศึกษา	.079	.680
--	----------	------	------

ตารางที่ 33 (ต่อ)

อาชีพ		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ ประมง นักแสดง	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.709*	.007
	พนักงานเอกชน	-.230	.378
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.422	.125
	รับจ้างทั่วไป	-.339	.260
	นักศึกษา	-.152	.622
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.288*	.028
	พนักงานเอกชน	.191	.150
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.422	.125
	รับจ้างทั่วไป	.082	.682
	นักศึกษา	.270	.198
รับจ้างทั่วไป	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.370*	.040
	พนักงานเอกชน	.109	.548
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.339	.260
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.082	.682
	นักศึกษา	.188	.440
นักศึกษา	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.558*	.003
	พนักงานเอกชน	-.079	.680
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.152	.622
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.270	.198
	รับจ้างทั่วไป	-.188	.440

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 33 พบว่า ผู้ที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ//พนักงานของรัฐ จะเห็น
ด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อศาสนามากกว่าทุกกลุ่มอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมี
ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน

ตาราง 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา
จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	3.63	.892	3.464	.016
ติดตาม 1-2 เวที	194	3.92	.838		
ติดตาม 3-4 เวที	36	3.81	.766		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	3.97	.851		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 34 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงาม
แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05
(Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้าน
ศาสนา ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านศาสนา
จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ไม่ติดตามเลย	ติดตาม 1-2 เวที	-.295*	.003
	ติดตาม 3-4 เวที	-.187	.248
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.338*	.019
ติดตาม 1-2 เวที	ไม่ติดตามเลย	.295*	.003
	ติดตาม 3-4 เวที	.108	.485
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.043	.750
ติดตาม 3-4 เวที	ไม่ติดตามเลย	.187	.248
	ติดตาม 1-2 เวที	-.108	.485
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.151	.418

ตารางที่ 35 (ต่อ)

การติดตามการประกวดนางงาม		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ติดตามมากกว่า 4 เวที	ไม่ติดตามเลย	.338*	.019
	ติดตาม 1-2 เวที	.043	.750
	ติดตาม 3-4 เวที	.151	.418

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 35 พบว่า ผู้ที่ไม่ติดตามการประกวดนางงาม จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อต้านศาสนาน้อยกว่า ผู้ที่ติดตาม 1-2 เวที และมากกว่า 4 เวทีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน

ตาราง 36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	4.58	.530	-.664	.507
หญิง	263	4.62	.471		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 36 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน

ตาราง 37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	4.59	.505	-870	.385
40-60 ปี	140	4.63	.467		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 37 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.83	.328	4.303	0.002
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	4.70	.331		
ปริญญาตรี	251	4.59	.462		
ปริญญาโท	111	4.63	.479		
ปริญญาเอก	10	4.07	1.109		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 38 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig.

< .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	.133	.485
	ปริญญาตรี	.240*	.043
	ปริญญาโท	.203	.100
	ปริญญาเอก	.767*	.000
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.133	.485
	ปริญญาตรี	.106	.496
	ปริญญาโท	.069	.664
	ปริญญาเอก	.633*	.004
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.240*	.043
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.106	.496
	ปริญญาโท	-.037	.503
	ปริญญาเอก	.527*	.001
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.203	.100
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.069	.664
	ปริญญาตรี	.037	.503
	ปริญญาเอก	.564*	.000
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.767*	.000
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.633*	.004
	ปริญญาตรี	-.527*	.001
	ปริญญาโท	-.564*	.000

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 39 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อการประกอบอาชีพน้อยกว่า ทุกระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	4.68	.469	1.857	.101
พนักงานเอกชน	134	4.52	.476		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	4.52	.721		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	4.61	.512		
รับจ้างทั่วไป	25	4.53	.561		
นักศึกษา	22	4.68	.430		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 40 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพแตกต่างกัน

ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพจำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	4.57	.537	.497	.684
ติดตาม 1-2 เวที	194	4.61	.453		
ติดตาม 3-4 เวที	36	4.68	.425		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	4.61	.571		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 41 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 42 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	4.38	.646	-2.053	.041
หญิง	263	4.51	.503		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 42 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยเพศหญิงจะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อสังคมมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 43 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	4.46	.573	-.481	.631
40-60 ปี	140	4.48	.534		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 43 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.69	.464	3.395	0.010
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	4.53	.422		
ปริญญาตรี	251	4.44	.548		
ปริญญาโท	111	4.52	.548		
ปริญญาเอก	10	3.93	.886		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 44 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 45 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	.152	.486
	ปริญญาตรี	.240	.075
	ปริญญาโท	.169	.230

	ปริญญาเอก	.752*	.001
--	-----------	-------	------

ตารางที่ 45 (ต่อ)

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.152	.486
	ปริญญาตรี	.088	.620
	ปริญญาโท	.017	.927
	ปริญญาเอก	.600*	.016
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.240	.075
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.088	.620
	ปริญญาโท	-.072	.256
	ปริญญาเอก	.512*	.004
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.169	.230
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.017	.927
	ปริญญาตรี	.072	.256
	ปริญญาเอก	.583*	.001
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.752*	.001
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.600*	.016
	ปริญญาตรี	-.512*	.004
	ปริญญาโท	-.583*	.001

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อสังคมน้อยกว่า ทุกระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	4.56	.518	2.066	.069
พนักงานเอกชน	134	4.40	.535		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	4.30	.722		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	4.45	.498		
รับจ้างทั่วไป	25	4.28	.875		
นักศึกษา	22	4.50	.522		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 46 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 47 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมจำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	4.37	.590	2.603	.052
ติดตาม 1-2 เวที	194	4.47	.542		
ติดตาม 3-4 เวที	36	4.59	.452		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	4.59	.587		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 47 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสังคมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน

ตาราง 48 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	3.07	1.181	-1.665	.097
หญิง	263	3.27	1.107		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 48 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน

ตาราง 49 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	3.37	1.184	4.292	.000
40-60 ปี	140	2.89	.970		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 49 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านการเมืองแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-39 ปี จะเห็นด้วยกับบทบาททางงานด้านการเมืองมากกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 40-60 ปี

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านการเมืองแตกต่างกัน

ตาราง 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	3.64	1.348	2.951	0.020
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	3.35	1.001		
ปริญญาตรี	251	3.29	1.107		
ปริญญาโท	111	2.95	1.117		
ปริญญาเอก	10	2.70	1.337		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 50 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านการเมืองแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาททางงานด้านการเมืองได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 51 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	.289	.515
	ปริญญาตรี	.348	.205
	ปริญญาโท	.684*	.017
	ปริญญาเอก	.939*	.035
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.289	.515
	ปริญญาตรี	.059	.870
	ปริญญาโท	.395	.288
	ปริญญาเอก	.650	.197
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.348	.205
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.059	.870
	ปริญญาโท	.336*	.009
	ปริญญาเอก	.591	.104
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.684*	.017
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.395	.288
	ปริญญาตรี	-.336*	.009
	ปริญญาเอก	.255	.493
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.939*	.035
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.650	.197
	ปริญญาตรี	-.591	.104
	ปริญญาโท	-.255	.493

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 51 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จะเห็น
ด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อการเมืองน้อยกว่า ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ที่ระดับ
นัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน

ตาราง 52 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	3.04	1.026	3.861	.002
พนักงานเอกชน	134	3.11	1.226		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	3.23	1.367		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	3.34	1.120		
รับจ้างทั่วไป	25	3.72	.947		
นักศึกษา	22	3.91	1.031		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 52 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 53 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	พนักงานเอกชน	-.076	.567
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	-.191	.584
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.303	.083
	รับจ้างทั่วไป	-.684*	.005
	นักศึกษา	-.873*	.001

ตารางที่ 53 (ต่อ)

อาชีพ		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
พนักงานเอกชน	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.076	.567
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	-.115	.742
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.227	.201
	รับจ้างทั่วไป	-.608*	.013
	นักศึกษา	-.797*	.002
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ ประมง นักแสดง	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.191	.584
	พนักงานเอกชน	.115	.742
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	-.112	.761
	รับจ้างทั่วไป	-.493	.223
	นักศึกษา	-.682	.099
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.303	.083
	พนักงานเอกชน	.227	.201
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.112	.761
	รับจ้างทั่วไป	-.381	.157
	นักศึกษา	-.570*	.043
รับจ้างทั่วไป	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.684*	.005
	พนักงานเอกชน	.608*	.013
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.493	.223
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	.381	.157
	นักศึกษา	-.189	.562
นักศึกษา	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.873*	.001
	พนักงานเอกชน	.797*	.002
	อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	.682	.099
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	.570*	.043
	รับจ้างทั่วไป	.189	.562

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 53 พบว่า ผู้ที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ//พนักงานของรัฐ และพนักงานเอกชน จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อการเมืองน้อยกว่าผู้ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน

ตาราง 54 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	3.09	1.255	3.804	.010
ติดตาม 1-2 เวที	194	3.11	1.073		
ติดตาม 3-4 เวที	36	3.54	1.065		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	3.58	1.012		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 54 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมืองแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 55 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านการเมือง จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ไม่ติดตามเลย	ติดตาม 1-2 เวที	-.017	.894
	ติดตาม 3-4 เวที	-.451*	.035
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.491*	.010

ตารางที่ 55 (ต่อ)

การติดตามการประกวดนางงาม		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ติดตาม 1-2 เวที	ไม่ติดตามเลย	.017	.894
	ติดตาม 3-4 เวที	-.433*	.034
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.473*	.009
ติดตาม 3-4 เวที	ไม่ติดตามเลย	.451*	.035
	ติดตาม 1-2 เวที	.433*	.034
	ติดตามมากกว่า 4 เวที	-.040	.871
ติดตามมากกว่า 4 เวที	ไม่ติดตามเลย	.491*	.010
	ติดตาม 1-2 เวที	.473*	.009
	ติดตาม 3-4 เวที	.040	.871

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 55 พบว่า ผู้ที่ไม่ติดตามการประกวดนางงามและติดตาม 1-2 เวที จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อด้านการเมืองน้อยกว่า ผู้ที่ติดตาม 3 เวทีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 7 ผู้ที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 7.1 ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตาราง 56 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	137	4.47	.577	-1.705	.090
หญิง	263	4.57	.475		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 56 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 7.2 ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตาราง 57 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
20-39 ปี	260	4.55	.541	.543	.588
40-60 ปี	140	4.52	.460		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 57 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 7.3 ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตาราง 58 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.69	.442	2.851	0.024
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	10	4.63	.460		
ปริญญาตรี	251	4.53	.491		
ปริญญาโท	111	4.56	.519		
ปริญญาเอก	10	4.05	.888		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 58 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05) โดยสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 59 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด		ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ต่ำกว่า/มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	.069	.730
	ปริญญาตรี	.163	.191
	ปริญญาโท	.136	.294
	ปริญญาเอก	.644*	.001
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.069	.730
	ปริญญาตรี	.093	.571
	ปริญญาโท	.066	.693
	ปริญญาเอก	.575*	.012
ปริญญาตรี	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.163	.191
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.093	.571
	ปริญญาโท	-.027	.646
	ปริญญาเอก	.482*	.004
ปริญญาโท	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.136	.294
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.066	.693
	ปริญญาตรี	.027	.646
	ปริญญาเอก	.509*	.003
ปริญญาเอก	ต่ำกว่า/มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.644*	.001
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.575*	.012
	ปริญญาตรี	-.482*	.004
	ปริญญาโท	-.509*	.003

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 59 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก จะเห็นด้วยกับบทบาทนางงามที่มีต่อสื่อมวลชนน้อยกว่าทุกระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. < .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 7.4 ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตาราง 60 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐ	152	4.56	.523	.740	.594
พนักงานเอกชน	134	4.51	.490		
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม/ประมง นักแสดง	11	4.59	.808		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	56	4.51	.491		
รับจ้างทั่วไป	25	4.45	.582		
นักศึกษา	22	4.69	.385		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 60 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

สมมติฐานการวิจัยที่ 7.5 การติดตามการประกวดนางงามแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตาราง 61 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชน
จำแนกตามการติดตามการประกวดนางงาม

การติดตามการประกวดนางงาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ไม่ติดตามเลย	121	4.53	.518	.220	.882
ติดตาม 1-2 เวที	194	4.54	.481		
ติดตาม 3-4 เวที	36	4.59	.561		
ติดตามมากกว่า 4 เวที	49	4.50	.599		

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

จากตารางที่ 61 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ การติดตามการประกวดนางงาม
แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทนางงามด้านสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ
นัยสำคัญ .05 (Sig. > .05)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาบทบาทนางงาม 2) ศึกษาทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และ 3) ศึกษาทัศนคติของบุคคลทั่วไป เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งหัวข้อในการสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 บทบาทนางงามในสังคมไทย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ ได้แก่ เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1.1.1 บทบาททางครอบครัว จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางครอบครัวไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทการเป็นภรรยา โดยบทบาทการเป็นภรรยามีความสัมพันธ์น้อยที่สุด เพราะการประกวดนางงามได้กำหนดคุณสมบัติผู้เข้าประกวดไว้ว่าต้องเป็นผู้ที่ยังไม่ได้ผ่านการสมรส ดังนั้น บทบาทการเป็นภรรยา จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเป็นนางงามแล้ว และนางงามไม่จำเป็นต้องแต่งงานมีคู่ครอง หรือหากเลือกมีคู่ครองเป็นเพศทางเลือกก็ไม่ใช่ว่าสิ่งนี้ผิด อย่างไรก็ตาม เธอก็ดี แม้พวกเขาจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องส่วนตัว แต่นางงามส่วนมากก็ยอมรับว่าการเป็นนางงามส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกคู่ครองและเป็นแรงกดดันที่สังคมคาดหวังว่านางงามจะต้องประสบความสำเร็จในชีวิตคู่ โดยนางงามที่เคยผ่านการสมรสและหย่ายอมรับว่าช่วงเวลาที่ดีตัดสินใจจบชีวิตคู่เป็นช่วงเวลาที่ยากสำหรับพวกเขา ด้านบทบาทการเป็นลูกแม้จะไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรง แต่ก็ยังเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่นางงามควรมี กล่าวคือ นางงามไม่จำเป็นต้องตั้งใจสื่อสารบทบาทการเป็นลูกที่ดีให้สังคมรับรู้ แต่ควรปฏิบัติเป็นลูกที่ดีเป็นปกติในการใช้ชีวิตประจำวัน

เพราะการเป็นลูกที่ดีเป็นความดีพื้นฐานที่คนทุกคนควรปฏิบัติต่อบิดามารดา อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี หากนางงามไม่ได้เกิดมาในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อมและไม่ได้เติบโตมากับบิดามารดาก็สามารถเป็นนางงามได้เช่นกัน ด้านบทบาทการเป็นแม่ แม้จะไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรง และเป็นบทบาทที่เกิดขึ้นภายหลังการเป็นนางงาม แต่ก็ยังคงคุณสมบัติพื้นฐานที่หากนางงามเลือกที่จะมีบุตรแล้ว ก็ควรทำบทบาทด้านนี้ให้ดีเช่นกัน

1.1.2 บทบาททางการศึกษา บทบาททางการศึกษา จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางการศึกษามีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของนางงามปานกลาง โดยนางงามส่วนมากมีความเห็นว่านางงามควรมีการศึกษาที่ดี อย่างน้อยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐานที่กองประกวดกำหนดไว้ โดยนางงามส่วนหนึ่งเชื่อว่าการศึกษาที่ดีจะช่วยให้นางงามมีระบบความคิดที่ดี มีปฏิภาณไหวพริบ อันจะส่งผลต่อการตอบคำถามบนเวทีและการปฏิบัติภารกิจหลังจากนั้น ในขณะที่นางงามอีกส่วนหนึ่งเชื่อว่าการศึกษาตามระบบไม่ได้เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่ก่อให้เกิดความฉลาด ประสบการณ์ชีวิตและการเรียนรู้ในห้องเรียน อาจจะเป็นสิ่งที่มีค่ามากกว่าเสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม นางงามส่วนมากยอมรับว่าการมีศึกษาในระดับที่สูงกว่าผู้เข้าร่วมประกวดคนอื่นก็ทำให้คณะกรรมการเกิดความสนใจในตัวพวกเธอมากกว่าเช่นกัน ด้านบทบาทในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา นางงามส่วนมากมองว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของนางงาม เป็นภารกิจที่นางงามเลือกที่จะทำหรือไม่ก็ได้ เพราะนางงามแต่ละคนมีความถนัดและความสามารถ ตลอดจนความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น นางงามจึงควรเลือกทำในสิ่งที่ตนถนัดและมีความสนใจจริง ๆ เพราะจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่า แต่หากมีโอกาสหรือมีการร้องขอให้นางงามทำกิจกรรมที่เป็นการสนับสนุนการศึกษา นางงามก็ไม่ควรปฏิเสธภารกิจนั้นและควรทำอย่างเต็มที่ ด้านการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษานางงามส่วนมากมองว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของนางงาม เพราะนางงามไม่ใช่ครู อาจารย์ และไม่ใช่ทุกคนที่สามารถถ่ายทอดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่นางงามอีกส่วนหนึ่งมองว่านางงามสามารถทำหน้าที่นี้ได้ โดยการศึกษาก่อนที่ถ่ายทอดอาจเป็นการศึกษาในรูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น

1.1.3 บทบาททางศาสนา จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางศาสนาด้านการทำนุบำรุงและการเผยแผ่ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ในขณะที่บทบาทด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศถือเป็นภารกิจหลักของนางงาม โดยนางงามส่วนมากเชื่อว่าศาสนาเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้น บทบาททางศาสนาด้านการทำนุบำรุงและการเผยแผ่ศาสนาจึงไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของ

นางงามเท่าใดนัก แต่แม้จะมีความเชื่อเช่นนั้น นางงามส่วนมากก็ยังทำนุบำรุงศาสนาตามโอกาสที่สามารถทำได้ และหากมีการร้องขอให้นางงามไปปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่ศาสนา เช่น การประชาสัมพันธ์หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของศาสนา ก็เป็นสิ่งที่ยินดีทำ ในขณะที่บทบาทด้านการเผยแผ่วัฒนธรรมของประเทศ นางงามเกือบทั้งหมดเชื่อว่าเป็นภารกิจหลักของนางงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีที่ดำรงตำแหน่ง และปัจจุบันแม้จะหมดวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้ว แต่พวกเธอส่วนมากก็ยังภาคภูมิใจและยินดีที่จะทำหน้าที่เผยแผ่วัฒนธรรมของประเทศตามโอกาสที่พวกเธอสามารถทำได้

1.1.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยนางงามส่วนมากยอมรับว่านางงามต้องมีอาชีพที่ไม่ขัดกับกฎหมายและศีลธรรม เพราะเป็นคุณสมบัติของผู้เข้าประกวดนางงามที่กองประกวดกำหนดว่านางงามต้องไม่เคยมีประวัติอาชญากรรมหรือประกอบอาชีพผิดกฎหมายหรือมีความประพฤติหรือประวัติความประพฤติอันเป็นที่รังเกียจของสังคม และนางงามยังควรเป็นแบบอย่างที่ดี ดังนั้น แม้หมดวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้วนางงามก็ควรประกอบอาชีพสุจริต นอกจากนี้ นางงามเกือบทั้งหมดยอมรับว่าการเป็นนางงามมอบโอกาสในการทำงานให้กับพวกเธอในการเข้าทำงานต่าง ๆ แต่หลังจากเข้าทำงานแล้วพวกเธอก็ต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพ และทำงานเต็มความสามารถไม่แตกต่างจากผู้ร่วมงานคนอื่น โดยการเป็นนางงามให้เพียงโอกาสในการเริ่มงานเท่านั้นแต่ไม่ได้มีผลต่อการเติบโตในหน้าที่การงานแต่อย่างใด ในขณะที่นางงามส่วนน้อยรู้สึกว่าการเป็นนางงามก่อให้เกิดอคติบางอย่างในที่ทำงาน เช่น บางคนคาดหวังว่านางงามจะไม่ผิดพลาดและทำได้ทุกอย่าง ในขณะที่บางคนก็มีทัศนคติว่านางงามทำหน้าที่ได้เฉพาะงานที่ส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กรเท่านั้น เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นางงามเกือบทั้งหมดยอมรับว่านางงามควรมีคุณธรรม จริยธรรมไม่ควรเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานและคนในสังคม ในขณะที่ส่วนน้อยเห็นด้วยเช่นกัน แต่ก็มีข้อโต้แย้งว่านางงามคือมนุษย์ที่มีความรัก โลก โกรธ หลง ดังนั้น หากนางงามบางคนจะคดโกงก็เป็นเรื่องส่วนตัวที่อาจเกิดขึ้นได้ และไม่มี ความเกี่ยวข้องกับความเป็นนางงาม

1.1.5 บทบาททางสังคม จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางสังคมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม นางงามส่วนมากยอมรับว่าการแสดงบทบาททางสังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของการเป็นนางงาม โดยนางงามจำเป็นต้องมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางสังคม โดยหากนางงามไม่มีกำลังหรือผู้สนับสนุนที่จะผลักดันให้ทำบทบาทในการเป็นผู้นำในกิจกรรมทางสังคมได้ การมีส่วนร่วมก็ถือว่าเพียงพอ โดยนางงาม

แต่ละคนอาจมีความถนัด และความสนใจในเรื่องที่แตกต่างกัน ดังนั้น นางงามจึงควรทำกิจกรรมในด้านที่ตนถนัดเป็นภารกิจหลัก และเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับสังคมตามที่มีการร้องขอเข้ามา ด้านการเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม เป็นสิ่งที่นางงามควรทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนางงามถือเป็นบุคคลสาธารณะที่เป็นควรแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม ด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ นางงามเกือบทั้งหมดเชื่อว่าการปฏิบัติภารกิจนางงามโดยการเป็นตัวแทนประเทศไปแข่งขันในระดับนานาชาติ เป็นการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอยู่แล้ว

1.1.6 บทบาททางการเมือง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยนางงามส่วนมากมองว่าการเมืองเป็นเรื่องส่วนบุคคลและไม่ได้สัมพันธ์โดยตรงกับความเป็นนางงาม อย่างไรก็ตาม ในฐานะประชาชนคนไทยภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ทุกคนควรสนใจเรื่องการเมือง ประชาชนไทยมีสิทธิหน้าที่ที่จะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการแสดงความคิดเห็นและการขับเคลื่อนทางการเมืองเป็นเสรีภาพที่นางงามจะแสดงออกหรือไม่ก็ได้ แต่นางงามส่วนมากมองว่า หากนางงามไม่ได้มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องดังกล่าว ก็ไม่ควรแสดงออกในด้านนี้ในที่สาธารณะ เพราะความมีชื่อเสียงย่อมส่งผลกระทบต่อความคิดของคนส่วนมาก แต่หากมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ หรือมีความสนใจและศึกษาเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง การขับเคลื่อนทางการเมือง หรือแม้แต่การเป็นผู้นำทางการเมืองก็เป็นสิ่งที่นางงามสามารถทำได้

1.1.7 บทบาททางสื่อมวลชน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนางงาม 20 คน พบว่า บทบาททางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยนางงามส่วนมากยอมรับว่าบทบาททางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม นางงามควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อ ควรคำนึงถึงการโพสต์ข้อความที่เป็นจริง ไม่กระทบต่อความรู้สึกของคนหมู่มาก หรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ตลอดจน นางงามควรใช้สื่ออย่างมีมารยาท ไม่ใช้ถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง นอกจากนี้ นางงามในยุคปัจจุบันยังควรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อช่วยในการปฏิบัติภารกิจและการสื่อสารกับคนในสังคมอีกด้วย

1.2 ทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้จัดการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้สนับสนุนการประกวดนางงามระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกวดนางงาม และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคม สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.2.1 บทบาททางครอบครัว จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก พบว่า จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับภาระกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางครอบครัวโดยเฉพาะบทบาทความเป็นลูกมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม แต่บทบาทการเป็นภรรยาและแม่ไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรง โดยด้านบทบาทการเป็นลูก ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่คาดหวังว่านางงามต้องเป็นแบบอย่างของการเป็นลูกที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน โดยนางงามควรแสดงออกถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่หรือผู้มีพระคุณ และการเป็นลูกที่ดียังแสดงถึงความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานของตัวนางงามด้วย อย่างไรก็ตาม มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนเชื่อว่าการเป็นลูกที่ดีไม่ได้สัมพันธ์โดยตรงกับการเป็นนางงาม เพราะในการประกวดนางงามได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประกวดชัดเจน ว่าต้องการเฟ้นหานางงามแบบใด เพื่ออะไร จึงไม่จำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์การเป็นลูกที่ดี รวมถึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจหลังการดำรงตำแหน่ง ในด้านการเป็นภรรยาที่ดีและการเป็นแม่ที่ดีมีผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามมิได้มีความสัมพันธ์กับบทบาทดังกล่าว เนื่องจากในระหว่างการประกวดตลอดจนการดำรงตำแหน่ง มีการระบุในคุณสมบัติผู้เข้าประกวดไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าผู้เข้าประกวดต้องมีสถานะโสด ดังนั้น จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกัน แต่เมื่อหลังจากที่นางงามหมดวาระในการดำรงตำแหน่งไปแล้วหากมีครอบครัวหรือมีลูกก็นับว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของนางงามแต่ละบุคคลแล้ว

1.2.2 บทบาททางการศึกษา จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับภาระกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางการศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ยกเว้นบทบาทการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่า นางงามมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเพราะการศึกษาส่งผลต่อระบบการคิด ทักษะคิด ซึ่งจะทำให้นางงามบุคคลนั้นสามารถให้สัมภาษณ์หรือสามารถตอบคำถามในการประกวดได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง การที่นางงามมีการศึกษาที่ดีจะส่งผลให้นางงามประสบความสำเร็จในการประกวดนางงามอีกด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่าระดับการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการประกวดนางงาม ในขณะที่มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกล่าวว่า ระดับการศึกษาไม่มีความจำเป็นหรือไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเป็นนางงาม เพราะการประกวดนางงามเป็นการประกวดความงามทางสรีระด้านการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ กล่าวว่า บทบาทในด้านนี้มิได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจนางงาม เนื่องจากในปัจจุบันมีภารกิจที่นางงามสามารถเลือกกระทำได้ตามความถนัดของแต่ละบุคคล ดังนั้น หากนางงามมิได้มีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาก็มิจำเป็นต้องสนับสนุนการศึกษา แต่หากนางงามสามารถกระทำได้นับว่าเป็นสิ่งที่ดีกับการศึกษาของประเทศ ในขณะที่ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนระบุว่านางงามควรมีส่วนต่อการ

สนับสนุนการศึกษาเพราะการศึกษาเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ด้านการถ่ายทอดการศึกษาผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ กล่าวว่า บทบาทในด้านนี้ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจนางงาม

1.2.3 บทบาททางศาสนา จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางศาสนาไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม แต่บทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ ถือเป็นภารกิจหลักของนางงาม โดยในด้านการทำนุบำรุงศาสนานั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่าไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทนางงามในฐานะนางงามแต่มีความเกี่ยวข้องและเป็นสิ่งที่พึงกระทำสำหรับทุก ๆ คน ไม่เพียงเฉพาะกับนางงามเท่านั้น ทั้งนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกล่าวว่าในด้านการทำนุบำรุงศาสนามีความเกี่ยวเนื่องกับบทบาทของนางงามเพราะนางงามเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ดังนั้น ภารกิจของนางงามระหว่างดำรงตำแหน่งจึงมีความเกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศาสนาตามวันสำคัญของแต่ละศาสนา ส่วนในด้านการเผยแพร่ศาสนานั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่าเป็นเรื่องปัจเจกบุคคลจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจของนางงาม แต่ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่ามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับนางงามและนับว่าเป็นภารกิจหลักของนางงามเนื่องจากนางงามที่ชนะเลิศการประกวดในระดับชาติจะต้องเป็นตัวแทนประเทศไปประกวดระดับนานาชาติ ดังนั้นนางงามจะต้องสามารถนำเสนอเอกลักษณ์ อุดมการณ์ และวัฒนธรรมของชาติผ่านการไหว้ อาหาร ภาษา และชุดประจำชาติเพื่อสร้างการรับรู้ถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของประเทศชาติ

1.2.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามไม่ควรประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม เพราะนางงามต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน แต่มีผู้ให้ข้อมูลบางบุคคลกล่าวว่าต้องจำแนกระหว่างเรื่องของกฎหมายและจริยธรรม เพราะนางงามบางบุคคลประกอบอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมายของสังคมนั้น ๆ แต่อาจผิดกรอบจริยธรรมของสังคมนอกจากนั้น ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางบุคคลกล่าวว่าต้องทบทวนกฎหมายก่อนว่าข้อกำหนดให้เกียรติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากน้อยเพียงใด ในด้านความได้เปรียบบุคคลทั่วไปในด้านการประกอบอาชีพนั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามมีข้อได้เปรียบบุคคลทั่วไปในกระบวนการสรรหาและคัดเลือกเป็นพนักงาน กรณีที่มีคะแนนสอบที่เท่ากันกับบุคคลทั่วไป นางงามจะถูกพิจารณาก่อนเนื่องจากการเป็นนางงามส่งผลต่อภาพลักษณ์

ที่ดีขององค์กร แต่ในมิติของการปฏิบัติงานนางงามมิได้มีความได้เปรียบหรือเสียเปรียบบุคคลอื่น เพราะเมื่อเข้ามาอยู่ในองค์กรแล้วนางงามก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กรทุกประการ รวมไปถึงโอกาสในการเติบโตในหน้าที่การงาน นอกจากนี้นางงามยังต้องปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพเฉกเช่นคนทั่วไปอีกด้วย

1.2.5 บทบาททางสังคม จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับภาระงานนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางสังคมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และการเป็นต้นแบบที่ดี โดยในด้านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามมีความสำคัญต่อบทบาทดังกล่าวเพราะนางงามนับว่าเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนสังคมและสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมได้ อาทิ การเป็นผู้นำหรือการมีส่วนร่วมกิจกรรมจิตอาสา แต่ผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนกล่าวว่านางงามไม่มีความจำเป็นจะต้องเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมเนื่องจากบริบทของภาวกิจนางงามแตกต่างไปจากอดีตโดยสิ้นเชิง ดังนั้น นางงามสามารถเป็นผู้นำในบทบาทอื่น ๆ ได้นอกจากบทบาททางสังคม ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมหรือประเทศชาตินั้นผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามไม่ได้ถูกคาดหวังจากสังคมในการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติเพราะสิ่งนี้ต้องใช้ทุนทรัพย์และบุคลากรจำนวนมาก แต่ถ้าหากนางงามสามารถสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคมเพื่อชาติได้ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดี ส่วนในด้านการเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดเห็นตรงกันว่านางงามควรต้องแสดงบทบาททางด้านนี้

1.2.6 บทบาททางการเมือง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับภาระงานนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางการเมืองไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม ในด้านการเป็นผู้นำทางการเมือง ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากกล่าวว่านางงามไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรง เพราะการเมืองเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล และวัตถุประสงค์หลักของการประกวดนางงามจัดขึ้นเพื่อค้นหาตัวแทนไปประกวดในระดับนานาชาติ อีกทั้งภารกิจของนางงามส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนสังคม แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนกล่าวว่านางงามมีความสัมพันธ์กับการเมืองโดยตรงตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน อาทิ การจัดประกวดนางสาวไทยจัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ดังนั้นนางงามจึงควรมีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมืองและแสดงออกถึงจุดยืนทางการเมืองอีกด้วย ในด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมทางการเมืองนั้นมีความเกี่ยวข้องกับนางงาม อาทิ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน

ออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง รวมถึงนางงามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองในฐานะพลเมือง อาทิ การใช้สิทธิในการเลือกตั้งอีกด้วย

1.2.7 บทบาททางสื่อมวลชน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม 9 คน พบว่า บทบาททางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำหน้าที่ของนางงาม โดยในด้านใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามต้องใช้สื่อบนพื้นฐานของจริยธรรมเพราะสื่อนับว่าเป็นเครื่องมือที่นำเสนอภาพลักษณ์ของนางงามหากนางงามใช้สื่อในทางที่ไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อนางงาม ดังนั้นนางงามควรใช้สื่อในเชิงบวก กล่าวคือการใช้สื่อเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติภารกิจนางงามหรือใช้สื่อเพื่อการขับเคลื่อนในบางอย่างในเชิงบวกเพื่อสังคม อีกทั้งนางงามต้องใช้สื่อโดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์อย่างระมัดระวังทั้งการโพสต์ข้อความ การแชร์ข้อความ รวมถึงการตรวจสอบความถูกต้องของข้อความก่อนเผยแพร่สู่สาธารณะและไม่ควรใช้คำหยาบคายบนสื่อสังคม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังกับนางงามดังนั้นสิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลกับภาพลักษณ์ของการเป็นนางงาม ในด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้สื่อเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่านางงามควรประยุกต์ใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและภารกิจที่ได้รับจากกองประกวด โดยเฉพาะการใช้สื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติเพราะนางงามเปรียบเสมือนกระบอกเสียงในการนำเสนอภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมหรือทูตทางวัฒนธรรม

1.3 ทักษะของบุคคลทั่วไป

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีทางสถิติมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.3.1 บทบาททางครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 รองลงมา คือ นางงามต้องเป็นแม่ที่ดีของลูก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และนางงามต้องเป็นภรรยาที่ดีต่อสามี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

1.3.2 บทบาททางการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 รองลงมา คือ นางงามต้องมีการศึกษาที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และนางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

1.3.3 บทบาททางศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้องมี ส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมา คือ นางงามต้องมี ส่วนในการทำนุบำรุงศาสนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และนางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่ศาสนา มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ

1.3.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้องไม่คดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงานและคนในสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมา คือ นางงามต้องมีอาชีพที่ไม่ขัดกับกฎหมายและศีลธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และนางงามต้อง มีความรับผิดชอบต่ออาชีพทำงานเต็มความรู้ความสามารถ และอุทิศเวลาให้กับงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 ตามลำดับ

1.3.5 บทบาททางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้องเป็น ต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ นางงามต้องสร้าง คุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และนางงามต้องเป็นผู้นำ/มีส่วน ร่วมในกิจกรรมทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ตามลำดับ

1.3.6 บทบาททางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้อง เป็นผู้มีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 รองลงมา คือ นางงามต้องมีส่วน ร่วมในกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ตามลำดับ

1.3.7 บทบาททางสื่อมวลชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า นางงามต้อง เป็นแบบอย่างในการใช้สื่อตามกรอบจริยธรรมและกฎหมาย เช่น ใช้สื่อในการเผยแพร่ข้อมูลที่ ถูกต้องไม่บิดเบือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมา คือ นางงามต้องมีมารยาทในการใช้สื่อ มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมา คือ นางงามต้องสามารถประยุกต์สื่อต่าง ๆ ในการเผยแพร่หรือ ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และนางงามต้องมี มารยาทต่อสื่อมวลชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ตามลำดับ

2. อภิปรายผล

2.1 บทบาทนางงามในสังคมไทย

2.1.1 บทบาททางครอบครัว นางงามต้องปฏิบัติตนในบทบาทลูก บทบาทภรรยา และบทบาทแม่ให้สมบูรณ์แบบตลอดชีวิต ตามที่ราชบัณฑิตยสถาน ระบุว่า การทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ เป็นต้น บทบาทเป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรงและเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น ราชบัณฑิตยสถาน (2546) นอกจากนี้ยังมีการค้นพบของ Mercer, T. & Ferketish, W. ระบุว่าการดำรงบทบาทมารดาเป็นพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร Mercer, T. & Ferketish, W. (1994)

2.1.2 บทบาททางการศึกษา นางงามควรมีความรู้ทั้งที่เกิดจากการศึกษาในสถาบันการศึกษา ความรู้ที่มาจากประสบการณ์ หรือการศึกษา ตามความถนัดของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะความรู้ส่งผลต่ออัตลักษณ์ส่วนบุคคลที่โดดเด่น การมีทัศนคติที่ดีหรือความรู้ ความเชี่ยวชาญ เพื่อความพร้อมในการถ่ายทอดการศึกษาเมื่อได้รับตำแหน่งชนะเลิศ ตามที่รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสุमित อินทวงศ์ ศึกษาเรื่อง การประกวดนางงามดัดระบบชายเป็นใหญ่ในพื้นที่สาธารณะ ระบุว่า การประกวดนางงามเป็นพื้นที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างทางสังคมที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติ รวมทั้งความรู้และความสามารถ (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสุमित อินทวงศ์, 2557)

2.1.3 บทบาททางศาสนา นางงามมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนาของตนตามวาระและโอกาส เช่น นางงามมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาตามวันสำคัญของแต่ละศาสนา นางงามเป็นตัวแทนประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางศาสนา เป็นต้น ตามที่กัญญภัค แมกกี ทำการศึกษาเรื่อง เพศสภาพและบทบาทสตรีในฐานะอุบาสิกาตามทรงสนะ ทางพระพุทธศาสนา ระบุว่า สตรีสามารถที่จะปฏิบัติธรรมและทำหน้าที่เผยแผ่ธรรมได้ไม่แตกต่าง จากบุรุษ กัญญภัค แมกกี (2562) อีกทั้งนางงามยังมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ เช่น การแต่งกายชุดประจำชาตินอกจากนี้ยังมีการศึกษาเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ความงาม ผ่านกิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ของวรวงษ์ ปลอดภัย และฐิตินัน บุญภาพ คอชมมอน ระบุว่า นอกจากจะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีแล้ว สาวงามจะต้องสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศได้ เพื่อคว้าตำแหน่งชนะเลิศและการเผยแพร่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ (วรวงษ์ ปลอดภัย และฐิตินัน บุญภาพ คอชมมอน, 2561)

2.1.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ นางงามควรทำกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในอาชีพอย่างเต็มศักยภาพ บนพื้นฐานของจรรยาบรรณและ

ความรับผิดชอบเพราะส่งผลต่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ของนางงามสู่โอกาส ในการประกอบ อาชีพหรือบทบาทอื่น ๆ เช่น อาชีพนักแสดง พิธีกร พิธีเซนต์เตอร์โฆษณา เป็นต้น ตามที่รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสุमित อินทวงศ์ ทำการศึกษาเรื่อง การประกวดนางงามดั่งระบบชายเป็นใหญ่ ในพื้นที่สาธารณะ ระบุว่า ในปัจจุบันนี้การมีตำแหน่งนางงามคือไปเบิกทางสู่อาชีพดารานักแสดงหรือการทำงานในแวดวงบันเทิง (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสุमित อินทวงศ์, 2557) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเรื่อง วินทุกเว(ที) ของปิ่นศิริ ศิริปิ่น ระบุว่า สิ่งที่ทำให้ดารานักแสดง นางงาม ประสบความสำเร็จมีผลงานและชื่อเสียง ครองใจแฟนคลับได้อย่างยาวนาน ได้แก่ ความมีวินัย ตรงต่อเวลา รักษาคุณภาพ เคารพรุ่นพี่ กตัญญูรู้คุณ (ปิ่นศิริ ศิริปิ่น, 2556)

2.1.5 บทบาททางสังคม นางงามมีส่วนสำคัญ ต่อการขับเคลื่อนสังคมเนื่องจากภารกิจ ของนางงามล้วนมีความเกี่ยวข้องกับสังคมด้านการสร้าง คุณประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ ตามที่สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล ทำการศึกษาเรื่อง การประกวดนางสาวไทย (พ.ศ. 2477-2530) ระบุว่า ผู้เข้าประกวดนางงาม ยังได้ชื่อว่าสามารถสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ อีกด้วย (สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล, 2531) และการศึกษาเรื่อง บทบาทสตรีไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของพรคนะมะ และอลงกรณ์ อรรคแสง ระบุว่า สตรีก็มีส่วนสำคัญ ที่ช่วยขับเคลื่อนสังคมและประเทศซึ่งมีหลายครั้งที่สตรีพยายามที่จะยกระดับเรื่องความเท่าเทียมและสิทธิ เพื่อแสดงออกถึง บทบาทและศักยภาพที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเปลี่ยนแปลงต่อสังคมและประเทศชาติ (พรคนะมะ และอลงกรณ์ อรรคแสง, 2563) ทั้งนี้ภารกิจของนางงามล้วนมีความเกี่ยวข้องกับสังคม เช่น การเป็นต้นแบบให้กับเด็กและเยาวชนตามความถนัดของตน การรณรงค์ เพื่อช่วยเหลือสังคมเมื่อเกิดวิกฤต การรณรงค์เพื่อขับเคลื่อนหรือต่อต้านสิทธิสำหรับเด็กและสตรี การสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ เป็นต้น ตามที่วราวุฒิ องค์กร และชาญชัย จิวจินดา ทำการศึกษาเรื่อง ผลสำเร็จของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรณีศึกษา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ระบุว่า สตรีในปัจจุบันจึงมีบทบาทมากขึ้นจากอดีต มีบทบาทอย่างแพร่หลายต่อการขับเคลื่อนสังคมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน (วราวุฒิ องค์กร และชาญชัย จิวจินดา 2563)

2.1.6 บทบาททางการเมือง นางงามจึงมีภารกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง ในฐานะพลเมือง อาทิ การเลือกตั้ง นอกจากนี้การศึกษาเรื่อง บทบาทของสตรีในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลกระแสน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ของสมศรี บัวทอง ระบุว่า บทบาท ในการเลือกตั้งของท้องถิ่น สตรีไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งของท้องถิ่น คอยติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและติดตามตรวจสอบการ หาเสียงของผู้ลงสมัคร

รับเลือกตั้งมากขึ้น (สมศรี บัวทอง, 2551) ในด้านการเป็นผู้นำทางการเมืองของนางงามนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการ ความถนัด หรือ ความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคลดังเห็นได้จากนางงามบางคนเป็นผู้นำทางการเมือง อีกทั้งยังมีการศึกษาเรื่อง ผลสำเร็จของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรณีศึกษา อำเภอชาลวาลักษณ์บุรี จังหวัดกำแพงเพชร ของวราวุฒิ องค์กร และชาญชัย จิวจินดา ระบุว่า สตรีได้รับโอกาสและการยอมรับ จากสังคมต่อการออกจากพื้นที่ส่วนที่เป็นเรื่องส่วนตัวเข้าสู่พื้นที่ส่วนที่เป็นสาธารณะจะเห็น ได้จากสัดส่วนของสตรีที่เข้าไปทำงานในภาคการเมือง ภาคการบริหารราชการแผ่นดินมีสัดส่วนที่มากขึ้น (วราวุฒิ องค์กร และชาญชัย จิวจินดา, 2563) และการศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทบาท ทางการเมืองของสตรี ของวิภาพรรณ อุปนิสากร ภัคดี โพธิ์สิงห์ และสัญญา เคนาภูมิ ระบุว่า สังคมไทยได้เปิดโอกาสให้สตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะการเข้ามา มีบทบาทกิจกรรมทางการเมือง กล่าวได้ว่าสตรีได้กลายเป็นกลุ่มพลังทางการเมือง ที่มีความสำคัญในสังคมจากค่านิยมในปัจจุบันเชื่อว่าอำนาจทางการเมืองควรที่จะกระจายอำนาจไปสู่สตรีโดยไม่จำกัดเพศ ชนชั้น เชื้อชาติ หรือศาสนา (วิภาพรรณ อุปนิสากร ภัคดี โพธิ์สิงห์ และสัญญา เคนาภูมิ, 2559)

2.1.7 บทบาททางสื่อมวลชน นางงามจึงควรใช้สื่อเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ หรือเผยแพร่ในประเด็นที่นางงามแต่ละบุคคลขับเคลื่อน รวมถึงภารกิจที่ตนกระทำโดยใช้สื่อ อย่างระมัดระวัง อาทิ การตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนการโพสต์หรือการแชร์เนื้อหา ในสื่อออนไลน์ เพราะนางงามเป็นบุคคลสาธารณะที่สังคมจับตามอง ตามที่ชลิต ฉะบับ พินาย และคณะ ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของอินเตอร์เน็ต เทคโนโลยีดิจิทัล และสื่อสังคมในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (โควิด-19) ระบุว่า ปัจเจกบุคคลได้ปรับใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่เข้ากับการดำเนินชีวิตและภารกิจต่าง ๆ เนื่องจากความสะดวกในการใช้งานแต่หากใช้สื่อในรูปแบบที่ขัดต่อกรอบจริยธรรมและกฎหมายล้วนส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยรวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม จึงควรตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลก่อนที่จะเชื่อหรือเผยแพร่ต่อ (ชลิต ฉะบับพินาย และคณะ, 2563) ทั้งนี้ภารกิจนางงามในระหว่างดำรงตำแหน่ง เช่น ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของประเทศ เผยแพร่เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ความงามผ่านกิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ของวรวพษ์ ปลอดภัย และจิตินัน บุญภาพ คอมม่อน ระบุว่า กิจกรรมการประกวดนางงามกลายเป็นการสื่อสารทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ อัตลักษณ์และคุณสมบัติของนางงาม จากในอดีตจนถึงปัจจุบันเปลี่ยนไปตามค่านิยมทางสังคมและเทรนด์ นางงามในยุคปัจจุบันจึงต้องมีความเป็นสากลเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีแล้ว สาวงามจะต้องสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็น อัตลักษณ์ของแต่ละ

ประเทศได้ อีกทั้งยังต้องศึกษาไหวพริบ ปฏิภาณ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี เพื่อคว้าตำแหน่งชนะเลิศและการเผยแพร่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ (วรพงษ์ ปลอดมุสิก และฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน, 2561)

2.2 ทักษะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม

2.2.1 บทบาททางครอบครัว นางงามต้องเป็นแบบอย่างของการเป็นลูกที่ดีให้กับเด็ก และเยาวชน โดยการแสดงออกถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่หรือผู้มีพระคุณและการเป็นลูกที่ดียังแสดงถึงความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานของตัวนางงามด้วยดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการเป็นลูกที่ดีเสมือนเป็นหนึ่งในคุณสมบัติต่อการพิจารณาผู้ชนะเลิศในการประกวด และนางงามคงต้องรักษาภาพลักษณ์ของการเป็นภรรยาและแม่ที่ดีเนื่องจากนางงามต้องสมบูรณ์แบบในทุกด้านและต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในทุกด้านให้กับสังคม ตามที่การศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์นางงามไทยที่สะท้อนผ่านการตอบคำถามบนเวทีมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ ของธนกร พฤษชาติถาวร ระบุว่าบทบาทและหน้าที่ของนางงามก็ได้ปรับเปลี่ยนตามไปด้วยจากเดิมที่เป็นผู้ประชาสัมพันธ์ด้านประชาธิปไตยกลายเป็นตัวแทนของประเทศเข้าร่วมประกวดเวทีระดับโลก โดยจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมเพื่อให้เกิดภาพจำและยอมรับรวมไปถึงสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการต่อยอดทางธุรกิจ (ธนกร พฤษชาติถาวร, 2564)

2.2.2 บทบาททางการศึกษา นางงามมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาที่ดีเพราะการศึกษาส่งผลต่อระบบการคิด ทักษะคิด ซึ่งจะทำให้นางงามบุคคลนั้นสามารถให้สัมภาษณ์หรือสามารถตอบคำถามในการประกวดได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการที่นางงามมีการศึกษาที่ดีจะส่งผลให้นางงามประสบความสำเร็จในการประกวดนางงามอีกด้วยจึงอาจกล่าวได้ว่าระดับการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการประกวดนางงามสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ความงามผ่านกิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ของวรพงษ์ ปลอดมุสิก และฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน ระบุว่า กิจกรรมการประกวดนางงามกลายเป็นการสื่อสารทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ อัตลักษณ์และคุณสมบัติของนางงาม จากในอดีตจนถึงปัจจุบันเปลี่ยนไปตามค่านิยมทางสังคมและเทรนด์ นางงามในยุคปัจจุบันจึงต้องมีความเป็นสากลเพิ่มมากขึ้น นอกจากจะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีแล้ว สาวงามจะต้องสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็น อัตลักษณ์ของแต่ละประเทศได้ อีกทั้งยังต้องศึกษาไหวพริบ ปฏิภาณ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี เพื่อคว้าตำแหน่งชนะเลิศและการเผยแพร่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ (วรพงษ์ ปลอดมุสิก และฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน, 2561)

2.2.3 บทบาททางศาสนา ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ดังนั้นภารกิจของนางงามระหว่างดำรงตำแหน่งจึงมีความเกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศาสนาตามวันสำคัญของแต่ละศาสนา ตามที่กัญญภัค แมกกี ทำการศึกษาเรื่องเพศสภาพและบทบาทสตรีในฐานะอุปาสิกาตามทรรศนะ ทางพระพุทธศาสนา ระบุว่า สตรีสามารถที่จะปฏิบัติธรรมและทำหน้าที่เผยแผ่ธรรมได้ไม่แตกต่าง จากบุรุษ กัญญภัค แมกกี (2562) แต่ในด้านการเผยแผ่วัฒนธรรมของชาติผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่ามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับนางงามและนับว่าเป็นภารกิจหลักของนางงามเนื่องจากนางงามที่ชนะเลิศการประกวดในระดับชาติจะต้องเป็นตัวแทนประเทศไปประกวดระดับนานาชาติดังนั้นนางงามจะต้องสามารถนำเสนอเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และวัฒนธรรมของชาติผ่านการไหว้ อาหาร ภาษา และชุดประจำชาติเพื่อสร้างการรับรู้ถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของประเทศชาติ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ความงาม ผ่านกิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ของวรวงษ์ ปลอดภัย และฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน ระบุว่า นอกจากจะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีแล้ว สาวงามจะต้องสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศได้ เพื่อคว้าตำแหน่งชนะเลิศและการเผยแผ่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ (วรวงษ์ ปลอดภัย และฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน, 2561)

2.2.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ นางงามมีข้อได้เปรียบบุคคลทั่วไปในกระบวนการสรรหาและคัดเลือกเป็นพนักงานกรณีที่มีคะแนนสอบที่เท่ากันกับบุคคลทั่วไป นางงามจะถูกพิจารณาก่อนเนื่องจากการเป็นนางงามส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร ตามที่รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสุमित อินทวงศ์ ทำการศึกษาเรื่อง การประกวดนางงามดัดระบบชายเป็นใหญ่ในพื้นที่สาธารณะ ระบุว่า การได้รางวัล การมีประวัติเป็นผู้เข้าประกวด เป็นผู้เข้ารอบสิบคนสุดท้ายส่งผลต่อการได้รับอาชีพและการยกย่องหลังจากการได้รับตำแหน่ง หรือในปัจจุบันนี้การมีตำแหน่งนางงาม คือ ใบเบิกทางสู่อาชีพหรือการทำงาน (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสุमित อินทวงศ์, 2557: 83-85) ในมิติของการปฏิบัติงานนางงามมิได้มีความได้เปรียบหรือเสียเปรียบบุคคลอื่นเพราะเมื่อเข้ามาอยู่ในองค์กรแล้วนางงามก็ต้องปฏิบัติตามกฎ-ระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กรทุกประการ รวมไปถึงโอกาสในการเติบโตในหน้าที่การงาน นอกจากนี้นางงามยังต้องปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพเช่นคนทั่วไปอีกด้วย สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง วินทุกเว(ที) ของปิ่นศิริ ศิริปิ่น ระบุว่า สิ่งที่ทำให้ดารานักแสดง นางงาม ประสบความสำเร็จมีผลงานและชื่อเสียง ครองใจแฟนคลับได้อย่างยาวนาน ได้แก่ ความมีวินัย ตรงต่อเวลา รักษาคุณภาพ เคารพรุ่นพี่ กตัญญูรู้คุณ (ปิ่นศิริ ศิริปิ่น, 2556)

2.2.5 บทบาททางสังคม นางงามมีความสำคัญต่อบทบาทการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมเพราะนางงามนับว่าเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนสังคม สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง บทบาทสตรีไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของพรพรรณระมะ และอลงกรณ์ อรรคแสง ระบุว่า สตรีก็มีส่วนสำคัญ ที่ช่วยขับเคลื่อนสังคมและประเทศ เพื่อแสดงออกถึงบทบาท และศักยภาพที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเปลี่ยนแปลงต่อสังคมและประเทศชาติ (พรพรรณระมะ และอลงกรณ์ อรรคแสง, 2563) และนางงามยังสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติได้ ในด้านการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมหรือประเทศชาตินั้นนางงาม ไม่ได้ถูกคาดหวังจากสังคมในการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติเพราะสิ่งนี้ต้องใช้ทุนทรัพย์และบุคลากรจำนวนมาก แต่ถ้าหากนางงามสามารถสร้างคุณประโยชน์เพื่อสังคมเพื่อชาติได้ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดี ตามที่สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล ทำการศึกษาเรื่อง การประกวดนางสาวไทย (พ.ศ. 2477-2530) ระบุว่า ผู้เข้าประกวดนางงามยังได้ชื่อที่สามารถสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอีกด้วย (สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล, 2531)

2.2.6 บทบาททางการเมือง นางงามมีความสัมพันธ์กับการเมือง อาทิ การจัดประกวดนางสาวไทยจัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองรัฐธรรมนูญ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง สอดคล้องกับสุพัตรา กอบกิจสุขสกุล ทำการศึกษาเรื่อง การประกวดนางสาวไทย (พ.ศ. 2477-2530) ระบุว่า ในสังคมไทยได้รับเอกราชการประกวดนางงามตามแบบอย่างตะวันตกเข้ามา โดยทางรัฐบาลได้จัดให้มีการประกวดนางงามขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า การประกวดนางสยามเมื่อปี พ.ศ. 2477 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกร้องความสนใจจากประชาชนในการเผยแพร่ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล การเข้าร่วมประกวดนางสาวสยามถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่ง que แสดงออกถึงความร่วมมือกันของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนการปกครองระบบใหม่

2.2.7 บทบาททางสื่อมวลชน นางงามต้องใช้สื่อบนพื้นฐานของจริยธรรมเพราะสื่อนับว่าเป็นเครื่องมือที่นำเสนอภาพลักษณ์ของนางงามหากนางงามใช้สื่อในทางที่ไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อนางงาม ดังนั้นนางงามควรใช้สื่อในเชิงบวก กล่าวคือการใช้สื่อเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติภารกิจนางงามหรือใช้สื่อเพื่อการขับเคลื่อนในบางอย่างในเชิงบวกเพื่อสังคม อีกทั้งนางงามต้องใช้สื่อโดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์อย่างระมัดระวังทั้งการโพสต์ข้อความ การแชร์ข้อความ รวมถึงการตรวจสอบความถูกต้องของข้อความก่อนเผยแพร่สู่สาธารณะและไม่ควรใช้คำหยาบคายบนสื่อสังคม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังกับนางงามดังนั้นสิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลกับภาพลักษณ์ของการเป็นนางงาม ตามที่ชลิติ ฉะยบ พิมาย และคณะ ทำการศึกษาเรื่อง

บทบาทของอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีดิจิทัล และสื่อสังคมในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ (โควิด-19) ระบุว่า ปัจเจกบุคคลได้ปรับใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่เข้ากับการดำเนินชีวิตและภารกิจต่าง ๆ เนื่องจากความสะดวกในการใช้งานแต่หากใช้สื่อในรูปแบบที่ขัดต่อกรอบจริยธรรมและกฎหมายล้วนส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยรวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม จึงควรตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลก่อนที่จะเชื่อหรือเผยแพร่ต่อ (ชลิต เจียบพิมาย และคณะ, 2563)

2.3 ทักษะของบุคคลทั่วไป

2.3.1 บทบาททางครอบครัว นางงามต้องเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ต้องเป็นแม่ที่ดีของลูก และต้องเป็นภรรยาที่ดีต่อสามี ตามที่ราชบัณฑิตยสถาน ระบุว่า บทบาทคือ การทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ ดังนั้นบทบาทเป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรงและเหมาะสมกับหน้าที่ ความรับผิดชอบนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546)

2.3.2 บทบาททางการศึกษา นางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา และนางงามต้องมีการศึกษาที่ดี อีกทั้งนางงามต้องมีส่วนในการเป็นผู้ถ่ายทอดการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาทฤษฎีบทบาทของ Biddle, J. ระบุว่า มนุษย์มีพฤติกรรมในรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ ทางสังคมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยบทบาทเป็นพฤติกรรมที่มีแบบแผน ลักษณะเฉพาะที่ถูกสมมุติขึ้น กำหนดขึ้น และความคาดหวังของคนในสังคมต่อพฤติกรรมตามบทบาท (Biddle, J., 1986) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเรื่อง บทบาทสตรีไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของเกศรา มัญชุศรี ระบุว่า บทบาทสตรียุคไทยแลนด์ 4.0 อยากให้ทุกคนมองว่าหญิงหรือชายไม่มีความแตกต่าง ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้หญิงต้องเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เผชิญกับสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทาย ไม่หยุดที่จะเรียนรู้ปรับตัวให้ได้กับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย โดยเฉพาะยุคไทยแลนด์ 4.0 ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษาในระบบอาจไม่เพียงพอ ต้องแสวงหาความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษา และเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น (เกศรา มัญชุศรี, 2561)

2.3.3 บทบาททางศาสนา นางงามต้องมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ ต้องมีส่วนในการทำนุบำรุงศาสนา และนางงามต้องมีส่วนในการเผยแผ่ศาสนา ตามที่กัญญภัค แมกกี ทำการศึกษาเรื่อง เพศสภาพและบทบาทสตรีในฐานะอุบาสิกาตามทรรศนะ ทางพระพุทธศาสนา ระบุว่า สถานภาพและบทบาทของสตรีในพระพุทธศาสนาในฐานะอุบาสิกา นั้นได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี สตรี มีบทบาทมิได้ด้อยกว่าบุรุษในด้านศาสนาแต่อย่างใด ทั้งเรื่อง การเป็นผู้ถวายทานเป็นผู้ปฏิบัติธรรมและเผยแผ่ธรรม แม้บทบาทของสตรีจะโดดเด่นในด้านการ

ถวายนกก็ตาม ถึงกระนั้น จากการศึกษาในคัมภีร์ก็ทำให้ทราบว่า ทุกครั้งที่มีการถวายนกก็มักจะมีการปฏิบัติธรรมควบคู่ไปด้วยเสมอเป็นความจริงที่ว่าสตรีในฐานะอุบาสิกามีส่วนช่วยประดับประดาศาสนาเป็นอย่างมาก ด้วยการอุปถัมภ์บำรุงตั้งแต่สมัยพุทธกาลมาจนถึงสมัยปัจจุบันนี้ เนื่องด้วยพุทธศาสนาเปิดกว้างสำหรับสตรีโดยทั่วไป ทำให้สตรีทุกชนชั้นวรรณะมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในทางพุทธศาสนา

2.3.4 บทบาททางการประกอบอาชีพ นางงามต้องไม่คดโกงเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน และคนในสังคม ต้องมีอาชีพที่ไม่ขัดกับกฎหมายและศีลธรรม และนางงามต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพทำงานเต็มความรู้ความสามารถ และอุทิศเวลาให้กับงาน ตามที่บุญวดี มนตรีกุล ณ อยุธยา ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทสตรี: ในมุมมองความยุติธรรมในสังคมไทย ระบุว่า บทบาทหน้าที่ตลอดจนการประเมินค่ามีที่มาจากวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสั่งสอนในเรื่องจริยธรรมที่เป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดระเบียบสังคมโดยการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนในการถ่ายทอดวิธีคิดต่าง ๆ ในสังคมไทยจะเห็นได้จากวรรณกรรมไทยที่สะท้อนภาพในอดีตให้เห็นบทบาทและความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการจากสตรี (บุญวดี มนตรีกุล ณ อยุธยา, 2559) และการศึกษาเรื่อง บทบาทของสตรีกับการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีในประเทศไทยของอภิญา ดิสสะมาน ระบุว่า ปัจจุบันบทบาทสตรีในประเทศไทยพัฒนาไปอย่างมาก เนื่องจากสตรีมีพื้นที่ในการเป็น “ผู้เล่น (Player)” อยู่ในหลายสถานที่ทั้งในการทำงานและในชีวิตสาธารณะ (อภิญา ดิสสะมาน, 2563)

2.3.5 บทบาททางสังคม นางงามต้องเป็นต้นแบบที่ดีต่อเยาวชนและสังคม และต้องสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ อีกทั้งนางงามต้องเป็นผู้นำ/มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ตามที่ Bayeh, E. ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทในการเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและการบรรลุความเท่าเทียมกันทางเพศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของเอธิโอเปีย ระบุว่า หากสตรีไม่ได้รับการเสริมอำนาจและมีความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อให้สตรีสามารถเข้ามามีบทบาทในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมนั้น ประเทศจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาที่ยั่งยืนเนื่องจากสตรีมีจำนวนประชากรครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดในประเทศ (Bayeh, E., 2016)

2.3.6 บทบาททางการเมือง นางงามต้องเป็นผู้มีส่วนในการขับเคลื่อนทางการเมือง และนางงามต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง บทบาทของสตรีในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลกระแสน อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดระยอง ของสมศรี บัวทอง ระบุว่า บทบาทของสตรีในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทในการประชุมประชาคมท้องถิ่น สตรีส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมประชุมประชาคมท้องถิ่น

มีการออกเสียงลงคะแนนและเสนอความคิดเป็นของตนต่อที่ประชุมมากขึ้น บทบาทในการจัดงาน ประเพณีท้องถิ่น สตรีเข้าร่วมกิจกรรมเป็นคณะกรรมการในการจัดงานและร่วมประชาสัมพันธ์งาน ของชุมชนมากขึ้น บทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น สตรีมักจะเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นใน วันสำคัญต่าง ๆ มีการนำเสนอกิจกรรมหรือโครงการ การพัฒนาท้องถิ่นให้คณะกรรมการเพื่อ พิจารณาดำเนินการและคอยติดตามผลประโยชน์ของกิจกรรมที่ท้องถิ่นควรจะได้รับ บทบาทใน การเลือกตั้งของท้องถิ่น สตรีไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งของท้องถิ่น คอยติดตามข้อมูลข่าวสารทาง การเมืองและติดตามตรวจสอบการหาเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้น (สมศรี บัวทอง, 2551) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเรื่อง พัฒนาการความเสมอภาคทางการเมืองของสตรีใน สังคมไทย พ.ศ. 2510 – 2560 ของสุจิตรา ทรงแจ้ง ระบุว่า ภาครัฐควรที่จะกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้สตรีสามารถเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในระดับท้องถิ่นได้มาก ยิ่งขึ้นโดยการกำหนดเป็นแผนการดำเนินงาน หรือกำหนด เป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อการดำเนินงาน ทางการเมืองของสตรี หรือกำหนดเป็นมาตรการเฉพาะสำหรับการเพิ่มสัดส่วนของการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของสตรีให้มากยิ่งขึ้น (สุจิตรา ทรงแจ้ง, 2562)

2.3.7 บทบาททางสื่อมวลชน นางงามต้องเป็นแบบอย่างในการใช้สื่อตามกรอบ จริยธรรมและกฎหมาย เช่น ใช้สื่อในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องไม่บิดเบือน และนางงามต้องมี มารยาทในการใช้สื่อ ตลอดจนนางงามต้องสามารถประยุกต์สื่อต่าง ๆ ในการเผยแพร่หรือ ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติได้ อีกทั้งนางงามต้องมีการติดต่อสื่อมวลชน ตามที่ เส้นทางแผนยุทธศาสตร์สภาสตรีแห่งชาติฯ ใน 10 ปีข้างหน้า (ร่าง) ด้านค่านิยมเกี่ยวกับสตรี ระบุ ว่า สตรีเป็นผู้พัฒนาสังคมไทยให้เจริญก้าวหน้าด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีความ ละอายต่อการกระทำผิดกฎหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริต (จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง และคณะ, 2554)

2.4 ผลสรุป

เมื่อนำผลการศึกษาด้านบทบาทนางงามในสังคมไทย ทักษะของบุคคลที่มีความ เกี่ยวข้องกับการประกวดนางงาม และทักษะของบุคคลทั่วไป มาเปรียบเทียบกัน พบว่า

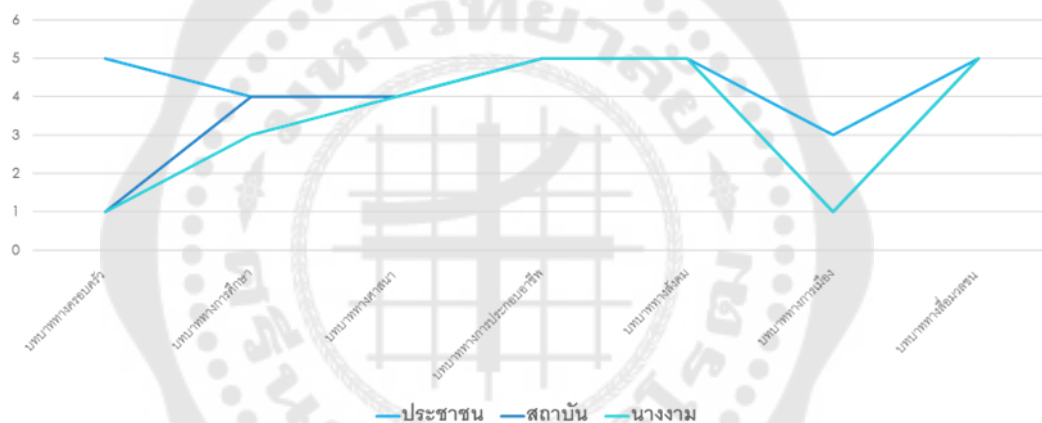
1. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) ของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการ ประกวดนางงาม และประชาชนทั่วไป ต่อบทบาทนางงามในสังคมไทย และ การรับรู้บทบาท (Role Conception) ของนางงาม มีความสอดคล้องกันในบางประเด็น ได้แก่ บทบาททางศาสนา บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม และบทบาททางสื่อมวลชน ในขณะที่ บทบาท บางด้านมีความไม่สอดคล้องกัน ได้แก่ บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา และบทบาท ทางการเมือง

2. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) มากที่สุด ได้แก่ บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม และบทบาททางสื่อมวลชน

3. บทบาทที่นางงามยอมรับ (Role Acceptation) มากที่สุด ได้แก่ บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม และบทบาททางสื่อมวลชน

4. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) ในระดับปานกลาง ได้แก่ บทบาททางศาสนา

5. บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา และบทบาททางการเมือง เป็นบทบาทที่นางงามยอมรับบทบาท (Role Acceptation) ในระดับที่ต่ำกว่าความคาดหวังของสังคม ดังแสดงผลในภาพประกอบที่ 25

ภาพประกอบ 25 แสดงภาพการเปรียบเทียบบทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) กับบทบาทที่นางงามยอมรับ (Role Acceptation)

ที่มา: ผู้วิจัย (2565)

3. ข้อเสนอแนะ

บทบาทนางงามในสังคมไทย ประกอบด้วย บทบาททางตรง คือ สิ่งที่นางงาม พึงกระทำ ในฐานะผู้ชนะการประกวด ได้แก่ บทบาททางการประกอบอาชีพ บทบาททางสังคม และบทบาททางสื่อมวลชน โดยนางงามต้องกระทำทั้งสามบทบาทนี้ บนพื้นฐานของจริยธรรม บทบาททางอ้อม คือ สิ่งที่นางงามพึงกระทำในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ได้แก่ บทบาททางครอบครัว บทบาททางการศึกษา บทบาททางศาสนา และบทบาททางการเมือง เฉกเช่นบุคคลทั่วไปบนพื้นฐานของจารีต ประเพณี หรือแนวปฏิบัติของสังคมนั้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการประกวดนางงามหรือภารกิจของนางงามระหว่างดำรงตำแหน่ง ควรส่งเสริมหรือสนับสนุนภารกิจของนางงามเพื่อให้นางงามสามารถขับเคลื่อนสังคมในด้านต่าง ๆ ตามความสามารถเฉพาะส่วนบุคคลได้อย่างเต็มศักยภาพ นำไปสู่การพัฒนาสังคมให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรแยกบทบาททางศาสนาและบทบาทด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมออกจากกัน ผู้ศึกษาน่าจะได้คำตอบที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังควรจัดทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการประกวดนางงามของประเทศไทย เพื่อศึกษาตัวชี้วัดที่ส่งผลสำเร็จต่อการประกวดนางงามของประเทศไทย ตามบริบทเวทีการประกวดต่าง ๆ เพื่อนำผลจากการศึกษาสู่การปฏิบัติสำหรับผู้สนใจประกวดนางงามเวทีต่าง ๆ ของประเทศไทยและเพื่อความสำเร็จของวงการนางงามไทย ในระดับโลก

บรรณานุกรม

- Aro Velmet. (2014). Beauty and Big Business: gender, race and civilizational decline in French Beauty Pageants, 1920–37. *French History*, 28(1), 66-91.
- Bruce J. Biddle. (1986). Recent developments in role theory. *Annual Review of Sociology*, 12, 67-92.
- Efrat Tseëlon. (1993). THE IDEOLOGY OF BEAUTY *Recent Trends in Theoretical Psychology*.
- Elisabet Dueholm Rasch. (2020). Becoming a Maya Woman: Beauty Pageants at the Intersection of Indigeneity, Gender and Class in Quetzaltenango, Guatemala. *Journal of Latin American Studies*, 52, 133–156.
- Endalcachew Bayeh. (2016). The role of empowering women and achieving gender equality to the sustainable development of Ethiopia. *Pacific Science Review B: Humanities and Social Sciences*, 2(1), 37-42.
- Fadel Matta, Brent A. Scott, Joel Koopman, & Donald E. Conlon. (2015). Does seeing “eye to eye” affect work engagement and organizational citizenship behavior? A role theory perspective on Imx agreement. *Academy of Management Journal*, 58(658), 1686–1708.
- H. I. G. C. Kumara, & R. A. W. D. Jayawardhana. (2018). International beauty pageants and the construction of hegemonic images of female beauty. *Sri Lanka Journal of Social Sciences*, 41(2), 123-136.
- Juliet Gilbert. (2015). ‘BE GRACEFUL, PATIENT, EVER PRAYERFUL’: NEGOTIATING FEMININITY, RESPECT AND THE RELIGIOUS SELF IN A NIGERIAN BEAUTY PAGEANT. *Africa*, 85(3), 501-520.
- Jum C. Nunnally. (1978). *Psychometric theory*. New York: McGrew-Hill Book.
- Keren Mazuz. (2015). BEAUTY CONTESTS, CHALLENGING ISRAELINESS. *Ethnologie Francaise*, 45(2), 353-362.
- Lee J. Cronbach. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.

Norman K. Denzin. (1978). *Sociological Methods: A Sourcebook*. NY: McGraw Hill.

Ramona T. Mercer, & Sandra L. Ferketish. (1994). Maternal-infant attachment of experienced and inexperienced mothers during infancy. *Nursing Research*, 43(6), 344-351.

Sylvia Walby. (1991). *Theorising Patriarchy*. Oxford: Basil-Blackwell.

United Nations. (2015). Sustainable Development Goals. Retrieved December 11, 2020, from <https://sustainabledevelopment.un.org/partnerships/>.

Walter Coutu. (1951). Role playing vs. role taking: an appeal for clarification. *American Sociological Review*, 16, 180-187.

Yuval-Davis, N. (1997). *Gender & Nation*. London; Thousand Oaks, Calif: Sage Publications.

กัญญภัค แมกกี. (2562, กรกฎาคม-ธันวาคม). เพศสภาพและบทบาทสตรีในฐานะอุบาสิกาตามทอรรณทางพระพุทธศาสนา. วารสารพุทธมคค์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวภูวิ กสิดาราม, 4(2), 54-60.

เกศรา มัญชุศรี. (2561, เมษายน). บทบาทสตรีไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0. สารสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(45), 36-39.

จันทร์จิรา วงษ์ขมทอง, มานิต บุญประเสริฐ, ศรีสมร พุ่มสะอาด, ศากุล ช่างไม้, นงพิมล นิมิตอาพันธ์, & สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2554, กันยายน-ธันวาคม). อนาคตภาพบทบาทสตรีไทยและสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ : ยุทธศาสตร์ 50 ปี. วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 17(3), 423-432.

ชลธิชา พันธุ์พานิช. (2537). สิทธิคุณค่าของความเป็นมนุษย์กับการประกวดนางงาม. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ณัชดวง วัชรสารทรัพย์. (2560, กันยายน-ธันวาคม). บทบาทการเป็นผู้นำปฏิบัติธรรมของสตรีในสังคมไทย. วารสารศิลปการจัดการ, 1(3), 187-196.

ดวงธิดา ราเมศวร์. (2554). ๒๐ สตรีผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งยุคศตวรรษที่ ๒๐. กรุงเทพฯ: แพรวธรรม.

ธนะวัฒน์ พรหมทอง, & วรพงศ์ ตระการศิริพันธ์. (2560, กรกฎาคม - ธันวาคม). การศึกษาความเป็นพลเมือง: กรณีศึกษาประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลอุโมงค์ อำเภอมือง จังหวัดลำพูน. วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 8(2), 103-127.

ธเนศ ยุคันตวนิชชัย. (2561). ผู้นำสตรีกับสตรีนิยม. วารสารนักบริหาร, 38(2), 49-58.

- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2559). แฉนวนวรรณคดี ทฤษฎีร่วมสมัย *Contemporary Literary Theory*.
 ปทุมธานี: นาค.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์พ
 รินท์.
- ธราทิพย์ สุขตรุณพัฒน์, & ศุภชาติ เขียมรัตน์กุล. (2560, มิถุนายน). ภาพลักษณ์ของการประกวด
 นางงามต่อสังคม. วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์, 11(14), 38-52.
- นงลักษณ์ สุทธิวัฒน์พันธ์. (2549). คู่มือพัฒนาบุคลากรและกลยุทธ์การบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 6).
 กรุงเทพฯ: สนุกอ่าน.
- นฤทธิ น่วมศิริ. (2561). การสื่อสารการตลาดเพื่อส่งเสริมการประกวด *Miss Thailand World*. (การ
 ค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 , กรุงเทพฯ.
- บุญวดี มนต์วีกุล ณ ออยุธยา. (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). บทบาทสตรี: ในมุมมองความยุติธรรมใน
 สังคมไทย. วารสารการบริหารปกครอง, 5(2), 23-37.
- ประไพพิมพ์ สุธีวสินนท์, & ประสพชัย พสุนนท์. (2559). กลยุทธ์การเลือกตัวอย่างสำหรับการวิจัย
 เชิงคุณภาพ. วารสารปริชาต มหาวิทยาลัยทักษิณ, 29(2), 31-48.
- ประเสริฐ ใจมจิตรธรรม. (2545). สาวงาม สาวมงกุฎ. กรุงเทพฯ: O. Zone Pub.
- ปริศนา กัมพูศิริ. (2557). การจัดการทางการตลาดของกอดูแลนางสาวไทย ต่อดัชนีนางสาวไทย
 ระหว่างปี 2551 – 2556. (การค้นคว้าอิสระวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต). สาขาวิชาการ
 บริหารสื่อมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปิยาภรณ์ ลิ้มโพธิ์ทอง, สัญญา เคณาภูมิ, & เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2560, กรกฎาคม-
 ธันวาคม). บทบาทผู้บริหารสตรีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(2), 131-147.
- ผักแว่น จันทร์อินทร์, & อุษา พัดเกตุ. (2561). การวิเคราะห์การนำเสนอบทบาทสตรีจากนวนิยาย
 เรื่อง เล่นซ่อนหาย. การประชุมวิชาการ "มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 14", 141-
 146.
- พชร คณะมะ, & อลงกรณ์ อรรคแสง. (2563, มกราคม-มิถุนายน). ประสิทธิภาพของกองทุนพัฒนา
 บทบาทสตรีในการพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดมหาสารคาม. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 7(1), 153-162.
- พรเพชร วิชิตชลชัย. (2561). บทบาทสตรีไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0. สารสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 36-

39.

พระมหาณัฐฐานันท์ กุลจรัสโกคิน. (2561). บทบาทสตรีในการพัฒนาสังคมตามหลักพหุศาสตร์.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

เพชรประกาย บุษดี, สันหัต ทอกรินทร์, & ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค. (2562, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเปิดรับสื่อ สาร และทัศนคติของกลุ่มสตรีที่มีต่อการสื่อสาร ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีใน กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก, 5(2), 400-410.

มนสิชา ภัคดีเมธี, & พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง. (2560, กรกฎาคม-กันยายน). บทบาทสตรีในการบริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 11(3), 195-210.

มนัสวี ศรีนนท์. (2561, มกราคม-มิถุนายน). ทฤษฎีเจเนอเรชันกับกรอบวิธีคิด. วารสาร "ศึกษาศาสตร์ มจร" คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 6(1), 364-373.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์. รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, & สุमित อินทวงศ์. (2558, มกราคม-มิถุนายน). การประกวดนางงามกับ ระบบชายเป็นใหญ่ในพื้นที่สาธารณะ. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา, 3(1), 83-106.

วรพงษ์ ปลอดมุสิก, & จิตินัน บุญภาพ คอมมอน. (2561, พฤษภาคม-สิงหาคม). การสื่อสารอัตลักษณ์ความงามผ่านกิจกรรมการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์. วารสารนิเทศศาสตร์, 36(2), 34-51.

วราวุฒิ องค์การ, & ชาญชัย จิวจินดา. (2563, พฤษภาคม-สิงหาคม). ผลสำเร็จของกองทุนพัฒนา บทบาทสตรี กรณีศึกษา อำเภอชาลวรวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. วารสารนวัตกรรม การบริหารและการจัดการ, 8(2), 23-32.

วิภาพรรณ อุปนิสากร, ภัคดี โพธิ์สิงห์, & สัจญญา เคนมาภูมิ. (2559, พฤศจิกายน-ธันวาคม). การพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรี. ธรรมทรรศน์, 16(3), 51-61.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2549). ภาวะผู้นำของผู้บริหารมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ศูนย์ประสานการปฏิบัติที่ 5 กองรักษาการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร. (2562). มิสแกรนด์ไทยแลนด์อัตลักษณ์ความงามเพื่อสันติภาพ. สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.isoc5.net/articles/view/224/>

ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2559). เจาะเทรนด์

- โลก 2017 โดย TCDC: แฟชั่น วัสดุ เทคโนโลยี สี พื้นที่ ไลฟ์สไตล์. กรุงเทพฯ: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้.
- สมศรี บัวทอง. (2551). บทบาทของสตรีในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลกระแสน อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สมิทธิ์ชาติ พุ่มมา. (2563, ตุลาคม-ธันวาคม). การนำเสนออัตลักษณ์ท้องถิ่นและกลวิธีการตั้งชื่อชุดประจำชาติของมิสแกรนด์ไทยแลนด์ ปี 2018. วารสารสุทธิปริทัศน์, 34(112), 61-77.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2554). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตรา ทรงมัจฉา. (2562, มกราคม-เมษายน). พัฒนาการความเสมอภาคทางการเมืองของสตรีในสังคมไทย พ.ศ. 2510 – 2560. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 9(1), 61-76.
- สุจิตรา อรุณพิพัฒน์. (2550). เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยการผลิตนางงาม : กรณีศึกษาการประกวดนางสาวไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุพัชรา กอบกิจสุขสกุล. (2531). การประกวดนางสาวไทย (พ.ศ.2477-2530). (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุมิตร อินทวงศ์. (2558). เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์. (การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุเมธ ชัยไธสง, & สมสุข หินวิมาน. (2563). พัฒนาการการรวมกลุ่มของแฟนคลับชายรักชายต่อการประกวดนางงาม: จากนางสาวสยามสู่มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์. *MFU Connexion: Journal of Humanities and Social Sciences*, 9(1), 123-148.
- อภิญา ดิสสะมาน. (2563, พฤษภาคม-สิงหาคม). บทบาทของสตรีกับการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีในประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, 37(2), 1-18
- อรสม สุทธิสาคร. (2533). ดอกไม้ของชาติ จากเวทีความงามสู่เวทีชีวิต อัลบั้มชีวิต ๑๓ นางสาวไทยยุคแรก. กรุงเทพฯ: รวมทรรศน์.
- อังคเรศ บุญทองล้วน. (2539). กระบวนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ความงามทางสตรีระของผู้หญิงในสังคมไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการประกวดนางสาวไทย. (วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เอกจิตรา คำมีศรีสุข. (2550). ความสัมพันธ์ของทุนวัฒนธรรมกับทุนนิยม : กรณีศึกษาการประกวด

นางสาวไทย (พ.ศ.2477-2549). (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียน

